

epravo.cz

MAGAZINE

Citigold

1 / 2010

K zákonné úpravě
**autorizované
konverze
dokumentů**

Zrušení listinných
akcií na majitele
a budoucnost českého
korporačního práva

Změny v právní úpravě
akciových společností

Právník roku 2009
(fotoreportáž z galavečera)

**Komunitární
patent na dosah**

Clarion
Hotel

BY CHOICE HOTELS

Pět Clarion Hotelů

v
České
republice

www.clarionhotels.cz

obsah

editorial

- 2 Cesty do pekla bývají dlážděny dobrými (dobrymi?) úmysly

názory

- 4 Chytit a pověsit

aktuálně

- 6 Výsledky Soutěže Právník roku 2009
15 Aktuality ze světa práva

rozhovor

- 30 Citibank: stavíme na partnerství a individuálním přístupu

profil

- 33 BBH: trh fúzí a akvizic v roce 2010

lidé

- 36 Nová rubrika o managerech a managerkách

z právní praxe

- 40 Rozhodnutí Nejvyššího soudu: Diskriminace z důvodu pohlaví při výběrovém řízení
41 Rozhodnutí ESD ohledně neúplného provedení směrnice o zaměstnaneckém penzijním pojištění Českou republikou
42 K otázce postupu autorizovaného inspektora v rámci zkráceného stavebního řízení
44 Základní aspekty ochrany před nečinností ve správním procesu
47 Zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů s komentářem (recenze)
48 Věcná příslušnost soudu v případě

- žalob na ochranu dobré pověsti právnické osoby
49 Poznámka k závaznosti rozhodčí smlouvy uzavřené jedním z manželů
51 Trest domácího vězení – jeho připomenutí v souvislosti s jeho prvním využitím v praxi
53 Přípustnost reorganizace u podniků nespĺňujících zákonná kvantitativní kritéria reorganizace (podlimitní reorganizace)
54 Některé změny v právní úpravě akciových společností
57 Libo-li podpis? Aneb převážně nevážně o Onom Rozhodnutí
58 Právní předpisy související se zákonem o elektronických komunikacích – praktická právnícká příručka (recenze)
59 K zákonné úpravě autorizované konverze dokumentů
61 Zvýšení sazeb daně z nemovitostí a zrušení osvobození
62 K některým aktuálním problémům v oblasti znaleckého dokazování
63 Elektronická komunikace s Katastrem nemovitostí
64 Další změna výdajových paušálů
65 Přezkum věcné správnosti rozhodčího nálezu soudem
67 Nové finanční limity pro veřejné zakázky
68 Komunitární patent na dosah
70 Zrušení listinných akcií na majitele a budoucnost českého korporálního práva
71 Veřejné listiny – stěžejní úloha notářství
78 Trestní právo daňové
86 Nová funkce datových schránek po 1. 1. 2010 – soukromá komunikace
87 Malé zamyšlení nad použitím rozhodčích doložek
90 Sídlo podnikatelů po novele a problémy s jeho výmazem
94 Zaměstnanecké benefity bez DPH?

- 97 Přihlašování pohledávek
98 Bezhotovostní půjčka nakonec ano
101 K převodu garážových stání a spoluvlastnických podílů na prostorech s hromadným garážovým stáním
102 Srovnávací reklama
105 Internetová doména a její právní aspekty
109 Změny v úpravě vyvlastnění
111 Novela zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem

judikatura, sbírka

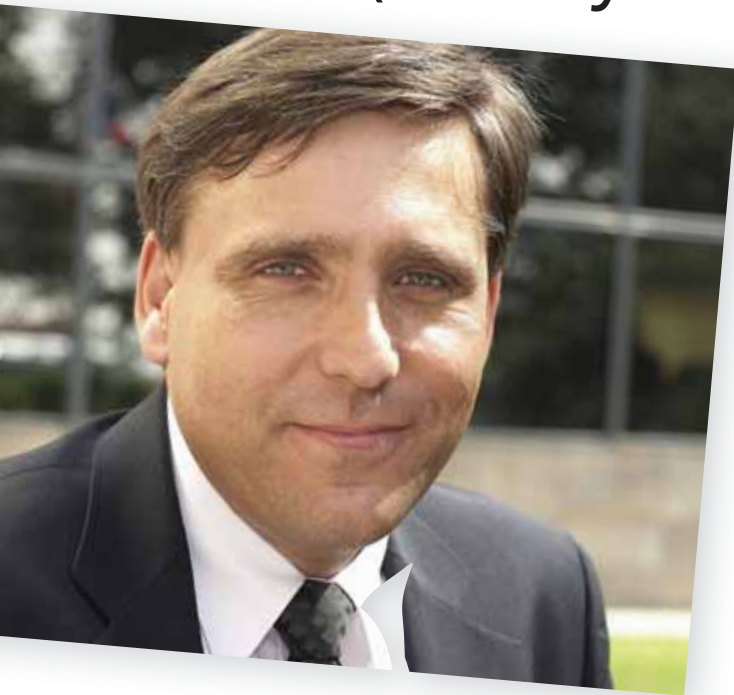
- 112 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu ČR
114 Sběrka (prosinec až únor)

lifestyle

- 136 Nové BMW řady 5 Sedan
140 Zcela nový Hyundai ix35
144 Program evropského práva UNYP
145 Investice do zdraví zaměstnanců: Benefit výhodný pro všechny
148 Jak pomůže „Česká hlava 2009“ v advokátní kanceláři?
152 Rezidenční park Baarova
154 Realitní a investiční veletrh Mipim 2010
156 Obtíže spojené s krizí prověřily HR management
160 Nové možnosti volnočasových aktivit
162 S VisitBritain za golfem
166 Být sám sebou – Blažek
172 Bílý koníček Jazz and Blues Lounge

Cesty do pekel bývají dlážděny dobrými (dobrými?) úmysly

TAK BUDEME MÍT V ČESKÉ REPUBLICE PŘEBYTEK ELEKTŘINY, LZE SE POSLEDNÍ DOBOU DOZVĚDĚT Z VEŘEJNÝCH ZDROJŮ. TO SAMÉ SI ALE NEBYLO PROBLÉMEM DOMYSLET, STAČILO SI JEN PŘEČÍST ZÁKON O PODPOŘE OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ.

Důvodem je prý pouze nešťastná kumulace zákonem upravené výkupní ceny a nepředpokládaného poklesu cen fotovoltaických panelů. Jinými slovy, „došlo k určité disproporcii, způsobené drobnými, nepředvídatelnými objektivními skutečnostmi“, ale nějak se s tím vypořádáme a jedeme dál. Takhle by se odůvodňovalo kdysi, tehdy ještě v ČSSR, bohužel se ale stejně odůvodňuje i dnes v České republice (Česku?). Je hezké, že si nejsme schopni za slušnou řadu let poradit s názvem státu (což sice není věc zanedbatelná, myslím ale, že z hlediska samotné existence k přežití), ale lehce jsme si „schopni“ poradit s věcmi, které sice vypadají na první pohled nepodstatně a nezajímavě, ale skrývají asi poněkud výbušnější obsah. Nejde totiž hlavně o to si s problémem poradit, ale ujasnit si, s čím si poradit lze a s čím nikoliv, co je třeba pouze akceptovat a s čím je třeba se naučit žít.

Nechápu tak, jak je možné, že zas a zase se snažíme regulovat procesy a děje, které z povahy věci regulovatelné nejsou, resp., které nelze regulovat s prostředky, které máme k dispozici. Pokud jde o elektrickou energii, je známo, že za současné úrovně poznání se poněkud obtížně skládá. Nevyvrátil-li by nikdo uvedené tvrzení, je zřejmě namísto uvažovat, zda nějaké skladování není možné (pochopitelně je) a pokud ano, zda takovéto skladování může pokrýt jakékoliv potřeby odběratelů (to asi nikoliv, tudíž za určitých podmínek může být ona naakumulovaná energie jen pro někoho a jen někdy). No a pokud energii nemohu skladovat, rovnoměrnost jejích dodávek mohu zajistit jen tak, že ji budu průběžně „držet

v síti“, to pochopitelně za určitých podmínek a za cenu určitých ztrát (opět ještě nejsme schopni docílit stavu, abychom odebrali ze sítě stejné množství energie, jaké jsme do ní dodali – bohužel v naší jednoduché společnosti pořád platí zákon zachování energie). Myslím, že to jsou jasné věci, které jsou jednoduše sdělitelné a platící v úrovni znalostí žáků prvního stupně základní školy.

Nicméně zřejmě s věkem a s narůstajícím vzděláním určitých směrů začíná docházet k rozvoji inteligence vyšší fáze, která se pak projevuje přesunem důrazu ze znát a moci na chtít a věřit. Jsem rozhodně dalek toho, zpochybňovat chtění a víru jako hnací motor pohybu dopředu, nicméně jako jediný prvek, při přehlížení skutečného stavu věcí, rozhodně nestačí. Tím spíše pak nikoliv, pokud je víra a chtění přítomna u těch, kteří stanoví priority a rozhodují, bohužel však skutečný obsah je jim zřejmě poněkud vzdálen.

Pak se ale setkáváme s právními normami, které regulují lidské činnosti, ukládají povinnosti a omezení, a to někdy zcela pomíjejíce drobný detail, že ona omezení a povinnosti nemusí být za určitých okolností realizovatelné. Přibližujeme se onomu „poručíme větru a dešti“, jenže my neporučíme. Bude-li vám někdo slibovat nesplnitelné nebo to, co by nesplnitelné býti mohlo, poslechnete ho jednou, pak ho poslouchat přestanete a nakonec již bude jenom směšný. Co ale udělat s takovou právní normou? Proč se stále pokoušíme používat právní normy k něčemu, k čemu nikdy sloužit nemohou?

Nakonec pak, jako obvykle, všichni všechno víme, občas se ale jen něco nepovede, Popřípadě, to my ne, to EU (dnešní moderní verze, dalo by se doplnit i jinak). Je pravda, že některé směrnice EU jsou velice „zajímavé“, ale copak by jejich realizaci nešlo alespoň trochu modifikovat? Možná bych i doporučoval si předmětnou směrnici č. 2001/77/ES přečíst, obzvláště pak s důrazem na čl. 3 bod 1 – členské státy přijmou vhodná opatření na podporu větší spotřeby elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie v souladu se státními směrnými cíli uvedenými v odstavci 2. Tyto kroky musí být úměrné cíli, kterého má být dosaženo – a nepřehlédli bych ani čl. 7, věnovaný distribuční soustavě. Pochopitelně kritizovat je snadné a vytvořit právní normu, která má konkretizovat poměrně obecná východiska, zakotvená ve Směrnici EU je nepoměrně obtížnější, ale i tak – opravdu nikomu stávající textové znění zákona nepřipadalo nebezpečné?

Nad rámec uvedeného ještě – možná by někdo mohl namítnout, že právě stávající výsledek byl pro někoho tím skutečným smyslem této podoby právní normy a právě v této její podobě se podařilo naplnit některá zadání – možná, kdo to umí, nechť to prokáže. V každém případě, pokud si nebudeme uvědomovat základní fakta a tato budeme ignorovat, bude se tak dít zase a zase – a potom je to již jen a pouze naše vina. ■

Mgr. JAROSLAV VAŠKO

Chytit

Vzhledem k tomu, co se děje v poslanecké sněmovně, je vládní protikorupční balíček pravděpodobně odsouzen do role historické epizody. Leccos z balíčku by možná stálo za řeč dřív, než to pohltí a již nikdy nevydají útroby našeho parlamentního systému. Slizké útroby, chtělo by se dodat. Ale pro tuhle chvíli to není mé téma. Dlouhodobě mne interesuje cosi o patro výš. Obecným fenoménem důvěry v účinky trestního

práva na ozdravení veřejných poměrů, který i tenhle balíček provázel. A nejen balíček. V sobotu se třeba dopraveně odborový boss naveze do homosexuálů a v neděli už Zelení spekulují o trestním oznámení. Aby tak ve finále daňový poplatník subvencoval socializaci duševního indolenta, kterého zjevně rodiče málo třískali. A kterému by se to mohlo zalíbit a pak bude chtít zaplatit ještě taneční. Skoro pokaždé, když se vynoří něco, co společnost, juristicky řečeno,

neaprobuje, začne se listovat v trestním zákoně. První, na co se lidé ptají, je, kolik by za to mohl dotyčný dostat. A není většího zklamání, zní-li odpověď, že nic, protože to není trestné. Chyběli v trestním zákoně kopyto, na které by se pohoršlivý skutek dal narazit, začne se legislativně bastlit, čehož výsledkem byla třeba taková pitomost, jako nebožtík paragraf proti sprejerství.

A co teprve, když už trestní norma existuje, ale nějak se nedaří uvědomělit její rušitele. Ihned se začnou hledat prostředky, jak ji ještě efektivněji prosadit, jinými slovy, jak dát policii víc prostoru k tomu, aby pochytila všechny, kteří jen trochu vypadají jako pachatelé. Trestním právem k uvědomělejšímu občanstvu by se ta akce dala nazvat. Případně, s trochou nadsázky, chytit a pověsit. Trestní právo je od mnohých nahlíženo jako univerzální medicína proti jakýmkoliv společenským neduhům. Četl jsem řadu rozličných úvah a elaborátů o trestné činnosti, jakož i sociopatologických jevech, ale zatím mi všady chyběla jedna důležitá otázka: Co si myslí takový pachatel předtím, než se stane pachatelem? Ví, že existuje

a pověšit

cosi jako generální prevence. Vyjadřuje přesvědčení, že jednou z funkcí trestu je také jeho výchovné působení. Právní norma instruuje, stvrzuje, jakož i odstraňuje, že takto se nemá. Což nejspíš nějak funguje, nikdo ale přesně neví jak a názory se různí. Za sebe jsem ale přesvědčen, že většina spoluobčanů nekrade, neloupí a nevráždí kvůli tomu, že to je trestné, ale proto, že je tak vychována. Asi existují delikty, vůči kterým nejsme výchovně očkováni, ale moc mne jich nenapadá. Nejspíš ty daňové.

Zato vím, že jen naprosté minimum těch, kteří od soudu odcházejí jako pachatelé, dopředu uvažovalo o tom, jaký trest je čeká za to, co se chystají provést, budou-li lapeni. Všichni do jednoho věří ve svou šťastnou hvězdu a jimi vyhlížená budoucnost je prosta erárního obleku a cimry se zábradlím na oknech. Případné dopadení vnímají povětšinou jako pech, který je nezaslouženě stihl a někteří dokonce platičtě poukazují na to, že i jiní kradou a ty nikdo nechytí. Což je samozřejmě naivní, ale oč méně naivní je představa, že se vezdejší poměry zlepší, když v trest-

ním zákoně přiděláme pár paragrafů, anebo prostě rozdáme policistům obálky s penězi a pošleme je zkoušet, koho si za ně koupí? Jisté je, že takhle budeme mít víc pachatelů, ale dost pochybuji, že i něco navíc. To je jedna strana mince. Na té druhé je bytníci obecná představa, že trestní právo je schopné nás zbavit nepříjemných jevů a zjevů prostě tím, že budou postupně pozavírání. Jako že to je jen technikálie, aby všichni, kteří něco provedli, byli lapeni a pověšeni. To druhé symbolicky nebo případně doopravdy. Jak u koho. A pak už nás čekají jen pozitiva. Tahle vize krom mylnosti má jeden nepříjemný efekt. Významně snižuje obranyschopnost společnosti. Podvazuje snahu hledat nějaká jiná a hlavně efektivní řešení. Dobrou zprávou je, že trestní teorie i praxe začíná čím dál tím víc respektovat princip subsidiarity trestního práva. Což, jak známo, znamená, že především si musí právnické i fyzické osoby poradit samy, zejména v občanskoprávních vztazích. A teprve tam, kde to opravdu není možné a jde o zájem širší než individuální, má nastoupit trestní represe. Typicky se to projevuje v postup-

né rezignaci na pokusy zasahovat do obchodních sporů. V čím dál více případech se policie nebo soudy odmítají takovými kauzami zabývat s tím, že to je věc civilního práva. Netvrdím, že to jde všude a určitě to nikdy nebude trendy u násilných trestných činů. Ale třeba zrovna u korupce si vůbec nic neslibuji od agentů, ať už budou moci provokovat víc nebo méně. Stejně jako v boji s organizovaným zločinem příliš mnoho nepřinesli utajování svědkové. Obojí může být jedním ze škály policejních postupů, ale základ je někde úplně jinde. Neříkám, že vím přesně kde, to bych byl na Nobelovu cenu. Jen vím, že obsesivní víra v účinky trestního práva je cesta nikam. ■

JUDr. TOMÁŠ SOKOL, ADVOKÁT

Brož
Sokol
Novák &
Advokátní kancelář

www.akbsn.eu

právní roku 2009

Otakar Motejl v síni slávy, Tomáš sokol u veřejnosti opět jedničkou

Výsledky Soutěže Právník roku 2009

VEČER 22.LEDNA 2010 BYLY V BRNĚNSKÉM BOBYCENTRU SLAVNOSTNĚ VYHLÁŠENY VÝSLEDKY PÁTÉHO ROČNÍKU CELOJUSTIČNÍ SOUTĚŽE PRÁVNÍK ROKU 2009 A VÍTĚZŮM PŘEDÁNY CENY SV. YVA, PATRONA PRÁVNÍKŮ. V SOUTĚŽI POŘADANÉ SPOLEČNOSTÍ EPRAVO.CZ A ČESKOU ADVOKÁTNÍ KOMOROU BYLI NA ZÁKLADĚ HLASOVÁNÍ ODBORNÉ POROTY ODMĚNĚNI NEJLEPŠÍ PRÁVNÍCI V DESETI KATEGORIÍCH. JEDNOU Z TĚCHTO KATEGORIÍ JE I PRÁVNICKÁ SÍŇ SLÁVY, DO KTERÉ LETOS VSTOUPIL VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV JUDR. OTAKAR MOTEJL. V JEDENÁCTÉ KATEGORII VOLILA PRÁVNÍKA ROKU LAICKÁ VEŘEJNOST. TÍM SE JIŽ POČTVRTÉ V ŘADĚ STAL JUDR. TOMÁŠ SOKOL.

Podle verdiktu odborné poroty a hlasování laické veřejnosti společnost EPRAVO.CZ a Česká advokátní komora udělily ocenění Právník roku 2009 jedenácti právníkům v kategoriích občanské právo, trestní právo, obchodní právo, správní právo, pracovní právo, obor občanských (lidských) práv a svobod včetně práva ústavního, rodinné právo, talent roku, právník roku volený laickou veřejností a právníká síň slávy. Nově bylo vyhlášeno i mimořádné ocenění Pro bono advokát pro právníky poskytující svůj servis bezplatně.

„V nominacích se tentokrát objevilo 106 jmen, což je téměř o 40 procent více než v minulém ročníku. Nejvíce obsazenou kategorií se stalo tradičně obchodní právo,“ řekl Miroslav Chochola, předseda představenstva společnosti epravo.cz.

V deseti kategoriích hlasovala odborná porota, v jedenácté pak laická veřejnost. Letos hlasovalo více než 2200 občanů. „Ti počtvrté za sebou označili za vítěze Tomáše Sokola. Jestli to tak půjde dál, bude se brzy o Tomáši Sokolovi mluvit jako o Karlu Gottovi české justice,“ komentoval výsledky soutěže Miroslav Chochola.

V kategorii Talent roku, jež je spojena s finanční odměnou třem mladým právníkům do 33 let věku, porota hodnotí písemné odborné či literární práce. „Jsme velice rádi, že rok od roku stoupá počet mladých právníků, kteří se do soutěže hlásí. Letos porota hodnotila celkem 18 prací a při rozhodování o pořadí na prvních třech místech svedla skutečně „tuhý boj“,“ řekl předseda odborné poroty a předseda ČAK Martin Vychopenš.

Výsledky 5. ročníku soutěže Právník roku:

PRÁVNÍK ROKU 2009	
Soutěžní kategorie	Vítěz
Občanské právo (hmotné, procesní)	JUDr. Milan Skalník společník Advokátní kanceláře Jirousek, Skalník, Bernatík & partneři
Trestní právo (hmotné, procesní)	JUDr. Miroslav Růžička, Ph.D. státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství ČR
Obchodní právo	JUDr. Svatopluk Procházka notář z Prahy 4
Správní právo	JUDr. Josef Baxa předseda Nejvyššího správního soudu ČR
Pracovní právo	prof. JUDr. Miroslav Bělina, CSc. společník Advokátní kanceláře Kříž a Bělina a vedoucí Katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze
Obor občanských (lidských) práv a svobod včetně práva ústavního	prof. JUDr. Pavel Holländer, DrSc. místopředseda Ústavního soudu ČR
Rodinné právo	prof. JUDr. Milana Hrušáková, CSc. děkanka Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a spolkečnice Advokátní kanceláře prof. JUDr. M. Hrušáková, JUDr. J. Tobiška
Stálé kategorie se zvláštními kritérii	
Talent roku (pro mladé začínající právníky do 33 let věku)	JUDr. Jan Lata, Ph.D. státní zástupce Městského státního zastupitelství v Brně
Právník roku volený laickou veřejností	JUDr. Tomáš Sokol společník Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák
Právnická síň slávy (za výjimečný celoživotní přínos právu)	JUDr. Otakar Motejl veřejný ochránce práv

JUDr. Petr Poledník, místopředseda České advokátní komory, JUDr. Antonín Mokřý, místopředseda České advokátní komory a jeho žena

JUDr. Martin Vychopeň, předseda České advokátní komory a jeho žena

- 1) prof. JUDr. Miloslav Bělina, CSc., vítěz kategorie pracovní právo, JUDr. Vladimír Jirousek, expředseda ČAK a JUDr. Tomáš Sokol, vítěz kategorie právník roku volený laickou veřejností
- 2) JUDr. Vladimír Jirousek, expředseda ČAK a PhDr. Iva Chaloupková, vedoucí odboru vnějších vztahů ČAK
- 3) JUDr. Daniela Kovářová, ministryně spravedlnosti ČR, prof. JUDr. Miloslav Bělina, CSc., vítěz kategorie pracovní právo, JUDr. Tomáš Sokol, vítěz kategorie právník roku volený laickou veřejností a JUDr. Petr Poledník, místopředseda ČAK
- 4) JUDr. Martin Vychopeň, předseda ČAK a JUDr. Daniela Kovářová, ministryně spravedlnosti ČR
- 5) Radek Pažout, tajemník Hospodářské komory ČR a jeho přítelkyně
- 6) JUDr. Svatopluk Procházka, notář, JUDr. Andrea Hrdličková a JUDr. Martin Foukal, prezident Notářské komory ČR
- 7) Arnošt Lustig, spisovatel s doprovodem

1

2

3

4

5

6

7

- 1) Ing. Martin Kovář a JUDr. Daniela Kovářová, ministryně spravedlnosti
- 2) JUDr. Jiří Pospíšil, exministr spravedlnosti ČR a děkan fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni a JUDr. Vladimír Jirousek, expředseda ČAK
- 3) JUDr. Daniela Kovářová, ministryně spravedlnosti ČR, Mgr. Miroslav Chochola, MBA, předseda představenstva Epravo.cz a Lucie Chocholová
- 4) Marek Eben
- 5) JUDr. Martin Foukal, prezident Notářské komory ČR a JUDr. Luboš Procházka, ředitel právního odboru Mercedes-Benz ČR
- 6) JUDr. Milan Skalník, vítěz kategorie občanské právo a JUDr. Luboš Procházka, ředitel právního odboru Mercedes-Benz ČR
- 7) JUDr. Milan Skalník, vítěz kategorie občanské právo

1

2

3

4

5

6

7

- 1) JUDr. Miroslav Růžička, Ph.D., Nejvyšší státní zastupitelství ČR, vítěz kategorie trestní právo
- 2) Igor Klimeš, vedoucí programu Povodně 09 obecně prospěšné společnosti Člověk v tísni a Mgr. David Neveselý, partner Advokátní kanceláře Havel a Holásek, která sponzorský dar věnovala
- 3) Jitka Chizolla, generální ředitelka D.A.S. pojišťovny právní ochrany
- 4) JUDr. Svatopluk Procházka, notář, vítěz kategorie obchodní právo
- 5) JUDr. Josef Baxa, vítěz kategorie správní právo – předseda Nejvyššího správního soudu ČR a JUDr. Marie Brejchová, prezidentka Unie podnikových právníků ČR
- 6) JUDr. Josef Baxa, předseda Nejvyššího správního soudu ČR, vítěz kategorie správní právo
- 7) JUDr. Martin Vychopeň, předseda ČAK a Mgr. Miroslav Chochola, MBA, předseda představenstva Epravo.cz, a. s.

1

2

3

4

5

6

7

- 1) JUDr. Vladimír Jirousek, expředseda ČAK, Mgr. Miroslav Chochola, MBA, předseda představenstva Epravo.cz, a. s., JUDr. Martin Vychopeň, předseda ČAK
- 2) JUDr. Vladimír Jirousek, expředseda ČAK
- 3) JUDr. Martin Vychopeň, předseda ČAK
- 4) prof. JUDr. Miroslav Bělina, CSc., vítěz kategorie pracovní právo, JUDr. Martin Vychopeň, předseda ČAK a MUDr. Miroslava Pelechová, primářka Ústavu lékařské kosmetiky
- 5) prof. JUDr. Miroslav Bělina, CSc., advokát, vítěz kategorie pracovní právo
- 6) prof. JUDr. Pavel Holländer, DrSc., místopředseda Ústavního soudu ČR, vítěz kategorie občanská a lidská práva a JUDr. Tomáš Lichovník, prezident Soudcovské unie ČR
- 7) moderátor Marek Eben a prof. JUDr. Pavel Holländer, místopředseda Ústavního soudu ČR a vítěz kategorie občanská a lidská práva

- 1) JUDr. Vladimír Jirousek, expředseda ČAK, moderátor Marek Eben a spisovatel Arnošt Lustig
- 2) JUDr. Vladimír Jirousek, expředseda ČAK, spisovatel Arnošt Lustig, středoškolský profesor Erich Renner z Benešova, autor námětu křtěné knihy Případ Marie Navarové a JUDr. Aleš Čeněk, majitel stejnojmenného vydavatelství, které křtěnou knihu vydalo
- 3) prof. JUDr. Milana Hrušáková, CSc., děkanka právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a vítězka kategorie rodinné právo
- 4) moderátor Marek Eben, ministryně spravedlnosti ČR Daniela Kovářová
- 5) Mgr. Jakub Dohnal, advokátní koncipient, který obsadil 3. místo v kategorii talent roku a Vladimír Moravec, předseda představenstva společnosti Consulting Company Novasoft
- 6) JUDr. Dana Ondřejová, Ph.D., advokátka, která obsadila 2. místo kategorie talent roku a Vojtěch Matějček, generální ředitel společnosti Goffi Resort Beroun
- 7) JUDr. Jan Láta, Ph.D., státní zástupce Městského státního zastupitelství v Brně a vítěz kategorie talent roku a JUDr. Daniela Kovářová, ministryně spravedlnosti ČR

1

2

3

4

5

6

7

- 1) Mgr. Štěpán Holub, advokát, který obdržel ocenění PRO BONO
- 2) JUDr. Tomáš Sokol, advokát, již 4násobný vítěz kategorie právník roku volený laickou veřejností
- 3) JUDr. Antonín Mokřý, místopředseda ČAK a JUDr. Otakar Motejl, veřejný ochránce práv, který vstoupil do Právnícké síně slávy
- 4) JUDr. Otakar Motejl, veřejný ochránce práv, který vstoupil do Právnícké síně slávy
- 5) „rodinné“ foto všech oceněných
- 6) JUDr. Jiří Pospíšil, exministr spravedlnosti a děkan fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni a prof. JUDr. Miroslav Bělina, CSc., advokát a vítěz kategorie pracovní právo
- 7) spisovatel Arnošt Lustig a JUDr. Daniela Kovářová, ministryně spravedlnosti ČR

**Lidský mozek je schopen zapamatovat si okolo 5 000 tváří.
Pro vyřízení všech vašich finančních záležitostí vám stačí pamatovat si jedinou.**

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o službách *Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Advokáti máte rychlý a jednotný přístup ke všem účtům - vaše osobní i profesní finance vám pomáhá spravovat jeden bankéř. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

citibank®

Aktuálně

aktuality ze světa práva

Letošní volby zaplatí stát z rezervy na povodně

Poslanci při schvalování státního rozpočtu zapomněli vyčlenit peníze na uspořádání sněmovních voleb. Proto budou hrazeny z vládní rezervy určené na neočekávané výdaje, píše Hospodářské noviny.

Českou republiku čekají už za deset týdnů volby do dolní komory parlamentu. Jejich průběh však bude muset stát financovat prakticky na dluh. Letošní sněmovní volby totiž budou hrazeny z vládní rozpočtové rezervy. Ta je přitom určena jen na neočekávané výdaje. S letošními volbami se však na konci srpna 2009, kdy ministerstvo financí předkládalo rozpočet do sněmovny, nepočítalo, uvádí deník.

„Když se předkládal rozpočet, tak se předpokládalo, že volby budou v říjnu 2009. Není tedy jiná možnost, než prostředky uvolnit z rezervy. Bylo to způsobeno odkladem voleb,“ řekl Hospodářským novinám tiskový mluvčí ministerstva financí Jakub Haas. Ministerstvo vyčíslilo náklady, které přináší uspořádání voleb, na zhruba jednu miliardu. Jde téměř o jednu třetinu celé vládní rozpočtové rezervy.

Z ní bývají hrazeny zcela mimořádné výdaje, jako škody způsobené záplavami nebo prohrané arbitráže. V minulosti se z rezervy podle Hospodářských novin hradily také dluhy za lyžařské mistrovství světa v Liberci, pomoc obětem živ-

ních pohrom na Filipínách a Haiti nebo výstavba nového areálu Masarykovy univerzity v Brně.

Na podobné výdaje jsou tak v rozpočtu na letošní rok vyhrazeny již jen dvě miliardy. Vláda přitom připustila, že nezávládně financovat ani celý objem škod, které na silnicích způsobila letošní zima. Státnímu fondu dopravní infrastruktury na ně i po poslední dvoumiliardové injekci chybí asi 1,5 miliardy, píše Hospodářské noviny. ■

ČSSD podá návrh na odklad státních maturit

Sociální demokracie podá návrh na odložení státních maturit o jeden až tři roky, řekl středočeský hejtman David Rath (ČSSD). Sociálně demokratičtí poslanci dostali od vedení strany doporučení, aby nehlasovali pro technické změny státních maturit, které prosazuje ministryně školství.

„Těmito kroky tak dáme státním maturitám avizovaný polibek smrti. A dostane jej i nový náměstek ministryně školství Petr Špirhanzl, který má státní maturity v kompetenci od doby, kdy došlo na ministerstvu školství ke změnám,“ doplnil Rathův náměstek Marcel Chládek.

Vedení kraje v této souvislosti prezentovalo výsledky ankety o státních maturitách mezi středočeskými středoškoláky a pedagogy. Z ní vyplynulo, že drtivá většina pedagogů i studentů považuje projekt za nedokonalý a nepřipravený.

Chládkovi nejvíce vadí podoba maturit. „Projekt státních maturit je v současné podobě nepřijatelný. Sám nejsem pro-

ti standardizaci závěrečných zkoušek, tady ale jednoznačně kulhá realizace za vlastní, dobrou myšlenkou,“ prohlásil. Podle něj by se tak měl celý proces zastavit a znovu by měla probíhat diskuse o podobě maturity, a to i s odbornými kruhy. „Je potřeba říci, jestli maturita či jedna její obtížnější forma bude vstupenkou na vysokou školu, je nutné znovu probrat její skladbu z hlediska předmětů. Také by měla mít určitou úroveň,“ říká Chládek.

Ostře kritizuje finanční náročnost projektu. Každoroční opakování maturit vyjde stát podle jeho názoru na 200 až 300 milionů korun. Rath tvrdí, že státní maturity jsou chystaným podvodem na občanech a jsou absolutně nepřipravené.

„Celý proces připravovaných státních maturit je pro nás nepřijatelný, jedná se tu o privatizaci maturit. Dříve nestály téměř ani korunu, vše běželo v režii státu. Teď se z maturit dělá monstrózní podnik, kdy stovky milionů korun získají soukromé firmy,“ doplnil Rath.

Jenom příprava a první konání státních maturit bude podle hejtmana stát 500 milionů korun, každý následující rok to budou další stovky milionů korun. Rath je také přesvědčen, že s testy na státní maturity se bude pokoutně obchodovat. „Vůbec bych se nedivil, kdyby testy firma prodávala rodičům a získávala tak další peníze,“ řekl. ■

Ministerstvo vypsalolo pro školáky soutěž, jak si představují spravedlnost

Školáci se mohou zapojit do výtvarné soutěže, kterou vyhlásilo ministerstvo spravedlnosti a jejíž podtitul zní Spravedlnost očima dětí. Obrázky, zobrazující jejich vlastní představu spravedlnosti a práva, budou moci děti na adresu resortu zasílat do konce května, uvedla mluvčí Jitka Zinke.

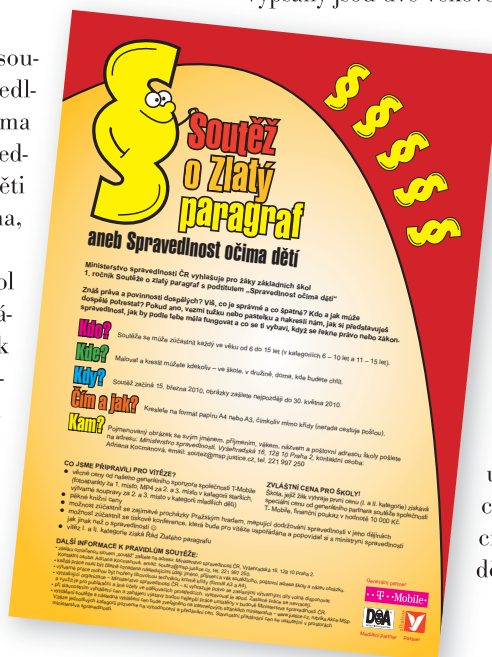
Školáci mají podle zadání resortu za úkol vyjádřit svou představu spravedlnosti a práva, co se jim pod těmito pojmy vybaví či jak je vnímají. „Dětské oči jsou vhodnou reflexí každého našeho počínání. Vzhledem k tomu, že budou všechny vítězné práce vystaveny v reprezentačních prostorách ministerstva spravedlnosti, vnímám naši soutěž nejen jako estetické zpestření jeho prostor, ale také jako zajímavý názor, který se k nám jinak dostává jen v omezené míře a který nám může pomoci pochopit,

jak komplikovanou oblast justice vnímají ti nejmladší. Smyslem soutěže je také zvýšit právní uvažování mladších i starších školáků,“ objasnila ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová.

Soutěž, která nese název Zlatý paragraf a jejíž výherce bude při slavnostním ceremoniálu samotnou ministryni dekorován Řádem Zlatého paragrafu, se letos uskuteční vůbec poprvé.

Vypsány jsou dvě věkové kategorie – v první budou zápolit děti ve věku od 6 do 10 let a ve druhé se bude vybírat z obrázků, které nakreslili školáci od 11 do 15 let. Rezort přitom dětem dává volnou ruku ve zvolené technice.

Pro vítěze jsou připraveny věcné ceny, mezi kterými jsou i fotoaparáty, hudební přehrávače, výtvarné potřeby či knihy. Oceněny budou i školy. Dvojice vítězných zařízení přitom získá finanční poukázku v hodnotě 10 tisíc korun. Kromě toho čeká úspěšné školáky také zajímavá procházka Pražským hradem, mapující dodržování spravedlnosti v jeho dějinách. ■

ČR hrozí spor s EU kvůli schválené novele o obchodování s emisními povolenkami

Současný zákon o obchodování s emisními povolenkami může Česko dostat do sporu s Evropskou unií. Upozornili na to signatáři výzvy Rozumně a spravedlivě, kteří vyzvali poslance, aby schválili změnu, která zruší přílepek zvýhodňující energetické společnosti.

„Platná právní úprava předpokládá nasměrování většiny emisních povolenek bezplatně do energetiky. Přitom existuje daleko zajímavější spektrum ekonomicky i ekologicky efektivnějšího využití,“ uvedl Svatopluk Bartík z Asociace výrobců minerální izolace s tím, že podle evropské směrnice může až polovina výnosů směřovat do státního rozpočtu a nejméně polovina musí být využita na podporu snižování emisí.

Signatáři výzvy také poukazují, že se zákon může dostat do kolize s dosud nepřijatými pokyny Evropské komise pro nakládání s výnosy z emisních povolenek. „Zákon je navíc v rozporu s platnou státní energetickou koncepcí, jejíž prioritou je úspora energie,“ poznamenal Bartík.

Výzva Rozumně a spravedlivě má upozornit na údajnou nespravedlnost novely zákona o obchodování s emisními povolenkami. Signatáři proto vyzvali poslance, aby schválili novelu, která ruší přidělování povolenek zdarma energetickým společnostem.

Změnu v obchodování s emisními povolenkami schválili poslanci loni v létě formou přílepku k novele o spotřební dani. Přílepek zákona znamenal, že dostanou elektrárenské společnosti povolenky na vypouštění emisí zdarma a finance takto ušetřené firmy investují do ekologizace, modernizace a rozvoje. Kritici ovšem namítají, že firmy si takto zaúčtují i plánované modernizace a stát přijde až o 68 miliard korun. ■

Koncepce proti-povodňové ochrany bude hotová do 30. června

Kabinet Jana Fischera projednal zásady, které se stanou podkladem pro koncepci ochrany před povodněmi. Podle premiéra Jana Fischera bude nově hlavním gestorem této koncepce ministerstvo zemědělství a koncepce by měla být hotová do 30. června letošního roku.

„Shodli jsme se na tom, že je neúnosné, aby se příprava této koncepce táhla až do konce roku 2010, proto jsme se dohodli, že koncepce bude hotová nejpozději do 30. června,“ uvedl Fischer a dodal: „Další hlavní změnou je, že hlavním gestorem již nebude ministerstvo životního prostředí, ale ministerstvo zemědělství, přičemž ministerstvo životního prostředí bude mít roli konzultanta“.

Především by se podle ministerstva životního prostředí měly vymezit oblasti, které jsou výrazně ohrožené povodněmi a vytvořit mapy povodňových nebezpečí a rizik. Dalším krokem jsou plány na zvládnutí povodní. Současně by stát měl dohlédnout na to, aby se dál nezhoršovaly vodní ekosystémy.

Při přípravě koncepce, která by měla chránit Česko před povodněmi, se musí dodržovat několik zásad. Ochrana by se měla řešit v rámci ucelených povodí. To znamená, že jedno povodí se bude zabývat retencí a retardací vody v krajině, retencí a retardací vody v korytě vodních toků a přilehlých

niv, zploštění povodňové vlny a bezpečným převedením povodňové vlny zastavěným územím.

Měla by se navrhnout a provádět jen ta opatření, která jsou optimální z pohledu účinnosti a vynaložených nákladů. Upřednostňovat by se měla opatření s minimální finanční náročností a nezvyšovat schodek státního rozpočtu.

Odborníci se shodují, že jednou z hlavních příčin extrémních výkyvů počasí je způsob využívání české krajiny. Vodní režim ovlivnily odtokové poměry změněné výstavbou dopravní infrastruktury, rozšiřováním zástavby, těžbou, intenzifikací zemědělského hospodaření, prováděním meliorací, scelováním pozemků, rozoráváním mezi a luk, zhoršením struktury zemědělské půdy, změnou skladby lesa a aplikací nevhodných technických přístupů při regulaci vodotečí a řešení povodňové ochrany území.

K těmto necitlivým zásahům do vodního režimu krajiny došlo a stále dochází a výsledkem jsou přívalové srážky, povodně, vysoké teploty, sucha a následné dopady, jako například zabahňování vodotečí a vodních nádrží, eutrofizace vod, splachy ornice do intravilánu obcí, škody na majetku občanů, institucí a společností, snižování úrodnosti a výnosovosti zemědělského půdního fondu, těžebně dopravní eroze na lesní půdě.

Dalším významným vlivem zvyšujícím riziko povodňových situací a sucha je nastupující změna klimatu. Všechny scénáře počítají pro příští dvě desetiletí se zvýšením globální teploty o přibližně 0,2 °C za 10 let oproti období 1980 – 1999. Ve střední Evropě je třeba předpokládat nárůst dešťových srážek v zimním období (nižší hodnoty nárůstu ve střední a vyšší hodnoty v severní Evropě) a výrazný pokles srážek v letním období. ■

Kybernetickou bezpečnost Česka posílí nová opatření

Vláda na svém zasedání dala zelenou opatřením, jež by měla zvýšit kybernetickou bezpečnost českých institucí, firem i jednotlivců. O konkrétní řešení této problematiky se postará ministr vnitra Martin Pecina, řekl premiér Jan Fischer.

„Ministr Pecina na podzim letošního roku předloží vládě rozpracovanou strategii pro zvyšování kybernetické bezpečnosti,“ avizoval Fischer.

Premiér již na podzim poukázal na to, že boj proti kybernetickému terorismu zatím nevede Česko úspěšně, a ve vážném ohrožení se tedy stále nacházejí nejen orgány veřejné správy, ale i banky, organizace, společnosti i samotní občané.

Kybernetický terorismus je přitom v současnosti jednou z nejvážnějších hrozeb v celém světě. Teroristické organizace využívají podmínky globalizované informační společnosti a pokoušejí se rozkládat své nepřátele prostřednictvím vykrádání nebo likvidace jejich informačních systémů.

Fischer proto již na podzim minulého roku zadal ministru vnitra Martinu Pecinovi a ministryni spravedlnosti Daniele Kovařové vypracovat adekvátní postup pro zvýšení kybernetické bezpečnosti.

Strategií pro boj s kybernetickým terorismem se již zabývala také Bezpečnostní rada státu. Ta stanovila, že problematikou se musí nově zabývat jedna centrální jmenovaná osoba, která bude za tuto oblast odpovědná. Zároveň rada uložila ministerstvu vnitra a spravedlnosti vypracovat analýzu současné legislativy a potřebných právních změn. ■

Drtivá většina Čechů je přesvědčena o korupci ve vysoké politice

Celkem 96 procent Čechů je přesvědčeno, že korupce zasahuje do nejvyšších pater politiky. Pouze 16 procent si myslí, že je reálné tuto korupci vymýtit, uvedla společnost SANEP ve svém průzkumu.

Korupci mezi vysokými politiky odmítá pouze 1,7 procenta dotázaných, dalších 2,3 procenta lidí zvolilo odpověď nevím. Lidé přitom politikům nevěří, že chtějí s korupcí bojovat. Celkem 92,9 procenta lidí nedůvěřují předvolebním slibům stran o skoncování s korupcí. „Je pochopitelné, že pokud je podle většinového mínění korupce přímo spojena s vrcholnými představiteli naší politické scény, nelze očekávat důvěru k jejich slovům o boji s korupcí,“ uvedla společnost SANEP.

Přitom jako závažný problém vnímá korupci na domácí politické scéně 97,4 procenta Čechů. Opačný názor má pouze 2,3 procenta dotázaných. Za nereálné pak považuje skoncování s korupcí v politice 79,3 procenta lidí, za uskutečnitelný cíl jej označilo 16,7 procenta Čechů. ■

Češi jsou již 11 let v NATO, většina je s aliancí spokojena

Česká republika vstoupila 12. března 1999 do Severoatlantické aliance. Po jedenácti letech působení Čechů v alianci je více než polovina národa s členstvím stále spokojená, ukázal výzkum společnosti CVVM.

Šetření společnosti CVVM z počátku tohoto roku ukázalo, že 56 procent lidí je s členstvím v NATO plně spokojeno. Ve srovnání s loňským rokem je to sice o devět procent méně, nadále ale převládá pozitivní hodnocení. Více než dvě třetiny lidí (69 procent) zároveň hodnotí alianci jako potřebnou vojenskopolitickou organizaci a rovné dvě pětiny osob chápou NATO jako záruku nezávislosti Česka.

Pro polovinu lidí (50 procent) je NATO také zárukou míru a bezpečnosti v Evropě, 69 procent respondentů je zároveň přesvědčeno, že aliance zvyšuje stabilitu a mír na evropském kontinentě.

Česká politická scéna je v otázkách aktivního působení ČR v alianci rozdělena. Zatímco ČSSD a komunisté jsou přesvědčeni, že současné zapojení Česka do aktivit NATO je dostatečné a země by již neměla rozšiřovat ani svou misi v Afghánistánu, ODS a TOP 09 jsou pro to, aby se Česká republika angažovala v NATO intenzivněji.

„Nikoli další vojáci v Afghánistánu, ale podpora mladých matek, to je náš program,“ prohlásil lídr socialistů Jiří

Paroubek s tím, že navyšování počtu českých vojáků na zahraničních misích je mimo realitu. „ČSSD prosazuje, aby se počet českých vojáků v Afghánistánu již nezvyšoval. Letos i v následujících letech bychom zachovali stávající rozsah kontingentu, ačkoli většina členů ČSSD by uvítala, kdyby se vojáci z Afghánistánu začali spíše stahovat,“ vysvětlil Paroubek.

ODS zdůrazňuje, že Česká republika nesmí ztratit krok s ostatními zeměmi aliance, a na aktivitách NATO se musí proto podílet výrazněji než nyní.

„Doufám, že volby dopadnou tak, abychom mohli příští rok oslavovat dvanácté výročí jako aktivní člen, dobrý společník a účastník mírových misí,“ sdělil agentuře Mediafax šéf ODS Mirek Topolánek. ■

Desetidolarový poplatek za vstup do Ameriky budou Češi platit od léta

Americká vláda zatím nezná přesné datum, od kterého bude vybírat poplatek deset dolarů za vstup do Spojených států. Zákon, který „vstupné“ zavádí, podepsal prezident Barack Obama před nedávnem.

Americký koordinátor konzulárních služeb v Austrálii odhadl, že poplatek začnou Američané inkasovat v červnu nebo v červenci. „Ještě jsme o tom definitivně nerozhodli. Přípravy na vyřizování plateb mohou zabrat tři čtyři měsíce,“ cituje deník The Australian šéfkonzula Thurmonda Bordena.

Americká vláda dosud nerozhodla o bance, do které budou platby odesílány, sdělil Borden. Zatím je zřejmé jen to, že cizinec, který požádá o registraci v internetovém systému ESTA, zaplatí poplatek současně se žádostí, tedy přes internet.

Američané zatím nedokážou odpovědět na otázku, zda poplatek vrátí, pokud bude cizinci vstup do země zamítnut.

Zákon na podporu turistiky (Travel Promotion Act) podepsal americký prezident Barack Obama. Povinnost platit poplatek ukládá obyvatelům 35 zemí včetně Čechů, kteří využívají ESTA a nepotřebují klasická papírová víza.

Poplatku jsou z bezvízových cizinců ušetřeni pouze Kanadáné.

Zákon obě komory Kongresu schválily přesvědčivou většinou. Hlasovali pro něj vládní demokrati i opoziční republikáni.

Zatím je vyřízení autorizace bez poplatků.

Desetidolarový poplatek budou platit Češi, kteří míří do Ameriky na turistické a služební cesty nepřesahující tři měsíce. Při delší cestě budou

nadále muset žádat o tradiční (papírové) vízum a platit téměř 2500 korun.

Smyslem poplatku je získat peníze na nový úřad – Korporaci pro podporu turistiky. Korporace má propagovat cesty do Spojených států, a tak zvýšit příliv zahraničních turistů.

Navrhovatelé zákona předpokládají, že poplatek přinese do pokladny korporace ročně 100 milionů dolarů, tedy 1,9 miliardy korun.

Evropané proti chystanému poplatku již loni protestovali. V červnu zaslali český velvyslanec ve Spojených státech Petr Kolář jako zástupce tehdy předsednické země Evropské unie, šéf delegace Evropské komise v USA Brit John Bruton a švédský ambasador Jonas Hafström, zástupce státu, který EU předsedal ve druhé polovině roku 2009, poslancům Sněmovny reprezentantů dopis. Upozorňovali v něm, že jsou návrhem zákona znepokojeni, protože poplatky připomínají „daň uvalenou na turisty“ či „zaklenná víza“.

Zástupci Evropské unie psali, že poplatky mohou podnítit debatu, zda elektronický systém ESTA není obdobou papírových víz.

„Tato legislativa, pokud bude přijata, by mohla vyvolat diskusi mezi členy EU o recipročních opatřeních,“ varovali ambasadoři v dopise, který agentuře Mediafax poskytlo české velvyslanectví ve Washingtonu.

Španělsko, nynější předsednická země unie, ani Evropská komise se k této hrozbě zatím nehlásí. Dosud nevznesly proti zákonu námitky.

Je přitom zřejmé, že nezůstane jen u „pouhých“ deseti dolarů. Zákon dovoluje americké vládě, aby vedle desetidolarového „vstupného“ zavedla poplatek za administrativní práce při vyřizování autorizace v systému ESTA.

Nejspíš to udělá. Portál Transnational Travel cituje ředitele vládní Americké cestovní asociace Geoffa Freemana, který další poplatek bere jako hotovou věc. „Věřím, že tyto administrativní poplatky budou minimální. Mluvíme o nějakých dvou třech dolarech,“ řekl Freeman. ■

Fischer ministra Pecinu neodvolá

Premiér Jan Fischer neodvolá Martina Pecinu z funkce ministra vnitra kvůli jeho kandidatuře ve sněmovních volbách. Trvá však na tom, aby resort řízený možným lídrem pražské kandidátky socialistů, zůstal stranou volební kampaně a pracoval neutrálně.

Fischer dále řekl, že pro něj není důvod odvolat Pecinu jen proto, že kandiduje za některou ze stran. „Jsem si však vědom, že to vládu neposílí,“ řekl. Trvá však na tom, aby ministerstvo vnitra a všechny jeho složky do předvolební kampaně nezasahovaly. „Tentýž postup budu volit vůči případným dalším členům vlády, kteří by se rozhodli kandidovat,“ poznamenal Fischer s tím, že to samé platí i pro ministerké náměstky.

O změnách kandidátek ČSSD bude jednat krajský výkonný výbor strany. Jedničkou v Praze by se měl stát současný ministr vnitra Martin Pecina, kterého prosazuje předseda socialistů Jiří Paroubek. ■

Zaorálek: Švejnar po volbách zasedne ve vládě ČSSD

Pokud sociální demokracie v květnových volbách do Poslanecké sněmovny zvítězí, ve vládě zasedne ekonom Jan Švejnar, potvrdil agentuře Mediafax v rozhovoru místopředseda ČSSD Lubomír Zaorálek. Sociální demokracie podle něj s ekonomem Janem Švejnařem dlouhodobě spolupracuje.

„S Janem Švejnařem spolupracujeme dlouhodobě, byl i na našem sjezdu. Je také pravděpodobné, že se s ním dohodneme na nějaké formě spolupráce,“ řekl Zaorálek. Místopředseda dodává, že samozřejmě záleží na rozhodnutí samotného Švejnařa, nicméně dosavadní komunikace probíhá velmi dobře a jeví se jako prospěšná pro obě strany, uvedl.

Stínový ministr zahraničí zároveň potvrdil, že Švejnar po volbách obsadí křeslo ministra školství. „Je to jedna z možných a diskutovaných variant budoucí spolupráce,“ řekl Zaorálek s tím, že finální obsazování postů kabinetu ovšem záleží na budoucím premiérovi. ■

Vondra: Neochota Evropanů podílet se na společné bezpečnosti přivede NATO do hrobu

Senátor Alexandr Vondra (ODS) u příležitosti výročí vstupu ČR do NATO poukazuje na to, že se aliance ocitla na křižovatce kvůli neochotě Evropy podílet se na zajišťování bezpečnosti. ČSSD svým přístupem přidává do rakve NATO další hřebíček, řekl Vondra v rozhovoru pro agenturu Mediafax.

„NATO je na křižovatce. Evropané nejsou ochotni hájit bezpečnost aliance a podílet se na mírových misích a kvůli tomu hrozí oslabení vazeb mezi Evropou a USA. Spojené státy za této situace ztratí brzy zájem podílet se na ochraně Evropy,“ uvedl.

Česko by si podle Vondry mělo uvědomit, že země má za sebou 11 let bezprecedentní záruky bezpečnosti, díky níž se jí bezprostředně netýkaly žádné vážné hrozby. Bezpečnost podle jeho slov není nikdy zadarmo.

„Nejlepší, co může nyní ČR udělat, je odpovědět na výzvu generálního tajemníka NATO Rasmussena a vyslat dodatečných 55 vojáků do Afghánistánu. Negativní postoj, který populisticky hájí Jiří Paroubek, je jen dalším hřebíčkem do rakve NATO,“ varuje Vondra.

Podle senátora je aktivní účast ČR na mírové misi v Afghánistánu nezbytná. Pro Česko je to navíc jedna z mála příležitostí, jak se projevit jako spolehlivý spojenec, když mise v Kosovu pomalu končí.

Česko by v příštích letech mělo v rámci aliance vsadit na své dlouhodobé devizy. Těmito oblastmi jsou ochrana před zbraněmi hromadného ničení, chemické jednotky nebo vojenské zdravotnické týmy, soudí Vondra.

Česko vstoupilo do aliance společně s Polskem a Maďarskem 12. března 1999. Ceremoniál podpisu přistoupení k Washingtonské smlouvě se konal v Trumanově knihovně v americkém městě Independence. Za USA smlouvu ratifikovala ministryně zahraničí, česká rodačka, Madeleine Albrightová, jež se o rozšíření aliance o středoevropské země významně zasadila. Za Českou republiku dohodu podepsal tehdejší ministr zahraničí Jan Kavan.

NATO oficiálně vzniklo 4. dubna 1949. Signatářskými zeměmi zakládající Washingtonské smlouvy obranného paktu bylo 12 států, tedy Belgie, Dánsko, Francie, Kanada, Nizozemsko, Island, Itálie, Norsko, Lucembursko, Portugalsko, Velká Británie a Spojené státy americké. ■

Podnikatelé se dočkají menšího papírování

Sněmovna na své schůzi odeslala k projednání hospodářskému výboru vládní návrh zákona na snížení administrativní zátěže podnikatelů. Podle této novely je například nesmysl, aby hygienické předpisy kontrolovala Česká obchodní inspekce (ČOI), když to zároveň dělají hygienické stanice.

„Cílem materiálu je maximálně zjednodušit a zpřehlednit stávající legislativu a zlepšit podmínky pro podnikání,“ uvedlo ve své zprávě ministerstvo průmyslu a obchodu, které novelu připravilo. Změny, které návrh zákona přináší, se týkají například ochrany spotřebitele, podmínek pro vstup do podnikání a různých oblastí z technické legislativy.

Například v oblasti ochrany spotřebitele se pojem „spotřebitel“ upravuje tak, aby byl v souladu se směrnicí Evropské unie o nekalých obchodních praktických.

Dalším cílem novely je likvidace duplicitní kontroly podnikatelů. „Pokud ČOI zjistí u podnikatele závady v prodejně, podnikatel bude samozřejmě jako dosud povinen tyto nedostatky odstranit, ale už nebude muset tuto nápravu hlásit zpět ČOI,“ uvádí ministerstvo průmyslu. Navrhuje se, aby živnostníci nemuseli hlásit přerušeni své činnosti na živnostenském úřadu.

Ministerstvo si dále vzalo za cíl omezit povinnost značení prodáváných výrobků. „Stávající požadavek označovat všechny prodávané výrobky (tj. v podstatě od špendlíků po automobily), zakotvený v zákoně o ochraně spotřebitele, přináší problémy při jeho výkladu i v praktickém použití. Povinnost označit výrobek názvem nebo vahou, rozměrem apod. je u mnoha výrobků nepotřebná, mnohdy až absurdní, a zvyšuje náklady,“ uvádí ministerstvo. Podle jeho názoru by optimálním stavem bylo, aby se sám prodávající postaral o to, aby jím prodávané výrobky byly jasně a srozumitelně označeny značkou výrobce či dovozce.

Pokud bude zákon schválen, zmizí i nesoulad mezi živnostenským a energetickým zákonem, protože obchod s elektřinou a obchod s plynem budou nadále podléhat pouze licenci podle energetického zákona a nebudou vyžadovat i živnostenské oprávnění. ■

Poslanci žádají Ústavní soud, aby zastavil šmírování občanů

Poslanci ODS v čele s Markem Bendou a Kateřina Jacques (SZ) podepsali podání k Ústavnímu soudu, které vypracovalo občanské sdružení Iuridicum Remedium (IuRe). Zákodáři chtějí zarazit uchovávání záznamů o e-mailech, telefonních hovorech a SMS, sdělil Mediafaxu Jan Vobořil z IuRe.

„Opatření, původně zavedené v rámci boje proti terorismu, je nyní zneužíváno k plošnému sledování lidí. Ústavní soud má nyní možnost rozhodnout, kam až může zasahovat Evropské právo,“ uvedl Benda. Poslancům vadí plošné shromažďování dat bez jakéhokoli podezření ze spáchání trestného činu a to, že pravidla přístupu k těmto informacím nejsou přesně vymezena. Lidé, jejichž data byla využita, se o tom ani nikdy nemusí dozvědět. Monitorování komunikace vede podle předkladatelů k nadměrným zásahům do soukromí občanů a může být zneužito.

Poslanci nesouhlasí s tím, že v ČR jsou už od roku 2005 preventivně, „pro všechny případy“, po dobu šesti měsíců uchovávány záznamy o e-mailech, navštívených internetových stránkách, telefonních hovorech i SMS. Do databází s těmito informacemi má přístup jak policie, tak zpravodajské služby. „Slídění zavedl zákon o elektronických komunikacích z roku 2005,“ řekl Petr Kučera ze sdružení IuRe. Přítrž šmírování soukromé komunikace by mohl učinit ústavněprávní přezkum tohoto zákona, o který nyní 46 poslanců žádá.

Obdobné vyhlášky zrušily v minulých letech i ústavní soudy v Bulharsku a Rumunsku. Velkou nadějí přineslo také rozhodnutí německého ústavního soudu, který na svém jednání 2. března zrušil současnou německou úpravu o uchovávání dat a nařídil likvidaci těchto osobních údajů.

Data nyní v Německu mohou být uchovávána maximálně šest měsíců a má být jasně vymezeno, při vyšetřování jakých trestných činů mohou být využita. Nařizuje se také přísná ochrana dat a lidé musí být informováni, pokud si informace o nich úřady vyžádají.

Sdružení IuRe upozornilo, že v listopadu 2007 se ministerstvo průmyslu a obchodu pokusilo předložit novelu zákona o elektronických komunikacích, která by přístup k těmto datům umožnila i civilní kontrarozvědce (BIS) a vojenskému zpravodajství (VZ). Tuto iniciativu však po nepříznivých reakcích ze strany politiků a médií zastavilo. Přístup k údajům však zpravodajské služby získaly pomocí „zadních vrátek“, díky novému zákonu o policii.

„Aktuálně byl Poslanecké sněmovně znovu předložen návrh novely zákona o elektronických komunikacích, který má data zpřístupnit Bezpečnostní informační službě (BIS),“ upozornil Vobořil. ■

ČESKÁ
SPŮŘITELNA
 Jsme Vám blíž.

S produkty Kontokorentní úvěr Profesionál a Termínovaný úvěr Profesionál nyní můžete získat až 500 tisíc a stačí Vám jen občanský průkaz, potvrzení o členství v příslušné profesní komoře a doklad opravňující k podnikání. Peníze můžete čerpat nejpozději do druhého dne od podpisu smlouvy. Přijďte na vybranou pobočku České spořitelny a můžete si okamžitě sjednat úvěr bez dalšího dokladování. Seznam vybraných poboček a více informací o produktu získáte na www.csas.cz/svobodnapovolani nebo na bezplatné telefonní lince **800 207 207**.

Touto nabídkou nevzniká právní nárok na uzavření úvěrové smlouvy.

University of New York in Prague

Leadership
is a skill.

One you need
to develop.

UNYP's professional lifelong education graduate programs

MBA in:

- Management
- Marketing
- Sustainability **NEW**
- Project Management **NEW**
- MIS
- HR Management
- Banking

Masters in:

- European Law and European Integration
- LLM in International and Commercial Law
- Clinical-Counseling Psychology
- Professional Communications and Public Relations

PhD by Publication

Visit www.unyp.cz

Educating tomorrow's leaders

Policie masivně sleduje mobilní telefony, denně žádá operátory o informace až pětsetkrát

Policie odešle denně až 500 žádostí mobilním operátorům, kteří jí musí sdělit, kdy a kam jejich klienti volali, komu psali SMS zprávy a kde při tom byli. Ročně je to přes sto tisíc žádostí, uvedla Česká televize (ČT).

Policisté se opírají o zákon o elektronických komunikacích, podle kterého se preventivně po dobu půl roku uchovávají záznamy o každém e-mailu, přístupu na web, telefonním

hovoru i SMS. Zákon vzešel z požadavků Evropské unie, měl pomáhat v boji proti terorismu. „Údaje o telekomunikačním provozu nám pomáhají při vyšetřování trestné činnosti a využíváme je,“ uvedla pro ČT mluvčí kriminální policie Pavla Kopecká bez dalšího komentáře.

Skupina poslanců už před časem avizovala, že se kvůli sledování obrátí na Ústavní soud. Podání podepsalo 44 poslanců ODS a poslankyně zelených Kateřina Jacques, iniciátorem stížnosti je Marek Benda (ODS). Zákonodárci podle ČT paradoxně přiznávají, že je to i jejich chyba, sami totiž stejný zákon schválili a dokonce do něj napsali, že musí stát za monitorování platit desítky milionů korun ročně, které jdou mobilním operátorům. „Po dvou letech jsme vyhodnotili, že to nefunguje jako boj proti terorismu, ale jako špiclování všech občanů,“ řekl ČT Benda.

Shromáždění záznamů o telefonních hovorech a činnosti na internetu minulý týden zakázal ústavní soud v Německu. Vyhověl tak stížnosti, kterou k soudu podalo skoro 35 tisíc lidí. Navíc nařídil vymazání všech dosud nashromážděných dat. ■

Energetická bezpečnost Evropy závisí na dialogu s Ruskem

Energetická bezpečnost Evropské unie závisí podle státní tajemnice francouzského ministerstva hospodářství, průmyslu a zaměstnanosti Anne-Marie Idracová na dialogu s Ruskem, coby významným dodavatelem ropy a zemního plynu. Idracová to řekla v pátek během setkání s novináři.

„Je důležité dál rozvíjet dialog s Ruskem,“ řekla Idracová. „Dohodli jsme se, že ustavíme pracovní skupinu, která se bude věnovat energetice a vnímáme to jako strategickou diskusi, kterou vyvíjíme prostřednictvím naší ambasády v Praze,“ dodala Idracová.

Tajemnice Idracová mimo jiné řekla, že uvítala rozhodnutí společnosti ČEZ, která vybrala francouzskou společnost Areva do dalšího kola výběrového řízení na dostavbu jaderné elektrárny Temelín.

Podle mluvčí ČEZu Evy Novákové ale nebylo výběrové řízení na dodavatele dostavby Temelína mezi body, o kterých Idracová jednala. „Tendry na výběr dodavatele pro dostavbu elektrárny Temelín nebyl na pořadu jednání,“ řekla Nováková.

Idracová jednala na schůzce s představiteli společnosti ČEZ zejména o spolupráci v oblasti vědy a výzkumu. „Dalším bodem jednání byla naše nová iniciativa Future/Motion se zaměřením na projekty tzv. nové energetiky,“ řekla Nováková. Schůzka se uskutečnila na základě mezivládní iniciativy výměny informací v energetice.

Do Francie se nejčastěji vyvážejí strojírenská zařízení a dopravní prostředky. Export v těchto kategoriích dosáhl v loňském roce přes 85 miliard korun. Mezi další významné položky tuzemského vývozu patří spotřební zboží, chemické produkty a potraviny.

Francie do Česka dováží rovněž strojírenská zařízení a dopravní prostředky. Objem v těchto kategoriích dosáhl v roce 2009 hodnotu přes 32 miliard korun. Mezi další důležité položky francouzského dovozu patří chemické výrobky, minerální paliva a průmyslové spotřební zboží. ■

Vlček podal trestní oznámení na šéfa NKÚ Dohnala

Předseda sněmovny Miloslav Vlček (ČSSD) podal na prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Františka Dohnala trestní oznámení, a současně Kárné komoře NKÚ návrh na zahájení kárného řízení. Splnil tím usnesení sněmovny, informoval Vlček.

„Při zpracování této kárné žaloby vyplynulo, že se prezident NKÚ mohl dopustit svým jednáním trestného činu,“ řekl Vlček s tím, že podle starého trestního zákona by se jednalo o zneužívání pravomoci veřejného činitele nebo maření úkolů veřejného činitele z nedbalosti, podle nového trestního zákona o zneužití pravomoci úřední osoby nebo maření úkolů úřední osoby z nedbalosti.

„Proto jsem byl povinen v dané věci souběžně ještě podat i trestní oznámení na ing. Františka Dohnala,“ uvedl předseda sněmovny s tím, že oznámení podal do rukou vrchního státního zástupce v Praze.

„V případě, že bych trestní oznámení nepodal, mohl bych se sám dopustit jednání, kterým bych porušil zákon,“ upozornil předseda dolní komory parlamentu.

Prezidentovi NKÚ Františku Dohnalovi poslanci vyčítali vysoké náklady na jeho bydlení na účet úřadu a zejména to, že jim odmítl umožnit kontrolu hospodaření na NKÚ.

Sněmovna byla ve sporu s Dohnalem od prosince, kdy šéf NKÚ neumožnil poslancům z kontrolního výboru kontrolu hospodaření úřadu a odmítl jim předat potřebné doklady. Sněmovna tvrdila, že má nárok kontrolovat peníze, které mu poslanci schválili na chod úřadu. „Pan prezident Dohnal udělal velkou chybu, že začal bojovat s poslaneckou sněmovnou,“ řekl Vlček v lednu serveru ParlamentníListy.cz.

Kauzu ředitele NKÚ odstartovali členové kolegia úřadu, kteří loni v polovině května začali upozorňovat na utrácení svého šéfa, a část členů kolegia dokonce prosadila usnesení, v němž ho kritizovala za špatné hospodaření. Dohnal například užíval luxusní byt, za nějž úřad platil 72 tisíc korun měsíčně, a používal tři automobily. Ředitel také přestěhoval pobočky úřadu do soukromých objektů s vyššími nájmy, rozděloval zakázky na menší a nevypisoval výběrová řízení.

Záležitost nakonec začal řešit sněmovní kontrolní výbor a ten dospěl ke stejnému závěru. Všechna obvinění o nehospodárnosti jsou podle poslanců pravdivá. ■

Spotřebitelé se už nemusejí bát úvěrů, smlouvy budou přehlednější

Poslanci odsouhlasili novelu zákona, která má chránit spotřebitele před rizikovými úvěry. Nově bude věřitel povinen poskytnout dlužníkovi dostatek informací před podepsáním smlouvy tak, aby ten byl schopný posoudit, zda nabídka odpovídá jeho finanční situaci.

„Těžiště nové právní úpravy spočívá zejména ve výčtu informací před uzavřením smlouvy, při uzavírání smlouvy a při trvání úvěru. Novinkou je povinnost věřitele posoudit úvěruschopnost spotřebitele,“ řekl předkladatel ministr průmyslu a obchodu Vladimír Tošovský.

Do čtrnácti kalendářních dnů smí díky této novele spotřebitel odstoupit od smlouvy bez odůvodnění a věřitel nesmí spotřebitele za tento krok nijak sankcionovat. Z působnosti zákona jsou však vyloučeny smlouvy týkající se bydlení, které jsou zajištěny zástavním právem nemovitosti. Dále jsou vyloučeny půjčky na refinancování již stávajících úvěrů, leasingové smlouvy, půjčky, které poskytuje zaměstnavatel zaměstnanci nebo půjčky nižší než pět tisíc korun a vyšší než 1,888 milionu korun.

„Považuji tuto věc za výrazný kvalitativní posun,“ řekl Michal Doktor (ODS). Spotřebitel by měl nově mít i lepší podmínky při předčasném splácení úvěru, věřitel by měl mít jen právo na odškodnění objektivně odůvodněných nákladů spojených s předčasným splácením. Na dodržování povinností by měla dohlížet Česká obchodní inspekce a Česká národní banka, což je podle Doktora jediné minus, které novela obsahuje.

Největší chybou předlohy je, že neřeší rozhodčí doložky, které budou nadále jmenované věřitelem, myslí si poslanec Jeroným Tejc z ČSSD. Vládě vyčítá, že se svým návrhem nepřišla dříve tak, aby poslanci měli dostatek času na pozměňovací návrhy. ■

Zákonodárci navrhli zřídit registr vysokoškolských profesorů

Poslanci přidali k novele o pedagogických pracovnících pozměňovací návrh, který zavádí registr vysokoškolských učitelů. Akreditační komise by tak díky němu měla mít lepší přehled o tom, jaké úvazky na kterých školách profesori mají.

Přijetím tohoto návrhu by se vyřešil problém takzvaných létajících profesorů. V registru by totiž bylo vedeno, na jakých školách profesor učí, ale také na jaký úvazek.

Na základě toho by akreditační komise mohla například odmítnout přiznat garantování odborné stránky oboru, pokud profesor daný předmět vyučuje třeba pouze dvě hodiny měsíčně.

Původně se měl problém s profesory působícími na několika vysokých školách vyřešit samostatnou novelou zákona. Tu by ovšem sněmovna nemusela do voleb stihnout schválit, proto poslanci raději problematiku upravili prostřednictvím pozměňovacího návrhu v rámci novely o pedagogických pracovnících. Ta upravuje učitelům jejich pobyt ve škole.

Bývalo běžnou praxí, že učitel po „odučení svých hodin“ odešel domů a přípravu na hodiny nebo opravy písemných prací dělal již podle svého rozvrhu doma. Úprava ministerstva školství tuto možnost nevyklučuje, ale bude záležet na dohodě učitele se zaměstnavatelem. ■

Krizi by v budoucnu měl zabránit větší dohled nad ratingovými agenturami

Poslanci ve středu odsouhlasili větší dohled nad ratingovými agenturami, který se dotkne především bank a obchodníků s cennými papíry. Nařízení, které má zavést větší přehled v činnosti ratingových agentur a zabránit krizím v budoucnosti, původně přišlo z Evropské unie.

„My jsme tuto materii zpracovali po konzultaci s Českou národní bankou a ministerstvem spravedlnosti a samozřejmě jsme se drželi nařízení z Evropské unie,“ řekl ministr financí Eduard Janota. Nařízení Evropského parlamentu a Rady zavádí povinnou registraci ratingových agentur, stanovuje závazná pravidla pro vydávání ratingů a činnost ratingových agentur vystavuje přísnému dohledu. V Česku bude tento dohled vykonávat Česká národní banka (ČNB).

Nové opatření se dotkne i uživatelů ratingů, jako jsou banky nebo obchodníci s cennými papíry, protože bude možné využívat jen ratingy zaregistrovaných agentur, které vyhoví všem požadavkům. Podle nařízení musí uživatelé takto přizpůsobit své portfolio poskytovatelům nejpozději do 7. prosince 2010. Do sedmého června letošního roku však podle Janoty musí nabýt zákon účinnosti, aby evropské nařízení splnil.

Nařízení vešlo v platnost loni v prosinci. Podle ministerstva financí jde o přímo použitelný předpis, proto nevyžaduje úpravu českého právního řádu. Podle ministerstva se jedná jen o „technickou novelu“. To znamená, že pouze přizpůsobuje plat-

né české zákony unijnímu nařízení tak, aby bylo v praxi hladce použitelné. Tvůrci si od nového nařízení slibují posílení důvěry v ratingové agentury a vyšší transparentnost přidělování ratingů. Jedná se o reakci EU na celosvětovou finanční situaci. ■

Neziskové organizace v Česku dusí špatné zákony

Neziskové organizace působící v Česku trápí zejména nedokonalé zákony, které jim znesnadňují fungování. Novinářům to řekla po konferenci věnované právnímu prostředí neziskových organizací senátorka Alena Gajdůšková (ČSSD).

„Jde například o to, že občanská sdružení se mnohdy nemohou ucházet o peníze z grantů Evropské unie. Podle stávajících právních předpisů mohou totiž velmi snadno zanikat, a tak se je poskytovatelé dotací bojí k penězům pustit. Občanská sdružení se cítí právem diskriminována,“ vysvětlila Gajdůšková.

První místopředsedkyně Asociace nestátních neziskových organizací Martina Berdychová připomněla, že problém je i ve způsobu financování neziskových organizací. „Dvacet let po revoluci dostávají neziskové organizace od státu peníze zejména pomocí účelových dotací. Tedy něčím, co být může a nemusí. Navíc takové dotace přidělávají práci úředníkům, kteří musí vyhodnocovat spousty projektů, je zde velký prostor pro korupci,“ uvedla Berdychová.

Podle ní by proto bylo dobré, kdyby se organizace o peníze mohly ucházet ve veřejných výběrových řízeních.

Gajdůšková také uvedla, že je škoda, že Česko nemá pracovanou takzvanou sociální ekonomiku. Ta se vyznačuje tím, že kromě orientace na zisk se ohlíží i na kvalitu společnosti a jejího života. ■

Exekutorský úřad Přerov

soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány

Exekutorský úřad Přerov JUDr. Tomáše Vrány (EÚP) zahájil svoji činnost v roce 2001 a s téměř 37 000 provedenými exekucemi v roce 2009 se řadí k největším exekutorským úřadům v České republice. Úřad realizuje okolo 70 % exekucí na Moravě a 30 % na území Čech a má v současnosti 125 zaměstnanců. Další informace o přerovském úřadu je možné najít na www.exekuce.cz.

Exekucí přibývá

V posledních letech zaznamenává Exekutorský úřad Přerov progresivní nárůst počtu exekucí. Jen během roku 2009 jich bylo 36 800, což představuje více než 60% nárůst ve srovnání s rokem předchozím. Na uvedené navýšení je reagováno systémovými změnami v organizaci práce a zejména posílením na personální bázi, neboť novelou exekučního řádu účinnou od 1. 11. 2009 byla na soudní exekutory přenesena značná administrativní zátěž v exekučním řízení.

Mobiliární exekuce

Část exekucí je provedena příkázáním pohledávky z účtu dlužníka či příkázáním pohledávek z jeho příjmů, potažmo prodejem nemovitostí. Ovšem v případech, kde se nedají tyto postupy aplikovat, přichází na řadu tzv. mobiliární exekuce. „Zjednodušeně řečeno, exekutor musí vyhledat povinného a fyzicky zabavit movitý majetek dlužníka v takové hodnotě, aby jeho prodej v dražbě pokryl výši dluhu. V situaci, kdy dluh přesahuje odhadní cenu movitého majetku, zabaví exekutor, až na zákonné výjimky, veškerý movitý majetek a zbylou částku pak dále vymáhá,“ říká ředitel Exekutorského úřadu Přerov Robert Runták.

Tyto mobiliární exekuce přináší mnohé nesnáze a práce vykonavatelů soudního exekutora se dá bez nadsázky označit za rizikové zaměstnání. I přesto, že tento způsob exekuce je nepopulárním pro jeho již poměrně kontaktní způsob, Exekutorský úřad Přerov vždy dbal na důsledné využívání všech způsobů provedení exekuce, a proto je v případě nemožnosti administrativního řešení spisu vždy zvolena cesta vyhledávání dlužníkovy movitého majetku.

Rok	Počet prováděných exekucí	Počet mobiliárních exekucí
2001	38	2
2002	474	180
2003	1 252	653
2004	5 319	1 386
2005	10 201	3 544
2006	14 257	6 036
2007	21 093	7 410
2008	22 170	8 660
2009	36 800	10 230

Dražby majetku povinných

S nárůstem počtu prováděných exekucí narůstá i počet dražených movitých předmětů a nemovitostí. Úřad pořádá každý měsíc dražbu movitého majetku povinných a účast dražitelů na těchto akcích přesahuje vždy číslo 250. V uplynulém roce úřad vydražil více než 6000 položek movitého majetku a uskutečnil rovněž přes 450 dražeb nemovitostí.

Co se týká dražeb nemovitostí, v současné době vzhledem k ekonomické recesi zájem o nemovitosti mírně stagnuje. Přesto je stále velice výhodné koupit si nemovitost v exekuční dražbě – dokonce některé banky začaly nabízet na tyto dražené nemovitosti hypoteční úvěr.

Přerovský úřad patří také mezi průkopníky zveřejňování dražeb movitých věcí i nemovitostí na internetu a již od počátku svého fungování poskytuje tyto informace na svém serveru www.exekuce.cz.

Exekutorské zápisy

V poslední době zaznamenává Exekutorský úřad Přerov i nárůst zájmu o exekutorské zápisy. Vykonatelný exekutorský zápis výrazně usnadňuje majetkové spory a může řadě věřitelů urychlit vymáhání práva.

Exekutorský zápis je proto zejména v této nejisté době nově doceňován a čím dál častěji využíván. Exekutorský zápis má charakter exekučního titulu (který je jinak ale vydáván až na základě soudního rozhodnutí). Pro dlužníka v podstatě exekutorský zápis nemá žádný význam v případě, že plní svůj závazek. V momentě jeho neplnění ale výrazně zkracuje věřitelovu cestu k vykonávacímu řízení, vzhledem k tomu, že není třeba právo nalézat, ale je už jednou ve vykonatelné formě učiněna dohoda.

Přerovský úřad, který v posledním roce zaznamenal více než šestinásobný nárůst zájmu o exekutorské zápisy, nabízí možnost jejich sepsání nejen v Přerově, ale i v Praze, Hradci Králové, Českých Budějovicích, Brně či Ostravě. ■

POKUD VÁM NESTAČÍ POVRCHNÍ INFORMACE...

Kdo?

Co?

Proč?

Jak to kdo myslí?

Co všechno s tím souvisí?

Komu ku prospěchu?

Kde to má kořeny?

Co z toho vyplývá?

...POJĎTE S NÁMI DO HLOUBKY!

EKONOMIKA A PRÁVO NA ČRo 6

Zaostřeno na finance STŘEDA 21.40

Dvacetiminutový ekonomický
magazín na aktuální téma týdne.

Člověk a trh ČTVRTEK 21.10

Diskusní půlhodina o vztahu
ekonomie, společnosti a člověka.

Česká justice PÁTEK 21.10

Třicetiminutový diskusní pořad
o současné české justici, její reformě
a aktuálních problémech.

Poslouchat nás můžete na středních vlnách, živě na internetu a digitálně
v systému DVB-T v programu Českého rozhlasu Rádía Česko.

Brno 954 kHz • Č. Budějovice 954 kHz • Karlovy Vary 954 kHz
Mor. Budějovice 1332 kHz • Ostrava 639 kHz • Praha 639 kHz

Stavíme na partnerství a individuálním přístupu

Citi never sleeps

citicbank®

Dušan Astl, ředitel segmentu Citigold české pobočky Citibank

Dušan Astl

- Narozen 8. 10. 1977 v Liberci
- Absolvoval Technickou Univerzitu v Liberci obor podniková ekonomika
- Do Citibank přišel z ČSOB kde pracoval na pozici produktového manažera
- Od roku 2006 pracuje v Citibank, od roku 2008 jako ředitel produktového marketingu pro retail a od roku 2009 zároveň jako ředitel segmentu Citigold
- Ženatý
- Hobby: cestování, golf, lyžování

„BALÍČEK CITIPROFESSION JSME UŠILI NA MÍRU POTŘEBÁM PROFESIONÁLŮ Z ŘAD NOTÁŘŮ A ADVOKÁTŮ. OSOBNÍ BANKÉŘI CITIBANK SE PŘIZPŮSOBÍ ČASOVÝM POŽADAVKŮM KLIENTA A SAMOZŘEJMOSTÍ JE MOŽNOST SJEDNÁNÍ SCHŮZKY NA JAKÉMKOLIV MÍSTĚ DLE PŘÁNÍ KLIENTA. DÁLE JSME VYTVOŘILI SPECIALIZOVANÝ TÝM BANKÉŘŮ, KTERÝ SE VĚNUJE VÝHRADNĚ ODBORNÍKŮM Z ŘAD NOTÁŘŮ A ADVOKÁTŮ,“ VYSVĚTLUJE PŘÍSTUP CITIBANK K POTŘEBÁM TĚTO KLIENTELY DUŠAN ASTL, ŘEDITEL SEGMENTU CITIGOLD JEJÍ ČESKÉ POBOČKY.

Jaké služby v rámci programu Citigold banka nabízí?

Základem služeb, které Citibank Europe plc poskytuje v rámci programu Citigold, je individuální přístup osobního bankéře, který pomáhá klientovi s nastavením jeho běžného platebního styku, s vytvářením depozitního portfolia, a to vše s cílem nabídnout v daném časového horizontu vhodný pro-

dukt pro daného klienta. Osobní bankéř je v neposlední řadě také i investičním poradcem, který pomáhá našim klientům nacházet možná investiční řešení.

Citigold však není jen bankovní program, ale zároveň i životní styl. Klientům Citigold se dostane speciální péče – získají tak například vstupenky na nejlepší sportovní akce do skyboxu Citigold v O2 Areně či na koncerty Českého národ-

ního symfonického orchestru. Zároveň mohou klienti programu Citigold využít volný vstup do 1. Českého Lawn Tennis Clubu v Praze či si po celou sezónu zlepšovat svůj handicap na jednom z golfových hřišť v Praze, Brně a Ostravě.

Díky speciální péči, které se klientům Citigold dostane v Citibank Lounge na Letišti Praha, se i čekání na let stane příjemným zážitkem. V neposlední řadě jsme pro Citigold klienty vyjednali exkluzivní slevy a VIP péči v hotelech, restauracích, obchodech či wellness centrech.

Jak jste reagovali na potřeby klientů z řad právnických profesí co se týče bankovních služeb?

Jedná se o profesionály, kteří pro bezchybný výkon svého povolání potřebují stabilního a důvěryhodného partnera. Speciálně pro ně jsme vytvořili program CitiProfession, který kombinuje kvalitní a výhodné bankovní služby nutné pro výkon vlastní profese spolu s komplexním programem osobního bankovníctví, který naše banka celosvětově nabízí pod názvem Citigold.

Co konkrétně tedy profesní část balíčku CitiProfession právníkům přináší?

Mám-li jmenovat konkrétní výhody, samozřejmě je individuální přístup bankéře a široká nabídka bankovních produktů a služeb. Standardem je bezplatné zakládání a vedení bankovních účtů a úročených notářských úschov či platební styk v tuzemské měně bez jakýchkoliv poplatků. Naši klienti oceňují kromě flexibilního zřizování účtů úschov prostřednictvím jednoho telefonického hovoru se svým osobním bankéřem také i přehlednou správu finančních prostředků. Podobně zajímavé nastavení v souladu s jejich potřebami nabízíme jak notářům a advokátům, tak insolvenčním správcům. Důležitou přidanou hodnotou je individuální přístup našich speciálně vyškolených bankéřů.

V čem spočívá tento individuální přístup? Dokážete zabezpečit servis i klientům v místech, kde nemáte pobočku?

Citibank nabízí služby po celém světě a důležitou roli zde hraje právě profesionalita a osobní přístup. Samozřejmě je sjednání schůzky na jakémkoliv místě a v čase dle přání klienta. Bez nadsázky proto říkám, že Citibank má díky tomu nespočet kontaktních míst.

Osobní bankovníctví funguje pro tyto klienty podobně?

V Citibank vytváříme produkty na základě znalosti a respektování požadavků našich klientů. Program Citigold je postaven na respektování jejich individuality a zároveň profesionalitě a flexibilitě našich bankéřů. Tento program nabízí vedle řešení standardních bankovních potřeb rovněž různé způsoby zhodnocování vkladů a komplexní podporu

při sestavování finančního portfolia. Velice zajímavé jsou také služby, které vycházejí z globálního působení Citibank. Každý z klientů, který využívá program Citigold, nalezne podporu nejen v České republice. V případě nenadálých komplikací při pobytu v zahraničí se klient může obrátit na jakoukoliv pobočku Citibank, která poskytne hotovost do výše 5 000 USD.

Jaké další služby tedy nabízí Citibank svým klientům, jimiž se odlišuje od ostatních bank, působících v této oblasti?

V rámci programu CitiProfession poskytujeme kromě běžných bankovních produktů také profesinální služby spolehlivého bankovního ústavu a podporu specializovaného týmu bankéřů a ředitelů poboček. Zároveň poskytujeme servis jak v oblasti firemních tak soukromých financí našich klientů. CitiProfession a Citigold není pouze komplexním souhrnem bankovních služeb, ale zároveň životním stylem. Klient má možnost například navštěvovat koncerty Českého národního symfonického orchestru, účastnit se golfových či tenisových turnajů, odborných seminářů nebo třeba využít VIP salonek Citibank na Pražském letišti a užívat si tak služby na nejvyšší možné úrovni.

Plánujete pro naše čtenáře na letošní rok finančně-vzdělávací akce?

Pro rok 2010 máme připravenou širokou paletu seminářů s různým zaměřením pořádaných Citibank. Již v dubnu se bude konat první z těchto setkání s představiteli notářských a advokátních profesí na téma bankovní služby pro svobodná povolání. Zároveň pro naše Citigold klienty pořádáme pravidelné semináře s investičními tématy, kde prezentujeme nová investiční řešení a příležitosti. Tyto semináře se těší velké oblibě a do budoucna počítáme s rozšířením jejich nabídky i o témata související s výkony povolání našich klientů – například time management, aktuální změny v legislativě a podobně. Na obsahu těchto seminářů bychom do budoucna rádi spolupracovali s některými z našich klientů.

Co jste schopni nabídnout českým kancelářím, které expandují do zahraničí?

Velikou výhodou Citibank je její mezinárodní působení ve více než 200 zemích světa. Rozumíme potřebám našich klientů, proto jsou součástí nabídky v rámci Citi bankovních produktů pro svobodná povolání také příchozí cizoměnové platby zdarma, schopnost obsluhy bankovních účtů 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Do budoucna chystáme také zjednodušení a zrychlení převodů peněžních prostředků mezi pobočkami Citibank ve světě. Samozřejmě je bezplatné otevírání a vedení bankovních účtů v cizích měnách. Současně mají advokáti a notáři, v rámci své privátní části, výběry hotovosti z bankomatů Citibank v zahraničí zcela bez poplatku. ■

Na světě existuje více než půl milionu typů křesel. Nejpohodlnější je ovšem to, ve kterém teď sedíte.

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Notáři nebudete muset své křeslo už nikdy opustit, protože váš osobní bankéř přijde vždy až k vám. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Trh fúzí a akvizic v roce 2010

**Tomáš Sedláček, senior právník
BBH, advokátní kancelář, v. o. s.**

Jaká je aktuální situace na trhu fúzí a akvizic a lze v letošním roce očekávat nějaké zásadní změny?

Obecně vzato lze asi shrnout, že doznívá určitý útlum z loňského roku. Je otázkou, kdy tento útlum ustane – osobně si spíše myslím, že rok 2010 bude rokem vyčkávání a očekávání, nežli rokem nějakého dramatického znovuoživení M&A trhu. I proto si nesmírně vážím důvěry našich klientů, jež se odráží ve skutečnosti, že BBH loni pracovala na nejvýznamnějších M&A transakcích uskutečněných v našem regionu, a že tento trend nám přetrvává i do tohoto roku 2010.

Jak je to s financováním akvizic? Donedávna si investoři stěžovali, že jim banky nedají peníze.

Snížený přístup k bankovnímu financování akvizic je trend, který se zřejmě bude v čase měnit k lepšímu. Domnívám se, že omezenost přístupu k bankovnímu financování vedla investory k hledání alternativ v podobě asset swapů, financování při využití private equity struktur, strukturování transakcí způsobem, který je méně náročný na vstup externího dluhového financování. Tato schopnost investorů přizpůsobit se obtížným podmínkám na trhu ve spojení s opadnutím počáteční paniky z dluhového financování vyvolané finanční krizí pak podle mého názoru povede k postupnému zpřístupňování bankovního financování. Pochopitelně tento proces však patrně nenastane ze dne na den a investoři se mohou i nadále potýkat s obtížemi v získávání financování v průběhu letošního i příštího roku. Rychlost celého procesu bude podle mého názoru ovlivněna i schopností bank restrukturalizovat své dosavadní vztahy s klienty za účelem omezení důsledků historických „špatných“ úvěrů.

bit se obtížným podmínkám na trhu ve spojení s opadnutím počáteční paniky z dluhového financování vyvolané finanční krizí pak podle mého názoru povede k postupnému zpřístupňování bankovního financování. Pochopitelně tento proces však patrně nenastane ze dne na den a investoři se mohou i nadále potýkat s obtížemi v získávání financování v průběhu letošního i příštího roku. Rychlost celého procesu bude podle mého názoru ovlivněna i schopností bank restrukturalizovat své dosavadní vztahy s klienty za účelem omezení důsledků historických „špatných“ úvěrů.

Jaký význam pro Vás mají právní služby při fúzích a akvizicích?

M&A patří jednoznačně mezi tři základní pilíře naší kanceláře, a to vedle litigace a oblasti bankovníctví a financí. Z tohoto pohledu naše práce při fúzích a akvizicích tvoří nedílnou a významnou součást naší celkové agendy. Na druhou stranu je třeba zmínit, že k jednotlivým oblastem přistupujeme realisticky a hodnotíme je v kontextu konkrétní doby a situace na trhu – proto množství a typ agendy, kterou jsme v dané oblasti loni dělali, hodnotíme velmi pozitivně, neboť v roce 2009 byl v oblasti M&A očekáván spíše útlum práce.

V čem jsou služby BBH odlišné při tomto typu právních služeb od konkurenčních kanceláří?

Patrně největší rozdíl našeho zapojení, ve srovnání s tím, co obvykle klient očekává od svých právních poradců, spočívá v tom, že díky dlouhodobosti úspěšné spolupráce jsme si s většinou klientů vybudovali velmi blízký vztah, v důsledku čehož jsme zpravidla již u samotného zrodu M&A transakcí, podílíme se na nastavení jejich struktury, kterou posléze implementujeme po právní stránce. Klienti tak po nás požadují, kromě standardního právního servisu spočívajícího v přípravě a vyjednání právní dokumentace, něco víc – očekávají, že se zamyslíme obchodně nad danou otázkou, že zkombinujeme kreativitu, naše právní znalosti a zkušenosti s obdobnými transakcemi tak, abychom našli optimální řešení, které bude po všech stránkách funkční. Tento aspekt vzájemné důvěry ve svém důsledku zvyšuje efektivitu celé transakce, neboť snižuje riziko, že v procesu jednání vyvstanou právní či strukturální problémy, na které nikdo při sjednávání termsheetu nepomyslel. Mám za to, že tuto naši schopnost zamyslet se nad problémem v širším kontextu, klienti oceňují nejvíce. ■

TOMÁŠ SEDLÁČEK, SENIOR PRÁVNÍK
BBH, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ, v. o. s.

bbh

– ohlédnutí za rokem 2009

BBH S POTĚŠENÍM OZNAMUJE, ŽE V POSLEDNÍ DOBĚ ÚSPĚŠNĚ REALIZOVALA MNOHO VÝZNAMNÝCH M&A TRANSAKCÍ, PŘIČEMŽ PŘINEJMENŠÍM DVĚ Z NICH (PRODEJ SPOLEČNOSTI ŠKODA POWER a. s. A VYTVOŘENÍ SPOLEČNÉHO ENERGETICKÉHO A PRŮMYSLOVÉHO PODNIKU SKUPIN PATRIKA TKÁČE, DANIELA KŘETÍNSKÉHO A PPF PARTNERS) LZE BEZPOCHYBY OZNAČIT JAKO NEJVÝZNAMNĚJŠÍ M&A TRANSAKCE ROKU 2009 V CELÉM CEE REGIONU. BBH TAK, A TO I DÍKY DALŠÍM SVÝM ÚSPĚCHŮM V OSTATNÍCH PRÁVNÍCH OBLASTECH, POTVRZUJE SVÉ TRVALÉ MÍSTO MEZI NEJLEPŠÍMI ADVOKÁTNÍMI KANCELÁŘEMI NA ČESKÉM PRÁVNÍM TRHU.

Rádi bychom Vás tímto způsobem seznámili s nejvýznamnějšími transakcemi roku 2009 v oblasti M&A, které BBH v roli právních poradců realizovala:

1. Vytvoření společného energetického a průmyslového podniku skupin Patrika Tkáče, Daniela Křetínského a PPF Partners

BBH poskytovala komplexní služby jakožto výhradní strukturující a právní poradce při vytvoření a vzniku energetického a průmyslového joint venture skupin Patrika Tkáče, Daniela Křetínského a PPF Partners pod názvem Energetický a průmyslový holding a. s. Vytvořený joint venture zahrnuje množství společností v oblasti energetiky a průmyslu, včetně výroby a distribuce energie, energetického plánování a výstavby, zpracování masa, dopravního strojírenství, atp. s celkovou hodnotou aktiv přesahujících 15 mld Kč.

Jedinečnost zapojení BBH spočívala v tom, že právníci BBH poskytovali nejen právní služby v průběhu celé transakce (due diligence, příprava a vyjednávání transakční dokumentace, antimonopolní souhlasy atp.), ale působili též při samotném strukturování a nastavení transakce.

2. Prodej společnosti ŠKODA POWER a. s. korejské společnosti Doosan Heavy Industries & Construction

BBH poskytovala komplexní právní zastoupení společnosti ŠKODA HOLDING a. s. při prodeji své dceřiné společnosti ŠKODA POWER a. s. (předního světového výrobce parních turbín, výměníků tepla a dalších technologických zařízení v oblasti energetiky) korejské společnosti Doosan Heavy Industries & Construction. Hodnota transakce dosahuje cca 11,5 mld Kč a byla vypořádána v prosinci 2009. Tato transakce je označována za jednu z největších M&A transakcí roku 2009 ve střední Evropě.

Tato transakce byla zahájena v květnu 2008 a tým BBH se na ní podílel jako vedoucí právní poradce ve všech fázích této transakce (příprava, strukturování, vyjednávání s potenciálními uchazeči ve výběrovém řízení, vyjednávání s finálním uchazečem a následná realizace a vypořádání transakce). BBH tým byl podporován anglickou advokátní kanceláří Shoosmiths v záležitostech souvisejících s anglickým právem a korejskými Lee & Ko v oblasti korejského práva. Finančním poradcem společnosti ŠKODA HOLDING a. s. byla v této transakci společnost Citigroup Global Markets Limited.

3. Restrukturalizace Divize Transportation Skupiny ŠKODA HOLDING a. s.

BBH poskytla komplexní právní poradenství společnosti ŠKODA HOLDING a. s. při přípravě, strukturování, due dili-

gence a realizaci vnitřní restrukturalizace podniků „Divize Transportation“ této společnosti. Restrukturalizace mimo jiné zahrnovala i vnitroskupinové převody všech společností Divize Transportation, přičemž hodnota realizovaných transakcí v rámci této restrukturalizace přesáhla částku 17,4 mld Kč. Tato transakce byla dokončena v prosinci roku 2009.

4. Vytvoření společného realitního podniku skupin ECM a PPF

Kanceláře BBH Praha, Bratislava a Moskva poskytovaly právní poradenství společnosti PPF Group N.V při vytváření společného podniku s panem Milanem Janků (a jeho skupinou ECM – významnou tuzemskou realitní skupinou kotovanou na Burze cenných papírů Praha), který bude řídit a rozvíjet vybraná nemovitostní aktiva obou skupin. Po dokončení celé transakce vznikne jedna z největších realitních skupin v České republice, jejíž činnost se rozšíří na trhy ve střední a východní Evropě, Rusku a Číně. BBH tým byl podporován advokátní kanceláří Ploum Lodder Princen v oblasti nizozemského práva a Shoosmiths v záležitostech souvisejících s anglickým právem.

5. ČEZ Obnovitelné zdroje, s. r. o. MVE swap

BBH poskytovala poradenství společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, s. r. o. při prodeji, nájmu a koupi malých vodních elektráren. Zapojení BBH spočívalo ve strukturování transakce, due diligence projektu a přípravě kompletní transakční dokumentace. Hodnota transakce se pohybovala okolo 140 mil. Kč.

6. RP Private Equity Fund

BBH poskytovala komplexní služby jakožto výhradní strukturující a právní poradce při rozdělení struktur private equity fondů pod správou RP Capital. Transakce se vyznačovala značnou komplexností, neboť zahrnovala potřebu rozdělit a vypořádat množství různorodých aktiv nacházejících se v různých jurisdikcích. Práce BBH tak spočívala nejen v poskytování právních služeb, ale zejména v nastavení a strukturování celé transakce, jakožto pak i v organizaci prací při realizaci rozdělení.

7. Petrcíle

BBH poskytovala investiční skupině PPF právní poradenství při vyjednávání a přípravě smluvní dokumentace pro

akvizici a následný prodej balíku akcií představujících cca 13,88 % na základním kapitálu společnosti ArcelorMittal Ostrava a. s. v hodnotě cca 6,9 mld CZK.

Slovo JUDr. Františka Honsy, PhD., managing partnera BBH, advokátní kanceláře, v. o. s.:

„Jsem velmi potěšen, že i v období globální ekonomické krize byl rok 2009 jedním z nejúspěšnějších v historii kanceláře, a to nejen v oblasti M&A, ale i v dalších právních oblastech. Jsem dále přesvědčen, že naše advokátní kancelář v roce 2009 nejenže upevnila své vedoucí postavení v oblasti M&A, ale s přihlédnutím na objem a exkluzivitu realizovaných transakcí se stala bezesporu nejúspěšnější kanceláří v této oblasti v České republice a jednou z nejúspěšnějších advokátních kanceláří v CEE regionu.

Ukazuje se, že náš dlouhodobý záměr orientovat se na poskytování právních služeb ve střední a východní Evropě byl správný, neboť díky našim pobočkám v Moskvě a Bratislavě a zavedené síti spolupracujících advokátních kanceláří v dalších zemích Evropy jsme schopni využít všech synergických efektů a nabídnout klientovi skutečně komplexní právní servis i v situacích, kdy se jedná o přeshraniční transakce.“

o BBH

BBH, advokátní kancelář, v. o. s. je jednou z nejvýznamnějších advokátních kanceláří v ČR. Byla založena v lednu 2000 a navazovala na činnost přední mezinárodní právní kanceláře působící na území České republiky již od roku 1990. BBH zastupuje mnoho významných firem z regionu CEE a poskytuje právní poradenství při nejvýznamnějších domácích a zahraničních transakcích především v oblasti obchodního práva, soudních sporů a mezinárodních arbitráží. BBH v současné době působí i na území Ruské Federace (BBH Legal LLC) v Moskvě a také na Slovensku (BBH advokátska kancelária, s. r. o.) v Bratislavě.

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.

Klímentská 1207/10
110 00 Praha 1
Česká republika
tel. +420 234 091 355
fax. +420 234 091 366
Email: legal@bbh.cz
www.bbh.cz

BBH Legal LLC

1st Tverskaya-Yamskaya 5
125047 Moskva
Rusko
Tel: +7 495 730 44 15
Fax: +7 495 730 44 16
Email: moscow@bbh.cz
www.bbhlegal.ru

BBH advokátska kancelária, s. r. o.

Gorkého 3
811 01 Bratislava 1
Slovensko
Tel: +421-2-2086 1020-21
Fax: +421-2-2086 1022
Email: office@bbh.sk
www.bbh.sk

Soňa Rau posílila pracovní právní tým advokátní kanceláře Havel & Holásek

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ HAVEL & HOLÁSEK PŘIVÍTALA DO SVÉHO TÝMU DALŠÍ POSILU, ADVOKÁTKU SOŇU RAU, JEJÍŽ SPECIALIZACÍ JE ZEJMÉNA OBLAST PRACOVNÍHO PRÁVA A OCHRANY OSOBNÍCH ÚDAJŮ.

Před svým příchodem do advokátní kanceláře Havel & Holásek pracovala Soňa Rau téměř čtyři roky v mezinárodní advokátní kanceláři Nörr Stiefenhofer Lutz, z toho přes rok v mnichovské centrále, kde poskytovala právní poradenství v oblasti pracovního práva německým klientům, a tři roky v pražské pobočce, kde mezi její hlavní oblasti specializace patřilo pracovní právo, ochrana osobních údajů a právo obchodních společností. Soňa Rau má zkušenosti z poskytování právních služeb řadě českých i mezinárodních klientů v českém, německém a anglickém jazyce.

Soňa Rau vystudovala na Právnické fakultě Univerzity Karlovy

v Praze. Vedle studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze studovala také na Univerzitě Pasov, kde v roce 2005 získala titul LL.M.

Soňa Rau je advokátkou a členkou České advokátní komory. Mluví plynule anglicky a německy a mezi její koníčky patří cestování, lyžování, jóga, literatura, umění, architektura a design, přátelé, rodina a poznávání všeho nového.

S příchodem Soni Rau tvoří tým advokátní kanceláře Havel & Holásek se zaměřením na

oblast pracovního práva 10 právníků, z toho 6 advokátů. Celkově má tým Havel & Holásek ve čtyřech kancelářích v Praze, Ostravě, Brně a Bratislavě 13 partnerů, více než 80 právníků a celkově více než 200 spolupracovníků. V listopadu kancelář získala v soutěži Právnická firma roku 2009 pořádané společností epravo.cz první místo v kategoriích Největší právnická firma v ČR, Telekomunikace a média a Veřejné zakázky. ■

Ondřej Trubač vedoucím advokátem v advokátní kanceláři Havel & Holásek

Advokátní kancelář Havel & Holásek přivítala do svého týmu advokáta Ondřeje Trubače (34), který bude odpovědný za vedení a koordinaci týmu právníků a komplexní poskytování právních služeb klientům kanceláře v oblasti správního práva, daňového práva procesního a správního soudnictví.

Před svým příchodem do advokátní kanceláře Havel & Holásek působil Ondřej Trubač v daňově poradenské společnosti Vorlíčková & Leitner.

Ondřej Trubač ukončil v roce 2002 magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a následně absolvoval studijní program LL.M. na Christian-Albrechts-Universität zu Kiel v Německu. V roce 2005 složil rigorózní zkoušku na Právnické fakultě Univerzity Karlovy

v Praze a v roce 2009 tam na Katedře finančního práva a finanční vědy obhájil disertační práci.

V advokátní kanceláři Havel & Holásek se bude Ondřej Trubač zaměřovat na problematiku nejen správního práva, ale i daňového práva procesního a trestního práva daňového. Jeho cílem je proto poskytovat klientům odpovídající profesionální služby a podporu nejen v rámci řízení před správními soudy, ale i při správním a daňovém řízení.

Ondřej Trubač je advokátem a členem České advokátní komory. Ve své praxi se také věnuje publikační a lektorské činnosti, je autorem či spoluautorem řady odborných článků a publikací. Hovoří plynule německy, částečně anglicky a rusky. Jeho koníčkem je především cestování. ■

Novým členem advokátní kanceláře Havel & Holásek je Petr Bříza

Advokátní kancelář Havel & Holásek má novou posilu pro oblast práva EU a soutěžního práva. Členem týmu právníků největší české advokátní kanceláře se stal nedávno bývalý poradce ministra spravedlnosti pro evropské a mezinárodní právo Petr Bříza (29).

Před příchodem do advokátní kanceláře Havel & Holásek působil Petr Bříza více než čtyři roky na Ministerstvu spravedlnosti ČR – mezi jiným i jako pověřený ředitel odboru EU a později jako poradce ministra pro evropské a mezinárodní právo. Petr Bříza se podílel na vyjednávání celé řady předpisů práva EU, ať již z oblasti práva vnitřního trhu, tak mezinárodního práva soukromého. Je také autorem několika vyjádření ministerstva k případům řešeným Evropským soudním dvorem, kde byl resortním zástupcem ve výboru vládního zmocněnce pro zastupování ČR.

Petr Bříza je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, kde také v roce 2004 složil rigorózní zkoušku. V roce 2007 obdržel Diploma in English and

European Union Law (University of Cambridge, Institute of Continuing Education). Jako držitel několika stipendií (např. Fulbright Scholarship, Hauser Global Scholarship) absolvoval v roce 2008 LL.M. studium na New York University School of Law.

V advokátní kanceláři Havel & Holásek se bude Petr Bříza zaměřovat kromě práva EU a soutěžního práva také na veřejný sektor, IT/IP a právo mezinárodního obchodu. Petr Bříza je autorem řady článků a komentářů z oblasti evropského práva a mezinárodního práva soukromého, a to v českých i mezinárodních periodikách. Na tato témata také příležitostně přednáší.

Petr Bříza mluví plynule anglicky, pasivně německy a má základní znalost francouzštiny. Mezi jeho koníčky patří sport, četba a bloggování. ■

Advokátní kancelář HAVEL & HOLÁSEK se sídlem v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě a se svými více než 80 právníky, 50 studenty právnické fakulty a celkem více než 200 spolupracovníky je největší českou právní firmou.

Kancelář v současné době obsluhuje okolo 500 klientů, z toho více než 20 firem patřících do Czech Top 100. Právníci kanceláře jsou pravidelně uváděni mezi vedoucími či doporučovanými specialisty podle renomovaných mezinárodních ratingových publikací, jako jsou PLC Cross-border, European Legal 500, Chambers Global Guide, European Legal Experts and IFLR 1000; tyto publikace uvádějí advokátní kancelář Havel & Holásek jako jednu z nejlepších právních firem pro transakce realizované v České republice v oblasti fúzí a akvizic, obchodního práva a práva obchodních společností, bankovního a finančního práva, práva kapitálových trhů, konkurzu a vyrovnání, stavebního práva, práva nemovitostí, pracovního práva a řešení sporů.

Havel & Holásek je členem prestižní mezinárodní sítě právnických firem State Capital Group, která sdružuje 140 advokátních kanceláří po celém světě s více než 10 000 právníky.

Kontakty:

HAVEL & HOLÁSEK s. r. o., advokátní kancelář:
Týn 1049/3, Praha 1, www.havelholasek.cz
Veronika Králová, e-mail:
veronika.kralova@havelholasek.cz,
tel.: 224 895 950, 734 351 482

Havel & Holásek
advokátní kancelář

Luxus pro Vaši kancelář

Hledáte jedinečný dárek nebo výjimečný doplněk Vašeho pracovního stolu?

Internetový obchod www.luxuryoffice.cz pro Vás připravil exkluzivní nabídku originálních a kvalitně zpracovaných potřeb a doplňků do kanceláře.

Nabízíme elegantní kancelářské doplňky jako jsou děrovačky, sešivačky nebo otvírače na dopisy společnosti El Casco, psací pera Aurora a Diplomat, kožené zboží a módní doplňky od Filippi Pelletterie a Underwood, pořadače na písemnosti Leuchtturm anebo ručně zpracované kožené diáře a fotoalba německé značky Te&Be. Dřevěné kancelářské doplňky značky Woodessen reprezentují čistý a ekologický styl.

www.luxuryoffice.cz

Luxury Office

Dana Škeříková posílila tým MT Legal

MT Legal

Advokátní kancelář MT Legal (plný název – MT Legal s. r. o., advokátní kancelář) se zabývá oblastí veřejného investování se zaměřením na zadávání veřejných zakázek, koncesí a koncesních smluv a jinými výběrovými řízeními. Služby v oblasti veřejného investování jsou doplněny službami v oblasti veřejné podpory a také službami v oblastech obchodního práva, občanského práva a práva duševního vlastnictví se zaměřením na informační technologie. MT Legal využívá v oblasti veřejného investování více než patnáctiletých zkušeností jednotlivých členů právního týmu.

Advokátní kancelář MT Legal získala certifikát kvality ISO 9001:2008 udělený společností NQA, která je členem skupiny NICEIC Group Limited. MT Legal patří jako jediná advokátní kancelář v ČR mezi 24 000 registrovaných společností u NQA

Mgr. DANA ŠKEŘÍKOVÁ PRACUJE OD LEDNA 2010 V TÝMU ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE MT LEGAL. BUDE SE SPECIALIZOVAT PŘEDEVŠÍM NA OBLAST ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK A PPP PROJEKTŮ, VČETNĚ PRÁVA EU PRO DANÉ OBLASTI.

Mgr. Dana Škeříková absolvovala na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a poté studovala na Universidad Pública de Navarra, Pamplona, ve Španělsku. Před nástupem do advokátní kanceláře MT Legal působila jako referentka odboru rozpočtu a veřejných zakázek na Úřadu vlády ČR, kde mimo jiné zastřešovala právní podporu při zajišťování českého předsednictví v EU. Působila také na odboru veřejného investování na Ministerstvu pro místní rozvoj, kde získala cenné zkušenosti z oblasti veřejných zakázek.

Dana Škeříková hovoří plynule anglicky a španělsky. Ráda sportuje, preferuje míčové hry, především volejbal. ■

Rozhodnutí Nejvyššího soudu: Diskriminace z důvodu pohlaví při výběrovém řízení

VE SVÉM ROZHODNUTÍ Č. 21 CDO 246/2008 ZE DNE 11. LISTOPADU 2009 SE ZABÝVAL NEJVYŠŠÍ SOUD OTÁZKOU PROKAZOVÁNÍ DISKRIMINACE Z DŮVODU POHLAVÍ V PRACOVNĚPRÁVNÍCH VZTAZÍCH. V DANÉ VĚCI SE ZAMĚŠTNANKYNĚ PRACUJÍCÍ JAKO EKONOMICKÝ PORADCE PŘIHLÁSILA DO VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ VYPSANÉHO JEJÍM ZAMĚŠTNAVATELEM NA POZICI FINANČNÍHO ŘEDITELE.

Ve výběrovém řízení byla označena za vhodného kandidáta na pozici, nicméně představenstvo zaměstnavatele se jednomyslně na žádném z uchazečů neshodlo a rozhodlo se tak vypsát nové výběrové řízení s novými uchazeči. Druhé výběrové řízení proběhlo v zásadě za stejných podmínek jako první a byl z něj jednomyslně vybrán nový finanční ředitel (muž). Výběrové řízení bylo organizováno z iniciativy zaměstnavatele (tedy nikoli povinně ze zákona).

Zaměstnankyně namítala, že nebyla vybrána na pozici finančního ředitele, protože je žena. Zaměstnankyně v této souvislosti dále argumentovala, že vzhledem k principu obráceného důkazního břemene je nyní na zaměstnavateli, aby prokázal, že k diskriminaci nedošlo. Soudy prvního i druhého stupně došly k závěru, že se o diskriminaci nejedná a že je zcela běžné, že zaměstnavatel nevybere ve výběrovém řízení nového zaměstnance, i přesto, že se řízení účastnil zaměstnanec, který by byl principiálně „vhodný“ a že vyhlásí nové řízení s novými účastníky.

Nejvyšší soud však došel k překvapivému závěru, že pokud byla žalobkyně vyloučena z účasti v druhém výběrovém říze-

ní, aniž by byla označena za nevhodného kandidáta, byla ve srovnání s jinými uchazeči znevýhodněna. Přičemž rozhodnutí zaměstnavatele v původním výběrovém řízení mohlo být pouze zdánlivě neutrální a mohlo zakrývat diskriminaci původních uchazečů. Nejvyšší soud vrátil věc k dalšímu řízení s tím, že je na zaměstnavateli, aby prokázal, že neporušil zásadu rovného zacházení, tedy, že rozhodnutí představenstva nebylo podloženo diskriminačním důvodem. S ohledem na tento extenzivní výklad Nejvyššího soudu k obrácenému důkaznímu břemenu lze tedy doporučit, aby zaměstnavatelé pro případy možných sporů stanovili jasná pravidla pro výběrová řízení a pořizovali zápisy s řádným odůvodněním, proč konkrétního kandidáta nepřijali. Zaměstnavatelé by pochopitelně měli být připraveni na případnou povinnost nést důkazní břemeno i v jiných případech než jsou výběrová řízení, k čemuž lze v praxi jako minimum doporučit vydání interních antidiskriminačních směrnic. ■

MGR. MATĚJ DANĚK
PRK PARTNERS S. R. O. ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Rozhodnutí Evropského soudního dvora ohledně neúplného provedení směrnice o zaměstnaneckém penzijním pojištění Českou republikou

EVROPSKÝ SOUDNÍ DVŮR („ESD“)
 VYDAL 14. LEDNA 2010 ROZSUDEK VE
 VĚCI C-343/08, TÝKAJÍCÍ SE NESPLNĚNÍ
 POVINNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY PROVĚST
 SMĚRNICI EVROPSKÉHO PARLAMENTU
 A RADY 2003/41/ES O ČINNOSTECH
 INSTITUCÍ ZAMĚSTNANECKÉHO
 PENZIJNÍHO POJIŠTĚNÍ A DOHLEDU
 NAD NIMI („SMĚRNICE“), RESP. JEJÍHO
 NEÚPLNÉHO PROVEDENÍ VE STANOVENÉ
 LHŮTĚ.

ESD rozhodoval o žalobě Evropské komise, která se domáhala určení, že Česká republika nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají ze Směrnice (zejména z jejího čl. 22 odst. 1), protože neuvedla své vnitrostátní právní předpisy do plného souladu se Směrnicí. Dle názoru Evropské komise Směrnice představuje první krok na cestě k vnitřnímu trhu s poskytováním zaměstnaneckého penzijního pojištění organizovaného v celoevropském měřítku.

Česká republika měla za to, že není povinna provést všechna ustanovení Směrnice proto, že by byla provedením těchto ustanovení Směrnice nucena změnit základní zásady svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení a zavést do svého důchodového práva systém zaměstnaneckého penzijního pojištění (tzv. druhý pilíř důchodového systému), ačkoliv takovýto systém ve vnitrostátním právu neexistuje[1] a usazení instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění je českým právem zakázáno. Českou republikou byla na jejím území transponována pouze ta ustanovení Směrnice, jejichž účelem je umožnit přeshraniční činnost institucím zaměstnaneckého penzijního pojištění z jiných členských států prostřednictvím poskytování služeb na českém území a umožnit tak podnikům usazeným na území ČR přispívat do penzijních plánů nabízených těmito institucemi.

Dle výkladu, který ESD ve svém rozhodnutí podal, však předpoklad České republiky není v souladu s judikaturou ESD, protože neexistence některé činnosti upravené směrnicí v určitém členském státě nemůže zprostit stát jeho povinnosti přijmout právní nebo správní předpisy k zajištění řádného provedení všech ustanovení této směrnice[2]. Tato povinnost je členským státům uložena proto, aby byly připraveny na

jakoukoliv změnu situace, ke které by později mohlo v členských státech dojít, a aby bylo zajištěno, že všechny subjekty práva ve Společenství, včetně subjektů v členských státech, ve kterých určitá činnost upravená směrnicí neexistuje, budou za všech okolností jasně a přesně znát svá práva a povinnosti. Vzhledem k tomu je tedy důležité, aby v případě, kdy by se Česká republika rozhodla doplnit svůj vnitrostátní důchodový systém o zaměstnanecké penzijní pojištění, znaly všechny subjekty působící na českém území svá práva a povinnosti.

Z rozsudku ESD proto vyplývá, že i když na území ČR nelze legálně založit instituci zaměstnaneckého penzijního pojištění, má ČR povinnost plně provést Směrnici a přijmout správní a právní předpisy k tomuto účelu nezbytné a uvést je v účinnost. Tato povinnost Směrnici provést však není takové povahy, že by zasahovala do pravomoci týkající se vnitrostátního důchodového systému a zaváděla by druhý pilíř. Zavedení druhého pilíře by totiž vyžadovalo stanovení úplného právního rámce, kterým by byly stanovené podmínky pro vznik institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, upraveny právní vztahy tohoto druhého pilíře k ostatním pilířům důchodového systému, upraveny právní vztahy uvnitř tohoto pilíře apod. Žádné z (neprovedených) ustanovení Směrnice však takovouto povinnost neukládá.

Tento rozsudek ESD nic nemění na faktu, že zahraniční instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění mohou ve smyslu Směrnice působit i v České republice v rámci tzv. přeshraniční činnosti a společnosti se sídlem na území ČR mají možnost přispívat těmito institucím ve prospěch svých zaměstnanců. Příspěvky zaměstnavatelů zůstávají i nadále dobrovolné (zaměstnavatelé však mohou v tomto směru činit závazky v kolektivních smlouvách). Rozsudek ESD je zásadní pro stanovení základních pravidel pro postup členského státu v souladu se Směrnicí. ■

MGR. DAŠA ARADSKÁ

 Randl Partners

RANDL PARTNERS ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

[1] Důchodový systém ČR se skládá z prvního pilíře tvořeného zákonným důchodovým pojištěním, které je všeobecně povinné pro všechny pojištěnce a třetího pilíře, který je tvořen individuálními smlouvami o penzijním připojištění se státním příspěvkem, jež pojištěnci uzavírají na dobrovolném základě s penzijními fondy. Účast na těchto fondech není vázána na zaměstnání, zaměstnavatele nebo výkon samostatné výdělečné činnosti. V ČR doposud nebyl zaveden druhý pilíř tvořený doplňkovými důchodovými dávkami poskytovanými v souvislosti s profesní činností, tj. zaměstnáním nebo samostatnou výdělečnou činností.

[2] např. Rozsudek ze dne 16. listopadu 2000, Komise v. Řecko, C-214/98, Recueil, s.I-9601, bod 22

K otázce postupu autorizovaného inspektora v rámci zkráceného stavebního řízení

Zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), byl do českého právního řádu nově zaveden institut autorizovaného inspektora v rámci tzv. zkráceného stavebního řízení. V praxi se ukazuje, že není zcela zřejmá právní povaha certifikátu autorizovaného inspektora, resp. zdá se, že zde v podstatě není možnost, jak se proti postupu autorizovaného inspektora a vydanému certifikátu bránit a jak případně napadnout jeho postup v rámci zkráceného stavebního řízení.

Dle důvodové zprávy ke stavebnímu zákonu bylo záměrem této nové právní úpravy oprostít stavební úřady od některých činností, na které v podstatě veřejná správa není dostatečně vybavena po technické ani odborné stránce, a svěřit tyto odborné činnosti soukromé sféře. Prověřování projektové dokumentace a povolování staveb se tak odehrává v jakémsi soukromém stavebním řízení. Tato východiska jsou reflektována i v současném textu stavebního zákona.

Dle § 117 odst. 1 stavebního zákona je služeb autorizovaného inspektora možnost využít při splnění následujících (kumulativních) podmínek:

- a) Stavebník uzavře s autorizovaným inspektorem smlouvu o provedení kontroly projektové dokumentace;

- b) Ke stavbě jsou opatřena souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů;
- c) Ke stavbě jsou opatřena vyjádření osob, které by byly účastníky příslušného stavebního řízení; a
- d) Nejde o stavbu, která je dle zvláštních právních předpisů, územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutím orgánu územního plánování nezpůsobilá pro zkrácené stavební řízení.

Jsou-li splněny výše uvedené podmínky, autorizovaný inspektor vydá certifikát, kterým stvrdí, že ověřil projektovou dokumentaci a připojené podklady dle požadavků stavebního zákona a že stavba je proveditelná. Certifikát má povahu veřejné listiny (k tomu srov. § 13 odst. 5 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů). Následným krokem je pouze oznámení stavby stavebnímu úřadu (a předání příslušné dokumentace).

Jaká je tedy povaha certifikátu autorizovaného inspektora a zkráceného stavebního řízení?

V odborné literatuře není pochyb o tom, že autorizovaný inspektor nevede správní řízení. Certifikát tak nemůže být

(a ani není) správním rozhodnutím. Svou povahou však supluje stavební rozhodnutí – tedy typicky správní rozhodnutí, které má dopad na širší okruh osob (účastníky řízení), kterým správněprávní předpisy poskytují určitou míru ochrany a možností domáhat se nápravy.

Stavební zákon však ve vztahu k certifikátu autorizovaného inspektora nezavedl žádný podobný prostředek remedury. Stavební zákon dokonce ani nestanoví mechanismy, jak by se dotčené osoby mohly o existenci zkráceného řízení dozvědět v jeho průběhu.

V rovině smluvní, tj. ve vztahu mezi autorizovaným inspektorem a stavebníkem, je možné si určitou možnost nápravy představit – smlouva uzavíraná mezi těmito subjekty je svou povahou smlouvou o dílo.

V rovině veřejnoprávní je situace daleko složitější. Současná právní úprava řeší pouze situace, kdy jsou v průběhu zkráceného stavebního řízení uplatněny námitky ze strany osob, které by byly účastníky stavebního řízení. Není však zřejmé, jak by se postupovalo, pokud by byl vydán certifikát, stavba oznámena a následně by se objevila osoba, která nebyla jako účastník stavebního řízení vyzvána k předložení svého vyjádření, byla opominuta. V případě „řádného“ stavebního řízení by taková osoba byla oprávněna podat správní žalobu dle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

Vzhledem k tomu, že zkrácené stavební řízení je pojato jako soukromoprávní řízení bez ingerence veřejné správy, je otázka, zda by se takový opomenutý účastník mohl domáhat svých práv cestou správní žalobou. V této souvislosti vyvstávají další otázky, zejména otázka pasivní legitimity a petit takové žaloby.

Dle nám dostupných informací výše uvedené otázky zatím nebyly judikaturou příslušných soudů řešeny, několik žalob napadajících certifikát autorizovaného inspektora již bylo podáno. Na konkrétní závěry však budeme muset ještě počkat.

Je zřejmé, že současná právní úprava nezná žádné mechanismy ochrany třetích osob, jejichž práva by mohla být dotčena postupem autorizovaného inspektora v rámci zkráceného stavebního řízení. Také z pozice stavebníků, kteří tento postup využívají, nebo by měli zájem využít, je stávající situace neudržitelná, neboť není zřejmé, jaké stanovisko k této problematice zaujmou soudy a kam se chápání a výklad zákonných ustanovení posune v důsledku judikatury soudů, případně, jak se budoucí novelizace vypořádají se stávajícím stavem.

Pro účely tohoto článku neřešíme další konsekvence výše popsané úpravy, např. odpovědnost za případnou škodu.

Tento článek je pouze nástinem dané problematiky. Na řešení některých otázek zřejmě nalezneme odpověď judikatura. Nicméně z hlediska koncepčního bude patrně třeba tuto problematiku řešit v linii zákonodárné. ■

MGR. OLGA NEMRAVOVÁ, ADVOKÁTKA
AUTORKA PŮSOBÍ V ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI
ŠACHTA & PARTNERS, V. O. S.

Základní aspekty ochrany před nečinností ve správním procesu

ŘÍKÁ SE, ŽE PRÁVO JE JAZYK A NĚKTEŘÍ PRÁVNÍ TEORETIKOVÉ (NAPŘ. J. B. WHITE)[1] ZASTÁVAJÍ NÁZOR, ŽE PRÁVO JE UMĚNÍ[2]. V NÁSLEDUJÍCÍM ČLÁNKU SE PODÍVÁME NA UMĚNÍ OCHRANY PŘED NEČINNOSTÍ VE SPRÁVNÍM ŘÍZENÍ.

Mezi jednu ze základních zásad činnosti správních orgánů, tedy orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávních celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy, patří, že citované orgány vyřizují věci bez zbytečných průtahů.[3] Jinými slovy můžeme říct, že je zde normativně ukotvena zásada rychlosti řízení.

Ústavní[4] kořeny: čl.38 odst.2 – každý má právo, aby jeho věc byla projednána bez zbytečných průtahů. Lidsko-právní akcent na projednání věci ve lhůtě přiměřené obsahuje rovněž článek 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.[5] Evropský soud pro lidská práva pak vychází z toho, že přiměřenost délky řízení musí být posouzena ve světle okolností konkrétního případu, s přihlédnutím ke kritériím zakotveným v judikatuře Evropského soudu, obzvláště s přihlédnutím ke složitosti věci, chování stěžovatele a chování příslušných orgánů, jakož i k tomu, co bylo ve sporu pro stěžovatele v sázce (např. věc: Frydlander vs. Francie, 2000).[6]

Ale zpět do českého správního práva procesního. V čem spatřujeme hlavní nebezpečí nečinnosti správního orgánu? Neoprávněná, nezákonná nečinnost správního orgánu narušuje zejména princip důvěryhodnosti a spolehlivosti veřejné správy a může se dotknout rovněž zásady ochrany práv nabytých v dobré víře a oprávněných zájmů. Narušuje rovněž zásadu jednání ve veřejném zájmu, neboť výkon veřejné správy se neprojeví tam, kde by dle zákona měl být uplatněn.[7]

Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené kogentní lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností – tedy ustanovení § 80 SŘ.

Dále konstatujeme, že pokud správní řád *expressis verbis* stanovil povinnost vyřizovat věci bez zbytečných průtahů, tak tím z povahy věci praví, že každé irelevantní zdržení či průtah ve správním řízení vzniklé nedodržením zákonem stanovených kogentních lhůt nutno chápat jako tzv. nesprávný úřední postup. Zmíněný nesprávný postup má za právní následek odpovědnost státu dle zákona č. 82/1998 Sb., a z něj vyplývající regresivní odpovědnost příslušných pracovníků správních orgánů.[8]

Dle ustanovení § 80 odst. 1 správního řádu platí, že pokud správní orgán nevydá rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nad-

řízený správní orgán učiní z moci úřední tzv. opatření proti nečinnosti. Nadřízený správní orgán má za povinnost tak učinit ihned, jakmile se o tom dozví. Kdy toto ustanovení můžeme použít? Můžeme jej využít kdykoliv ve správním řízení? Ano citované ustanovení na základě § 6 odst. 1 správního řádu na jakékoliv postupy a úkony správních orgánů (nikoliv účastníků), na které se vztahuje správní řád.[9] Připomeňme si, že správní řád upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávních celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy.

Co znamenají výše zmíněné „zákoně lhůty“ pro vydání rozhodnutí?

Primárně podle § 71 SŘ platí, že správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Vydáním rozhodnutí se zde rozumí:

- a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“;
- b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1),
- c) vyvěšení veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25, nebo
- d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu.

Pokud ovšem nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba:

- a) až 30 dnů (tedy celkově maximálně do 60 dnů), jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ,
- b) nutná k provedení dožadání podle § 13 odst. 3 SŘ[10], ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Po dobu nezbytnou k opatření údajů podle § 6 odst. 2 SŘ [11] lhůty pro vydání rozhodnutí neběží.

Musíme také zmínit, že nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.

Ex lege – § 80/2 SŘ – platí, že opatření proti nečinnosti musí (nikoliv může) učinit nadřízený správní orgán i tehdy, nezahájí-li příslušný správní orgán řízení ve lhůtě 30 (kalendářních, nikoliv pracovních) dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení řízení z moci úřední. Může ustanovení § 80/2 SŘ aktivně využít i účastník řízení?[12] Odpovídáme: Nelze! Ustanovení § 80/2 SŘ se vztahuje pouze na řízení z moci úřední – správní orgán měl zahájit ex offio nějaké řízení, orgán tak však neučinil, ač tak učinit měl. Nota bene o žádném účastníku řízení (jak s ním operuje ustanov. § 80/odst.3 SŘ) tu nemůže být řeč, jelikož žádný zatím neexistuje, jelikož neexistuje ani správní řízení na které je vázána existence jeho „účastenství“. [13] Nicméně nic není ztraceno, jak by se to mohlo na první pohled jevit, kdokoli (tedy nejen výše citovaný neexistující účastník) může podat podnět k nadřízenému orgánu, a oznámit mu, že podřízený orgán konat měl, avšak nekoná.

Zajímavou otázkou je, zda se nadřízený orgán musí zaobírat – stále hovoříme o ustanovení § 80 odst. 2 SŘ – i informací získanou z anonymního podání? Mám za to, gramatickým a teleologickým výkladem § 80/2 SŘ, že ano, i když se nadřízený orgán dozví o nečinnosti podřízeného orgánu (nekoná ex offio, ač konat měl) z nepodepsaného podání, tak je zapotřebí splnit kogentní úkol daný § 80 odst. 2. SŘ.

Zásah ještě před uplynutím lhůt – opatření proti nečinnosti může, dle § 80 odst. 3 první souvětí SŘ, nadřízený správní orgán učinit i v případech, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti, anebo zahájí řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Je zde tedy uplatněna zásada prevence.

Z výše napsaného zřetelně plyne, že správní orgán se o porušování lhůt nedozvídá jen z podnětu účastníků řízení, ale sám by měl aktivně činit vše pro to, aby zjistil, zda jemu podřízené správní orgány včas plní své úkoly v rámci správního řízení. R. Ondruš mj. konstatuje, že z obecné zásady dobré správy lze dovodit povinnost nadřízených správních úřadů a zejména pak ústředních správních úřadů stanovit v rámci své hierarchické soustavy takový systém kontroly, aby podřízené spr. úřady měly za povinnost předkládat nadřízenému spr. úřadu všechny věci, kde nedodrží lhůtu pro vydání rozhodnutí. Takový systém lze uložit zejména interními normativními akty (nařízení, instrukce a pod.).[14]

Až po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník. Jak tuto žádost může účastník spr. řízení podat? Citované podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu.[15] Připomeňme si, že i zde platí, že podání se posuzuje podle svého skutečného

obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.[16]

Kam žádost podat? Na prvoinstanční či na nadřízený orgán? Správná odpověď tu zní, že ji účastník podává u nadřízeného administrativního orgánu, což je rozdíl např. oproti odvolacímu řízení.

Nezbývá mi než souhlasit s názorem J. Vedrala, jelikož jde o žádost,[17] musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 SŘ a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá.[18] Což by tu z povahy věci neměl být problém.[19] Žadatel musí tedy vytvořit určitý administrativní „petit“, tedy jasně navrhnout jakým konkrétním způsobem má nadřízený orgán o ochraně před nečinností rozhodnout – které ze čtveřice opatření z § 80 odst. 4 má nadřízený orgán přijmout. Dle judikatury[20] je správní orgán zmíněným „petitem“ vázán – v řízení návrhovém může spr. orgán rozhodnout jen o tom, co aktuálně předmětem řízení je, tedy o tom, co předmětem řízení činí ten, kdo návrh podal. F. Korbel ovšem zastává zcela opačný názor – výběr nejvhodnějšího opatření činí správní úřad v rámci správního uvážení a není při tom vázán obsahem žádosti účastníka.[21] Z podstaty věci oba citovaní autoři pravdu mít nemohou, autor tohoto odborného textu se kloní na stranu názoru prezentovaného J. Vedralem, autor má za to, že správní orgán je zmíněným „petitem“ vázán a v této fázi tedy nemůže volně použít diskreci tak, aniž by byl vázán obsahem žádosti účastníka. Pokud účastník navrhuje zcela nevhodný prostředek, musí se nadřízený orgán nejprve vypořádat s tímto žadatelovým návrhem a teprve poté – již nikoliv v režimu § 80 odst. 3 SŘ – ale z ustanovení § 80 odst. 1 (je zde splněn předpoklad – jakmile se o tom dozví[22]) – učinit jako pomyslný krok dva, že vybere a realizuje některé ze zákonem stanovených opatření proti nečinnosti správního orgánu.

Zde se mi jeví vhodné silným hlasem připomenout, že nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil! Což se, žel, v praxi také leckdy děje.

Nadřízený správní orgán může

- a) přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí – což bývá v praxi nejčastější a jde de facto o nejmírnější formu nápravy nečinnosti
- b) atrakce – usnesením (nikoliv rozhodnutím) převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu,
- c) delegace – usnesením (nikoliv rozhodnutím) pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo
- d) usnesením (opět nikoliv rozhodnutím) přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3.

Pozor, výše uvedený postup horizontálního a vertikálního posunu orgánu – tedy delegaci a atrakci nelze použít vůči orgánům územních samosprávních celků při výkonu

samostatné působnosti. Toto omezení vyplývá z ústavně garantovaného práva obcí a krajů na samosprávu. Zda jde o samostatnou či přenesenou působnost, určíme za pomoci mechanismu z ustanovení § 8 zákona o obcích (primárnost samostatné působnosti) – pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost.

Může nadřízený orgán použit současně i jiných prostředků nápravy – tedy prostředek legálně vymezený mimo správního řádu? Ano, dle mého soudu nic nebrání tomu, aby zde byly souběžně využity i např. prostředky trestněprávní[23] či pracovněprávní.[24]

Usnesení podle § 80 odstavce 4 SRŘ se ex lege oznamuje správním orgánům uvedeným v odstavci 4 písm. b) až d) – tedy nečinným správním orgánům – resp. dle pís. c) taktéž „novému“ správnímu orgánu, na který je projednání a rozhodnutí věci nadřízeným orgánem delegováno a dále se oznamuje účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 SRŘ – tedy účastníkům řízení ve věci. Účastníci řízení ve věci mají dle čl. 38 Listiny základních práv a svobod – tedy v ČR předpisu nejvyšší právní síly – ústavní právo na to, aby jejich věc byla projednána v přiměřené lhůtě. Zmíněným účastníkům přísluší i právo se proti tomuto usnesení odvolat k nadřízenému orgánu.[25] Mohou se odvolat tehdy, pokud mají za to, že přijaté opatření proti nečinnosti je nedostatečné (resp. nevhodně) „chrání“ před zmíněnou nečinností veřejnoprávního orgánu.

Ostatní účastníci se o něm vyrozumí veřejnou vyhláškou.

Usnesení musí nadřízený správní orgán vydat i v případě, že žádosti účastníka podle § 80 odstavce 3 věty druhé[26] nevyhoví. Toto usnesení se oznamuje pouze a jen tomuto účastníkovi[27], proti tomuto usnesení se již, dle ustanovení § 80 odst. 6 SRŘ, nelze odvolat.

Co činit v případě, že ani nadřízený orgán nerozhodne o žádosti v zákonem stanovené lhůtě?[28] Poté je již zapotřebí hledat ochranu u správního soudu – a to konkrétně dle § 79 a násl. soudního řádu správního upravujícího ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Dle citovaného paragrafu soudního řádu správního má každý, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, má se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. *Conditio sine qua non* podání této žaloby je marné vyčerpání procesních ochranných prostředků (v našem případě dle správního řádu), což je tu, použitím ochranných prostředků před nečinností dle § 80 správního řádu, splněno.

Účelem ochrany proti nečinnosti podle § 79 a násl. SRŘ je ochrana před skutečnou nečinností správního orgánu, při níž dochází např. k oddalování rozhodnutí, ke komplikacím ve vedení řízení, které zpravidla brání ukončení řízení vydáním rozhodnutí.[29]

Žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení. Dodejme, že uložení povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé určuje pra-

vomoc správního soudu a současně determinuje žalobní petit. Žalobce tedy nemůže usilovat kupříkladu o uložení povinnosti vydat rozhodnutí o přerušení řízení.[30] Pro vyšší informační komplexnost dodejme, že žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Pozor, zmeškání této lhůty nelze, dle soudního řádu správního, prominout.

Tento typ správní žaloby kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,
- b) vylíčení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

Připomeňme, že povaha českého správního soudnictví nedovoluje podávání různých odlišných typů žalob ve formě eventuálních anebo alternativních petitů. [31]

Soud zde rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Soud dle § 81/3 SRŘ má za povinnost zamítnout žalobu, pokud není důvodná. Podtrhněme, že správní soud tu „pouze“ nařídí vydat rozhodnutí nebo osvědčení, sám správní rozhodnutí[32] za správní orgán vydat nemůže.

Z judikatury NSS (č.487/2005 Sb.) mj. plyne, že ochranu proti nečinnosti správního orgánu nelze odeprít pouze z toho důvodu, že hmotněprávní nárok je povahy soukromoprávní.[33]

Na úplný závěr si dovoluji připomenout jeden z (nej)novějších relevantních judikátů týkající se nečinnosti vedoucího ústředního orgánu státní správy.

Cituji z rozsudku Krajského soudu v Brně[34] – před podáním žaloby podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního proti nečinnosti správního orgánu, který nemá nadřízený správní orgán (in concreto: vedoucího ústředního orgánu státní správy, který má rozhodovat o opravném prostředku – rozkladu), není nutné využít ochranu proti nečinnosti podle § 80 správního řádu.

Brněnský soud zde trefně konstatoval, že i kdyby se žalobce (účastník správního řízení) domáhal toho, aby správní orgán sám sobě uložil povinnost „být činným“ a ve vztahu k sobě samotnému její splnění kontroloval, a tím vyvolával dojem, že „sám sebe uposlechl“, jednalo by se nejvýše o formální naplnění litery zákona. Nijak by se neprojevovalo ve faktickém postěžování si na podřízený správní orgán a očekávání nápravy z pozice nadřízené autority, a tím skutečné(!) pomoci žalobci (účastníkovi správního řízení), k níž má ustanovení § 80 dnešního správního řádu směřovat.[35] ■

JUDR. PETR KOLMAN, PH.D.

PRÁVNICKÁ FAKULTA MASARYKOVY UNIVERZITY BRNO

- [1] White, J. B. *The Legal Imagination*, Boston, 1973
- [2] Vytváří něco nového ze stávajících prvků
- [3] Viz. § 6 odst. 2 SŘ
- [4] Tedy pomyslné kořeny kořenů ochrany před nezákonnou nečinností spr. orgánů
- [5] Viz. Skulová, S. in Kadečka, S. a kolektiv: *Správní řád*, Meritum, ASPI, 2006, str. 66 nebo Korbel, F. in Kolektiv: *Průvodce novým správním řádem*, Linde Praha, 2006, str. 238
- [6] Viz. Frumarová, K.: *Ochrana před nečinností veřejné správy*, Linde Praha 2005, str. 201
- [7] Cit. Skulová, S. in Kadečka, S. a kolektiv: *Správní řád*, Meritum, ASPI, 2006 str. 64
- [8] Viz. Ondruš, R.: *Správní řád*, Linde Praha, 2005, str. 43
- [9] Srov. Vedral, J.: *Správní řád – komentář*, Bova Polygon, str. 469
- [10] K dožádání blíže – Kolman, P.: *Dožádání v (novém) správním řízení – PR 7/2007*,
- [11] § 6 odst. 2) SŘ – Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanovili tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.
- [12] S touto otázkou se autor článku setkal při výuce na PF MU Brno v předmětu správní právo procesní
- [13] K shodnému závěru a conto použitelnosti § 80/2 a § 80/3 SŘ in Vedral, J.: *Správní řád – komentář*, Bova Polygon, str. 475
- [14] Ondruš op. cit. str. 262 – nepatrně zkrácená citace při zachování smyslu
- [15] Viz. § 37 odst. 4 SŘ
- [16] Viz. § 37 odst. 1 SŘ
- [17] A zákonodárce ji tak nota bene i výslovně zatektoval do § 80 odst. 3
- [18] Viz. § 45 odst. 1. SŘ
- [19] Samozřejmě pokud opomeneme minoritu poněkud zvláštních účastníků, kteří opravdu neví, co chtějí a čeho žádají, větším problémem bývá pokud tuto svou „vlastnost“ přenesou za hranice správního řízení do běžného života (ultima ratio do manželství)
- [20] I Vedralova komentáře (Bova Polygon, 2006)
- [21] Cit. Korbel, F. in Kolektiv: *Průvodce novým správním řádem*, Linde Praha, 2006, str. 241
- [22] Což se zde přirozeně dozvěděl z účastnickovy žádosti
- [23] Např. trestní oznámení pro trest.čin zneužití pravomoci veřejného činitele či trestný čin týkající se korupčního jednání
- [24] Obdobný názor má i Korbel, F. in Kolektiv: *Průvodce novým správním řádem*, Linde Praha, 2006, str. 241
- [25] Viz. též Vedral, J., op. cit. str. 481
- [26] Nepřijme takové opatření, jaké účastník řízení žádal
- [27] Nikoliv tedy všem účastníkům řízení dle § 27 odst. 1 SŘ.
- [28] Tedy případ de facto dvojité nečinnosti
- [29] Srov. např. jud. NSS – 9 Ans 1/2008-135 – žalobce: Občanské sdružení SALAMANDR, proti žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj ve věci ochrany proti nečinnosti
- [30] Viz. Brothánková, J., Žížková, M.: *Správní řád správní*, Linde Praha, 2. vydání, 2006, str. 162
- [31] Srov. Brothánková, J. et Žížková, M. in op. cit. str. 165 resp. judikatura tam uvedená
- [32] Např. nemůže zde vydat konkrétní stavební povolení či zivnostenský list
- [33] Tento judikát připomínají i Brothánková, J. et Žížková, M. in op. cit. str. 164
- [34] Lidově řečeno krajského správního soudu
- [35] Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 7. 2008, čj. 62 Ca 39/2008-102), publikováno též na www.nssoud.cz

Použitá literatura:

Brothánková, J., Žížková, M.: *Správní řád správní*, Linde Praha, 2. vydání, 2006,
Frumarová, K.: *Ochrana před nečinností veřejné správy*, Linde Praha, 2005

Korbel, F. in Kolektiv: *Průvodce novým správním řádem*, Linde Praha, 2006,
Ondruš, R.: *Správní řád*, Linde Praha, 2005,
Skulová, S. in Kadečka, S. a kolektiv: *Správní řád*, Meritum, ASPI a. s., 2006

Sládeček Vl. – *Obecné správní právo – 2. vydání*, ASPI a. s., 2009
Vedral, J.: *Správní řád – komentář*, Bova Polygon, Praha, 2006
White, J. B. *The Legal Imagination*, Boston, 1973.

Zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů s komentářem, včetně souvisejících zákonů a prováděcích předpisů (recenze)

Recenzovaná publikace autorů Aleny Mackové a Bohumíra Štědróně z roku 2009 šťastně a pohotově, především však fundovaně a do hloubky, přispívá k aktuální diskuzi o podobě a praktických dopadech zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění zákona č. 190/2009 Sb. Tento právní předpis od vyhlášení ve Sbírce zákonů provází často drtivá, převážně ale neodborná a nezasloužená kritika. Jde přitom o mimořádně důležitý právní předpis v soustavě zákonů, které mají vytvářet základy dokonalého systému moderní elektronické státní správy. Není proto náhodné, že zákon hned od jeho počátku provází podobná nedůvěra a nepřízeň, s níž se kdysi setkával zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

Autoři recenzované publikace se zaměřili na to, aby zachytili současný stav elektronické komunikace v právním řádu České republiky. V úvodu publikace zařadili terminologický slovník, který bude určitě vítanou pomůckou pro právnickou obec, jež se jak v souvislosti s tímto zákonem, tak i navazujícími a doplňujícími právními předpisy v oboru elektronické správy, často setkává a musí se dobře orientovat v technických

a komerčních termínech, často balancujících až na hraně nepřilíživě vynalézavého slangu. Hlavní část publikace tvoří podrobný a fundovaný komentář jednotlivých ustanovení zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění zákona č. 190/2009 Sb. V současnosti umožňuje elektronickou komunikaci v rámci veřejné správy již řada právních předpisů. Jde tu zejména o předávání datových zpráv (tedy o službu elektronických komunikací) mezi orgány veřejné moci navzájem a mezi orgány veřejné moci a jinými subjekty. Autoři komentáře k zákonu o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů jsou zkušenými právníky a odborníky v této oblasti. Doc. JUDr. Alena Macková, Ph.D. působí na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, zabývá se kromě jiných problémů soudní ochranou práv a její efektivitou, občanským procesním právem a justičním systémem. Je členkou komise Ministerstva spravedlnosti pro rekodifikaci občanského práva procesního a místopředsedkyní Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. JUDr. Bohumír Štědróně, LL.M., Ph.D. je advokátem, soudním znalcem pro výpočetní techniku, kriminalistiku a autorská práva, vysokoškolským pedagogem, členem pracovní komise Legislativní rady vlády pro soukromé právo a externím poradcem pro informační technologie

Ministerstva vnitra a externím poradcem pro projekt e-Justice Ministerstva spravedlnosti. Toto odborné zaměření obou spoluautorů a jejich vynikající erudice, zaměření a příslovečná pracovitost vtiskly rozsáhlé práci punc základní právnické publikace v oboru elektronické komunikace ve vztahu k elektronizaci státní správy. Komentář zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů je přehledný, obsahuje plné znění jednotlivých ustanovení zákona a výčet souvisejících právních předpisů. Tím se tato publikace stává velmi hodnotným dílem a poskytuje přehled o systemizaci stále zřetelněji se utvářejícího právního odvětví informačních a komunikačních systémů a elektronické komunikace, jak v rámci evropského, tak i vnitrostátního práva. Tím, že naše státní správa toto odvětví nesystematicky dělí (lépe řečeno tříští), roste o to více potřeba dobré celkové orientace o všech právních předpisech, zákonných i podzákonných. Jistě i z tohoto důvodu autoři do své publikace přehledně zařadili texty dalších souvisejících právních předpisů, které upravují informační systémy státní správy, archivnictví a spisovou službu, elektronický podpis (v tomto případě oboru, který zcela právem u nás zažívá renesanci), ochranu osobních údajů a elektronické komunikace.

Publikace autorů Aleny Mackové a Bohumíra Štědrone je dle

názoru recenzenta mimořádně zdařilá. Její nespornou předností je, že usnadní orientaci uživatelů v dané problematice, zejména ve vzájemných souvislostech a vztahu evropského práva a českého právního řádu, a v systému, kde jsou právní předpisy k danému problému povinně komplementární. Kniha je určena širokému okruhu čtenářů; mezi její čtenáře budou patřit zejména advokáti a jiní právníci, manažeři a podnikatelé v oblasti informačních a komunikačních systémů, uživatelé elektronických komunikací, ale i studenti inženýrských, technických, ekonomických, manažerských a právnických fakult vysokých škol všech směrů. Užitečnou pomůckou pro spolehlivou orientaci v právní úpravě elektronických úkonů a autorizované konverzi dokumentů, ale i elektronických komunikací a souvisejících oborů, se stane nepochybně i pro soudce, státní zástupce a především právníky, působící v oblasti veřejné správy. ■

JUDR. ZDENĚK VANÍČEK

KATEDRA TELEKOMUNIKAČNÍ TECHNIKY, FAKULTA ELEKTROTECHNICKÁ,
ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

Recenze publikace

Zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů s komentářem, včetně souvisejících zákonů a prováděcích předpisů

Autoři: Alena Macková, Bohumír Štědrón

(Wolters Kluwer Česká republika, a.s., 2009; 528 stran)

Věcná příslušnost soudu v případě žalob na ochranu dobré pověsti právnické osoby

Každá právnická osoba je oprávněna domáhat se v souladu s ustanovením § 19b odst. 2 občanského zákoníku ochrany proti neoprávněnému užití svého názvu. Právnická osoba je takto oprávněna domáhat se toho, aby se neoprávněný uživatel zdržel užívání názvu právnické osoby a odstranil závadný stav; je možné domáhat se též přiměřeného zadostiučinění, které může být požadováno i v penězích. Shodné nároky lze uplatnit též v případě ochrany proti neoprávněnému zásahu do dobré pověsti právnické osoby v souladu s ustanovením § 19b odst. 3 občanského zákoníku.

V případě uplatnění nároku na ochranu ve výše uvedených věcech jsou příslušné žaloby v prvním stupni zpravidla podávány ke krajským soudům, a to s odvoláním na ustanovení § 9 odst. 3 písm. m) občanského soudního řádu. Mechanická aplikace zmíněného ustanovení však v mnoha případech nebude správná.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 občanského soudního řádu, nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy. Ustanovení § 9 odst. 3 písm. m) občanského soudního řádu pak stanoví, že krajské soudy dále rozhodují v obchodních věcech jako soudy prvního stupně ve věcech ochrany názvu a dobré pověsti právnické osoby, ve smyslu § 19b občanského zákoníku.

Před dalším výkladem je třeba zdůraznit, že ochrana dobré pověsti právnické osoby není totožná s věcmi ochrany osobnosti podle občanského zákoníku, ve kterých je dána věcná příslušnost krajských soudů jako soudů prvního stupně podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. a) občanského soudního řádu. Věci týkající se ochrany názvu a dobré pověsti právnické osoby dle ustanovení § 19b občanského zákoníku svěřuje do věcné příslušnosti krajským soudům jako soudům prvního stupně ustanovení § 9 odst. 3 písm. m) občanského soudního řádu, které tak však činí výhradně v případech věcí obchodních.

Z věcné příslušnosti krajských soudů jako soudů prvního stupně tak vypadá celá řada případů, kdy vztah mezi žalobcem a žalovaným nebude možné podřadit pod klasifikaci obchodních vztahů vyplývajících z ustanovení § 261 a § 262 obchodního zákoníku. V těchto věcech nebude dána věcná příslušnost krajských soudů pro řízení v prvním stupni ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. m) občanského soudního řádu a bude proto nezbytné s ohledem k ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona vycházet z věcné příslušnosti okresního (obvodního) soudu jako soudu prvního stupně. Výše zmíněný výklad naposledy zaujal Nejvyšší soud České republiky ve svém rozsudku č. j. 30 Cdo 3638/2009 ze dne 22. října 2009. ■

Poznámka k závaznosti rozhodčí smlouvy uzavřené jedním z manželů

V SOUČASNÉ DOBĚ JE V POSLANECKÉ SNĚMOVNĚ PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY PROJEDNÁVÁNA REFORMNÍ NOVELA ZÁKONA Č. 216/1994 SB., O ROZHODČÍM ŘÍZENÍ A VÝKONU ROZHODČÍCH NÁLEZŮ (DÁLE JEN „Z.R.Ř.“). JEJÍM PŘEDMĚTEM JSOU MJ. PŘEDPOKLADY PRO VÝKON FUNKCE ROZHODCE ČI PRÁVNÍ RÁMEC EXISTENCE TZV. ARBITRÁŽNÍCH CENTER.

Právní praxe vygenerovala dosud pravděpodobně nikoli diskutovanou otázku o závaznosti sjednané rozhodčí doložky jedním z manželů pro druhého manžela, tedy otázku, kdy rozhodčí smlouvu vázící se k majetku ve společném jmění manželů sjedná pouze jeden z manželů. Je pak rozhodčí doložkou implementovanou do kupní smlouvy vázán i druhý manžel?

Konkrétní právní případ se má následovně. Manželé za trvání manželství nabylí převodem nemovitost. Účastníkem dotčené kupní smlouvy byl toliko jeden z manželů, příslušný katastrální úřad zapsal do katastru nemovitostí pouze manžela – účastníka kupní smlouvy.

Manžel, jenž byl účastníkem původní kupní smlouvy, uzavřel za trvání manželství další kupní smlouvu, již předmětnou nemovitost dále zcizil (dále jen „smlouva“). Účastníkem smlouvy byl opět jen jeden z manželů a kupující. Smlouva obsahovala výslovné prohlášení, že prodávající (jeden z manželů) je výlučným vlastníkem této nemovitosti, a to dokonce pod peněžní sankcí. Součástí kupní smlouvy byla i rozhodčí doložka.

Manžel, který nebyl účastníkem smlouvy, smlouvu napadl a dovolával se její neplatnosti z důvodu překročení obvyklé správy SJM jedním z manželů ve smyslu ustanovení § 145 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ObčZ“). Neplatnosti se nezajímavý manžel domáhal u obecného soudu. I když tento dosud nerozhodl o jeho žalobě, dal již rozhodnutím o námitce nedostatku pravomoci (označena jako nedůvodná) jasně najevo, že nezajímavý manžel není rozhodčí doložkou vázán.

Doktrinální literatura již řešila oddělitelnost smlouvy hlavní (kupní smlouvy), jako smlouvy hmotněprávní, od smlouvy rozhodčí (jako smlouvy s převažujícími procesními důsledky). Ostatně tyto smlouvy se liší i výkladem projevu vůle. Nejvyšší

soud judikoval, že nevztahuje-li se důvod neplatnosti smlouvy na rozhodčí doložku, týkající se sporů z této smlouvy, nemá neplatnost smlouvy vliv na platnost rozhodčí doložky (29 Odo 1222/2005). To přisvědčuje závěru, že neplatnost kupní smlouvy (např. z důvodu překročení obvyklé správy jedním z manželů ve smyslu ustanovení § 145 odst. 2 ObčZ) nemusí nutně znamenat neplatnost rozhodčí smlouvy.

V případech zcizení nemovitosti lze o překročení obvyklé správy SJM uvažovat, i když nikoli automaticky, vždy je třeba poměřovat konkrétní situaci. V případě rozhodčí smlouvy lze dospět k závěru, že zastoupení jednoho manžela druhým ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZR“), zde možné je. Pokud občanský zákoník předpokládá výkon obvyklé správy společného jmění manželů jedním z manželů, pak lze mít za to, že v otázce procesní (tedy sjednání rozhodčí doložky), z hlediska důležitosti jistě méně důležité, by vzájemné zastoupení mělo být ještě volnější (argumentace od většího k menšímu). Uzavření rozhodčí doložky by tak mělo být běžnější a obvyklejší než např. zcizení společné nemovitosti.

Lze tedy dospět k závěru o vhodnosti aplikace citovaného judikátu Nejvyššího soudu České republiky. V daném případě můžeme uvažovat o tom, že nezajímavý manžel by mohl být vázán rozhodčí smlouvou, o neplatnosti kupní smlouvy by rozhodoval subjekt dle rozhodčí doložky – ten by určil, zda došlo k překročení obvyklé správy SJM jedním z manželů ve smyslu ustanovení § 145 odst. 2 ObčZ.

Z hlediska překročení obvyklé správy SJM je současně nutné zdůraznit dobrou víru kupujícího, který podle jeho slov nahlédl před podpisem dotčené smlouvy do příslušného katastru nemovitostí, kde byl jako výlučný vlastník nemovitosti uveden pouze jeden z manželů, nikoli oba. Jeho dobrá víra je pak podtržena výslovným ustanovením smlouvy deklarující výlučnost vlastnického práva prodávajícího manžela. Podle ustanovení § 11 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, totiž platí, že ten, kdo vychází ze zápisu v katastru učiněného po 1. lednu 1993, je v dobré víře, že stav katastru odpovídá skutečnému stavu věci, ledaže musel vědět, že stav zápisu v katastru neodpovídá skutečnosti (zásada materiální publicity katastru nemovitostí).

Před obecným soudem je tedy nyní určovací žaloba, kdy soud má k návrhu nezajímavého manžela určit, že

nemovitost náleží do společného jmění manželů. Manžel, který se při zcizení nemovitosti dopouštěl až úmyslného uvádění v omyl, by nyní měl nabýt vlastnické právo zpět, i když jako součást SJM (nemovitost nabyli manželé do SJM už, když ji sami kdysi v době trvání manželství společně zakoupili, zápis v katastru nemovitostí před dalším zcizením pouze neodpovídal reálnému stavu). Je však možné, aby manžel nakonec ze svého protiprávního jednání těžil, tím spíše, když za zcizení nemovitosti inkasoval kupní cenu? A právě zde vyvstává otázka, který subjekt by měl o tomto sporu rozhodnout, zda rozhodce, případně senát složený z rozhodců, či obecný soud. Radikální odmítnutí pravomoci rozhodce se jeví jako diskutabilní, lze se domnívat, že by pravomoc rozhodce měla být dána, a to i přes to, že nezainteresovaný manžel není explicitně účastníkem smlouvy.

Uvedený případ v sobě skrývá až absurdní závěry o tom, že jeden z manželů může zcizit majetek, který náleží do SJM, aniž by to deklaroval, resp. by to bylo seznatelné z veřejně dostupné evidence, a druhý manžel se posléze bude dovolávat neplatnosti takové transakce pro překročení obvyklé správy společného jmění manželů, a to třeba i účelově, po dohodě s manželem, jehož nyní „na oko“ žaluje.

Oddělme ale dvě základní otázky, tedy, za prvé, zda manžel

za manžela může uzavřít rozhodčí doložku, za druhé, zda-li soud může poskytnout ochranu právům tam, kde zjevně dochází až ke zneužívání práva – manžel (podle vlastních slov ve fungujícím manželském svazku) žaluje manželku, aby v důsledku oba nabyli vlastnické právo.

Zásadní otázkou však je, zda samo uzavření rozhodčí doložky je běžnou záležitostí rodiny, jejíž obstarávání zavazuje oba manžely společně a nerozdílně ve smyslu § 21 odst. 2 ZR (obdobně pak ustanovení § 145 odst. 4 ObčZ – z právních úkonů týkajících se společného jmění manželů jsou oprávněni a povinni oba manželé společně a nerozdílně). Jistě se lze za splnění určitých předpokladů přiklonit k závěru, že zcizení jediné rodinné nemovitosti toliko jedním z manželů je překročením obvyklé správy SJM (i když judikatura tak striktní není, např. ve věcech směnečných). Při akceptaci odlišování smlouvy hlavní a smlouvy rozhodčí a odděleném posuzování jejich platnosti či neplatnosti však musíme dospět k závěru, že rozhodčí smlouva může být platná a tedy zavazovat oba manžely – oba tito manželé pak mohou být účastníky rozhodčího řízení a o případném překročení obvyklé správy SJM by pak měl rozhodnout rozhodčí doložkou povolaný subjekt. ■

JUDR. ING. BC. MARTIN KOHOUT
LISSE LEGAL – LISSE & PARTNERS

CELOSVĚTOVÁ NOVINKA alternativa liposukce

Zcela neinvazivní a bezbolestný zákrok
k odstranění lokalizovaného tuku.

Nejnovější ultrazvuková technologie
je založena na kombinované duální
terapii vysoce intenzivního ultrazvuku
a ultrazvukové drenážní masáže.

Ultracontour
by MedixSysteme

Trest domácího vězení

– jeho připomenutí v souvislosti s jeho prvním využitím v praxi

V souvislosti s nedávnou novelou č. 306/2009, kterou byl změněn s účinností od 1. 1. 2010 zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, byl do českého právního řádu zaveden nový druh trestu, a to trest domácího vězení.

Jak mnozí jistě zaznamenali, proběhla dne 7. 1. 2010 všemi českými médii zpráva, že v České republice došlo k prvnímu uložení nového trestu domácího vězení. Využijme tedy této skutečnosti a znovu si stručně připomeňme, co vše s sebou tento nový institut zakotvený uvedenou novelou do českého právního řádu přináší.

Novela č. 306/2009 s sebou přinesla do právního řádu České republiky mimo jiné znovuoživení trestu domácího vězení. Tento „staronový“ institut byl totiž již jednou v českém právním řádu zakotven, a to jako součást zákona č. 117 z roku 1852, ř. z., o zločinech, přečinech a přestupcích, účinného až do roku 1950.

Staronový institut trestu domácího vězení je v současném trestním zákoníku koncipován jako přímá alternativa k trestu odnětí svobody, nicméně zákonodárce umožňuje uložit trest domácího vězení i jako samostatný trest. V této souvislosti je třeba doplnit, že v Evropě tento trest nabývá především forem opatření, která nahrazují například zbývající trest odnětí svobody, nebo je tento trest také pojímán jako jedna ze součástí podmínek spojených s podmíněným propuštěním z výkonu trestu.

Z dlouhodobého hlediska je možné zmínit zejména následující zásadní přínosy spojené se znovuzavedením institutu domácího vězení do českého právního řádu, resp. do trestněprávní praxe, a to:

- a) ekonomická výhodnost,
- b) řešení problému přeplněností věznic a
- c) zachování pozitivních rodinných a pracovních vazeb a s tím související snadnější integrace vězně po výkonu trestu do společnosti.

Dle novelizovaného trestního zákoníku může příslušný soud uložit trest domácího vězení v délce až dvou let pouze za přečin, tedy méně závažnou kategorii trestního činu, mezi které patří dle § 14 trestního zákoníku všechny nedbalostní trestné činy a dále ty úmyslné trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let, a to při splnění dvou obligatorních předpokladů:

- a) vzhledem k povaze závažnosti spáchaného přečinu a osobě a poměrům pachatele lze mít důvodně za to, že postačí uložení tohoto trestu, a to popřípadě i vedle jiného trestu, a
- b) pachatel učiní písemný slib, že se ve stanovené době bude zdržovat v obydlí na určené adrese a při výkonu kontroly poskytne veškerou potřebnou součinnost.

Podstata trestu domácího vězení spočívá v povinnosti odsouzeného zdržovat se v určeném obydlí ve dnech pracovního klidu a pracovního volna po celý den a v ostatních dnech v době od 20.00 hodin do 5.00 hodin, a to pouze za předpokladu, že odsouzenému v tom nebrání důležité důvody, kterými jsou zejména výkon zaměstnání nebo povolání nebo poskytnutí zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení v důsledku jeho onemocnění. Zákonodárce nadto poskytuje soudu možnost upravit podmínky trestu domácího vězení i jinak, ovšem nikoliv přísněji.

Dále je možné, aby soud uložil odsouzenému spolu s trestem domácího vězení přiměřená omezení nebo přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 trestního zákona.

V případě, že by se jednalo o odsouzeného ve věku blízkém věku mladistvých, může soud uložit vedle přiměřených omezení a přiměřených povinností také některá výchovná opatření uvedená v zákoně o soudnictví ve věcech mládeže.

Nový institut trestu domácího vězení s sebou přináší samozřejmě i změnu procesněprávní, tedy novelizaci trestního řádu.

Nová úprava ponechává na předsedovi senátu příslušného soudu, aby stanovil počátek výkonu a místo výkonu trestu domácího vězení, ovšem samozřejmě za předpokladu určitých omezení, jako je ponechání odsouzenému přiměřené doby na obstarání svých záležitostí, stanovení místa výkonu trestu domácího vězení v místech, kde má odsouzený trvalý pobyt nebo kde se odsouzený zdržuje, a to s přihlédnutím k jeho osobním a rodinným poměrům.

Nová úprava také blíže vymezuje způsob provádění kontroly výkonu trestu domácího vězení, při které v současnosti hrají klíčovou roli úředníci Probační a mediační služby. Do budoucna se však počítá se zavedením elektronického monitoringu odsouzených ve spolupráci s Probační a mediační službou.

Probační a mediační služba, která se významně v souvislosti se zavedením institutu trestu domácího vězení angažuje, se nezabývá pouhým provedením kontroly výkonu trestu ze strany odsouzeného, nýbrž má nepostradatel-

nou roli již v počáteční fázi, kdy příslušný soud rozhoduje o trestu.

Tato součinnost Probační a mediační služby v počáteční fázi spojené s rozhodováním příslušného soudu o uložení trestu a jeho formě je spjata zejména se zamezením rizika spojeného s případným neefektivním nadužíváním tohoto druhu trestu, neboť uvedený trest domácího vězení není vhodný a efektivní u všech kategorií potenciálních pachatelů. V neposlední řadě se Probační a mediační služba snaží odsouzeného po výkonu trestu opět úspěšně začlenit do společnosti. Uvedené činnosti realizované Probační a mediační službou s sebou samozřejmě přinášejí nejen materiální, ale i personální nutnost posílení Probační a mediační služby, neboť jen tak je možné zajistit úspěšné spuštění a provoz nového institutu, kterým domácí vězení v českém právním řádu bezpochyby je.

Jak se tento staronový trest osvědčí v současné praxi, ukáže až čas, nicméně je možné, že již zkušenosti, spojené s tímto jeho prvním uložením, nám mnohé napoví o jeho efektivnosti a účelnosti pro celou naši společnost. ■

JUDR. KAMIL ŠEBESTA, MBA, ADVOKÁT
MGR. PAVEL DRÁBEK, ADVOKÁTNÍ KONCIPIENT
KSD ŠTOVÍČEK ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ, V. O. S.

advokátní kancelář, v.o.s.

KSD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, v.o.s. (dříve KLEIN ŠUBRT DOŠKOVÁ advokátní kancelář, v.o.s.) se řadí mezi renomované advokátní kanceláře působící v České republice. Prvořadým cílem advokátní kanceláře KSD ŠTOVÍČEK je zajistit perfektní právní servis a dokonale vyhovět potřebám a požadavkům tuzemských i zahraničních klientů. Advokátní kancelář KSD ŠTOVÍČEK poskytuje komplexní právní poradenství a služby vysoce kvalitní profesní úrovně ve všech hlavních právních oblastech, a to v plném rozsahu odpovídajícím nejvyšším standardům.

Naše služby jsou poskytovány zejména v těchto oblastech:

- Právo obchodních společností včetně fúzí a akvizic
- Právní, daňová a finanční due diligence
- Veřejné zakázky a soutěžní právo
- Právo ICT, e-commerce
- Bankovní právo, finanční služby, cenné papíry, financování projektů
- Dohled nad kapitálovým trhem
- Úprava smluvních vztahů
- Pracovní právo
- Daňové právo
- Právní audit
- Právní vztahy k nemovitostem
- Právní předpisy v oblasti ochrany životního prostředí
- Insolvenční právo
- Duševní vlastnictví
- Mediální právo
- Energetika, těžba surovin, těžký průmysl
- Sporná agenda

KSD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, v.o.s.
CITY TOWER
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
tel: +420 221 412 611
fax: +420 222 254 030
ksd.law@ksd.cz

Přípustnost reorganizace u podniků nesplňujících zákonná kvantitativní kritéria reorganizace (podlimitní reorganizace)

S účinností zákona č. 182/2006, o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), vyvstala nově možnost řešit hrozící úpadek anebo úpadek podnikatelů cestou reorganizace, jejímž účelem je sanace podniku dlužníka. Uvedený způsob řešení úpadku anebo hrozícího úpadku je nicméně umožněn pouze ve vztahu k podnikatelům, kteří splňují podmínky přípustnosti reorganizace stanovené insolvenčním zákonem.

Zatímco insolvenční zákon připouští s určitostí reorganizaci podniku dlužníka – podnikatele, který splňuje kvantitativní podmínky reorganizace stanovené prostřednictvím limitního počtu zaměstnanců dlužníka nebo výše celkového obrátu dlužníka za poslední období předcházející podání insolvenčního návrhu, jsou podmínky, za kterých může být povolena reorganizace podniku provozovaného jinými podnikateli, stanoveny nejasně. Nejasnost v povolení reorganizace u posledně zmiňované skupiny dlužníků – podnikatelů vyvolávají zejména další ustanovením insolvenčního zákona.

Insolvenční zákon v ustanovení § 316 odst.5 připouští reorganizaci ve vztahu k dlužníkům, kteří nesplňují kvantitativní podmínky reorganizace (tj. kritérium obrátu nebo počtu zaměstnanců) pouze za předpokladu, že dlužník – podnikatel společně s insolvenčním návrhem nebo nejpozději do 15 dnů po rozhodnutí o úpadku předloží insolvenčnímu soudu reorganizační plán schválený alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů a polovinou všech nezajištěných věřitelů počítanou vždy podle výše pohledávek. Uvedeným ustanovením by tedy měla být založena možnost vyřešit úpadek anebo hrozící úpadek reorganizací i pro dlužníky – podnikatele, kteří by jinak byli z reorganizace vyloučeni, avšak svým jednáním, tj. předložením schváleného reorganizačního plánu, dají jednoznačně najevo svůj zájem a připravenost reorganizaci úspěšně provést. U této skupiny dlužníků – podnikatelů je tedy přípustnost reorganizace podmíněna jejich kvalifikovaným aktivním přístupem k reorganizaci.

Otázka přípustnosti reorganizace u dlužníků – podnikatelů, kteří nesplňují kvantitativní podmínky reorganizace, vyvstává však v souvislosti s ustanovením § 148 odst. 1 insolvenčního zákona. Ustanovení § 148 odst. 1 insolvenčního zákona totiž ukládá insolvenčnímu soudu povinnost

spojit rozhodnutí o úpadku s rozhodnutím o prohlášení konkursu, je-li dlužníkem osoba, u které insolvenční zákon vylučuje řešení úpadku reorganizací. Takovou osobou je dlužník – podnikatel, který nesplňuje kvantitativní podmínky reorganizace a který zároveň do rozhodnutí o úpadku kvalifikovaným způsobem neprojeví vůli provést reorganizaci svého podniku. Vzhledem k povinnosti insolvenčního soudu spojit rozhodnutí o úpadku s rozhodnutím o prohlášení konkursu je tedy otázkou, kdy a za jakých podmínek lze uplatnit ustanovení § 316 odst.5 insolvenčního zákona, dle kterého je reorganizace přípustná rovněž i u dlužníků, kteří předloží schválený reorganizační plán až v 15denní lhůtě po rozhodnutí o úpadku, tj. až poté, co by soud podle ust. § 148 odst. 1 insolvenčního zákona měl vydat společně s rozhodnutím o úpadku i rozhodnutí o prohlášení konkursu.

S ohledem na ustanovení § 148 insolvenčního zákona lze dovodit, že reorganizaci podniku, který nesplňuje kvantitativní kritéria reorganizace, může insolvenční soud povolit i po rozhodnutí o úpadku pouze tehdy, jestliže bude mít v době rozhodnutí o úpadku dlužníka za zjištěné, že dlužník předloží reorganizační plán schválený většinou zajištěných, jakož i nezajištěných, věřitelů nejpozději do 15 dnů od rozhodnutí o úpadku (tj., že dlužník je osobou, u které ust. § 316 insolvenčního zákona připouští reorganizaci). V takovém případě by insolvenční soud neměl spojit rozhodnutí o úpadku s rozhodnutím o prohlášení konkursu s tím, že by s rozhodnutím o způsobu řešení úpadku měl vyčkat až do uplynutí 15denní lhůty poskytnuté dlužníku po předložení schváleného insolvenčního plánu. Lze tedy uzavřít, že pro povolení reorganizace dlužníka, který nesplňuje kvantitativní kritéria reorganizace a nepředloží insolvenčnímu soudu schválený reorganizační plán již před rozhodnutím o úpadku, je nezbytné podat u insolvenčního soudu alespoň návrh na povolení reorganizace, v kterém by byly současně vylíčeny skutečnosti a označeny důkazy na podporu závěru o předložení schváleného reorganizačního plánu insolvenčnímu soudu do 15 dnů po rozhodnutí o úpadku. ■

WEINHOLD LEGAL

PETR ZAPLETAL
WEINHOLD LEGAL, V. O. S.

Některé změny v právní úpravě akciových společností

NA SAMÉM SKLONKU MINULÉHO ROKU BYLA SCHVÁLENA ZÁKONEM Č. 420/2009 Sb., KTERÝM SE MĚNÍ OBCHODNÍ ZÁKONÍK A DALŠÍ SOUVISEJÍCÍ ZÁKONY, S ÚČINNOSTÍ OD 1. PROSINCE MINULÉHO ROKU, NOVELA OBCHODNÍHO ZÁKONÍKU, KTERÁ PŘINÁŠÍ ŘADU ZAJÍMAVÝCH ZMĚN JAK Z POHLEDU CHODU AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI, TAK I PRÁV JEJÍCH AKCIONÁŘŮ.

1. Úvodem

Na prvním místě nutno poznamenat, že tyto změny, resp. novinky, lze rozhodně vnímat jako pozitivní a pokrokové. Lze předeslat, že se bezesporu jedná o významnou novelu akciového práva, která by neměla zůstat bez povšimnutí jak členům orgánů akciových společností, tak samotným akcionářům, neboť přináší značnou míru flexibility do vztahů mezi společností a akcionářem. Iniciátorem této novely, která byla delší dobu připravována, byla povinnost přijmout v implementační lhůtě právní úpravu obsaženou ve Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi.

Jak je patrné již ze samotného názvu citované směrnice, je tato zaměřena pouze na sjednocení právní úpravy akcio-

vých společností s kótovanými akciemi (obchodovatelnými na regulovaném trhu) ve členských státech EU. Náš zákonodárce s ohledem na, v důvodové zprávě deklarovaný zájem zamezit nedůvodnému „rozbíhání“ obecného akciového práva, vztáhl tuto právní úpravu (tedy nad rámec směrnice) rovněž na ostatní akciové společnosti. Tímto počínem rozšířil dopad právní úpravy z úzké skupiny akcionářů držících kótované akcie, na všechny akcionáře tuzemských akciových a evropských společností. Byť by se tato právní úprava měla projevit napříč Evropskou unií, její dopad na všechny „evropské“ akcionáře nelze bez dalšího předjímat, neboť by tento musel dotčený národní zákonodárce úmyslně přivodit implementací nad rámec citované směrnice. Lze predikovat, že nová právní úprava vyvolá v blízké době vlnu valných hromad, které budou promítnutí některých, zejména distančních postupů, do stanov požadovat. Je však nutno na tomto místě varovat před jistou ukvapeností, neboť pouze předem promyšlené a právně vyvážené postupy mohou vést ke kýženému výsledku (např. k přijetí funkční úpravy distančního či korespondenčního hlasování ve stanovách apod.). Níže je tedy obsaženo stručné pojednání o některých těchto změnách.

2. Některé změny v souvislosti s organizací valné hromady

Novela přináší změny co do aplikace tzv. rozhodného dne, se kterým je spojena možnost určité osoby uplatňovat práva spojená s akciemi. Nově se zavádí rozhodný den rovněž pro

akciové společnosti, které mají vydány akcie v listinné podobě. Navíc mohou stanovy upravovat rovněž jiný den vzniku práva na dividendu, než je den konání valné hromady, která o jejím vyplacení rozhodla, a to den, který je rozhodný pro účast na valné hromadě. Nabízí se ovšem otázka, jestli bude taková úprava ve stanovách spravedlivá k budoucím účastníkům valné hromady, neboť neumožní získání dividendy těmi akcionáři, kteří o ní rozhodnou. Valná hromada nebo stanovy u všech akciových společností (vyjma kótovaných, kde je tento fixně stanoven) dále budou moci stanovit rozhodný den pro účast na valné hromadě, a to až na 30. den před jejím konáním. V návaznosti na to pak bude muset pozvánka na valnou hromadu nebo oznámení o jejím konání nově obsahovat též vysvětlení významu rozhodného dne pro hlasování na valné hromadě.

Ve vztahu k uveřejnění oznámení o konání valné hromady akciové společnosti, která emitovala akcie na majitele, byla zrušena povinnost zveřejňovat toto oznámení vedle Obchodního věstníku též v nejméně jednom celostátně distribuovaném deníku. Nově tedy postačí, když vedle Obchodního věstníku bude oznámení zveřejněno jiným vhodným způsobem uvedeným ve stanovách. Jak je tedy patrné, zákonodárce se pokusil tímto způsobem ulevit na formalitách a potažmo též nákladech společností s akciemi na majitele a posílil tím nepřímo i autonomní význam stanov co do volnosti stanovení způsobu svolávání valné hromady. Obligatorní zveřejnění v Obchodním věstníku vydávaném v papírové podobě však i nadále trvá. Účelem zachování této povinnosti je snaha soustřeďovat informace o dění ve společnostech na jediném centrálně dostupném místě. Logice této snahy lze rozhodně přisvědčit, neboť každý, stejně tak jako u veřejných registrů, si např. může zadáním rozhodného identifikátoru najít v elektronické databázi Obchodního věstníku nebo přečtením jeho tištěné podoby nejnovější dění ve sledované společnosti.

Další změnou je zjednodušení komunikace mezi představenstvem a akcionáři před konáním valné hromady. Nově může představenstvo podat vysvětlení předem, a to i více akcionářům najednou, resp. na více obdobných otázek, formou souhrnné odpovědi. Vysvětlení k bodům programu může být navíc zveřejněno též elektronicky na internetových stránkách společnosti, a to nejpozději den před konáním valné hromady. Tím se de facto stávají internetové stránky právně aprobovaným místem komunikace mezi společností a jejími akcionáři. To vše ovšem za předpokladu, že zveřejněné vysvětlení bude materiálně ve stejném znění k dispozici akcionářům též v místě konání avizované valné hromady. Vedle toho mají akcionáři nově právo uplatňovat návrhy k bodům, které teprve budou oficiálně zařazeny na pořad jednání valné hromady, tj. ještě před uveřejněním pozvánky, resp. oznámení o jejím konání. V případě, kdy dojde návrh ve stanovené lhůtě představenstvu, je toto navíc povinno jej uveřejnit spolu s pozvánkou. S návrhem akcionáře doručeným po této lhůtě se však bude nakládat jako s jeho proti-

návrhem podle stávající právní úpravy. Tyto změny by měly bezesporu přinést snížení technické a časové náročnosti organizace valných hromad, zejména u akciových společností s větší akcionářskou základnou.

Mezi podstatné změny lze bezpochyby zahrnout novou právní úpravu týkající se účasti a hlasování na valné hromadě, kterou bezesporu časem pocítí akcionáři větších společností a společností se zahraniční majetkovou účastí. Novela totiž dává nově stanovám možnost upravit, jak bude valná hromada probíhat bez nutnosti osobní účasti akcionářů (nebo jejich zástupců) za pomoci elektronických prostředků (prostředků komunikace na dálku). Zákon přitom příkladem zmiňuje prostředky umožňující přímý dálkový přenos valné hromady obrazem a zvukem (zároveň) nebo přímou dvousměrnou komunikaci mezi valnou hromadou a akcionářem. Novela přitom nezakotvuje pro tento „distanční“ výkon akcionářských práv žádné další (technické) požadavky. Jediným kritériem je, aby bylo možné zjistit identitu akcionáře (hlasujícího) a akcie, s nimiž je hlasováno. Pokud jsou tyto podmínky splněny, považuje se takovýto akcionář za přítomného na valné hromadě a přihlíží se k jím odevzdaným hlasům. S tím je však spojeno riziko, a to v případě, kdy taková komunikace (elektronická media) selže, nebo nebude-li splňovat uvedené podmínky. V takovém případě se k účasti tohoto akcionáře a jeho hlasům přihlížet nebude. Navíc je nutno přihlédnout též k nutnosti zabezpečení takové komunikace a uchování záznamů těchto přenosů pro zpětné ověřování usnášeníschopnosti a kontrolu, které budou klást zvýšené technické požadavky (ukládání a ochrana dat) na společnost. Je tedy nejen na společnosti, ale i na akcionářích, aby pro případ, kdy budou chtít distanční účast realizovat, měli pro tuto dostatečné technické vybavení. V opačném případě by totiž mohly být ohroženy nejen záměry konkrétního akcionáře sledované výkonem jeho hlasovacího práva, ale v konečném důsledku dokonce i samotné konání celé takové valné hromady pro nedodržení kvora. Ke všem těmto aspektům bude nutné v případě zavedení této komunikace přihlížet, včetně zřízení fondů ke krytí nákladů s tím spojených.

Vedle toho mohou stanovy upravovat ještě i jinou formu hlasování na valné hromadě, a to odevzdáním hlasů před konáním valné hromady nebo v jejím průběhu (aniž by se musel akcionář nebo jeho zástupce valné hromady osobně účastnit). Zákon rovněž připouští i tzv. korespondenční hlasování, tj. postup, kdy akcionář nebo jeho zástupce odevzdá své hlasy písemně před zahájením valné hromady. Podmínky pro platnost takového hlasování i rizika s tím spojená jsou stejné jako při použití komunikace na dálku.

Posledně uvedené způsoby výkonu hlasovacího práva se zřejmě v praxi osvědčí zejména tam, kde se akcionář sice bude (objektivně řečeno) moci dotčené valné hromady zúčastnit, ale jeho účasti zamezí nějaká jiná akce či osobní zájmy; to vše nově ovšem bez nutnosti zmaření připravované valné hromady.

Zbývá doplnit, že v listině „přítomných“ na valné hromadě bude při všech uvedených postupech nutné doplnit, jakým způsobem byla určena totožnost „vzdáleného“, resp. fyzicky nepřítomného, akcionáře (např. elektronickým či ověřeným podpisem při korespondenčním hlasování), identita jeho akcií, a osoba takového akcionáře se tam zvlášť vyznačí.

Je třeba konstatovat, že bezesporu modernímu způsobu výkonu hlasovacího práva mimo místo konání valné hromady, který dříve jen výjimečně připouštěla právní úprava přeměně obsažená ve zvláštním zákoně, je nutné dát do budoucna zelenou. V současném světě moderních technologií, kdy se stal čas velmi vzácnou komoditou a většina záležitostí je řešena distančně pomocí elektronické komunikace (bez jakékoliv fyzické interakce), tento nový způsob výkonu hlasovacího práva většina akcionářů a členů představenstev přivítá. Stejně tak je nutné přivítat oproštění společností s akciemi na majitele od zveřejňování oznámení o chystané valné hromadě v celostátních denících, pokud tento alternativní způsob nově upraví stanovy (např. na internetových stránkách).

3. Změny v pravidlech zastupování akcionáře na valné hromadě

Určitý posun přináší novela i ve vztahu k možnostem volby akcionáře co do osob svých zástupců na valné hromadě. Nově totiž již není zapovězeno udělení plné moci členům orgánů akciové společnosti (a navíc též společnosti s ručením omezeným) k účasti na valné hromadě, a to konkrétně členům představenstva či dozorčí rady. Okruh potencionálních zmocněnců akcionáře je nyní tedy v zásadě neomezen. Jedna osoba může rovněž zastupovat více akcionářů. Přes toto uvolnění však zákon v případě akciové společnosti nově klade specifické požadavky na formu a obsah takové plné moci a váže též všechny zmocněnce a specificky zmocněné členy orgánů společnosti vůči takovému akcionáři určitými povinnostmi. Z plné moci k zastupování, která musí být písemná (stejně jako její výpověď či odvolání), by mělo mimo jiné být patrné, zda je zástupce oprávněn akcionáře zastupovat na jedné či více valných hromadách, včetně uvedení období, kdy by se tyto valné hromady měly konat. Generální plná moc bez takového omezení tedy není přípustná. V případě, kdy by však byl zástupce akcionáře zapsán v evidenci zaknihovaných cenných papírů (investičních nástrojů) jako správce nebo osoba oprávněná vykonávat práva spojená s akcií, pak této osobě postačí předložit výpis z této evidence, aniž by zástupce musel předkládat ještě navíc písemnou plnou moc.

Nad rámec obecných povinností je zástupce povinen oznámit v dostatečném předstihu před konáním valné hromady zastoupenému akcionáři všechny okolnosti, které by mohly mít pro akcionáře význam při posuzování, zda hrozí střet zájmů jeho zástupce se zájmy samotného akcionáře. Zmocnění členové orgánů společnosti navíc musí tyto informace zveřejnit spolu s pozvánkou na valnou hromadu nebo oznámení o jejím konání. V případě, že tak neučiní, nemohou členové orgánů zastoupení akcionáře převzít, resp.

plnou moc přijmout. Vedle toho se samozřejmě rovněž uplatní pravidla pro zastupování stanovená občanským zákoníkem (pokyny k hlasování atd.). Přes zřejmou snahu zákonodárce na eliminaci rizik zastoupeného akcionáře, díky znalosti některých poměrů ve společnosti např. členem orgánu, auditorem, majoritním akcionářem či generálním ředitelem jako jeho zástupcem, lze nad skutečným významem této povinnosti v praxi vyslovit jisté pochyby. Jednak je nasnadě, že ne každý myslitelný „střet zájmů“ bude zřejmý v dostatečném předstihu, resp. v případě zmocněných členů orgánu dokonce před lhůtou pro svolání valné hromady, a navíc jasné a úplné vymezení „veškerých skutečností“, které by mohly střet zájmů vyvolat (i s ohledem na změny situace) nebude dost dobře v mnohých případech ani možné. Navíc v případě zastoupení členem orgánu společnosti nemusí mít strany ani zájem tyto možné mantinely zbytečně zveřejňovat. Nicméně konkrétní zkušenosti přinese až praxe. Lze předpokládat, že tyto poněkud specifické povinnosti zástupců akcionáře mohou tyto osoby od převzetí zastoupení odrazovat.

4. Závěrem

Spuštění většiny popsanych změn pro chod akciové společnosti je ve většině případů vázáno na svolání valné hromady a přijetí potřebných změn stanov. V praxi lze očekávat zejména tam, kde akcionáři jsou osoby s bydlištěm či sídlem mimo naše území (akcionáři-nerezidenti) či osoby přivyklé na mnohem flexibilnější úpravu akciového práva, že zpracování příslušných změn stanov a jejich předložení ke schválení akcionářům budou na orgánech tuzemských akciových společností požadovány. V konečném důsledku pak zakomponování těchto novot do stanov může přinést i zvýšený zájem, resp. aktivitu, akcionářů nebo jejich zástupců na valných hromadách tuzemských akciových společností.

V případě, kdy bude zvoleno svolávání valných hromad rovněž formou informace na internetových stránkách nebo v případě komunikace mezi akcionářem a představenstvem před konáním valné hromady, získají tyto vedle marketingového též význam právní, tj. coby závazného zdroje informací o dění ve společnosti.

Přece jen je ale třeba varovat před ukvapenými změnami stanov dávajícím všanc průběh valných hromad prostředků dálkové komunikace, neboť nové právní úpravy nejsou doposud přizpůsobeny některé, pro účinnost jejich rozhodnutí, zásadní právní instituty, jako je např. postup při osvědčování valné hromady notářem, tam kde zákon vyžaduje formu notářského zápisu, apod. Mimo to bude nutné vždy přihlížet k technickým možnostem zajištění a zabezpečení zvoleného způsobu komunikace, a to jak na straně společnosti, tak i akcionáře a rovněž k nákladům s tím spojeným. ■

Libo-li podpis? Aneb převážně nevážně o Onom Rozhodnutí

V posledních měsících se opět do popředí zájmu dostala otázka na první pohled banální – má můj podpis opravdu nějakou váhu nebo je toliko bezcenným gestem?

Téměř hysterii na straně podnikatelů, právnických osob, a lavinu obširných právních polemik, nepřehledných často pro právníky, natož pak pro laiky, vyvolalo rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Odo 11/2006 ze dne 15. 10. 2008. Jelikož si nekladu za cíl podat další akademický rozbor daného tématu, začnu tím, že toto rozhodnutí budu familiérně nazývat jako „Ono Rozhodnutí“.

Tak tedy Ono Rozhodnutí si vysloužilo svou popularitu tak trochu náhodou nebo možná omylem či ukvapeností. Formulace právní věty Onoho Rozhodnutí, která má být jakousi krystalizací právního moudra, šla totiž poněkud dále, než bylo vhodné a správné. Tak, jak byla právní věta původně formulována, měla znamenat odklon od dosavadního chápání jednání jménem podnikatele či za něj. Do té doby totiž soudy dovozovaly, že podnikatele může zavazovat i podpis člena statutárního orgánu, který jinak jedná společně s jiným jeho členem, pokud lze jeho právo podepisovat dovodit z jiného titulu, např. z titulu zákonného zastoupení podle § 15 ObchZ (pozn.: § 15 odst. (1) ObchZ: „Kdo byl při provozování podniku pověřen určitou činností, je zmocněn ke všem úkonům, k nimž při této činnosti obvykle dochází“). Ono Rozhodnutí se tak rozléto do světa a hlásalo, že na podpis osoby, která zastává ve společnosti krom funkce ve statutárním orgánu jinou pozici, si mají všichni dávat pozor! Nemusí být totiž vůbec tak zavazující, jak se může na první pohled zdát.

A nyní přichází v reakci na Ono Rozhodnutí Ona Hysterie. Loví se v paměti a archivech, jakže to vlastně u nás funguje a hlavně fungovalo. Vždyť i u nás se běžně sedí na více židlích a podepisuje podle potřeby tak, či onak. Máme i my problém?

A spolu s Onou Hysterií se valí lavina odborných reakcí a článků. A i zde se loví v paměti a ejhle! Ono to bylo trochu jinak. Oprava – Ono Rozhodnutí podruhé! A teď už jenom družstva – vy buďte na pozoru a hlídejte si své předsedy. Jenom na ně měl ukazovat vztyčený prst.

Obchodní společnosti si sice mírně oddychly, ale vlnu úlevy ihned střídá vlna nejistoty. Jakže to tedy je s těmi dvěma židlemi našich ředitelů?

Tak tedy jedno po druhém.

První rovina nejistoty. Nový pane řídící (člene představenstva, pane jednateli) – vy opravdu chcete pro nás „pracovat“ na základě písemné smlouvy? No jo, ale jaké? Dát Vám pracovní smlouvu se bojíme – spousta starších sourozenců Onoho Rozhodnutí totiž na nás dělá „tytyty“. I když si už

možná nemůžeme rozpomenout proč. Nabízíme tedy obchodní kontrakt. A Vám pane finanční řediteli – rádi bychom Vám nabídli křeslo v představenstvu, ale co s Vaší stávající pracovní smlouvou? Pane prokuristo – vy také chcete smlouvu? Tak to už vážně nevím.

Druhá rovina nejistoty. Pestrá množina zahrnuje jak beze-lstné, kteří si první roviny nejistoty vůbec nepřipouští a kteří bez obav rozdávají po dvou židlích, ale i ty přemýšlivé, kteří paralelní funkce ani po zralé úvaze neodvrhli.

Chcete můj podpis – opravdu Vám k něčemu bude? Počkat – musím si předsednout na druhou židli!

Kocourkov? Ne, snad opravdu ne!

Závěrečné zvolání jedna – bude lépe! Kdy? Někdy určitě – třeba až budeme mít lepší zákony. Že by se už něco chystalo? Snad.

Závěrečné zvolání dvě – bude lépe! Kdy? Někdy určitě – přijďte si k nám pro rozhrěšení!

A teď trochu seriózněji:

- Výsledkem znovuzamyšlení se nad Oním Rozhodnutím je právní věta znějící, že „Při uznání závazku družstva nemůže předseda družstva jednat jako zákonný zástupce družstva podle ustanovení § 15 ObchZ.“ Tento závěr odůvodňují zejména specifika právní úpravy družstva. Eventuální použitelnost § 15 obch. zák. v jiných případech tím není ani do budoucna dotčena.

- I nadále převládá názor, že na výkon funkce člena statutárního orgánu nelze sjednat pracovní smlouvu. V takovém případě vzniká ze zákona smlouva o výkonu funkce dle obchodního zákoníku. Teoreticky není souběh funkcí vyloučen, pokud je však náplň práce dle pracovní smlouvy zcela odlišná. To v drtivé většině případů znamená faktické vyloučení souběhu funkcí vrcholových manažerů. Ozývají se však i hlasy pro revizi tohoto přístupu. Navíc souběh funkcí, popř. výkon funkce člena statutárního orgánu „na pracovní smlouvu“ připouští nový zákon o obchodních korporacích, bude-li přijat.

- Posouzení faktické a právní přípustnosti kumulace různých funkcí a možností zavazování podnikatele na základě různých titulů, může do velké míry záviset na konkrétních poměrech dané společnosti, způsobu jejího interního členění a řízení a není možné podávat příliš zobecňující návody jak na to. ■

MGR. JARMILA HANZALOVÁ
PRK PARTNERS S. R. O. ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Právní předpisy související se zákonem o elektronických komunikacích – praktická právní příručka (recenze)

Recenzovaná publikace autora Zdeňka Vaníčka z Fakulty elektrotechnické ČVUT je koncipována jako komentář ke dvěma předpisům souvisejícím se zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), a to konkrétně k zákonu č. 408/2004 Sb. (o některých službách informační společnosti) a zákonu č. 206/2005 Sb. (o ochraně některých služeb v oblasti rozhlasového a televizního vysílání), přičemž obsahuje rovněž doplňující komentář k vybraným ustanovením zákona 127/2005 Sb. (zákon o elektronických komunikacích) ve vztahu k provozování rozhlasového a televizního vysílání a ke stavebnímu zákonu a k vybraným ustanovením zákona 40/2009 Sb. (trestní zákoník).

Je třeba ji chápat jako doplněk či doplnění publikace téhož autora Zákon o elektronických komunikacích – Komentář (LINDE Praha 2008), což je komentář standardního rozsahu a koncepce. Komentované související právní předpisy problematiku řeší jen v určitých aspektech a jistě ne úplně, nicméně fakt, že související zákony komentuje též autor jako komentář základní, je v tomto případě nespornou výhodou.

Stejně jako v případě první publikace bylo nutné komentář zasadit do souvislosti s evropským zákonodárstvím, především s relevantními Směrnicemi Evropského Parlamentu a Rady a doplnit v rámci komentáře stručný popis legislativního vývoje a v potřebné míře definice či souvislosti z ostatních neuvedených zákonů. Míra citace či detailu z hlediska rozsahu publikace jednoznačně odpovídá jejímu primárnímu účelu – autor nepodlehл pokušení rozsáhlé citace bez přísné kritického výběru a podařilo se mu přitom zachovat i potřebnou míru komplexnosti. To nebylo zdaleka jednoduché, protože recenzovaná publikace musí obstát z hlediska srozumitelnosti i bez souběžného použití zmíněného Komentáře k zákonu o elektronických komunikacích, přičemž by neměla tento komentář dublovat. Autor se tohoto nelehkého úkolu zhostil elegantně a s šarmem beletristy, aniž by odborná úroveň textu (zejména přímo text komentáře) jakkoliv utrpěla. Dokonce i stručné historické exkursy jsou použity jen tehdy, kde je jejich velmi stručné uvedení nutné k pochopení legislativního vývoje a logické struktury právní úpravy.

Text je členěn tak, že uvádí po jednotlivých paragrafech nejprve plný text právního předpisu, na druhém místě související ustanovení téhož právního předpisu, související právní předpisy řazené podle jejich právní síly (tedy počínaje Směrnicemi Evropského parlamentu a Rady); dále řadí relevantní literaturu a to jak knižní, tak časopiseckou (a to v míře skutečně více než dostatečné) – následuje obecný komentář, který je sice velmi prakticky zaměřen, ale neopomíná důležité definice a souvislosti, a jako poslední jsou konkrétní komentáře k jednotlivým odstavcům či písmenům příslušného paragrafu. Toto členění odpovídá zcela povaze publikace – tedy praktické příručky – a podle názoru recenzenta je co do rozsahu struktury velmi uživatelsky příjemné. Umožňuje uživateli přiměřeně rozšířit zdroje v případě konkrétního ustanovení a autor uživatele v tomto směru velmi dobře vede.

Recenzent hodnotí fakt, že publikace nepracuje rozsáhle s důvodovou zprávou (zejména ji neuvádí v plném znění), že nerozpracovává komentář do úrovně vysloveně teoretické a že nepracuje vůbec s judikaturou domácí či zahraniční, což je logický důsledek toho, že se nejedná o tzv. „velký akademický komentář“, ale o příručku, jejímiž uživateli nebudou vždy jen právní specialisté z oboru práva ICT, ale i právníci specializovaní v jiných oborech, eventuelně specialisté, kteří nebudou mít primární právní vzdělání. To neznamená, že by se jednalo o příručku pro laiky nebo o dílko popularizační, ale pragmatické zaměření publikace na praktickou aplikaci je v tomto případě zřejmé a určitá úspornost je v tomto případě vysloveně ku prospěchu díla.

Příručka je dle názoru recenzenta mimořádně zdařilá a nepochybně usnadní orientaci uživatelů v dané problematice, zejména ve vzájemných souvislostech a přesazích práva ES a českého právního řádu, jakož i v systému, kde jsou právní předpisy k danému problému povinně komplementární a bez znalosti či souvislosti jednoho nelze aplikovat úspěšně druhý. ■

JUDR. MARTIN MAISNER,
PARTNER ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE ROWAN LEGAL
ROWAN LEGAL, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ S. R. O.

Recenze publikace
Právní předpisy související se zákonem o elektronických komunikacích – praktická právní příručka (LINDE Praha 2009), autor: JUDr. Zdeněk Vaníček

K zákonné úpravě autorizované konverze dokumentů

ZÁKON Č. 300/2008 SB.,
O ELEKTRONICKÝCH ÚKONECH
A AUTORIZOVANÉ KONVERZI DOKUMENTŮ
(„ZÁKON“), ZAVEDL S ÚČINNOSTÍ OD
1. 7. 2009 DO PRÁVNÍHO ŘÁDU MIMO
DATOVÝCH SCHRÁNEK TAKÉ TZV.
AUTORIZOVANOU KONVERZI DOKUMENTŮ.
TÍM ZÁKON ROZUMÍ PŘEVEDENÍ
DOKUMENTU Z LISTINNÉ PODOBY DO
DOKUMENTU V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ
NEBO NAOPAK, OVĚŘENÍ SHODY
OBSAHU TĚCHTO PODOB DOKUMENTŮ
A PŘIPOJENÍ OVĚŘOVACÍ DOLOŽKY,
PŘIČEMŽ TYTO ÚKONY MOHOU PROVÁDĚT
POUZE ZÁKONEM URČENÉ SUBJEKTY.

Cílem tohoto příspěvku není komplexní rozbor autorizované konverze dokumentů, ale toliko konverze na žádost prováděná tzv. kontaktními místy veřejné správy, tedy CzechPOINTy a zde potom konverze prováděná z elektro-

nické formy dokumentu do jeho listinné podoby, resp. slovy zákona „úplné převedení dokumentu obsaženého v datové zprávě do dokumentu v listinné podobě“.

Ustanovení § 24 zákona („Postup při provádění konverze“) upravuje vlastní postup při provádění konverze.

Dle ust. § 24 odst. 5 písm. f) zákona, cit.:

„Konverze se neprovádí v případě provedení konverze na žádost, nebyl-li dokument obsažený v datové zprávě podepsán uznávaným elektronickým podpisem nebo označen uznávanou elektronickou značkou toho, kdo dokument vydal nebo vytvořil.“ Ustanovení § 25 odst. 2 zákona stanoví náležitosti ověřovací doložky, a dle tohoto ust.:

Ověřovací doložka konverze do dokumentu v listinné podobě je součástí výstupu a obsahuje

- a) název subjektu, který konverzi provedl,
- b) pořadové číslo, pod kterým je konverze vedena v evidenci provedených konverzí,
- c) údaj o ověření toho, že obsah výstupu odpovídá obsahu vstupu,
- d) údaj o tom, z kolika listů se skládá výstup,
- e) datum vyhotovení ověřovací doložky,

- f) údaj o tom, zda byl vstup podepsán platným uznávaným elektronickým podpisem nebo označen platnou uznávanou elektronickou značkou, číslo kvalifikovaného certifikátu, na němž je uznávaný elektronický podpis založen, nebo číslo kvalifikovaného systémového certifikátu, na němž je uznávaná elektronická značka založena, a obchodní firmu akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který kvalifikovaný certifikát nebo kvalifikovaný systémový certifikát vydal,
- g) datum a čas uvedené v kvalifikovaném časovém razítku, číslo kvalifikovaného časového razítka a obchodní firmu akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který kvalifikované časové razítko vydal, byl-li vstup kvalifikovaným časovým razítkem opatřen,
- h) otisk úředního razítka, jméno, popřípadě jména, příjmení a podpis osoby, která konverzi provedla.

Z citovaných ustanovení je zřejmé, že zde absenteje povinnost subjektu provádějícího konverzi k uvedení údaje o tom, jakému subjektu náleží elektronická značka či elektronický podpis použitý na konvertovaném dokumentu (tj. dokumentu v elektronické podobě).

Domnívám se, že účelem uvedených ustanovení patrně je (mělo by být) i to, aby nebylo možné konvertovat jakýkoli dokument v elektronické podobě opatřený jakýmkoli uznávaným elektronickým podpisem nebo jakoukoli uznávanou elektronickou značkou a tímto mu dodávat „sílu“, kterou ve skutečnosti nemá, ani mít nemůže. Mám tím na mysli situaci, kterou jistě nelze vyloučit, kdy si např. já sám jako soukromá osoba vytvořím elektronický dokument, opatřím ho svým elektronickým podpisem, ovšem tento dokument bude budít svojí podobou i obsahem dojem např. úředního rozhodnutí.

Za dané právní úpravy totiž např. CzechPOINT mně jako zájemci provede konverzi jakéhokoliv dokumentu, pokud tento dokument obsahuje jakýkoliv platný elektronický podpis bez jakékoliv souvislosti mezi obsahem dokumentu a osobou dokument podepisující, resp. opatřující, uznávaným elektronickým podpisem. Z ověřovací doložky nelze zjistit, komu tento podpis patří. Ověřovací doložka informuje podle zákona o tom, že elektronický vstup se shoduje s tištěným výstupem, že byl dokument podepsán platným elektronickým podpisem a o čísle kvalifikovaného certifikátu. Z čísla kvalifikovaného certifikátu však nelze poznat, zda byl dokument podepsán osobou oprávněnou k vydání předmětného dokumentu. Informaci o identitě podepisující osoby lze z čísla kvalifikovaného certifikátu zjistit od vydávající certifikační autority, což je poměrně složitý proces a nadto možný pouze v případě souhlasu majitele elektronického podpisu se zveřejněním jeho osobních údajů. O identitě osoby, která tento souhlas nedala, tuto informaci zjistit nelze. V případě ukončení činnosti konkrétní vydávající certifikační autority pak

bude proces dohledání identity majitele elektronického podpisu ještě složitější.

Obávám se, že v praxi může citovaná úprava v důsledku znamenat i to, že celá konverze na žádost je pro zájemce o konverzi v zásadě nepoužitelná k účelům zákonem zamýšleným.

Z výše uvedeného lze dojít k závěru, že např. dokumenty určené k archivaci zřejmě nejsou ke konverzi vůbec vhodné. Nehledě na to, že není ani příliš komfortní držet dokument, ke kterému potřebuji ještě další informaci od třetí osoby o identitě toho, kdo dokument podepsal.

Smysl či účel toho, že se konverze podle zákona neprovede, nebyl-li dokument obsažený v datové zprávě podepsán uznávaným elektronickým podpisem nebo označen uznávanou elektronickou značkou toho, kdo dokument vydal nebo vytvořil (viz výše), v podstatě není možné naplnit, neboť ten, kdo konverzi provádí (např. přepážková pracovnice pošty), ani nemá možnost zkoumat a spolehlivě zjistit souvislost mezi obsahem textu a elektronickým podpisem.

Důvěryhodnost dokumentu konvertovaného výše uvedeným způsobem je tedy silně ohrožena, pokud držitel dokumentu nemá k dispozici navíc vyjádření vydávající certifikační autority o identitě podepsané osoby.

Odpověď na shora naznačené lze možná hledat v ust. § 24 odst. 6 zákona stanovícím, že konverzi se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených ve vstupu a jejich soulad s právními předpisy. Zde se ale potom dle mého názoru nutně vkrádají otázky, k čemu má konverze vlastně v praxi sloužit? A jaký je rozdíl mezi „autorizovanou“ konverzí a prostým vytištěním dokumentu v domácí tiskárně?

Jistě lze také namítat, že jednání mnou shora popsané (tj. vyhotovení si dokumentu pod úřední „hlavičkou“) může nalézt svůj odraz v normách trestněprávních či dalších. Kladu si ale otázku, zda by nebylo účelnější i hospodárnější než stíhat případně nepoctivé jednání, takovému jednání zamezit nebo alespoň ztížit jeho realizaci.

Takovým možným řešením je dle mého názoru úprava ust. § 25 odst. 2 zákona, ve kterém by bylo možné rozšířit rozsah povinných údajů na ověřovací doložce o údaj o vlastníku elektronického podpisu. Tuto informaci totiž subjekt provádějící konverzi k dispozici má a tak by ji pouze vytisknul na ověřovací doložku. Tím by se identita podepisující osoby stala součástí konvertovaného dokumentu.

Vzhledem k tomu, že jsem zatím na dané téma nezachytil širší veřejnou diskusi, budu potěšen reakcemi na tento příspěvek i případným vyvrácením mých shora podaných názorů. ■

MGR. DANIEL CHMELA, ADVOKÁT

Zvýšení sazeb daně z nemovitostí a zrušení osvobození

Na základě novely č. 362/2009 Sb., kterou se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí (dále jen „ZoDzN“), se s účinností od 1. ledna 2010 zdvojnásobují základní sazby daně z nemovitostí. Toto zvýšení se týká:

■ pozemků uvedených v § 6 odst. 2 ZoDzN – tj. zastavěné plochy a nádvoří, stavební pozemky a ostatní plochy

druh pozemku	sazba v roce 2009	sazba od 1. 1. 2010
zastavěná plocha a nádvoří	0,10 Kč/m ²	0,20 Kč/m ²
stavební pozemek	1,00 Kč/m ²	2,00 Kč/m ²
ostatní plocha	0,10 Kč/m ²	0,20 Kč/m ²

Toto zvýšení se nevztahuje na sazby daně u pozemků využívaných zejména pro zemědělství (tj. orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů, trvalých travních porostů, hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem).

■ staveb s výjimkou staveb a samostatných nebytových prostorů sloužících pro ostatní podnikatelskou činnost.

druh stavby	sazba v roce 2009	sazba od 1. 1. 2010
obytný dům	1,00 Kč/m ²	2,00 Kč/m ²
ostatní stavba tvořící příslušenství k obytnému domu	1,00 Kč/m ²	2,00 Kč/m ²
stavba pro individuální rekreaci, rodinný dům využívaný pro individuální rekreaci	3,00 Kč/m ²	6,00 Kč/m ²
stavba plnicí doplňkovou funkci ke stavbě pro individuální rekreaci, s výjimkou garáží	1,00 Kč/m ²	2,00 Kč/m ²
garáž vystavěná odděleně od obytného domu	4,00 Kč/m ²	8,00 Kč/m ²
zemědělská prvovýroba, lesní a vodní hospodářství	1,00 Kč/m ²	2,00 Kč/m ²

průmysl, stavebnictví, doprava, energetika,		
ostatní zemědělská výroba	5,00 Kč/m ²	10,00 Kč/m ²
ostatní stavba	3,00 Kč/m ²	6,00 Kč/m ²
byt	1,00 Kč/m ²	2,00 Kč/m ²

Obce mají možnost upravit daň z nemovitostí tak, že stanoví obecně závaznou vyhláškou výši koeficientu včetně tzv. místního koeficientu, přičemž tato vyhláška musí nabýt účinnosti do 1. srpna předcházejícího roku. Pro zdaňovací období roku 2010 je obcím umožněno vydat vyhlášku do 30. listopadu 2009. Ve stejném termínu mohou obce případně osvobodit od daně z nemovitostí některé pozemky zemědělské půdy dle § 4 odst. 1 písmeno v) ZoDzN.

Nedojde-li u poplatníků k jiným změnám rozhodným pro daňovou povinnost, nemusí zvýšení sazeb oznamovat prostřednictvím daňového příznání. Vyměření daně je povinností místně příslušných správců daně, kteří daň vyměří v nové výši a výsledek vyměření sdělí poplatníkům platebními výměry nebo hromadnými předpisnými seznamy.

Novelou zákona, kterou se změnil ZoDzN, došlo rovněž ke zrušení osvobození od daně z nemovitostí u níže uvedených staveb:

■ zrušení osvobození od daně u novostaveb a bytů v nových stavbách, které bylo poskytováno na dobu 15 let

Již přiznaný nárok na osvobození v předchozích zdaňovacích obdobích se poplatníkům poskytl naposledy ve zdaňovacím období 2009. Ve zdaňovacím období 2010 již nelze osvobození poskytnout.

■ zrušení osvobození od daně ze staveb, u kterých byly provedeny změny spočívající ve snížení tepelné náročnosti stavebními úpravami (tzv. „zateplení“), na které bylo vydáno stavební povolení zákona o dani z nemovitostí a které bylo poskytováno na dobu 5 let

Již přiznaný nárok na osvobození v předchozích zdaňovacích obdobích bude poplatníkům poskytnut naposledy ve zdaňovacím období 2012. Od 1. ledna 2009 již nelze nově přiznat nárok na osvobození u stavby nebo bytu, bylo-li jejich zateplení provedeno v průběhu roku 2008. Osvobození týkající se změny vytápění přechodem z pevných paliv na obnovitelnou energii solární, větrnou, geotermální a biomasy je zachováno, neboť jde o ekologické vytápění šetrné k životnímu prostředí. ■

IVANA OTTOVÁ, PARTNER

LERIKA TAX S. R. O.

K některým aktuálním problémům v oblasti znaleckého dokazování

Oblast znaleckého dokazování a znalecké činnosti vůbec představuje v České republice dlouhodobě neřešený problém. Svědčí o tom řada výtek jak k právní úpravě znalecké činnosti, tak ke znalecké praxi, které byly v poslední době prezentovány. Skutečnost, že otázky týkající se znalecké činnosti se v poslední době stávají častěji předmětem odborných diskusí, jistě souvisí také s tím, že na půdě Ministerstva spravedlnosti lze zaznamenat určité legislativní aktivity v této oblasti. Legislativní aktivity jsou však v podstatě stále na samém počátku legislativního procesu.

Zajímavé podněty a připomínky k právní úpravě znalecké činnosti i ke znalecké praxi ve velmi frekventovaném oboru zdravotnictví obsahují závěry kongresu České lékařské komory konaného k dotčené problematice dne 18. 6. 2009 v Praze. Podněty formulované kongresem se nesou především v těchto směrech:

1. Mělo by dojít k podstatnému zpřísnění požadavků na odbornou způsobilost znalce pro jmenování znalcem. K výkonu znalecké činnosti v oboru zdravotnictví nemůže být dostačující specializovaná způsobilost lékaře podle zákona č. 95/2004 Sb., která pouze zakládá způsobilost k samostatnému výkonu lékařské profese. Znalec, posuzující činnost jiných lékařů, by měl být doporučen profesní komorou na základě stanoviska její vědecké rady nebo příslušné odborné vědecké společnosti, které by garantovaly jeho odbornou erudici i dostatečnou praxi. V návaznosti na tyto nové požadavky by bylo žádoucí zhodnotit, zda znalci z oboru zdravotnictví dosud zapsaní v seznamech Ministerstva spravedlnosti a krajských soudů, jsou nadále způsobilí k výkonu znalecké činnosti.

2. Mělo by dojít k rozšíření možnosti odvolat znalce podávajícího nekvalitní znalecké posudky. Znalec, který předkládá opakovaně znalecké posudky, které jsou posléze hodnoceny jako nesprávné, nepřesné, neúplné či obsahující závažné chyby, musí být snadno odvolatelný. Současný stav, kdy znalec je z těchto důvodů ze své funkce prakticky neodvolatelný, je zcela nevyhovující.

3. Upřednostnění ústavních znaleckých posudků před znaleckými posudky soudních znalců jednotlivců není důvodné. Soud by měl brát především v úvahu odbornou erudici posuzujících odborníků.

4. Vysoké nároky na znaleckou činnost, kladené minimálně v oboru zdravotnictví, musí mít adekvátní vyjádření v oblasti odměňování znalců. To je v současné době nepřiměřeně nízké, což může být jedním z důvodů, proč mnozí vysoce

renomovaní odborníci odmítají znaleckou činnost vykonávat. Odměňování soudních znalců by mělo být podstatně zvýšeno oproti současnému nevyhovujícímu stavu.

Znalecké činnosti se týká rovněž zpráva Veřejného ochránce práv ze dne 21. října 2009. Ta se vedle řady stávajících problémů znalecké praxe (průtahy při zpracování znaleckých posudků, ustavování znalců s neodpovídající specializací, opožděné vyplácení odměn znaleckého apod.) věnuje určitým doporučením pro budoucí právní úpravu, jejíž přijetí se považuje za nezbytné. Rovněž tyto návrhy zmiňují otázku zpřesnění předpokladů pro jmenování znalcem, upřesnění podmínek výkonu znalecké činnosti včetně kontroly odbornosti znalců a dohledu nad samotným výkonem jejich činnosti.

Za případný lze považovat i návrh veřejného ochránce práv na zavedení povinnosti znalce mít před zahájením činnosti uzavřenou smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem činnosti znalce nebo tlumočnicka. Shora uvedený požadavek na obligatorní pojištění znalce pro případ odpovědnosti za škodu může nabývat na aktuálnosti i v souvislosti s rozhodnutím Nejvyššího soudu 25 Cdo 883/2006, publikovaného rovněž v roce 2009 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek. Jeho právní věta zní „Soudem ustanovený znalec, který vypracoval chybný znalecký posudek, odpovídá za škodu, která vznikla účastníku řízení tím, že mu soud na základě tohoto posudku přiznal nižší plnění“.

Podobná doporučení a podněty pro oblast právní úpravy znalecké činnosti lze nalézt rovněž v dokumentu Ligy lidských práv „Problémy v činnosti soudních znalců z oboru zdravotnictví“, který časově závěry kongresu České lékařské komory i zprávu Veřejného ochránce práv předcházela.

Závěrem si dovoluji vyslovit přání, aby shora uvedené návrhy na zkvalitnění právní úpravy znaleckého dokazování našly co nejdříve také své legislativní vyjádření a podařilo se tak postavit právní základ pro zkvalitnění znalecké praxe. K legislativním podnětům pro úpravu postavení znalců a tlumočnicků musím přiřadit i podnět k novelizaci související problematiky civilního dokazování. Tak, aby měl znalecký posudek předložený stranou váhu znaleckého důkazu, nikoli pouze listinného důkazu, jako je tomu v civilním řízení (paradoxně na rozdíl od trestního řízení) doposud. ■

VLADISLAV JIRKA, PH.D., ADVOKÁT

AUTOR PŮSOBÍ V ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI SACHTA & PARTNERS, V. O. S.

Elektronická komunikace s Katastrem nemovitostí

Český úřad zeměměřičský a katastrální je sice jedním z úřadů, které se o problematiku datových schránek v předstihu zajímal a aktivně se připravoval na jejich užití. Na druhou stranu však, s ohledem na specifiku podkladů, s nimiž katastr v rámci správní agendy jím vyřizované pracuje, zůstane zřejmě minimálně v blízké budoucnosti využití datových schránek v oblasti zápisů do katastru nemovitostí omezeno na méně významné typy podání a úkonů.

V předchozích číslech našich právních aktualit jsme se několikrát věnovali problematice datových schránek z hlediska právního, administrativního i technického. V našem dnešním příspěvku věnovaném otázkám práva k nemovitostem se chceme zaměřit na potenciál, který datové schránky nabízejí z hlediska komunikace s katastrem nemovitostí. Zajímá nás zejména, zda by možnost využití datové schránky pro elektronickou komunikaci například v rámci řízení o zápisu vlastnického či zástavního práva mohla přinést snížení administrativní zátěže či finanční úspory pro naše klienty například v řadách developerů nebo finančních ústavů.

Právním základem pro využití datových schránek pro komunikaci ve směru od katastru nemovitostí k občanům či podnikatelské sféře a v opačném směru jsou ustanovení již zmínovaného zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Problematiku dále upravují i prováděcí předpisy k tomuto zákonu, katastrální předpisy a správní řád, ty však můžeme pro účely naší diskuse ponechat stranou. Doručování dokumentů ze strany katastru nemovitostí upravuje § 17 citovaného zákona, který stanoví: „Umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci (katastr) doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoru-

čuje veřejnou vyhláškou nebo na místě.“ Podání fyzických a právnických osob vůči katastru nemovitostí pak upravuje následující § 18 zákona následovně: „Fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci (katastr), má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky.

Z uvedených ustanovení vyplývá již diskutované pravidlo, že orgány veřejné moci, tj. i katastr, jsou povinny vůči subjektům, které jsou majiteli datové schránky, komunikovat

jejím prostřednictvím povinně, zatímco majitelé datových schránek si mohou vybrat, zda svoje podání na katastr budou směřovat prostřednictvím datové schránky nebo tradičně prostřednictvím pošty. Pro oba směry komunikace pak platí předpoklad, že komunikace prostřednictvím datových schránek je možná pouze, pokud to umožňuje povaha dokumentu. Přitom právě požadavek, aby elektronickou komunikaci umožňovala povaha dokumentu, byl v odborné veřejnosti od počátku diskutován jako potenciálně problematický, například pro využití datových schránek ve stavebním řízení (výkresová a technická dokumentace) nebo právě pro komunikaci s katastrem, zejména u podání, jejichž přílohou jsou geometrické plány.

Katastr nemovitostí zveřejnil k 9. 11. 2009 na svých stránkách (www.cuzk.cz) pokyny a podrobnější instrukce k užívání datových schránek. Z těchto pokynů vyplývá, že datové schránky není možno využít nejenom pro podání obsahující geometrický plán, ale obecně pro návrhy na vklad, ať už se týkají vkladu práva vlastnického, zástavního, podzástavního, práva odpovídajícího věcnému břemeni či věcného práva předkupního. Nemožnost užití datových schránek pro tato podání katastr zdůvodňuje právě tím, že to vylučuje povaha dokumentu, totiž to, že návrh na vklad musí být doprovázen listinou, na základě které má být právo zapsáno do katastru, přičemž katastr tuto listinu opatřuje doložkou a vrací ji zpět účastníkům. V návaznosti na to tedy nemůže být ani smlouva opatřená doložkou o provedení vkladu ze strany katastru doručena prostřednictvím datové schránky. Jiná podání v rámci řízení o vkladu, jakož i komunikace ze strany katastru (výzvy úřadu, zpětvzetí podání, vzdání se odvolání atd.) bude možné elektronicky učinit.

Zápis záznamu a poznámky bude možno provést prostřednictvím datové schránky, pokud součástí písemnosti, která je podkladem pro jejich zápis, není geometrický plán nebo technický výkres. Související úkony ze strany katastru bude opět možno činit prostřednictvím datové schránky, s výjimkou vrácení písemností nezpůsobitelných k zápisu, pokud byly katastru předloženy v listinné podobě. Jiná správní řízení (například oprava chyby v KN) bude možno činit prostřednictvím datových schránek (to se týká jak podání vůči katastru, tak úkonů katastru v rámci takových řízení). Rovněž žádost o poskytnutí údajů z KN je možno vůči katastru podat přes datové schránky, ovšem katastr nebude moci datovými schránkami doručit údaje, které jsou veřejnými listinami (výpisy, kopie katastrálních map, identifikace parcel apod.) a dále pak i ověřené kopie listin ze sbírky listin.

Ze shora uvedeného výčtu vyplývá, že pro převážný počet podání a komunikace s katastrem, která se u nás a u našich klientů vyskytuje, je a priori vyloučeno užití datových schránek. ■

Další změna výdajových paušálů

Jak jsme Vás již informovali v našem článku „Daňové novinky, které potěší“ v dřívějším vydání epravo.cz magazine došlo v průběhu roku 2009 ke schválení novely zákona o povinném značení lihu (zákon č. 289/2009 Sb.), ke kterému byla nenápadně přilepena i novela zákona o daních z příjmů.

Výše zmíněná novela zákona o daních z příjmů nabyla účinnosti od 1. října 2009 a přinesla s sebou změnu výdajových paušálů u fyzických osob, které vykonávají samostatnou výdělečnou činnost.

U osob vykonávajících řemeslnou živnost došlo ke zvýšení výdajového paušálu ze 60 % na 80 % a u všech ostatních osob ke zvýšení výdajového paušálu ze 40 % (50 % v případě ostatních živností) na 60 %.

Ačkoliv se stala novela zákona účinnou až od 1. října 2009, bude možné zvýšení výdajových paušálů použít pro celý rok 2009. Advokáti, auditóři, daňoví poradci, další osoby podnikající podle zvláštních předpisů, ti, kterým plynou příjmy podle autorského zákona, mají tak v roce 2009 možnost uplatnit si paušální výdaje ve výši 60 % svých příjmů.

Výše zmíněná daňová novinka, která potěšila většinu osob samostatně výdělečně činných, jež uplatňují výdajový paušál, však neměla u jedné skupiny osob dlouhého trvání. V rámci zákona č. 362/2009 Sb. (tzv. „Janotův balíček“), kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu ČR pro rok 2010, došlo k další novelizaci zákona o daních z příjmů.

Touto novelou se s účinností od 1. ledna 2010 snižuje výdajový paušál ze 60 % na 40 %, ale pouze u tzv. nezávislých povolání vykonávaných na základě zvláštních předpisů (tj. u advokátů, auditorů, notářů, účetních a daňových poradců, lékařů), dále u nezávislých povolání, která nejsou živností ani podnikáním podle zvláštních předpisů (např. architekti, umělci) a na další příjmy vyjmenované v zákoně o daních z příjmů (§ 7 odst. 2) – např. příjmy znalce a tlumočnicka, příjmy z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví, příjmy z autorských práv).

Tato daňová novinka skupinu osob, na které se vztahuje snížení výdajového paušálu pro rok 2010, určitě nepotěší. Nezbývá než jen doufat, že v roce 2010 nám legislativní změny týkající se daní, ale nejen jich, přinesou novinky, které nás potěší i třeba na delší časové období. ■

Přezkum věcné správnosti rozhodčího nálezu soudem

Oprávní povaze rozhodčího řízení toho bylo napsáno za poslední léta tolik, že již netřeba opakovat nejen vše, ale v podstatě nic. Není předmětem této stati vést dispute o legalitě, legitimitě či kvalitě rozhodčího řízení, tím méně generovat právně-politické názory de lege ferenda. Osobně soudím, že české právní prostředí institutu rozhodčího řízení evidentně nedorostlo, když není ochotno si interiorizovat jeho silné stránky, ale mediálně prezentuje jen ty stinné.

Za jednu z těch stinných stránek rozhodčího řízení bývá označována zákonná úprava, která neklade požadavky na výkon funkce rozhodce vyšší, než je způsobilost k právním úkonům a zletilost. Jak je vůbec možné, že se do zákona dostala taková normativní věta, která umožňuje svěřit rozhodování sporu o majetkových nárocích fyzických a právnických osob osobám bez vzdělání, když jinak by o takových sporech rozhodoval soudce, který musel projít složitou procedurou státních zkoušek a výběru? Odpověď zní: jednoduše. Zákonodárce, u něhož se v ústavním právu a ostatně i legislativní doktríně presumuje, že je rozumný (dále jen „rozumný zákonodárce“), stavěl svoji tezi na liberální myšlence právního státu a svéprávného občana, který je nadán tím nevyšším, čím kromě svého života disponuje a co s jeho právní existencí jakožto – řečeno „eliášovsky“ – „člověka“ souvisí, a to právní subjektivitou, jejímž esenciálním projevem je způsobilost k právům a právním úkonům. Rozumný zákonodárce předpokládal, že autonomie vůle, snaha střežit svá práva a dostávat svým závazkům je člověku jako právní osobnosti vlastní, nebo že alespoň může takový koncept, tedy koncept člověka jako osoby nadané vlastní vůlí, schopností se kontraktálně zavazovat a těmto závazkům dostávat (dále jen „rozumný člověk“), postavit na piedestal ústavních hodnot, prozařujícím do konkrétních ustanovení právního řádu.

Tedy: rozumný zákonodárce myslel, že chceli se rozumný člověk v rozhodčí doložce domluvit s jiným rozumným člověkem na tom, že jejich spor bude v případě jeho vzniku namísto státního soudu rozhodovat automechanik nebo prodávačka, že k tomu tito rozumní lidé mají zřejmě nějaký rozumný důvod, např. že chtějí využít jednu z výhod rozhodčího řízení, kterou je jeho rychlost a nechají spor rozhodnout automechanikou Vladimíra, který je v jejich sociálním okolí znám jako fér chlap. A protože se spor týká prodeje převodové skříně, je

pro oba tyto rozumné lidi automechanik Vladimír vyšší autoritou než soudkyně s vysokoškolským titulem, která jezdí do práce metrem a o převodové skříně si myslí, že je to součást nabytku.

No. Předpoklad rozumného zákonodárce shořel na nerozumnosti lidí, řekl by někdo. To by ovšem generovalo otázku, do jaké míry lze takové nerozumné osoby chránit. Je totiž třeba je chránit, neboť jsou sociálně potřební, jistě. Je však třeba rovněž chránit ty rozumné, kteří s takovými nerozumnými musí vstupovat do smluvních vztahů. Z tohoto důvodu rozumný zákonodárce vepsal do zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z.r.ř.“) jako rozumný kompromis mezi zájmy rozumného a nerozumného člověka několik taxativně vypočtených důvodů, pro které lze rozhodčí nález vydaný rozhodcem zrušit soudem. Tyto důvody jsou uvedeny v ust. § 31 z.r.ř. a jsou konstruovány jako důvody vztahující se k víceméně procesním pochybením, avšak nejdou do merita věci, tzn. soud není oprávněn v rámci řízení o zrušení rozhodčího nálezu přezkoumávat věcně (meritorně) obsah rozhodčího nálezu. Je to logické, protože to bychom pak mohli rozhodčí řízení jako institut rovnou zrušit, měli by rozhodce v podstatě suplovat činností prvoinstančních státních soudů s tím, že proti jeho rozhodnutí by byl přípustný opravný prostředek ke státnímu soudu.

Jak ukázala aplikační praxe, ne každý soudce však odolal pokušení chránit slabší smluvní stranu, tedy podle názoru soudu onoho „nerozumného člověka“; stalo se se zákonem, ale i s ústavním principem rovnosti v právech a svobodněvolním jednání, rozpornou aplikační praxí, že někteří soudci vyrazili na zteč a začali v rámci řízení o zrušení rozhodčího nálezu zasahovat i do oblasti, která jim nepřísluší, tj. začali přezkoumávat meritum rozhodčího nálezu a právní názor rozhodce v něm vyjádřený. Tím soudy nejen nerespektovaly svobodnou vůli stran sporu podrobit svůj spor rozhodčímu řízení, ani svůj mandát soudce, svěřený jim ústavou, ani svůj soudcovský slib dodržovat ústavy a zákony. Soud si takovým jednáním osoboval větší pravomoc, než mu z ústavy a zákona o rozhodčím řízení přísluší.

Před 3 měsíci vydal Nejvyšší soud České republiky rozsudek, kterým všem soudcům, kteří jim svěřenou pravomoc nerespektují a porušují zákon, vyslal jasný vzkaz: taková

praxe soudů je nezákonná. Nejvyšší soud doslova řekl: „Měli by soud v rámci řízení o zrušení rozhodčího nálezu přezkoumávat jeho věcnou správnost, pozbyla by smyslu právní úprava rozhodčího řízení. S odkazem na § 3 odst. 1 obč. zák. nelze zrušit rozhodčí nález s odůvodněním, že výkon práva na plnění podle něho přiznané (s ohledem na konkrétní okolnosti věci) odporuje dobrým mravům a je tak podle tuzemského práva nedovolené“ (Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 33 Cdo 2675/2007, ze dne 30. 10. 2009).

V odůvodnění svého rozhodnutí Nejvyšší soud mj. konstatoval, že akceptuje závěr přijatý v usnesení Ústavního soudu ze dne 15. července 2002, sp. zn. IV. ÚS 174/02, publikovaném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, že v rozhodčím řízení „rozhodce nenalézá právo, ale tvoří závazkový vztah v zastoupení stran, přičemž jeho moc není delegována svrchovanou mocí státu, ale pochází od soukromé vlastní moci stran určovat si svůj osud“; vycházejí z tohoto předpokladu, se zabýval otázkou, zda odvolací soud správně posoudil naplnění důvodu pro zrušení rozhodčího nálezu rozhodce P. P. ze dne 12. 4. 2006, č. j. 3/05. Rozhodující pro právní posouzení věci byl závěr, zda s přihlédnutím k požadované výši smluvní pokuty jde o plnění nedovolené podle § 31 písm. f) z.r.ř., dospěl-li soud k závěru o jeho rozporu s dobrými mravy, a zda na základě vlastní úvahy může soud s odkazem na § 3 odst. 1 obč. zák. takový rozhodčí nález zrušit.

Je nutno mít na zřeteli, že institut zrušení rozhodčího nálezu podle § 31 z.r.ř. nepředstavuje řádný ani mimořádný opravný prostředek proti rozhodčímu nálezu (srovnej Bělohávek, A., Zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, Komentář, C. H. BECK, 2004, str. 231); formou opravného prostředku jak po stránce procesní, tak i věcné správnosti rozhodčího nálezu může být jedině přezkum jinými rozhodci podle § 27 z.r.ř. „Účelem institutu zrušení rozhodčího nálezu soudem je umožnit ještě v jiném řízení než v řízení o výkonu rozhodnutí soudní přezkum toho, zda byly splněny základní podmínky pro projednání a rozhodnutí věci rozhodci tedy základní podmínky pro to, aby bylo suspendováno ústavní právo domáhat se svých práv u nestranného a nezávislého soudu ve smyslu ustanovení článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále též „LZPS“), na které navazuje m. j. též ústavní právo dle čl. 38 odst. 2 poslední věty LZPS. Kontrolní činnost obecných soudů připouští zákon zejména tím, že umožňuje uplatnit existenci vad, jimiž by trpělo řízení před rozhodci ad hoc i řízení před stálým rozhodčím soudem, popř. rozhodčí nález, pokud se takové vady přičí základním zásadám, na nichž jinak spočívá samo rozhodčí řízení a rozhodování [viz Hlavsa, P., Poznámky k rozhodčímu řízení (část II.), Právní praxe v podnikání 6/1995, str. 4, a obdobně Macur, J., Rozhodčí řízení a výkon rozhodčích nálezů, Právo a podnikání 5/1995, str. 6].

Podle Nejvyššího soudu již zákon č. 98/1963 Sb., o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku (§ 20 bod 6.) připouštěl zrušení rozhodčího nálezu, jestliže odsuzoval stranu k plnění podle československého práva nemožnému

či nedovolenému. Uvedená právní úprava se snažila zamezit tomu, aby v rozhodčím řízení, majícím tehdy výlučně vztah k cizině, bylo rozhodcem přiznáno plnění, které by odporovalo československému právnímu řádu, tzn., že by zavazovalo žalovanou stranu k tehdy tuzemskému právu odporujícímu plnění. Nedovolenost plnění byla založena na jeho právní nedovolenosti, neboť v případě nuceného výkonu takového rozhodčího nálezu by se žalovaný dostal do konfliktu s právním řádem československého státu. Uvedené ustanovení pamatovalo na případy, kdy se cizozemec v rozhodčím řízení domáhal přiznání něčeho, co sice právní řád jiného státu umožňoval, ovšem československý právní řád takové plnění zapovídal. Zjednodušeně lze říct, že šlo o plnění (věci) vyloučené z právního styku (*res extra commercium*).

Podle současné právní úpravy, obsahově totožné s § 20 bodem 6. zákona č. 98/1963 Sb. (s výjimkou toho, že výraz „podle československého práva“ byl nahrazen legislativní zkratkou „podle tuzemského práva“), tak lze za „nedovolené“ nadále považovat plnění, které není aprobováno vnitrostátním právem. Půjde o plnění, které je vyhrazeno jen některým subjektům, zejména státu, nebo podléhající státnímu dozoru či státnímu povolení (např. výbušniny, střelné zbraně, drogy, nerostné bohatství, části lidského těla apod.), u nichž je možnost dispozice s nimi omezena či vyloučena. Uvedené znamená, že „nedovolenost plnění“ je spojena s předmětem závazku (s plněním žalované strany) a nikoliv s okolnostmi, pro které by měl být výkon práva na požadované plnění odepřen (pro rozpor s dobrými mravy).

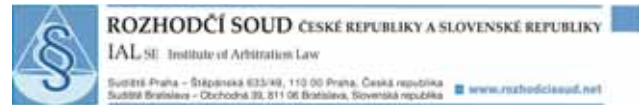
Vycházejí z povahy rozhodčího řízení, jehož smyslem je přenesení projednávání a rozhodování určitého druhu sporů ze soudů na rozhodce, a z důvodů, pro které může být rozhodčí nález zrušen, Nejvyšší soud dovodil, že úmyslem zákonodárce bylo vyloučit soudní přezkum věcné správnosti rozhodčího nálezu, tj. správnosti skutkových zjištění a právního posouzení věci; měl-li by soud v rámci řízení o zrušení rozhodčího nálezu přezkoumávat jeho věcnou správnost, pozbyla by smyslu právní úprava rozhodčího řízení.

Nejvyšší soud konstatoval, že z důvodů uvedených v § 31 písm. a – e) a g) z.r.ř. lze rozhodčí nález napadat pro vady rozhodčí smlouvy (doložky) a samotného rozhodčího řízení. Zbývá pouze důvod uvedený v § 31 písm. f) z.r.ř.; ovšem ani na jeho základě nelze přezkoumávat skutkové ani právní závěry rozhodčího nálezu (mezi které by mohl patřit i závěr o výkonu práva na poskytnutí plnění v rozporu s dobrými mravy). S přihlédnutím k tomu, co bylo vyloženo shora, nelze s odkazem na § 3 odst. 1 obč. zák. zrušit rozhodčí nález s odůvodněním, že výkon práva na plnění podle něho přiznané (s ohledem na konkrétní okolnosti věci) odporuje dobrým mravům a je tak podle tuzemského práva nedovolené. Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší soud dospěl k závěru, že odvolací soud nesprávně posoudil otázku, zda byl dán důvod pro zrušení rozhodčího nálezu rozhodce P. P. ze dne 12. dubna 2006, č. j. 3/05, ve smyslu § 31 písm. f) z.r.ř.

Na závěr zbývá říci, že rozhodnutí Nejvyššího soudu je dobrým počínem do budoucna, když těm nerozhodným soudcům, kteří jej budou respektovat (což je třeba zdůraznit, protože respekt k rozhodnutím Nejvyššího soudu ze strany soudů nižších instancí není samozřejmostí), posvítí na cestu jejich věcně správného rozhodnutí, a těm, kteří jej respektovat nebudou, zajistí zrušení jejich nezákonného rozhodnutí v dovolacím řízení. V obou případech tak přispěje k většímu respektu k institutu rozhodčího řízení jako takového, které

je součástí českého justičního systému a moderním způsobem řešení sporů ve světě. ■

JUDR. LUDĚK LISSE, PH.D. LL.M.
ROZHODCE ROZHODČÍHO SOUDU ČESKÉ REPUBLIKY
A SLOVENSKÉ REPUBLIKY PŘI IAL SE

Nové finanční limity pro veřejné zakázky

Od 1. 1. 2010 došlo v oblasti veřejných zakázek kromě nabytí účinnosti „přezkumné“ novely zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, k další změně, a to ke **snížení finančních limitů, které odlišují tzv. podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky**. Nadlimitní veřejné zakázky musí být vyhlášovány celoevropsky v Úředním věstníku EU a platí pro ně nejpřísnější pravidla vycházející z evropských zadávacích směrnic 2004/18/ES a 2004/17/ES. Podlimitní veřejné zakázky jsou naproti tomu inzerovány pouze na národní úrovni v Informačním systému o veřejných zakázkách a platí pro ně určitá zmírnění; sektoroví zadavatelé (v odvětví energetiky, vodárenství, dopravy či poštovních služeb apod.) nemusí tyto zakázky zadávat vůbec.

Změna finančních limitů veřejných zakázek probíhá zpravidla každé dva roky podle pravidel stanovených výše uvedenými evropskými směrnicemi. Ani Evropská komise však nemá při jejich stanovení volnou ruku, pevné limity totiž byly dohodnuty v rámci Světové obchodní organizace (WTO) v tzv. Dohodě o vládních zakázkách (GPA), jejímiž signatáři jsou rozvinuté státy světa včetně států Evropské unie a jež zajišťuje vzájemný přístup na trhy veřejných zakázek (čeští podnikatelé tak mají nárok se účastnit zadávacích řízení např. v Kanadě či Japonsku a naopak). Jelikož jsou tyto limity stanoveny v tzv. zvláštních právech čerpání (SDR), zúčtovací měnové jednotce WTO, musí být přepočítávány průměrným kurzem na eura a případně dále na měny jednotlivých členských států, které nejsou členy eurozóny.

Nové limity v eurech byly stanoveny nařízením Komise (ES) č. 1177/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES, 2004/18/ES a 2009/81/ES ohledně prahových hodnot používaných při postupech zadávání veřejných zakázek, a v dalších měnách včetně českých korun sdělením Komise „Odpovídající prahové hodnoty podle směrnic Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES, 2004/18/ES a 2009/81/ES“ [1], a to následovně (původní limity jsou uvedeny v závorce):

zadavatel	dodávky a služby (Kč)	stavební práce (Kč)
veřejný – stát	3 236 000 (3 782 000)	125 451 000 (146 447 000)
veřejný – samo- správa a další	4 997 000 (5 857 000)	125 451 000 (146 447 000)
sektorový	10 020 000 (11 715 000)	125 451 000 (146 447 000)

Jak je zřejmé, dochází s ohledem na posilování kurzu české koruny k poměrně razantnímu snížení těchto limitů. Z praktického hlediska je nejpodstatnějším dopadem zúžení prostoru pro aplikaci zjednodušeného podlimitního řízení v případě veřejných zakázek na dodávky či služby (omezující limit 20 mil. Kč v případě stavebních prací zůstává nezměněn).

Stanovené finanční limity však nejsou v Česku přímo účinné a musí být proto transponovány prováděcím nařízením k zákonu o veřejných zakázkách, jak to předpokládá jeho § 12 odst. 1. Transpozice byla provedena nařízením vlády č. 474/2009 Sb., které novelizovalo původně platné nařízení č. 77/2008 Sb. a které bylo ve Sbírce zákonů publikováno dne 31. 12. 2009 s účinností od 1. 1. 2010.

Pro úplnost je třeba závěrem doplnit, že popsaná změna se nedotkne národních limitů ve výši 2 a 6 mil. Kč, které tvoří předěl mezi podlimitními veřejnými zakázkami a veřejnými zakázkami malého rozsahu. ■

MGR. DAVID DVOŘÁK
MT LEGAL S. R. O., ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

[1] Směrnice 2009/81/ES upravuje postupy při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti (tzv. defence procurement). Lhůta pro její transpozici do národních právních řádů uplyne až 21. srpna 2011.

Komunitární patent na dosah

SNAHY O ZAVEDENÍ JEDNOTNÉHO PATENTOVÉHO SYSTÉMU V EVROPĚ SAHAJÍ UŽ DO 70. LET 20. STOLETÍ. DONEDÁVNÁ SE VŠAK NEPODARILLO NAJÍT MEZI ČLENSKÝMI STÁTY EU SHODU. PŘITOM PRÁVĚ FUNGUJÍCÍ, FINANČNĚ DOSTUPNÁ A JEDNODUŠE VYMAHATELNÁ PATENTOVÁ OCHRANA JE HNAČÍ SILOU INOVACE A V DŮSLEDKU TOHO I EKONOMICKÉHO ROZVOJE EU A JEJÍCH JEDNOTLIVÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ. TO SE UKAZUJE I NA VÝVOJI SOUTĚŽNÍCH PODMÍNEK NA EVROPSKÉM TRHU.

Např. poslední z rozsáhlejších soutěžních šetření vedených Evropskou Komisí tentokrát ve farmaceutickém průmyslu potvrdilo, že právě neefektivní patentová ochrana, a to především její nejednotná vymahatelnost v členských státech EU, je jedním z důvodů pro obcházení a porušování soutěžně-právních předpisů. Evropská Komise tak opětovně upozornila na skutečnost, že jednání o přijetí úpravy komunitárního patentu je třeba zrychlit. Tento článek si klade za cíl popsat a zhodnotit současnou a nově navrženou právní úpravu patentové ochrany v EU a identifikovat přínosy i nejasné otázky nově navržené úpravy.

Neefektivita současného systému

Stávající patentový systém je založen na Úmluvě o udělování evropských patentů z 5. října 1973 (dále jen „EPC“), vícestranné smlouvě, kterou byla zřízena Evropská patentová organizace. EPC zavedla autonomní právní rámec pro udělování „evropských patentů“. Pojem „evropský patent“ však neoznačuje jednotný patent udělený pro celé území EU. Je sice udělován na základě jediné přihlášky podané u Evropské patentové organizace, ale v okamžiku registrace se tento stává mnohonásobným patentem národním. Držitel patentu jej pak musí tzv. validovat v jednotlivých členských státech, což zahrnuje mimo jiné překlad související dokumentace do úředních jazyků všech států, pro které je ochrana požadována, či placení udržovacích poplatků v každém jednotlivém členském státu zvlášť. Podle ekonomické analýzy patentového systému zpracované na základě zadání Evropské Komise[1] je registrace a vymáhání evropského patentu platného pro celé území EU až patnáctkrát náklad-

nější než registrace a vymáhání patentu v USA. Jednotlivé národní patenty tvořící vcelku patent evropský pak mohou být chráněny pouze u vnitrostátních soudů, a to podle rozdílných lokálních procesních pravidel. Současný systém má tedy dva významné nedostatky: (i) je pro žadatele neúměrně nákladný a (ii) nezajišťuje držitelům jistotu ohledně jednotné vymahatelnosti patentu.

Obchodní vztahy subjektů v EU jsou ve velké míře na patentové ochraně závislé. Originální výrobci patentem chrání své inovativní produkty. Registrace evropského patentu by jim měla zajistit exklusivní využití, a tím pádem i výnosy z patentovaného produktu. To jim následně umožní investování do vývoje nových produktů. Vzhledem k popsanému patentovému systému jsou však vlastníci patentů vystaveni právní nejistotě. Vznikne-li totiž spor ohledně jimi registrovaného patentu, nemohou se spolehnout na to, že identické spory budou v jednotlivých státech EU rozhodnuty stejně. Naopak, rozdílné závěry národních soudů ohledně stejného skutkového stavu jsou velice časté. Současnou úpravu patentové ochrany je tak možno označit za značně neefektivní a rozdrobenou. A nutnost její změny či přijetí zcela nové úpravy se zdá více než urgentní.

Nařízení o komunitárním patentu a Dohoda o jednotném řešení patentových sporů

S ohledem na nevyhovující stav patentové ochrany v EU byl vypracován návrh nové úpravy[2]. Jednotný patent EU, tzv. komunitární patent, bude založen nařízením o komunitárním patentu a bude doplněn mezinárodní Dohodou o jednotném řešení patentových sporů uzavřenou mezi EU, jejími členskými státy a ostatními smluvními stranami EPC. Práce na tvorbě textů byly vedeny zejména snahou o skutečné sjednocení patentové ochrany a zajištění jejího jednotného vymáhání v EU. Dle vyjádření evropského komisaře pro vnitřní trh by nový systém měl být předvídatelnější, rychlejší a méně nákladný, stimulující inovaci a konkurenceschopnost. V současné době se předpokládá, že by nový systém mohl začít fungovat v roce 2013, a to paralelně s ochranou poskytovanou dle EPC a národních právních předpisů. Komunitární patent by měl být udělován na základě žádosti podané u Evropské patentové organizace, ve které je možné označit, zda se jedná o žádost o evropský nebo komunitární patent. Za registraci a udržování komunitárního patentu budou stanoveny jednotné poplatky, které budou splatné

jednou ročně u Evropské patentové organizace, jež je přerozdělí a část z nich předá národním patentovým úřadům. Spory z komunitárních patentů budou řešeny nově ustaveným Komunitárním patentovým soudem s možností odvolání k Soudu první instance.

Dne 4. prosince 2009 Rada EU uzavřela své jednání o podobě nového patentového systému. Jednomyslně odsouhlasila výše popsanou podobu komunitárního patentu. Tím dala možnost, aby se nařízením o komunitárním patentu začal zabývat Evropský parlament. Co se týče Dohody o jednotném řešení patentových sporů, musí nyní Rada EU vyčkat posouzení její slučitelnosti s právem EU Evropským soudním dvorem, kterému byla dohoda předložena.

Překládat či nepřekládat – výhody a nevýhody nové úpravy

Jedním z nejkontroverznějších bodů navrženého řešení byla povinnost žadatelů o patentovou ochranu překládat související dokumentaci do oficiálních jazyků všech států, ve kterých o udělení patentu žádají. V této souvislosti vstupuje do diskuse otázka, zda by Česká republika měla či neměla ratifikovat Londýnský protokol k EPC[3], který povinnost překládat překlady dokumentace omezuje, resp. ruší. Jaké výhody tedy má omezení povinnosti jazykových překladů? Hlavním argumentem pro její omezení je snížení nákladů na pořízení patentu. Je třeba se ale ptát, zda se tím náklady na překlad pouze nepřenašejí na ostatní subjekty. Podívali-li se na tuto problematiku zjednodušeně, mohlo by zrušením překladové povinnosti dojít k přesunu nákladů na překlad z držitelů patentů, tedy z originálních výrobců, na společnosti jim konkurující, které musejí při uvedení svého výrobku na trh kontrolovat, zda neporušují zde existující patent. Státy EU nedosáhly v tomto bodě shody. Bylo proto rozhodnuto, že tato oblast bude vyňata z návrhu nařízení o komunitárním patentu a bude řešena samostatným právním předpisem.

Dalším problematickým aspektem nové úpravy je stanovení udržovacích poplatků za komunitární patent. Podle současného vývoje se předpokládá, že udržovací poplatky za komunitární patent budou stanoveny přibližně ve výši současných udržovacích poplatků za průměrný evropský patent, tedy patent platný pro území šesti členských států EU. Komunitární patent by tak měl být jednoznačně výhodný pro žadatele, kteří chtějí získat patentovou ochranu v šesti a více členských zemích. Nepochází zde ovšem k diskriminaci žadatelů o patent, kteří mají zájem o ochranu např. pouze ve třech členských státech EU? Zřejmě nikoliv, jelikož zájemci o poskytnutí ochrany pouze v malém počtu států EU mohou vždy zvolit systém registrace patentů evropského, tedy svazku patentů národních.

Přínosy a nevýhody nového patentového systému

Shrneme-li výše uvedené, můžeme říci, že potřeba zavedení jednotné patentové ochrany je v současnosti jednou z priorit jednotného vnitřního trhu EU. Patenty jsou před-

mětem obchodování i prostředkem udržování předního postavení obchodních společností. Přinese nová úprava zlepšení stávajícího stavu? Jednou ze zřejmých výhod navrhované úpravy bude zjednodušená kontrola konfliktu nového produktu na trhu s již existujícími patenty, když nebude třeba kontrolovat patentovou situaci v každém jednotlivém státě, ale pouze v centrálním registru komunitárních patentů. Další výhodou budou nižší administrativní náklady, jelikož patent bude spravován centrálně a i registrační poplatky, které by měly být podstatně nižší, měly by se platit na jednom místě a ne v každém státu zvlášť. Zřejmě největším přínosem by pak měla být jednotnost rozhodování patentových sporů, která by omezila možnost společností spoléhat se na různé výsledky či ovlivňovat výsledek sporu výběráním místa rozhodování. Velikou otázkou zůstává úprava povinnosti překladu patentové dokumentace, a to jak z hlediska ekonomického zatížení subjektů, tak i z hlediska zákonnosti[4].

Nezbytnost přijetí nové právní úpravy patentů je vzhledem k výše uvedenému zřejmá. Zavedení komunitárního patentu by znamenalo vyšší právní jistotu pro všechny zúčastněné subjekty. Přestože se předpokládá, že nová úprava nabude účinnosti nejdříve v roce 2013, je vhodné, aby obchodní společnosti měly povědomí o připravované změně a již nyní zohlednily budoucí právní úpravu ve své patentové strategii. ■

MGR. KATEŘINA PETERKOVÁ, ADVOKÁTNÍ KONCIPIENTKA
JUDR. ING. JAN ZRZAVECKÝ, PH.D., ADVOKÁT
HÁJEK ZRZAVECKÝ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ, S. R. O.

[1] http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/patent/studies/compact-cost%20benefit-study-final_en.pdf

[2] <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/04/st07/st07119.en04.pdf>

[3] <http://www.epo.org/patents/law/legal-texts/london-agreement.html>

[4] <http://www.icc-cr.cz/press-3/press-2/pristoupeniceskerepublikyklondynskedohodeprekladatcineprekladatpatenty>

Zrušení listinných akcií na majitele a budoucnost českého korporativního práva

České korporativní právo nebývá hodnoceno jako příliš konkurenceschopné. Mnohokrát se již popisovala jeho transakční nákladnost či jeho aplikační nejasnost, nicméně moc se toho zatím v obchodním zákoníku nezměnilo. Po řadě zkušeností s poslancekou iniciativou je to ale asi i dobře, korporativní právo má totiž svou teorii a do té není rozumné neuváženě zasahovat. Bohužel takovýto zásah v posledních dnech učinila Poslanecká sněmovna ČR schválením zákona o zrušení listinných akcií na majitele, a to aniž by to korektně zdůvodnila. O důvod více, když v široké diskusi o zrušení listinných akcií na majitele již zaznělo mnohé. Slyšeli jsme argumenty pro i proti. Zastánci návrhu argumentují zvýšením ochrany proti korupci, zprůhledněním veřejných zakázek a posílením nástrojů proti praní špinavých peněz. Oponenti pak naopak argumentují soukromoprávní povahou akciové společnosti, zásadní nezávadností anonymních akcionářů, mimoběžností změny a chtěného cíle či snadností praktické eliminace zákazu. Většinou se také uzavírá, že schválená změna je sice transakčně nákladnější, nicméně problém anonymních akcionářů ve veřejných zakázkách nijak neřeší, přičemž jako nemilý vedlejší efekt přináší další snížení konkurenceschopnosti českého práva. Komerčalisté pak dodávají, že schválená novela je nekvalitní, přináší mnoho problémů a místý se do jejich úvah vkrádají také glosy o její neústavnosti.

Nerozumné pravidlo, dalo by se jistě říci, nicméně samo o sobě pravděpodobně nikterak fatální – praxe si své cesty vždy najde. V diskusi však bohužel také zaznělo silné tvrzení jednoho z poslanců, že založit společnost např. do Holandska půjdou ti „nepoctiví“, protože Amsterdam je pro cizince v podstatě malý offshore. Jakkoliv sice nesdílím argumenty pro zrušení listinných akcií na majitele, přijatou změnu jako takovou nepřeceňuji. Co je však nutno jednoznačně odmítnout je teze, že by do zahraničních jurisdikcí odcházeli jen ti nepoctiví podnikatelé. Neexistuje žádná zjiřitelná přímá vazba mezi nepoctivostí a umisťováním sídla společnosti do jiné jurisdikce. Každý podnikatel má legitimní právo volby státu, kde bude podnikat, a také práva, kterým se bude jím zvolený typ společnosti řídit. Evropský soudní dvůr to navíc opakovaně potvrzuje, když svými rozhodnutími podporuje volný pohyb společností napříč evropským prostorem. Evropské a světové právní řády jsou tedy v soutěži a je věcí dané jurisdikce, zda nabídne komparativní výhodu či o možné investory neprojevívá zájem (shopping forum). Nizozemí, ale také např. Velká

Británie či některé státy USA nabízí v této soutěži tolik, že se zkrátka vyplatí do jejich jurisdikcí umisťovat společnosti či podle jejich právních řádů sjednávat smlouvy. Tyto státy však zcela zjevně nenabízí nepoctivost, ale transparentnost, vynutitelnost práva, kvalitní smluvní a korporativní praxi, rychlé soudy, nižší daňové zatížení apod., zkrátka nabízí vše to, co české právo až bolestně postrádá. Inkorporace v zahraničí tak nejsou motivovány nepoctivostí, jako spíše reakcí na selhání českého právního a politického prostředí. Tyto skutečnosti ostatně zohledňuje i evropský zákonodárce, když hledá otevřená normativní řešení, která podnítky rozvoj a míru investic. Navrhuje tak např. Evropskou soukromou společnost, o jejíž otevřenosti se stávajícímu českému obchodnímu zákoníku může jen zdát. V soutěži se tak neocitají jen dílčí národní právní regulace, ale také národní a panevropská regulace.

Fakt zrušení listinných akcií na majitele snaze českého práva v této soutěži obstát mnoho nepomáhá, ba naopak, snižuje už tak mizivou konkurenceschopnost českého práva a nutí investory zvažovat, zda má české právo ještě nějakou výhodu, pro kterou se vyplatí zůstat. Investor, a to nejen ten zahraniční, vždy zohledňuje nejen zátěž, kterou na jeho podnikání klade konkrétní právní řád, ale také jeho přehlednost, rozumnost, předvídatelnost a otevřenost. Lze si představit celou řadu legitimních a legálních důvodů proč anonymizovat vlastníka akcií a žádný z nich nemůže být chápán jako závadný – každý vlastník má totiž plné právo volby, jak bude své vlastnictví navenek projevovat. Využije-li tuto svou volbu za nekalým účelem, je věcí jiné regulace, aby to postihovala, resp. eliminovala. Zakazovat jeden z důležitých znaků soukromé akciové společnosti jen proto, že se tím snad mají řešit rizika veřejných zakázek, dokazuje selhání jejich kontrolních mechanismů. Rozhodnutí poslancecké sněmovny proto utvrzuje zákonodárce nejen z ignorance soutěže právních řádů, ale zejména z absence širší systémové úvahy, která by mohla české korporativní právo vylepšit, nikoliv poškodit. Jednotlivé společnosti si se zrušením listinných akcií na majitele jistě vcelku snadno poradí, poradí si však česká ekonomika s možnou ztrátou zájmů investorů?

Ale možná nás senát nebo pan prezident ještě překvapí. ■

BOHUMIL HAVEL, OF COUNSEL V PRK PARTNERS

Veřejné listiny

– stěžejní úloha notářství

Úvodem

Je nepochybné, že hlavním smyslem a cílem právního uspořádání v kontinentálním typu práva, na němž je založen i náš právní řád, je jistota právních vztahů. Spory, které tento systém práva svými prostředky zákonitě nedokáže řešit v přijatelném čase, způsobují nejistotu a tak zpomalují dynamiku rozvoje společnosti a brzdí ekonomické aktivity. Zdlouhavé řešení, a tím mnohdy neefektivnost a ekonomická náročnost soudního sporu zatěžuje nejen jeho účastníky, ale především stát. Z tohoto důvodu, na rozdíl od anglosaského typu práva, vyznávajícího právní kulturu sporů, tento systém práva za účelem dosažení právní jistoty zaměřuje své instituty a prostředky naopak především na předcházení sporům. Jedním z nejdůležitějších prostředků procesní prevence jsou veřejné listiny, a to především veřejné listiny o právních úkonech a o osvědčování právně významných skutečností. V zemích kontinentálního práva je proto zřízena nestranná instituce notářství zajišťující, bez nákladů pro stát, vyhotovování takových veřejných listin státem pověřenými osobami, které splňují předepsané předpoklady a dodávají listinám veřejnou víru. Nejen ryze formálně, dodržáním všech předepsaných náležitostí listiny, ale také preventivní kontrolou její platnosti a především postupem při jejím pořizování. Nestranným právním poučením všem těm, kteří právní jednání uskutečňují, a následnou odbornou formulací jejich projevu vůle. Jak důležitým prostředkem jsou notářské listiny, lze dovodit i z pozornosti, které se jim dostává ve studiích zabývajících se důvody současné ekonomické krize vzešlé z americké ekonomiky, tedy z anglosaského právního rámce. Právě v porovnání například

s německým či francouzským právním prostředím je objevenán jejich význam pro možnou ochranu před krizovými situacemi zejména v úvahách o jejich předjetí, například v oblasti hypotekárního práva. Absence veřejných listin, zejména o právním úkonu, je shledávána nadále jako nežádoucí. Třebaže princip prevence není common law vlastní, existují vážné úvahy o jejich možném zavedení.

V našem právním řádu postavení a vymezení veřejných listin není zcela zřejmé. Je to dáno nejen nedůslednou právní úpravou, ale také teoretickou nevyjasněností jejich smyslu a významu. V důsledku toho, jsou-li posuzovány při aplikaci práva, nejsou plně respektovány a mnohdy dokonce nedochází v praxi k jejich odlišení od listin ostatních. Také z tohoto důvodu, na rozdíl od jiných právních úprav, není jejich potenciál plně využíván, a to jak v legislativě, tak i v použití praktickém. Jistotě ohledně posuzování veřejných listin nepomáhá ani porovnání s právem komunitárním, které používá pojem „úřední listiny“, přičemž takové listiny jsou důsledně odlišovány od listin vydávaných státními orgány. Není vždy jasné, zda jde o pojmy totožné, či nikoli, i když v tomto případě je nutno vzít v úvahu i to, zda není nejednotný pouze překlad příslušných směrnic či nařízení do českého jazyka. Tyto překlady totiž bez bližšího vysvětlení užívají někdy výraz veřejná listina, někdy úřední listina nebo dokonce někdy i autorizovaný dokument, aniž by z obsahu předpisu bylo zřejmé, že by listiny měly mít vlastnosti rozdílné. V této souvislosti se nabízí také otázka, zda by nebyl vhodnější termín „úřední listina“ lépe vystihující povahu takové listiny, zvláště z hlediska jiného významu slova „veřejné“ v běžné řeči. Taková listina je laikem chápána jako listina pro všechny, každému dostupná, což s ohledem na její vlastnosti je značně zavádějící. Vzhledem ke tradičnímu používání termínu „veřejná listina“ však není úvaha o jeho vhodnosti dále rozvíjena.

Veřejná víra – podstata veřejné listiny

Pro další úvahy o tomto prostředku prevence je důležité znát, na jakých principech je založen. Především bude nutné ozřejmit, čím se taková listina odlišuje od ostatních listin, nebo lépe, čím se má odlišovat s ohledem na její smysl a účel. Nejen však z hlediska její formy, ale také z hlediska způsobu jejího pořizování a zejména pak z hlediska oprávněnosti dopadů takové listiny. Lze totiž konstatovat, že právě jen ve

zvláštnosti právních důsledků jejich pořízení spočívá smysl takových listin. Zvláštní postavení veřejných listin je odvozeno především od toho, že ve veřejné listině je obsažena veřejná víra, umožňující založení dobré víry v pravost a pravdivost takové listiny. Teorií bylo dovozeno, že za veřejnou víru lze v tomto případě považovat zvláštní osvědčení pravdivosti nadané dostatečnými zárukami správnosti co do své formulace; je-li takové osvědčení popíráno, musí být prokázán opak. K tomu, aby veřejná víra mohla být v listinách obsažena, je potřebné nejen stanovit jejich zvláštní náležitosti, ale zejména zabezpečit, aby byly pořízeny v prostředí nestranném a nezávislém a také vybaveném předpoklady k jejich vyhotovení na takové odborné úrovni, která neumožní jejich zpochybnění, jak skutkové, tak i právní. Nepochopení postavení a významu veřejných listin napomáhá nemalou měrou i skutečnost, že ne ve všech listinách, které jsou za veřejné listiny prohlášeny, je zákonem zabezpečeno, aby v nich byla či vůbec mohla být obsažena veřejná víra. Aby takové listiny byly listinami veřejnými nejen formálně, ale především skutečně, neboť ne vždy jsou dány předpoklady pro inkorporaci veřejné víry při pořízování takové listiny.

Listiny prohlášené za veřejné listiny a listiny vydané soudy a jinými státními orgány

Samotná právní úprava veřejných listin ve smyslu jejich vymezení, popřípadě definování, je celkem kusá. Na rozdíl od mnohých civilních zákoníků zahraničních, jako jsou např. civilní kodexy Francie, Španělska, Itálie a Švýcarska, občanský zákoník o veřejných listinách z tohoto hlediska mlčí. Budiž, lze snad souhlasit s tím, že těžiště jejich úpravy by mělo být obsaženo v předpisu procesním. Zásadní je totiž procesně-právní význam těchto listin, jako důkazního prostředku s vyšší důkazní silou, neboť bez procesních důsledků by takové listiny postrádaly z valné části svůj smysl. V občanském soudním řádu § 134 stanoví toto: „Listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal a není-li prokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno“. Z tohoto ustanovení lze dovodit, že tento zákon nazývá veřejnými listinami jen listiny, které jsou zvláštními právními předpisy prohlášeny za veřejné, nikoli též listiny vydané státními orgány. Pro veřejné listiny zákon stanoví stejné právní důsledky, stejnou důkazní sílu jako pro listiny vydané soudy a jinými státními orgány. Nutno zmínit, že podle tohoto ustanovení mají toto postavení bez jejich prohlášení za listiny veřejné právě jen listiny vydané státními orgány (míněno i dále též soudy), a nikoli snad ostatními orgány veřejné moci. Tento názor lze podpořit i tím, že podoba ustanovení nedoznala změn od vzniku občanského soudního řádu v roce 1963, ač později, vzhledem k nespočetným novelizacím, mohl být vztažen jeho obsah i na ostatní orgány veřejné moci. Pro listinu, kterou vydává státní orgán, je z hlediska její for-

mální náležitosti podstatným znakem, který určuje, že má takové postavení právě ta skutečnost, že ji vydal státní orgán. U státního orgánu se totiž předpokládá bez dalšího nestrannost a právní odbornost, nehledě na to, že pro listinu jím vydanou jsou zákonem totiž vždy stanovena pravidla postupu pro její pořízení a některé formální náležitosti výslovně garantující veřejnou víru, byť veřejná víra vyvěrá právě již z té skutečnosti, že listinu vydal státní orgán. Již tím je v listině obsažena. Jde-li však o listiny vydané, lépe vyhotovené, někým jiným, garantované veřejnou mocí jen v důsledku zákonného pověření, je nutné k tomu, aby měly obdobné postavení jako listiny vydané státním orgánem, stanovení určitých náležitostí jejich obsahu, předpokladů pro jejich vyhotovitele a zejména pravidel pro jejich pořízování. Je nepochybné, že toto nutně musí stanovit jen zvláštní předpis, který listiny za veřejné prohlašuje. Lze se domnívat, že tímto předpisem může být jen zákon, i když v § 134 občanského soudního řádu se uvádí obecný pojem zvláštní předpis. Z výše uvedeného je zřejmé, že odlišení listin vydaných jiným subjektem na základě zákonného pověření od listin vydaných státními orgány, spočívající v označení takových listin za listiny veřejné, svůj význam v § 134 občanského soudního řádu má, zejména z důvodu rozdílných pravidel a nároků pro jejich pořízování. Před obnovou notářství v roce 1993 stáť z tehdy zřejmých důvodů nepřenal svoji pravomoc na na něm nezávislou osobu. Svým státním orgánem – státním notářstvím, vyhotovoval sám listiny o právních úkonech – notářské zápisy. Na rozdíl od nynějšího notářského řádu, který ve smyslu § 134 občanského soudního řádu ve svém § 6 notářské zápisy za veřejné listiny prohlašuje, tehdejší zákon o státním notářství a řízení před státním notářstvím (notářský řád) notářské zápisy sepisované státním notářstvím za veřejné neprohlašoval. Tyto listiny totiž byly pořízovány státním orgánem a tedy měly zvláštní postavení ve smyslu § 134 občanského soudního řádu jen z tohoto důvodu. Obdobné odlišení, jako je tomu v § 134 občanského soudního řádu, lze vysledovat i v komunitárním právu, když například Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. 4. 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, stanoví, že evropským exekučním titulem může být, vedle rozhodnutí soudu a jiného státního orgánu, za určitých okolností též „úřední listina“, kterou chápe ve smyslu výše uvedeného výkladu, tedy listina veřejná. Na druhé straně náš nový trestní zákoník veřejnou listinu ve svém § 131 odst. 1 výslovně definuje takto: „Veřejnou listinou se rozumí listina vydaná soudem České republiky, jiným orgánem veřejné moci nebo jiným subjektem k tomu pověřeným či zmocněným jiným právním předpisem v mezích jeho pravomoci, potvrzující, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu nebo jiného subjektu, který listinu vydal, anebo osvědčující některou právně významnou skutečnost. Veřejnou listinou je i listina, kterou prohlašuje za veřejnou jiný právní předpis“. Na rozdíl od občanskoprávní procesní úpravy v § 134 občanského soudního řádu trestní zákoník shora uvedené odlišení listin

nevnímá, a proto nerespektuje rozdíl mezi listinami vydanými státními orgány a listinami prohlášenými za listiny veřejné. Při vzájemné konkurenci těchto dvou základních zákonů se však lze domnívat, že je třeba vycházet v občanskoprávních vztazích z ustanovení v občanském soudním řádu, i když trestní zákoník je zákonem pozdějším. Pro veřejné listiny je totiž zásadní jejich použití právě v občanském soudním procesu. Navíc trestní zákoník opomíjí stanovit to nejpodstatnější, totiž důsledky a právní účinky veřejných listin, a to zřejmě úmyslně, neboť je evidentně definuje jen pro svoji potřebu, pro posouzení stanoveného trestného činu. Z tohoto hlediska, z hlediska kvalifikace trestného činu, je důležité stanovit pojmové znaky listiny. Jestliže mají mít stejné důsledky, jak listiny vydané státním orgánem, tak listiny prohlášené za veřejné listiny, je pochopitelně nerozhodné, kterého typu těchto listin se trestný čin týká. Z tohoto pohledu jsou pravidla pro jejich vznik nerozhodná. Zřejmě z tohoto důvodu trestní zákoník nachází pro tyto listiny pouze jedno, totožné označení, a nazývá oba typy listinami veřejnými.

Veřejné listiny o právních úkonech a osvědčení právně významných skutečností

Jestliže v úvodu byly zmíněny veřejné listiny jako prostředek kontinentálního právního systému k dosahování právních jistot v důsledku jejich působení na předcházení sporům, byly tím míněny listiny, které jsou za veřejné prohlášeny zákonem a kterými jsou činěny právní úkony, popřípadě jsou jimi osvědčovány právně významné skutečnosti. Takovými listinami v zemích tohoto systému práva jsou míněny, jak shora uvedeno, listiny notářské, nazývané notářské zápisy či notářské akty, popřípadě notářské protokoly, notářská osvědčení a listiny o ověření, pořizované notářem jako nositelem veřejného úřadu, zřízeného především k tomuto účelu.

Notářský zápis o právním úkonu – plný důkaz o projevu vůle vůči každému

Podle ustanovení v občanském soudním řádu se účinky listin uvedených v jeho § 134 vztahují na to, co je v nich osvědčeno či potvrzeno. Trestní zákoník uvádí, že veřejná listina potvrzuje, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu nebo jiného subjektu, který listinu vydal, anebo osvědčuje některou právně významnou skutečnost. V obou případech se však opomíjí, že veřejnou listinou o právním úkonu podle § 2, 6 a 62 a násl. notářského řádu, tedy notářským zápisem, notář nic nenařizuje a ani právní úkon neosvědčuje. Zásadním obsahem notářského zápisu o právním úkonu totiž není prohlášení a osvědčení notáře. Jedná se o právní úkon účastníků právního vztahu, který má takovouto formu, a to buď pro konkrétní právní úkon předepsanou zákonem, nebo účastníky vybranou na základě jejich vůle. Notářský zápis o právním úkonu, na rozdíl od notářského zápisu o osvědčení právně významné skutečnosti (například o osvědčení rozhodnutí valné hromady) není tedy osvědčením notáře té skutečnosti, že před ním právní úkon byl učiněn, že nastal. Jde

o samotný právní úkon účastníků, většinou smluvních stran, například o kupní smlouvu, uzavíranou kupujícím a prodávajícím, mající tuto formu, byť ve svých náležitostech notářský zápis některé prvky osvědčení obsahuje (povinné ustanovení o tom, že notářský zápis byl přečten a schválen nebo údaj o ověření totožnosti osob, které právní úkon činí). Navíc notář notářský zápis „nevydává“, není pořizován z jeho vůle, ale pouze ho sepisuje, lépe vyhotovuje, podle vůle těch, kteří právní úkon činí, když tento úkon nesmí zásadně odmítnout. Notář tak jen formuluje projev vůle, když předtím jednak podal právní poučení všem stranám právního úkonu a jednak shledal, že zamýšlený právní úkon neodporuje obecně závaznému právnímu předpisu. Odporoval-li by, notář by naopak odmítnout požadovaný úkon musel. Je třeba zdůraznit, že smyslem veřejné listiny o právním úkonu je právě to, že zakládá vůči každému plný důkaz o projevu vůle učiněném v takové formě. Je nepochybné, že nejen osvědčující veřejná listina, například notářský zápis o osvědčení rozhodnutí právnické osoby, ale právě i veřejná listina, kterou osoba projevuje svoji vůli při právním úkonu (například notářský zápis o kupní smlouvě), dává plný důkaz. Není třeba snad ani připomínat, že pro právní teorii je toto vše samozřejmé, nicméně vzhledem k nedůsledné právní úpravě je třeba tuto skutečnost v praxi dovozovat výkladem.

Pro úplnost je třeba uvést, že návrh nového občanského zákoníku, který vláda předložila k projednání parlamentu, veřejné listiny již definuje, a to takto: „Veřejná listina je listina vydaná orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci a listina, kterou za veřejnou listinu prohlásí zákon. Je-li nějaká skutečnost potvrzena ve veřejné listině, zakládá to vůči každému plný důkaz o původu listiny od orgánu nebo osoby, které ji zřídily, o době pořizení listiny, jakož i o skutečnosti, o níž původce veřejné listiny potvrdil, že se za jeho přítomnosti udála nebo byla provedena, dokud není prokázán opak. Zachycuje-li veřejná listina projev vůle osoby při právním jednání a je-li jednajícím podepsána, zakládá to vůči každému plný důkaz o takovém projevu vůle. To platí i v případě, že byl podpis jednajícího nahrazen způsobem, který stanoví zákon“. I když návrh občanského zákoníku jako veřejné listiny označuje také jako trestní zákoník i listiny vydávané státními orgány a nevnímá jejich odlišnost, lze konstatovat, že jinak odpovídá teoretickému i praktickému chápání takových listin. Zvláště pak je třeba vyzdvihnout, že stanoví pravidlo, že listinu za veřejnou listinu může prohlásit jen zákon a především, že pamatuje právě i na rozdílnost veřejných listin o právním úkonu a veřejných listin, které něco osvědčují nebo potvrzují a z hlediska jejich účinků je staví naroveň.

Prohlášením listiny o právním úkonu za veřejnou není stanovena její forma

Je třeba také zdůraznit, že prohlášení listiny za listinu veřejnou, má-li jít o veřejnou listinu o právním úkonu, nelze považovat za stanovení formy právního úkonu. Pojem veřejná

listina je obecný pojem pro označení všech listin, které požívají postavení definované v občanském soudním řádu, popřípadě v trestním zákoníku. Obecně platí, že k tomu, aby právní úkon byl platný, musí mít předepsanou formu. Může to být forma ústní, písemná, písemná s úředně ověřeným podpisem či elektronickým uznávaným podpisem, forma notářského zápisu nebo forma jiná. Formou se rozumí způsob, jakým má být projev vůle učiněn, aby byl zamýšleným právním úkonem. Formu právního úkonu zákon stanoví tím, že pro něho předepíše určité náležitosti. Prohlášení listiny za listinu veřejnou tedy logicky nelze za její náležitost pokládat. Naopak právě jen až formálně bezvadná listina může být veřejnou listinou. Například jen takový notářský zápis, mající všechny pro něho předepsané náležitosti, je listinou, která má stanovenou formu, lze považovat za veřejnou listinu, prohlášenou za veřejnou v § 6 notářského řádu. V této souvislosti dlužno dodat, že z návrhu občanského zákoníku lze dovodit, že tento, oproti zde vyjádřenému názoru, veřejnou listinu za formu právního úkonu považuje, aniž by se však vypořádal s argumenty zde uvedenými.

Zásadní postavení a úloha notářství při pořizování veřejných listin

Jak již bylo uvedeno, v kontinentálním typu práva, založeném na jistotě právních vztahů, jsou veřejné listiny o právních úkonech a také o osvědčení právně významných skutečnostech jedním ze základních prostředků realizace práva, neboť napomáhají jak předcházení sporům, tak jejich rychlému řešení, popřípadě, jsou-li samy exekutivním titulem, přímo spor potenciálně řeší. Pořizování veřejných listin je stěžejním úkolem pro notářství, které je vedle soudnictví a advokacie jedním ze základních pilířů tohoto právního systému. V našem právním řádu bylo postavení notářství umocněno změnou notářského řádu, účinnou od 1. 7. 2009, když byl zaveden dosud jen teoretický pojem notářství i do platného práva a v § 2 notářského řádu bylo stanoveno, že se výkonem notářství rozumí mimo jiné též sepisování veřejných listin o právních úkonech a osvědčování právně významných skutečností. To vše na rozdíl od předchozí právní úpravy, ve které byl výkon notářství nazýván notářskou činností a touto činností se sice rozumělo mimo jiné také sepisování veřejných listin o právních úkonech a osvědčování právně významných skutečností, avšak jen pro účely notářského řádu. Lze tedy dovodit, že nyní platí obecně, že sepisovat veřejné listiny o právních úkonech a osvědčovat právně významné skutečnosti v našem právním řádu může být pověřen toliko notář, neboť jen notář vykonává notářství. Je třeba však současně dodat, že toto je prolomeno jednak tím, že též soudní exekutoři jsou pověřeni sepisováním veřejných listin – exekutorských zápisů, byť s omezením jen na dva typy těchto zápisů, jednak exekutorského zápisu o splnění pohledávky nebo jiného nároku se svolením k vykonatelnosti takového zápisu, což je veřejná listina o právním úkonu a také exekutorského zápisu o osvědčení skutkových dějů a stavu věci jako podkladu pro prokazování nároků v řízení před soudy a jinými

státními orgány. Další průlomů jsou pak v oblasti osvědčování – ověřování shody kopií s listinou a ověřování pravosti podpisů, osvědčování v souvislosti s vydáváním ověřených výstupů z informačního systému veřejné správy (všechna kontaktní místa veřejné správy, tedy mimo notářů držitelů poštovní licence, Hospodářská komora a úřady územní samosprávy). V této souvislosti je ovšem třeba pro úplnost dodat, že konverze dokumentů, kterou mohou autorizovat vedle zmíněných subjektů i advokáti, není autorizována (ověřována) veřejnou listinou, neboť listina o autorizaci – ověřovací doložka – za veřejnou listinu kupodivu prohlášena není.

Předpoklady pro prohlášení listiny za listinu veřejnou

Jak již bylo uvedeno, k tomu, aby mohla být listina prohlášena v zákoně za veřejnou, musí být splněno několik faktorů. Především musejí být stanoveny náležitosti listiny, které vytvářejí předpoklady pro splnění jejího účelu. V neposlední řadě je nezbytné a zřejmě i zásadní stanovit určitá pravidla pro pořizování takových listin, včetně stanovení předpokladů pro subjekt, který má být pověřen veřejné listiny vyhotovovat. Jedině tak lze zabezpečit, aby takové listiny obsahovaly veřejnou víru, která jim dodává skutečnou a předpokládanou sílu. To vše by mělo být zajištěno ustanoveními zákona, který listiny za veřejné prohlašuje. Nutno zdůraznit, že toto notářský řád plně splňuje. Notář musí být pověřen notářským úřadem státem – je jmenován ministrem spravedlnosti a musí splňovat zákonem stanovené předpoklady – vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů právo, bezúhonnost, absolvování předepsané doby notářské praxe a složení notářské zkoušky, povinnost pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem činnosti notáře. Dále je stanoveno, že notář musí vykonávat notářství, tedy i sepisovat veřejné listiny, nestranně a nezávisle a že notářský úkon může odmítnout jen v zákonem stanovených případech. Na druhou stranu notářský úkon odmítnout musí, není-li v souladu se zákonem a obecně závaznými právními předpisy a v dalších případech vymezenými v zákoně. Vše je podloženo státním dohledem na výkon notářství ministerstvem spravedlnosti. V případě sepisování notářských zápisů o právních úkonech je navíc stanovena primární odpovědnost státu za škodu způsobenou notářem s následným plným regresem vůči notáři, který je povinně pro takový případ pojištěn. Stát tedy tímto za tyto notářské úkony „ručí“. Je to logické zvláště v případech, kdy je tato forma povinná, vezmeme-li v úvahu, že jde o výkon jeho pravomocí. Notářský řád tak svými ustanoveními zabezpečuje pořízení veřejných listin s inkorporovanou veřejnou vírou, nestranným a nezávislým subjektem, vybaveným předepsanými předpoklady k jejich vyhotovování. Dojde-li přesto v důsledku chyby notáře ke škodě, bude plně nahrazena bez ohledu na její výši. Je třeba zdůraznit, že zásadním atributem veřejné listiny je její pořízení nestranným subjektem. Povinnost nestrannosti při výkonu notářství, tedy i při vyhotovování notářských zápisů o právních úkonech, je třeba vykládat v zájmu veřejné víry široce v tom

smyslu, že je třeba umožnit rovnocenné právní poučení všem, kteří právní úkon činí. Bez ohledu například na to, kdo notáře o pořízení tohoto notářského úkonu požádal, kdo za úkon platí. Také proto notářský řád nepovažuje žadatele o notářský úkon za klienta notáře. Jen důsledným uplatňováním nestrannosti ve spojení s předpokládanou odborností notáře lze eliminovat skutečnosti, jimiž lze narušit právní vztahy založené právním úkonem. Nejen omyl, neurčitost, nevážnost či nesvoboda, ale i tíseň nebo nezpůsobilost úkon vůbec činit. V neposlední řadě takovým postupem bude umožněna vnitřní spravedlnost právního úkonu. To vše ve své komplexnosti kvalifikuje notářský zápis k tomu, aby naplnil smysl veřejné listiny o právním úkonu. Listiny, která zakládá vůči každému plný důkaz o takovém projevu vůle a přenáší důkazní břemeno na toho, kdo ho popírá a tak fakticky omezuje případné spory z právních vztahů takto vzniklých. Taková listina, splňuje-li další předepsané náležitosti, má předpoklady být i exekučním titulem a titulem pro výkon rozhodnutí. Tím takový notářský zápis může nejen sporu předcházet, ale i potenciální spor přímo řešit.

Výjimky, základní předpoklady nesplňující

Jak již bylo uvedeno, i když je nyní stanoveno, že sepisování veřejných listin o právních úkonech a osvědčování právně významných skutečností (dodejme také veřejnými listinami – notářskými zápisy) je výkonem notářství, jsou jinými právními předpisy umožněny z tohoto ustanovení výjimky. V případě sepisování veřejných listin o právních úkonech jsou touto výjimkou exekutorské zápisy o dohodách o splnění pohledávky nebo jiného nároku se svolením k vykonatelnosti exekutorského zápisu, které jsou exekučním titulem a titulem pro výkon rozhodnutí, obdobně jako notářské zápisy o těchto dohodách. S poukazem na nynější § 2 notářského řádu se lze podívat, že v tomto případě vykonává notářství soudní exekutor. Důležitější však je posoudit, zda také tato listina, byť prohlášena za veřejnou listinu, skutečně obsahuje veřejnou víru, která je základním předpokladem veřejné listiny. Exekuční řád, na rozdíl od notářského řádu pro sepisování exekutorských zápisů, nestanoví nestrannost a dokonce ani nezávislost soudního exekutora. Nezávislost stanoví jen pro nucený výkon exekučních titulů (exekuční činnost). Nestrannost nepochybně ani být stanovena nemůže, neboť hlavní činnost exekutora, jímž je exekuční činnost, objektivně tuto nestrannost v případě sepisování exekutorských zápisů vylučuje. Soudní exekutor má ekonomický zájem na provedení exekuce, zájem na tom, aby na základě jím sepsaného exekučního titulu byla exekuce provedena. Stejně tak není pro soudního exekutora stanovena povinnost exekutorský zápis na jedné straně vyhotovit, je-li o to požádán, a na straně druhé takový úkon odmítnout, je-li v rozporu s obecně závaznými právními předpisy. Lze proto důvodně pochybovat o tom, zda je v exekutorských zápisech skutečně obsažena veřejná víra, která jediná opravňuje ke zvláštnímu postavení veřejných listin. Když už nic jiného, je těžko pochopitelné, že za těchto okolností se těší exekutorský zápis stejnému postavení jako notářský zápis, ač byl pořízen méně kvalifikovaným postu-

pem, nikoliv snad z hlediska odbornosti, ale z hlediska zajištění inkorporace veřejné víry do takové listiny. To platí samozřejmě i ohledně druhého typu exekutorského zápisu, kterým se osvědčuje stav věci či skutkový děj k prokázání nároků v řízení před soudy a jinými státními orgány.

Jde-li o osvědčování právně významných skutečností, tedy též o výkon notářství, výjimkou z ustanovení § 2 notářského řádu je i ověřování shody kopií s listinami a ověřování pravosti podpisů, které vykonává mimo jiné též Hospodářská komora a ryze ekonomický subjekt – držitel poštovní licence, bez toho, aby byla stanovena pro tyto subjekty alespoň povinnost nestrannosti a povinnost úkon provést nebo na druhé straně ho odmítnout.

Není zcela zřejmé, proč stát, který zřídil instituci notářství právě za účelem sepisování veřejných listin o právních úkonech a osvědčování právně významných skutečností, zachoval si pravomoc stanovit počet a umístění notářských úřadů a též státní dohled nad touto činností a stanovil pro výkon této činnosti dostatečná, oprávněně náročná a vysoce transparentní pravidla, tou samou činností pověřuje nyní i jiné subjekty. Necháme-li stranou i tuto úvahu, pak se ale jeví jako zcela nepochopitelné, že pro tutéž činnost, která má mít a skutečně má stejné právní důsledky jako výkon notářství, stanoví jiná pravidla, navíc podstatně méně rigorózní.

Využití veřejných listin v právním řádu a možnosti jejich dalšího uplatnění

Notářské zápisy jako veřejné listiny se uplatňují tam, kde stát má za to, že je žádoucí, aby bylo napevno postaveno, že právní skutečnost nastala a že právní úkon je nezpochybnitelný, a to vše zejména v zájmu ochrany třetích osob. V zahraničních právních úpravách je vedle důrazu na garanci v právu obchodních společností kladen většinou důraz na právní jistotu při převodech nemovitostí. Trh s nemovitostmi, i s ohledem na to, že především nemovitosti slouží k zajištění investic, je pokládán za jeden ze základních pilířů ekonomiky. Proto například v Německu, Francii, Itálii, Španělsku, Holandsku, ale i v Polsku je předepsán pro smlouvu o převodu nemovitosti notářský akt, tedy preventivní kontrola takové smlouvy, zajišťující právní jistotu. Vedle zákonem stanovené povinné formy notářského zápisu či povinného osvědčení notářem mohou účastníci právních vztahů použít tuto formu prakticky pro každý písemný právní úkon. Totéž platí v případě osvědčování právně významných skutečností a prohlášení.

Jak již bylo uvedeno, v českém právním řádu se veřejné listiny příliš neuplatňují. Jednak jejich obligatornost není častá a jednak se jejich postavení příliš nerespektuje v soudním a správním řízení. V případě notářských zápisů, potažmo exekutorských zápisů se svolením k vykonatelnosti, jsou tyto, jako tituly pro výkon rozhodnutí a exekuční tituly, zpochybňovány s poukazem též na to, že při jejich pořizování není zkoumán hmotněprávní titul a že osobě povinné se nedostává ochrany nestranného orgánu. Zapomíná se přitom na to, že notář (nikoli však soudní exekutor) při sepisování

notářského zápisu se svolením s jeho vykonatelností musí být nestranný a musí úkon případně odmítnout, odporuje-li obecně závazným právním předpisům. Z toho vyplývá, že bez přezkumu hmotněprávního úkonu je takový notářský úkon vyloučen a že ochrana dlužníka je zajištěna. Lze dodat, že od 1. 7. 2009 je umožněno sjednat vykonatelnost notářského zápisu přímo v notářském zápisu o právním úkonu, například o kupní smlouvě, v níž je stanovena splatnost kupní ceny do určité doby a ne jen až následnou dohodou věřitele a dlužníka ve formě dalšího notářského zápisu. Tedy přímo v hmotněprávním titulu a také tento notářský zápis je považován za evropský exekuční titul ve smyslu shora uvedeného nařízení o evropském exekučním titulu.

Příkladem stanovení povinné formy notářského zápisu jsou smlouvy o zúžení či rozšíření společného jmění mezi manžely nebo zástavní smlouvy, na základě nichž dochází ke vzniku zástavního práva zápisem do Rejstříku zástav. Důležité je též ustanovení § 78a občanského soudního řádu, které umožňuje zajištění důkazu již zmíněným notářským nebo exekutorským zápisem o skutkovém ději nebo o stavu věci. Dále se stanoví povinné osvědčení notářským zápisem některých právně významných skutečností, například průběhu nedobrovolných dražeb od stanovené výše vyvolávací ceny. Zejména se veřejné listiny prosazují v právu obchodních kapitálových společností a družstev, což je však dáno především nutným přizpůsobením se evropskému právu.

Právě předepsání notářských zápisů pro zakládání kapitálových společností, změny jejich zakladatelských dokumentů a další závažné akty a pro přeměny obchodních společností a družstev umožnilo následně zjednodušit a urychlit řízení ve věcech obchodního rejstříku. Je-li totiž právní skutečnost, na základě níž má dojít k zápisu do obchodního rejstříku doložena notářským zápisem, není třeba soudem tuto skutečnost přezkoumávat a lze zapsat změnu na základě notářského zápisu. Soudní rozhodnutí se nevydává. V této souvislosti se nabízí ještě dále celý proces zjednodušit v tom smyslu, aby soud nevedl ve věci zápisu na základě notářského zápisu soudní řízení vůbec, neboť jestliže se vede soudní řízení bez soudního přezkumu, jeví se naprosto zbytečným luxusem, navíc zdržujícím. Nebo dokonce, že by změny do obchodního rejstříku zapisovali přímo notáři, ihned po splnění předepsaných podmínek, což bývá často bezprostředně po sepsání příslušného notářského zápisu. Toto řešení, samozřejmě s využitím elektronického přenosu dat, by přineslo nejen další zrychlení zápisů, ale především značné časové a ekonomické úspory obchodním společnostem a v neposlední řadě i ekonomické úspory pro stát. V této souvislosti je třeba připomenout, že od 1. 7. 2009 lze vydávat z notářských zápisů i jejich elektronické stejnopisy, které jsou postaveny naroveň stejnopisům notářských zápisů listinných. Spolu se zápisem by notář elektronicky založil do sbírky listin obchodního rejstříku stejnopis notářského zápisu, dokládající zápis.

Právní úprava zápisů do obchodního rejstříku nabádá k obdobnému řešení v případě zápisů do katastru nemovitostí.

Jeví se možné, že by se nemuselo vést řízení o povolení vkladu v těch případech, kdy by smlouva o převodu nemovitosti byla sepsána ve formě notářského zápisu. Jak bylo shora uvedeno, stát pověřil notáře, aby sepsovali veřejné listiny o právních úkonech, a stanovil předpoklady jmenování notáře a pravidla pro sepsování takových listin, která mají zabezpečit nezpochybnitelnost právního úkonu jak skutkovou, tak i právní. Jeví se zvláštní, že takové listiny jsou v řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí postaveny naroveň všem ostatním listinám a jsou podrobeny v rámci správního řízení dalšímu přezkumu opět státem z obdobných hledisek, z jakých posuzuje úkon notář pověřený státem v rámci preventivní kontroly. Je přece nedůvodné, aby ten, kdo se rozhodl, že uzavře smlouvu o převodu nemovitostí ve formě notářského zápisu vyhotovenou státem určenou osobou a tuto službu zaplatil, aby jeho právní úkon, požívající postavení veřejné listiny byl podroben ještě dalšímu státnímu přezkumu a platil státu za tento další přezkum poplatek. Do důsledků vzato stát, který je za úkon notáře, jak bylo uvedeno shora, primárně odpovědný, si ještě tento úkon kontroluje prostřednictvím katastrálního úřadu. V našem právním prostředí je zřejmě nereálné následování naprosté většiny zemí kontinentálního právního systému stanovením obligatorní formy notářského zápisu pro smlouvy o převodech nemovitostí, či smlouvy o jejich zatížení. Na druhé straně však je snad vhodné a žádoucí při ponechání možnosti výběru formy umožnit při výběru rigorózní formy notářského zápisu se všemi z toho vyplývajícími shora popsány důsledky úlevu, spočívající v méně náročném přezkumu katastrálním úřadem, popřípadě k odstranění takového přezkumu vůbec.

Závěrem

Lze uzavřít, že veřejné listiny svým potenciálem, za předpokladu dodržení uvedených tradičních pravidel jejich pořizování, dávají široké možnosti pro pokojnou realizaci práva, vedoucí k jistotě právních vztahů, která je nepochybně jedním ze základních předpokladů rozvoje ekonomiky. Nelze také pochybovat o tom, že právní jistota podmiňuje vyšší úroveň vztahů společenských. Jak již bylo uvedeno, veřejné listiny, jako prostředek procesní prevence jsou jednoznačnou výhodou tohoto systému práva. V nynější ekonomické nejistotě, zvláště v konfrontaci s anglosaským právním prostředím, lze předpokládat, že budou nabývat na stále větším významu. Přitom však lze jen doufat, že nedojde k jejich devalvaci, jako k tomu došlo u nás v případě listin o ověření pravosti podpisů. Na jedné straně je téměř nesmyslné tzv. úřední ověření podpisu vyžadováno téměř na každém dokumentu a na straně druhé ověřovat podpisy mohou subjekty, u nichž nejsou zajištěny základní shora uvedené předpoklady a jejichž počet se bude zřejmě dále rozšiřovat. Vzhledem ke staleté tradici a skutečné své funkčnosti v plnění svého úkolu a vzhledem k dalším možnostem jejich využití si veřejné listiny takový přístup, vedoucí k jejich postupnému znehodnocení, jistě nezaslouží. ■

JUDR. MILOSLAV JINDŘICH,

NOTÁŘ V BENEŠOVĚ A ČLEN PREZIDIA NOTÁŘSKÉ KOMORY ČR

Objeďte své možnosti

Océ

VarioLink 2222c

VarioLink 2822c

VarioLink 3622c

Barevný tisk v kancelářském prostředí

**Printing for
Professionals**

Objeďte možnosti
barevného tisku
na multifunkčních
tiskárnách Océ.

www.oce.cz

info-cz@oce.com

Trestní právo daňové

Trestní právo daňové je rozvíjejícím se podoborem trestního práva a s ohledem na zahraniční zkušenosti se dá předpokládat, že i v budoucnu bude oborem stále důležitějším a významnějším.[1] Na rozdíl například od Rakouska neexistuje v České republice speciální zákon o trestním právu daňovém, což v praxi znamená, že všechna relevantní ustanovení týkající se trestního práva daňového nalezneme přímo v zákoně č. 40/2009 Sb., trestním zákoníku (dále jen „TrZ“). Mezi trestné činy daňové lze v České republice zařadit zejména následující trestné činy: „Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby“, „Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby“, „Nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení“, „Porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží“ a „Padělání a pozměnění předmětů k označení zboží pro daňové účely a předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti.“ V následujícím článku budou blíže zmíněny trestné činy Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby a Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby, jakožto zásadní trestné činy daňové a dále pak vývojová stádia trestné činnosti z hlediska trestných činů daňových a nakonec i související problematika účinné lítosti. Pouze pro úplnost je třeba na tomto místě ještě připomenout, že trestné činy daňové jsou trestnými činy úmyslnými a že pro oblast trestných činů daňových je relevantní především následující hranice výše škody: větší škoda (škoda dosahující částky nejméně 50 000 Kč), značná škoda (škoda dosahující

částky nejméně 500 000 Kč) a škoda velkého rozsahu (škoda dosahující nejméně částky 5 000 000 Kč). S ohledem na skutečnost, že TrZ je účinný od 1. 1. 2010, vychází článek z praxe, resp. judikatury podle zákona č. 140/1961 Sb. trestního zákona, účinného do 31. 12. 2009 s tím, že na některé rozdíly v daných úpravách bude v článku upozorněno.

I. Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 TrZ[2]

Podstatou tohoto trestného činu je, že pachatel jedná tak, aby příslušný orgán vyměřil daň (povinnou platbu) nižší, než je zákonem určená výše, anebo daň (povinnou platbu) nevyměřil vůbec. Zmíněné jednání může být aktivním, tzn. daňový subjekt například úmyslně zkreslí, zfalšuje určité doklady, ale může se jednat i o opomenutí takového konání, ke kterému byl daňový subjekt povinen. Takovou situaci může být případ, kdy daňový subjekt úmyslně nepodá daňové přiznání, ač k tomu byl dle zákona povinen.

Avšak o uvedený trestný čin se nejedná v případě, kdy daňový subjekt daňové přiznání podal, daň v něm deklaroval ve správné výši, ale následně ji neuhradil. Takové jednání není trestné ve smyslu TrZ a je postihováno prostřednictvím sankcí upravených v zákoně o správě daní a poplatků (dále jen „ZSDP“). Co se výše zkrácení týče, jedná se o rozdíl mezi částkou, kterou má poplatník podle příslušných právních norem uhradit, a částkou ve skutečnosti uhrazenou (resp. o neuhradenou částku v případě, kdy poplatník neuhradil nic). Pachatel tedy buď ve větším rozsahu povinné platby zkrátí, anebo na některé z povinných plateb vyláká výhodu. Vylákání neoprávněné výhody na některé z povinných plateb se bude týkat především problematiky vrácení nadměrného odpočtu DPH a spotřební daně. Na rozdíl od úpravy ve starém trestním zákoně, je nyní v TrZ tato dříve oddělená samostatná skutková podstata převedena do základní skutkové podstaty obsahující klasické zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Tím byla odstraněna dosavadní nemožnost sčítat vylákanou výhodu na povinné platbě se zkrácením daně, poplatku nebo podobné povinné platby, což má význam jak z hlediska naplnění základní skutkové podstaty, tak i z hlediska naplnění okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby.

Zatajení, resp. nezdanění příjmu dosaženého trestnou činností se nepovažuje za trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Hlavním důvodem je, že pachatele trestného činu nelze nutit, aby se pod hrozbou trestního stíhání za zkrácení daně doznal ke své vlastní trestné činnosti, ze které tento zatajený příjem pochází. Jedná se o tzv. zásadu nemo tenetur se ipsum accusare, ze které vychází i judikatura českého Nejvyššího soudu (např. R 53/1974 „Zatajení příjmu docíleného trestným činem v daňovém přiznání a neodvedení daně z takového příjmu nelze posuzovat jako zkrácení daně ve smyslu § 148 TrZ. Pachatel by se tím nepřímou nutil k oznámení své vlastní trestné činnosti, což je v rozporu se zásadou, že k doznání nesmí být obviněný donucován žádným způsobem (§ 92 odst. 1 TrŘ“).

Pachatelem, resp. spolupachatelem tohoto trestného činu může být každá fyzická osoba, která svým úmyslným jednáním zapříčiní, že povinná platba nebyla vybrána vůbec, resp. byla vybrána nižší, než měla být. Pachatelem, resp. spolupachatelem tedy může být například i daňový poradce, který za klienta odevzdává daňové přiznání, pokud úmyslně zkreslí údaje důležité pro správné vyměření daně.

V souvislosti s problematikou zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby je důležité upozornit na skutečnost, že soudy v trestním řízení nejsou vázány rozhodnutím správce daně, co se výše zkrácení daně týče, a proto může v praxi docházet k rozdílným závěrům soudů a správců daně co do výše zkrácení platby. Dokazování v daňovém řízení je mnohem volnější a širší ve srovnání s dokazováním v trestním řízení. Proto výsledky, k nimž v otázce rozsahu daňové povinnosti a jejího nesplnění dospěl v daňovém řízení správce daně, není možné bez dalšího přejímat do trestního řízení. Trestní řízení proto na rozdíl od daňového nezná a nemůže vycházet z alternativních způsobů stanovení dlužené daně, jako jsou například tzv. pomůcky. V trestním řízení je nutné postupovat dle příslušných ustanovení trestního řádu, kde je velký důraz kladen na práva obviněného, kterému musí být vina prokázána natolik jednoznačně, aby nezůstaly žádné pochybnosti, že dané jednání skutečně nastalo.

Zásadní novinkou v TrZ, která bezprostředně souvisí s problematikou trestního práva daňového, je zařazení trestného činu zkrácení daně pod taxativně vyjmenované trestné činy, na které se vztahuje povinnost jejich překažení (§ 367 TrZ Nepřekažení trestného činu). To znamená, že kdo se hodnověrným způsobem dozví, že jiný připravuje nebo páchá trestný čin zkrácení daně (kde hrozí škoda velkého rozsahu, tedy nejméně 5 000 000 Kč) a spáchání nebo dokončení tohoto trestného činu nepřekazí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta; stanoví-li TrZ na některý z těchto trestných činů trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším. Toto ustanovení proto může obecně znamenat značné ohrožení výkonu poradenské činnosti, jelikož na jeho základě může případně dojít k narušení důvěry ve vztahu mezi poradcem a jeho klientem, která je bezesporu jedním ze základních předpokladů výkonu poradenské činnosti. Bude proto určitě zajímavé sledovat, jak bude toto ustanovení v budoucnu v praxi aplikováno.

II. Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 TrZ [3]

U tohoto trestného činu je postihováno takové jednání, kdy pachatel (zaměstnavatel/plátce) neodvede sraženou daň, resp. ostatní dávky za svého zaměstnance (poplatníka). Pachatel v tomto případě nijak neskrývá svoji povinnost tyto platby odvést, nicméně přesto je úmyslně neodvede. Pachatelem tohoto trestného činu může být pouze zaměstnavatel/plátce daně. Daní se kromě daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků dle § 6 zákona o daních z příjmu rozumí i sražené zálohy na tuto daň. Dále může jít například o pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění. Neodvedením plateb se rozumí neodvedení té části, která připadá na zaměstnance, resp. poplatníka – nikoliv tedy neodvedení části za samotného plátce. Pachatelem může být zejména řídicí pracovník, jehož rozhodnutím došlo k úmyslnému neodvedení již sražených plateb. Od 1. 1. 2010 je v souvislosti s tímto trestným činem v TrZ nově zavedeno a postihováno i způsobení značné škody (značného prospěchu).

III. Vývojová stádia trestné činnosti

V souvislosti s trestním právem daňovým je důležité zmínit jednotlivá vývojová stádia trestné činnosti.

Příprava

Příprava k trestnému činu je vymezena jednak obecně, jako úmyslné vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu, a dále pak TrZ demonstrativně vyjmenovává nejtypičtější způsoby přípravného jednání, kterými jsou: organizování trestného činu; opatrování nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů k jeho spáchání; spolčení; srocení; návod a pomoc. V případě trestního práva daňového půjde například o takové jednání, které bude spočívat v opatrování podkladů pro budoucí nesprávné daňové přiznání v úmyslu zkrátit daň, a to ještě před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání.

Pokus

Pokus trestného činu je vymezen následujícími znaky: jednáním, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu; úmyslem spáchat trestný čin; nedostatkem dokonání. O pokus trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby se například bude jednat v případě, kdy pachatel úmyslně podá daňové přiznání s nesprávnými údaji (vedoucími ke zkrácení daně), avšak k vyměření nižší daně nedojde, neboť správce daně tuto skutečnost odhalí a daň následně vyměří v zákonné výši.

Dokonaný trestný čin

Trestný čin je považován za dokonaný, pokud jsou splněny všechny znaky daného trestného činu uvedené v zákoně. Pokud tedy pachatel svým úmyslným jednáním docílí toho, že mu daň v rozporu se zákonem nebyla vyměřena vůbec, resp. mu byla vyměřena v nižší než zákonné výši, bude se jednat o dokonaný trestný čin Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby (byla-li daň zkrácena ve větším rozsahu). V souvislosti s dokonaným trestným činem je zajímavé zmínit ještě trestný čin Nadržování, podle § 366 TrZ. V případě tohoto trestného činu se jedná o poskytnutí pomoci, která je však pachateli trestného činu poskytnuta právě až po dokonání trestného činu (a nebyla mu přislíbena před jeho spácháním). V případě trestných činů daňových se může jednat o situaci, kdy dojde k zatajení zkrácení daně například následným zfalšováním dokumentů v podobě antedatování faktur.

IV. Účinná lítost

Účinná lítost je jedním z důvodů zániku trestní odpovědnosti a je upravena v § 33 TrZ. V souvislosti s trestním právem daňovým se jedná o mimořádně významný institut. Pro jeho využití musí být splněny následující podmínky: musí se jednat o jeden z taxativně vyjmenovaných trestných činů; trestný čin musí být dokonán a pachatel musí dobrovolně škodlivému následku trestného činu zamezit nebo jej napravit nebo učinit o trestném činu oznámení v době, kdy škodlivému následku trestného činu mohlo

být ještě zabráněno (v souvislosti s trestním právem daňovým přichází při aplikaci účinné lítosti v úvahu především možnost zamezení, resp. nápravy škodlivého následku). V případě účinné lítosti se zánikem trestní odpovědnosti sleduje ochrana zvláště důležitých společenských zájmů před škodlivými následky (které lze i po dokonání trestného činu napravit, resp. zamezit). Ochrana těchto zájmů dává zákonodárce přednost před zájmem na potrestání pachatele – v případě trestního práva daňového je to zájem na správném vyměření daně a plnění daňové povinnosti. V souvislosti s trestným činem Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby a Nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení (který ve starém trestním zákoně mezi taxativně vyjmenovanými trestnými činy, na které se možnost účinné lítosti vztahovala, uveden nebyl) se uplatní obecná úprava účinné lítosti zakotvená v § 33 TrZ. V případě trestného činu Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby pak zvláštní forma účinné lítosti obsažená v § 242 TrZ.

Smyslem účinné lítosti tedy je, aby pachatel dostal možnost, svým aktivním jednáním svůj dřívější – pro společnost nebezpečný – čin dobrovolně odčinit. Tím, že za stanovených podmínek uhradí zkrácenou daň nebo jinou povinnou platbu, mu bude garantována beztrestnost a daná situace bude výhodná i pro stát, který tak obdrží finanční prostředky. Trestnost činu Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby zanikne (při splnění všech vyžadovaných podmínek) okamžikem uhrazení zkrácené daně, poplatku, resp. povinné platby. Při účinné lítosti je třeba zdůraznit prvek dobrovolnosti a určité vlastní aktivity, a proto k aplikaci účinné lítosti ve smyslu ustanovení § 33 TrZ dochází v důsledku jednání pachatele. Nicméně judikatura připouští, že užití účinné lítosti je možné aplikovat u trestného činu Zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby také v případě, že škodlivý následek trestného činu je napraven jinou osobou, tedy, že povinnou platbu uhradí jiná fyzická nebo právnická osoba – o účinnou lítost v takovém případě půjde ale jen tehdy, když pachatel sám svou aktivní činností přispěje k uhrazení povinné platby. Jak již bylo řečeno, o účinnou lítost se nebude jednat, pokud jednání pachatele nebude dobrovolné (např. zaplatí-li zkrácenou daň až poté, kdy mu bude sděleno obvinění ze spáchání trestného činu). V této souvislosti je především třeba odkázat na poměrně obsáhlou a stále se vyvíjející judikaturu, která postupně stanovila hranici, kdy ještě o dobrovolné jednání jde, a kdy už nikoli. Dobrovolnost takového jednání přitom například nemusí být narušena odhalením podezřelé skutečnosti ze strany správce daně.

Zajímavým problémem v souvislosti s účinnou lítostí je skutečnost, že TrZ a ZSDP stanoví rozdílnou promlčecí, resp. prekluzivní dobu, přičemž jak již bylo zdůrazněno, je trestní řízení na řízení daňovém nezávislé. Dle § 47 odst. 1 ZSDP nelze daň vyměřit ani doměřit či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde současně byla povinnost

Be in spirits

Rynglový destilát

Meruňkový destilát

Broskvový destilát

Jablečný destilát

Třešňový destilát

Švestkový destilát

Višňový destilát

Hruškový destilát

Špičková destilace přenáší do destilátu charakteristickou výraznou svěží vůni čerstvě rozkrojené máslové hrušky. Naše hruška je živá a intenzivní. Má sladký základ a pěkné harmonické tělo. Na patře je medově až sametově hebká a přechází do velmi pěkného zakončení kořeněným hruškovým tónem. Dlouhodobé zrání vytváří soulad typické vůně a lahodné chuti. Je vhodná ke konzumaci jako aperitiv i digestiv při svátečních příležitostech.

Značka RIPER® označuje exkluzivní řadu pravých čistých odrůdových ovocných destilátů, které jsou ojedinělým produktem na českém trhu, a které ocení hlavně náročnější zákazník. Výchozí surovinou je pouze výběr z vyzrálého a ručně vytríděného ovoce s vysokým obsahem cukru. Jednotlivé druhy ovoce a jejich odrůdy jsou ve všech fázích výroby (kvašení, destilace, zrání) zpracovávány přísně odděleně, tak aby se v konečném produktu projevila osobitá chuť příslušného ovoce, popřípadě jeho odrůdy, ročníku a oblasti. Při výrobě používáme tradiční metodu dvoustupňového pálení přímým ohněm. Vlastní destilace probíhá v klasickém měděném dvoukotlovém destilačním zařízení doplněném čistícím deflegmačním zařízením. Originální postup destilace zaměřený na kvalitu a ne na získané množství destilátu garantuje vysoce jakostní produkt, který svou jemnou chutí a vůní věrně zobrazuje charakteristické vlastnosti ovoce, ze kterého byl vyroben. Do takto získaného čistého jednodruhového destilátu se nepřidávají žádné umělé aromatické látky ani další chemické přísady.

www.riper.cz

Nabízíme:

- thajské masáže
- relaxační olejové masáže
- královské bylinné masáže
- čokoládové masáže
- medové masáže
- reflexologie chodidel
- těhotenské masáže
- peelingy a zábaly
- zeštíhlující masáže
- obličejová ošetření
- detoxikační masáže

TAWAN
thai massage centers

*“Vstupte
do světa výjimečných
thajských masáží...”*

Luce a David Krázkovi

Praha • Brno • Karlovy Vary • Špindlerův Mlýn
Mladá Boleslav • Konopiště • Hluboká n./Vl.

www.tawan.cz

daňové přiznání nebo hlášení podat – tato lhůta je prekluzivní, tzn., že po jejím uplynutí právo státu dlužnou daň vyměřit či doměřit jako takové zaniká. Promlčecí doba dle TrZ je však delší než v případě ZSDP a např. podle § 34 odst. 1, písm. c) TrZ trestní odpovědnost za trestný čin zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí 10 let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně 5 let. Pachatel trestného činu Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, který by chtěl využít ustanovení o účinné lítosti dle TrZ a zajistit si tak beztrestnost, musí příslušnému správci daně uhradit zkrácenou daň za všechna období, která ještě nejsou dle TrZ promlčena. Tím by z pohledu trestního práva mělo – při splnění všech předpokladů – dojít k napravení škodlivého následku a trestnost činu by měla zaniknout. Není ovšem zcela zřejmé, jak se v této situaci zachová správce daně, který je vázán citovaným ustanovením § 47 odst. 1 ZSDP. V daném případě by to totiž pravděpodobně znamenalo, že daňový subjekt (pachatel) by měl následně nárok na vrácení částky, která je z pohledu ZSDP již prekludována, tzn. právo na její vyměření již zaniklo. Účinky účinné lítosti dle ustanovení § 33 TrZ by však přesto měly zůstat zachovány. V dostupné odborné literatuře ani judikatuře není bohužel obdobný případ řešen, proto je nutné vyčkat, jak by byl vyřešen v rámci rozhodovací praxe soudů.

V této souvislosti je však důležité upozornit na § 148 Daňového řádu,[5] který bude účinný od 1. 1. 2011 a který upravuje je lhůty pro stanovení daně. V odstavci 6, resp. 7 stanoví:

- „V důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu, lze daň stanovit do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.“
- „Pokud daňový subjekt podá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení a současně tvrzenou daň včetně jejího příslušenství uhradí, je-li toho třeba pro zánik trestnosti daňového trestného činu z důvodu účinné lítosti, lze daň stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.“

Tato úprava v Daňovém řádu řeší – na rozdíl od současné úpravy v ZSDP – výše popsanou problematiku rozdílnosti lhůt v TrZ a ZSDP. Avšak ani tato úprava není zcela bez problémů, neboť neupravuje postup správce daně v případě, kdy bude například formou mimořádných opravných prostředků pravomocné rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu zrušeno. I v tomto případě je proto nutné vyčkat, jak bude ustanovení v praxi aplikováno.

V souvislosti s účinnou lítostí je třeba se ještě krátce zastavit u již zmiňované zvláštní formy účinné lítosti, která platí pro případy spáchání trestného činu Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby a je upravena v § 242 TrZ. Dle tohoto ustanovení trestnost trestného činu Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby TrZ zaniká, jestliže pachatel svou povinnost dodatečně splnil dříve, než soud prvního stupně počal vyhlašovat rozsudek. Ve srovnání s ustanovením § 33

TrZ je zájem na dodatečné úhradě neodvedené daně natolik zásadní, že v daném případě není nutná dobrovolnost takového jednání, tzn., že pachatel tak může činit pod hrozbou trestního stíhání, resp. bezprostřední hrozbou odsouzení, neboť má k úhradě svých povinností čas prakticky až do vynesení verdiktu trestního soudu prvního stupně (k danému nepoměru podmínek pro naplnění podmínek účinné lítosti se vyjádřil Ústavní soud v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 3093/08).

V. Závěr

Cílem tohoto článku bylo nastínit rizika, která si mnozí při své každodenní činnosti často ani neuvědomují. Přesto, že se v případě trestního práva daňového jedná o trestné činy, kde je vyžadován úmysl pachatele, nelze pominout, že postačuje úmysl nepřímý, tzn., že pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného TrZ, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn. Oblast trestního práva daňového je v České republice – na rozdíl od zahraničí – občas nezaslouženě na okraji zájmu odborné veřejnosti. Je to možná dáno mimo jiné tím, že pro právníky, resp. advokáty, se jedná o téma příliš ekonomické a naopak pro ekonomy, resp. daňové poradce, zase o téma příliš právní. Přitom právě trestní právo daňové patří například u našich sousedů v Rakousku nebo Německu k oborům, které jsou ve středu zájmu nejenom odborné veřejnosti.

VI. Výběr z judikatury

■ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. října 2006, sp. zn. 7 Tdo 1270/2006:

„I. Ze znění citovaného ustanovení vyplývá, že okruh osob, které mohou být pachatelem trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 tr. zák. není nijak omezen, zejména ne na účastníky daňového nebo celního řízení. Pachatelem může být kdokoli, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň nebo clo nebyly jemu nebo komukoli jinému vyměřeny v souladu se zákonem a daň či clo zkrátí ve větším rozsahu (v rozsahu odpovídajícím značné škodě).“

■ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. ledna 2006, sp. zn. 8 Tdo 1525/2005:

„Trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 tr. zák. spočívajícího ve zkrácení cla ve větším rozsahu se může dopustit i pachatel, který jako statutární orgán obchodní společnosti odpovědný za provozování soukromého celního skladu zřízeného pro tuto společnost provedl změnu režimu dovezeného zboží podléhajícího clu a uloženého v tomto skladě (např. rozhodl o vyskladnění neprocleného zboží do volného oběhu a o jeho prodeji), pokud uvedenou změnu zatajil celním orgánům, takže v jejím důsledku nebylo vyměřeno clo na takové zboží.“

Překážkou spáchání uvedeného trestného činu není ani skutečnost, že celní dluh, jehož se týká zkrácení cla, byl zajištěn ručením.“

■ **Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. září 2005, sp. zn. 10 To 325/2005:**

„II. Pokud byly v případě trestného činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení, na zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti podle § 147 tr. zák. dlužné částky za uvedené neuhrazené povinné platby zaplacený až prostřednictvím exekuce bez přičinění obviněného, nebudou v této části podmínky účinné lítosti ve smyslu § 147a tr. zák. splněny. O účinnou lítost může jít jen tehdy, jestliže pachatel nějakým způsobem zajistí nebo přispěje k tomu, aby dlužné platby byly uhrazeny, byť i jinou osobou, popřípadě právnickou osobou, za kterou jednal.“

■ **Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. ledna 2001, sp. zn. 7 Tz 298/2000:**

„Podmínky účinné lítosti ve smyslu § 66 tr. zák. mohou být u trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 tr. zák. splněny i v případě, kdy pachatel přikročil k napravení škodlivého následku trestného činu bezprostředně poté, co finanční úřad u něho získal první poznatek o podezřelých okolnostech, která by však sama o sobě nestačila k závěru, že byl spáchán trestný čin, ale mohla být důvodem k dalším úkonům ze strany finančního úřadu.“

■ **Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. března 1999, sp. zn. 4 Tz 173/1998:**

„Užití účinné lítosti podle § 66 písm. a) tr. zák. je možno aplikovat u trestného činu zkrácení daně, poplatku a jiné podobné dávky podle § 148 tr. zák. i v případě, že škodlivý následek trestného činu je napraven jinou osobou, tedy, že povinnou platbu uhradí jiná fyzická nebo právnická osoba, avšak o účinnou lítost půjde jen v případě, kdy pachatel sám svou aktivní činností přispěje ke splnění povinné platby.“

■ **Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 1999, sp. zn. 5 Tz 165/1998:**

„1. Jednání považované za zkrácení daně ve smyslu § 148 odst. 1 TrZ, včetně rozsahu tohoto zkrácení, musí orgány činné v trestním řízení dokazovat z úřední povinnosti stejně tak, jako naplnění všech znaků skutkové podstaty jakéhokoliv jiného trestného činu. Platí zde tedy zásada oficiality (§ 2 odst. 4 TrŘ) a zásada vyhledávací (§ 2 odst. 5 TrŘ). Důsledkem toho pak je, že obviněný není povinen prokazovat svoji nevinu, ale naopak, platí presumpce nevinu (§ 2 odst. 2 TrŘ) a ze skutečnosti, že obviněný zůstal nečinný, nelze usuzovat na jeho vinu. Z uvedených zásad mimo jiné plyne, že v trestním řízení obviněný nemá tzv. důkazní břemeno, na jehož podkladě by byl povinen o své újmě prokazovat, resp. vyvracet určité skutečnosti, které mají vliv na rozhodnutí o jeho vině. To platí na rozdíl od řízení daňového, v němž má daňový subjekt povinnost prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván (§ 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve

znění pozdějších předpisů). Jestliže tak daňový subjekt neučiní a daňovou povinnost není možno stanovit dokazováním (podle § 31 odst. 1 až 4 cit. zák.), je správce daně oprávněn stanovit daňovou povinnost za použití pomůcek, které má k dispozici nebo které si obstará bez součinnosti s daňovým subjektem (§ 31 odst. 5, 6 cit. zák.).

2. Z hlediska toho, k čemu může správce daně přihlížet, je dokazování v daňovém řízení mnohem volnější a širší ve srovnání s dokazováním v trestním řízení, v němž je třeba navíc vždy prověřit i obhajobu obviněného. Proto výsledky, k nimž v otázce rozsahu daňové povinnosti a jejího nesplnění dospěl v daňovém řízení správce daně, nelze bez dalšího přejímat do trestního řízení a toliko na jejich podkladě není možné vyvozovat trestní odpovědnost za trestný čin podle § 148 TrZ. Orgány činné v trestním řízení jsou však povinné vypořádat se i se závěry, k nimž případně dospěl v otázce zkrácení daně příslušný správce daně, a s podklady, které k jeho rozhodnutí vedly. Pokud orgán činný v trestním řízení učinil v těchto směrech odchylný závěr od vyjádření či rozhodnutí správce daně, musí mít pro takový postup dostatečnou oporu v provedených důkazech a ve svém rozhodnutí ho náležitě odůvodnit.

3. Podmínkou uplatnění účinné lítosti podle § 66 TrZ je mimo jiné dobrovolné jednání pachatele, který tak činí z vlastní vůle, na základě svobodného rozhodnutí, a nikoli pod tlakem hrozícího trestního stíhání či s vědomím, že jeho trestný čin je již prozrazen. V konkrétním případě nemusí být vyloučeno, aby byla dobrovolnost jednání pachatele trestného činu podle § 148 TrZ shledána i v dodatečném zaplacení zkrácené daně na základě platebního výměru vydaného správcem daně po zjištění daňového nedoplatku (resp. neoprávněného odpočtu daně). Půjde však o případy výjimečné, kdy lze z určitých důvodů pachateli tolerovat, že se zaplacením daňového nedoplatku vyčkával až na rozhodnutí správce daně, pokud ke zkrácení daně došlo např. v důsledku nejednoznačného znění právních předpisů, nejednotného postupu finančních orgánů, nejednoznačného posouzení povahy některého skutečného zdanitelného plnění apod. O takový případ se nebude jednat a dobrovolnost jednání nelze dovodit, jestliže platba či jiné plnění, v souvislosti s nímž došlo ke zkrácení daně, bylo jen fiktivně vykázáno, k jeho uskutečnění vůbec nedošlo a pachatel pouze vyčkává, zda tuto fiktivnost správce daně odhalí či nikoli.“

■ **Rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 28. července 2009, sp. zn. IV. ÚS 3093/08:**

„14. Trestní zákon zná, mimo obecné ustanovení o účinné lítosti v § 66, rovněž speciální ustanovení o účinné lítosti uvedené v § 147a, které se týká výhradně trestného činu neodvedení daně dle § 147 trestního zákona. V § 147a trestního zákona je lhůta, v níž je možné projevit účinnou lítost, ukončena počátkem vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně. V typově shodné trestné činnosti, definované v § 147 a 148 trestního zákona, považuje Ústavní soud pojem „neodvedení“

za terminologicky významnější zásah do chráněného zájmu státu. Tomuto pojmu je přitom zvláštním ustanovením poskytnuta přesně definovaná lhůta pro uplatnění účinné lýtosti. Naopak terminologicky užšímu pojmu ‚zkrácení‘ je poskytnuta pouze obecná ochrana, v níž není lhůta zákonem stanovena. Ústavní soud proto považuje za nepřipustné, aby lhůty k uplatnění účinné lýtosti, byly pro obdobnou trestnou činnost tak rozdílné. Zvláště pak v případě, kdy přísnější je interpretace obecného ustanovení § 66 trestního zákona než zákonné vymezení v § 147a trestního zákona.

15. Z dikce zákona je zjevné, že v případě trestného činu zkrácení daně nastává reálná hrozba trestního stíhání vždy v okamžiku jeho spáchání. Jakékoliv jednání pachatele je tedy možné považovat za jednání pod reálnou hrozbou trestní sankce. Podle judikatury Nejvyššího soudu by přesto mohla účinná lýtost být akceptována, pokud by k ní došlo ještě před ukončením kontroly správce daně a nikoliv až poté. Dobrovolnost jednání přitom není vyloučena jen proto, že pachatel jednal pod vlivem obavy z možného trestního stíhání. Tato obava nijak nevyklučuje dobrovolnost napravení škodlivého následku trestného činu. I jednání, které je motivováno snahou odvrátit trestní stíhání může být dobrovolné. Vždy záleží na konkrétních okolnostech případu, například s jakou bezprostředností trestní stíhání hrozí (viz i NS 1/2001-T14; R 35/2001).

16. Při rozhodování v konkrétní věci však Nejvyšší soud ČR vycházel ze svojí předchozí judikatury, již zmíněného rozhodnutí kolegia ze dne 19. října 2006, a dále z rozhodnutí sp. zn. 3 Tz 119/98, podle kterého: ‚Nejde o dobrovolné napravení škodlivého následku a tedy o účinnou lýtost jako okolnost zániku trestnosti činu podle § 66 písm. a) trestního zákona, pokud pachatel trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 trestního zákona daň uhradil až na základě kontroly provedené správcem daně, již bylo jeho úmyslné zkrácení daně odhaleno.‘ S takto restriktivním výkladem však Ústavní soud nemůže souhlasit a to tím spíše, pokud považuje Nejvyšší soud ČR za významné ‚jestliže pachatel napravil škod-

livý následek trestného činu v době, kdy mu z jeho hlediska trestní stíhání bezprostředně ještě nehrozilo, pak dobrovolnost jeho jednání ve smyslu § 66 trestního zákona není vyloučena, i když jednal obecně z obavy před trestním stíháním, avšak nikoliv pod vlivem konkrétně již hrozícího nebo zahájeného trestního stíhání.‘ (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tz 289/2000).

17. Ustanovení § 66 trestního zákona je zvláštním projevem vůle zákonodárce, v němž deklaroval, že pro stát, proti němuž jsou namířené v citovaném ustanovení uvedené trestné činy, je jednoznačně výhodnější, dojde-li k nápravě, uvedení v původní či pokojný stav, než takové jednání trestat. Zákonodárce projevil snahu pomoci pachateli trestné činnosti opustit jinak bezvýhodnou situaci, do níž se dostane ten, kdo se sice dopustil trestného jednání, jehož důsledky však stát doposud nepocítil. V opačném případě by pachatele nic nemotivovalo k odstranění protiprávního stavu. Přitom důsledky a dopad trestného činu by měl nepochybně závažnější důsledky, než nepotrestání pachatele.

18. V projednávané věci tedy Ústavní soud sdílí přesvědčení, že institut účinné lýtosti na jedné straně vedl k bezproblémovému uhrazení daňového dluhu a následně i příslušné sankce; na straně druhé však nevedl k deklarovanému prominutí jednání. Jinými slovy jednoduše řečeno, stát slíbil, prostřednictvím zákona, beztrestnost výměnou za peníze, avšak po jejich obdržení svůj slib nedodržel. Takový přístup považuje Ústavní soud za nepřiměřenou restrikcí.

19. Taková situace nastala i v projednávaném případě. Je zjevné, že pokud by bylo ustanovení o účinné lýtosti aplikováno před podáním obžaloby, případně po vydání zprošťujícího rozsudku krajského soudu, byl by ekonomický přínos již udělené sankce, která byla stěžovatelce uložena, a kterou bezprostředně uhradila, vyšší, než za stávajícího stavu řízení.“ ■

JUDR. ONDŘEJ TRUBAČ, PH.D., LL.M., ADVOKÁT,
HAVEL & HOLÁSEK S.R.O., ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

[1] V České republice byly k dané problematice uspořádány již dvě Mezinárodní konference trestního práva daňového, ze kterých byly následně vydány sborníky [viz Zatloukal, T. (ed.). Trestní právo daňové. Sborník příspěvků z I. mezinárodní konference konané 27. října 2006. Praha: C. H. Beck, 2007; a Vorlíčková, L. (ed.). Trestní právo daňové. Sborník příspěvků z II. mezinárodní konference konané 18. února 2008. Praha: C. H. Beck, 2008].

[2] Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby

- (1) Kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti.
- (2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán:
 - a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nejméně se dvěma osobami,
 - b) porušil-li k usnadnění takového činu úřední uzáveř, nebo
 - c) spáchá-li takový čin ve značném rozsahu.

(3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 ve velkém rozsahu.

- [3] Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby
 - (1) Kdo jako zaměstnavatel nebo plátec ve větším rozsahu nesplní svoji zákonnou povinnost za zaměstnance nebo jinou osobu odvést daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistné na zdravotní pojištění, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.
 - (2) Stejně bude potrestán, kdo jako zaměstnavatel ve větším rozsahu nesplní svoji zákonnou povinnost odvést pojistné na úrazové pojištění zaměstnanců.
 - (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, získá-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.
 - (4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, získá-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

[4] Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád

[5] Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád

Nová funkce datových schránek po 1. 1. 2010 – soukromá komunikace

ROK 2009 ZNAMENAL PRO PODNIKATELE I VEŘEJNOU SPRÁVU REVOLUCI Z HLEDISKA VZÁJEMNÉ KOMUNIKACE V PODOBĚ NÁSTUPU NOVÉHO POVINNÉHO KOMUNIKAČNÍHO NÁSTROJE – TZV. DATOVÝCH SCHRÁNEK. ZATÍMCO ZEJMÉNA SOUDY A STÁTNÍ ÚŘADY JEŠTĚ BOJUJÍ S NOVÝMI PRACOVNÍMI POSTUPY, SPISOVÝMI SLUŽBAMI APOD., OD 1. LEDNA JE TU DALŠÍ NOVINKA, TENTOKRÁT VŠAK DOBROVOLNÁ.

Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění, který datové schránky do právního řádu České republiky zavedl, předpokládá v ustanovení § 1 odst. 1 písm. b) tzv. dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob prostřednictvím datových schránek. Podrobněji pak tuto novinku upravuje § 18a citovaného zákona. Obě ustanovení nabývají dle zákona č. 190/2009 Sb. účinnosti dnem 1. ledna 2010.

Zákonodárce tím rozšiřuje možnosti využití datových schránek, neboť do 31. 12. 2009 bylo možné prostřednictvím datové schránky komunikovat pouze mezi orgány veřejné moci a fyzickými či právnickými osobami s tím, že tuto komunikaci hradil provozovatel informačního systému datových schránek stát.

Po 1. lednu 2010 bude moci kterýkoliv uživatel datové schránky povolit přijímání datových zpráv od jiných fyzických či právnických osob do své datové schránky. K tomu, aby mohl sám odesílat takové soukromé zprávy, však musí mít aktivovanou placenou službu odesílání datových zpráv. Tuto komerční službu poskytuje uživatelům datových schránek pod názvem Poštovní datová zpráva (PDZ) provozovatel informačního systému datových schránek, kterým je ze zákona Česká pošta, s. p. Tyto PDZ je však možné odesílat pouze do datových schránek těch uživatelů, kteří přijímání PDZ povolí, což tuto službu podstatně odlišuje např. od běžného e-mailu, kde se automaticky předpokládá možnost oboustranné komunikace. PDZ tak můžete odesílat, aniž byste umožnili PDZ do své datové schránky přijímat.

Uživatel datové schránky může službu PDZ objednat prostřednictvím internetových stránek České pošty. Po zadání ověřovacího PIN kódu zasláného Českou poštou a udělení souhlasu s obchodními podmínkami může uživatel službu na základě takto vzniklé smlouvy využívat.

Do 30. 6. 2010 však platí zákonné omezení obsahu těchto datových zpráv – je možné zasílat pouze faktury a obdobné žádosti o zaplacení, jak uvádí zákon č. 190/2009 Sb. ve svých přechodných ustanoveních. Toto omezení je však problematické ze dvou důvodů – i) právní řád České republiky postrádá definici faktury a ii) obsah datové zprávy si může zobrazit jedině adresát. Jediná stížnost na „nepovolený“ obsah datové zprávy tak může pocházet pouze od adresáta.

Za zasílání PDZ pak odesílatel platí ceny dle aktuálního ceníku České pošty. Platí se za odeslané datové zprávy bez ohledu na jejich doručení. Doručením rozumí zákon a obchodní podmínky České pošty okamžik, kdy si uživatel datové schránky takovou zprávu otevře, resp. její otevření je podmíněno potvrzením doručení. Nefunguje zde tedy fikce doručení, jako je tomu u datových zpráv zasílaných ze strany orgánů veřejné moci, kdy se za okamžik doručení považuje přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, případně 10 dní ode dne dodání dokumentu do datové schránky (§ 17 odst. 3, 4 zákona 300/2008 Sb.).

Datové schránky tak s novým rokem vstupují do nové komerční éry a lze předpokládat, že se stanou běžným komunikačním prostředkem pro zaručenou a ověřenou komunikaci zejména mezi obchodníky. ■

MGR. ONDŘEJ CHMELA

Malé zamýšlení nad použitím rozhodčích doložek

Nelze si nevšimnout, že rozhodčí doložky zažívají v posledních letech v České republice velký boom. Na jedné straně jsou, jak to už bývá většinou se vším, lidé, kteří je kritizují, na straně druhé bývají ti, kteří na ně nejen kvůli jejich „smyslu“ nedají dopustit. Není žádné novum, že rozhodčí doložky představují v dnešní době rychlejší řešení sporů stran smlouvy oproti soudnímu řízení a že právě tento institut je pro klasické soudy při řešení sporné agendy poměrně velkou úlevou.

Co však je smyslem rozhodčích doložek? Umožnit stranám smlouvy delegovat rozhodování jejich sporů z pravomoci státních soudů do rukou rozhodce(ů), a to například z důvodů větší rychlosti řešení sporu, profesní odbornosti rozhodce(ů), nebo z důvodů procesních zvláštností rozhodčího řízení.

V praxi však poměrně často nastává situace, kdy některá strana smlouvy nemá „vůli“ k takové delegaci rozhodovacích pravomocí, avšak silnější strana uzavření rozhodčí doložky stanoví jako podmínku sine qua non k uzavření smlouvy samotné. Právě v těchto případech, kdy se z povahy smlouvy presumuje ztráta tzv. „vyváženosti“ stran (zejména spotřebitelské smlouvy), je pro zachování možné použitelnosti tohoto institutu potřeba zvýšené ochrany před jeho zneužitím v neprospěch slabší strany smlouvy.

Z uvedeného tedy vyplývá, že může nastat situace, kdy strana, která doložku ať již z jakéhokoli důvodu použít nechce (např. nedůvěra v něco, co není samotným státem rozhodováno, nedůvěra v právní kvalifikaci rozhodce, zvláštní procesní

pravidla, nízká předvídatelnost výsledku rozhodnutí nebo, jak bývá často bagatelizováno, strana nechce předem svěřit rozhodování své vlastní záležitosti do rukou rozhodujícího subjektu, jenž běžně spolupracuje s protistranou a je na ní, byť mnohdy v zanedbatelné míře, ekonomicky navázaný), nakonec smlouvu, jejíž součástí je rozhodčí doložka, kvůli nejruznějším okolnostem uzavře (být s vnitřní výhradou). Může také tedy dle okolností konkrétního případu nastat situace, kdy svoboda vůle jedné ze stran při uzavírání rozhodčí doložky jako dvou či vícestranného právního úkonu bude absentovat. Pokud bychom na to vztáhli ustanovení občanského zákoníku (prostor tohoto článku neumožňuje ale otázku aplikovatelnosti občanského zákoníku zodpovědět), byla by dána neplatnost takovéto doložky dle § 37 ObčZ především v případě, že by tento úkon byl učiněn v důsledku psychického donucení (nátlaku). Pokud by ale nebyly naplněny podmínky absolutní neplatnosti pro absenci svobodné vůle, přicházela by v úvahu i neplatnost pro rozpor s dobrými mravy dle § 39 ObčZ. Nebylo by možné vyloučit ani uzavření rozhodčí doložky v tísní, zakládající dle § 49 ObčZ právo od smlouvy odstoupit.

Co bývá za neochotou k uzavření rozhodčí doložky? Osobně se domnívám, že většina subjektů odmítajících rozhodčí doložky ve smlouvách tak nečiní z důvodů, že by tyto subjekty nechtěly v budoucnu dostát svým závazkům, nebo snad, že již předem vědí o sporu, jehož vyřízení by chtěly co nejvíce oddálit. Většinou jde spíše o jakousi skepsi a nedůvě-

ru k rozhodčímu řízení, přesněji spíše k soukromým rozhodčím společnostem stojícím spíše blíže k té silnější straně nežli v samotném středu, jak je pochopitelně vždy při rozhodování žádoucí.

Je tedy ve veřejném zájmu, aby v případě uzavření smlouvy byl případný spor stran vždy řešen za přísných podmínek rovnosti a v souladu s přiměřeným jednacím řádem. Není však rozhodčí doložka jako rozhodčí doložka. Zatímco rozhodčí doložka, jež obsahuje odkaz na stálý rozhodčí soud, stejně tak jako doložka, jež odkazuje na zákon o rozhodčím řízení (dále jen „Zákon“), nečiní v praxi vážnější problémy a tyto doložky jsou českými soudy obecně považovány vzhledem k „jasným procesním pravidlům zákona“ a vzhledem k zákonné regulaci stálého rozhodčího soudu za tzv. bezproblémové, a to (zřejmě) i v situaci, kdy tyto doložky jsou obsaženy ve spotřebitelských smlouvách, resp. v jejich obchodních podmínkách.

Opačná situace je však u rozhodčích doložek odkazujících na soukromé rozhodčí společnosti. Není třeba zmiňovat, že zákonem regulovaný stálý rozhodčí soud požívá u většiny osob vyšší stupeň důvěry nežli soukromá rozhodčí společnost, která může být viditelně spjata s protistranou smlouvy, nebo má např. svá zvláštní procesní pravidla a poplatkové řády obsaženy pouze v elektronické podobě na svých internetových stránkách. Není vzácnou výjimkou, že silnější strana smlouvy přesto nepřipouští diskusi o subjektu, jenž bude její spor rozhodovat, a z nejrůznějších důvodů do smluv automaticky vkládá „spolupracující“ soukromou rozhodčí společnost, jak tomu bývá zejména u spotřebitelských smluv. Ze specifické povahy rozhodčí doložky tomuto jednání dohromady nelze zabránit.

Právě v těchto situacích je ve veřejném zájmu žádoucí zvýšená ochrana slabší strany, aby v případě, že spor bude řešen v rozhodčím řízení skrze soukromou společnost, bude tak učiněno za přísných podmínek rovnosti (co do výběru rozhodců) a v souladu s přiměřenými procesními pravidly, s nimiž se obě strany prokazatelně seznámily tak, jak tomu je u stálých rozhodčích soudů či v řízeních podle pravidel upravených v Zákoně. Tímto by totiž bezesporu došlo i k větší důvěře veřejnosti v tyto soukromé společnosti.

Obdobně judikoval Nejvyšší soud České republiky a Vrchní soud v Praze, zabývající se právě rozhodčími doložkami odkazujícími na soukromé rozhodčí společnosti. Nejvyšší soud i Vrchní soud v Praze shodně judikovaly, že vzhledem k tomu, že soukromé rozhodčí společnosti nejsou k rozhodčí činnosti zřízeny na základě zákona a není u nich ani zákonem regulována možnost vytvářet svá „vlastní pravidla“ a současně není zákonem uložena povinnost tato pravidla publikovat v Obchodním věstníku (jak je tomu naopak u stálých rozhodčích soudů), není možné, aby rozhodčí doložka pouze odkazovala na jednacím či poplatkový řád takové soukromé rozhodčí společnosti, přičemž tyto by se tímto automaticky staly součástí takové rozhodčí doložky, a tedy závaznými pro obě strany.

V případě, kdy si tedy strany chtějí v rámci rozhodování soukromé rozhodčí společnosti sjednat rozdílný způsob procesu rozhodování, než je stanoven v Zákoně, musí tento způsob popsat v rámci samotné rozhodčí doložky v tzv. procesní smlouvě. Stejně tak se bude postupovat v souvislosti s případnými poplatky a výběrem rozhodců. Je třeba také zdůraznit, že zmíněná nedostatečnost pouhého odkazu na jednacím řád či poplatkový sazebník nemůže být podle uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu zhojena ani samotným prohlášením stran v rozhodčí doložce, že jsou s těmito pravidly „seznámeny“. Je tedy evidentní, že soudy se v těchto případech snaží jakožto orgány interpretující a aplikující právo pomocí svých rozhodnutí (mnohdy argumentačně ne úplně šťastně) dotvářet právo – za účelem „spravedlivějších“ podmínek pro slabší stranu smlouvy.

Osobně se domnívám, že samotné rozhodčí řízení je za přísnějších a preciznějších podmínek cesta správným směrem. Je vždy pouze na stranách smlouvy (v rámci smluvní svobody), jestli se k řešení sporů tímto způsobem uchýlí, respektive jestli spolu za konkrétních okolností smlouvu uzavřou, či nikoli. Současně je však třeba zajistit, aby v případě, kdy „slabší“ strana smlouvy z povahy věci nemůže příliš ovlivnit použití rozhodčí doložky, nedocházelo v takovýchto případech k jejímu „zneužívání“ a spor byl vždy řešen za podmínek rovnosti a v souladu s přiměřeným jednacím řádem (procesními pravidly), s nímž se obě strany prokazatelně seznámily.

Bude-li spor řešen u soukromé rozhodčí společnosti, jak tomu bývá u spotřebitelských smluv nejčastěji, měly by být veškeré rozdíly oproti Zákonu uvedeny přímo v rozhodčí doložce tak, aby se s nimi mohla slabší strana řádně seznámit již ve smlouvě. Dále by měly být poskytnuty zákonné záruky rovnosti stran (např. v podobě kogentní úpravy procesu rozhodování pro určité typy smluv nebo kvalifikačních požadavků na rozhodce pro určité druhy smluv). Je-li totiž jediným úmyslem silnější strany smlouvy „rychlejší“ rozhodování, neměly by jakékoli podmínky pro používání rozhodčích doložek činit nikomu nejmenší obtíže.

Současně si na závěr dovoluji ještě podotknout, že vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že jakékoli paušální, absolutní zakazování použití všech druhů rozhodčích doložek namísto samotného precizování (ve shora uvedeném smyslu) právní úpravy jejich používání není cestou správným směrem a může mít z pochopitelných důvodů pro všechny strany velice nepříznivé důsledky. Cílem zákonodárce by tedy mělo být naopak posílení důvěry široké veřejnosti v rozhodčí řízení jeho preciznější regulací tak, aby rozhodčí řízení bylo v širší míře považováno za vhodnou alternativu k obecným soudům a nedocházelo na základě judikatury k možné právní nejistotě. ■

CMS Cameron McKenna v.o.s.

MGR. BOŘIVOJ LÍBAL

CMS CAMERON MCKENNA V. O. S.

RENOMIA

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI POJIŠTĚNÍ A RISK MANAGEMENTU

Největší pojišťovací makléř v České republice

Zastupování zájmů klienta s cílem
realizovat optimální řešení

Významné reference a zkušenosti
se všemi obory podnikání

Speciální služby pro právníky a právní kanceláře

Člen světové sítě pojišťovacích makléřů
Worldwide Broker Network (WBN)

PŘÍNOSY SPOLUPRÁCE S NÁMI:

- Nejvýhodnější ceny pojištění
- Úspora nákladů a administrativy
- Optimální pojistné krytí
- Vysoce kvalitní služby
- Rychlé řešení škod
- Mezinárodní služby
- Nezávislý výběr stabilních pojistitelů

**VYUŽIJTE MOŽNOST SNÍŽIT NÁKLADY
VAŠÍ SPOLEČNOSTI NA POJIŠTĚNÍ
INDIVIDUÁLNÍ PÉČE**

JISTOTA A KVALITA

Kontakt: Mgr. Tereza Poláková, mobil: +420 602 555 983,
tereza.polakova@renomia.cz, www.renomia.cz

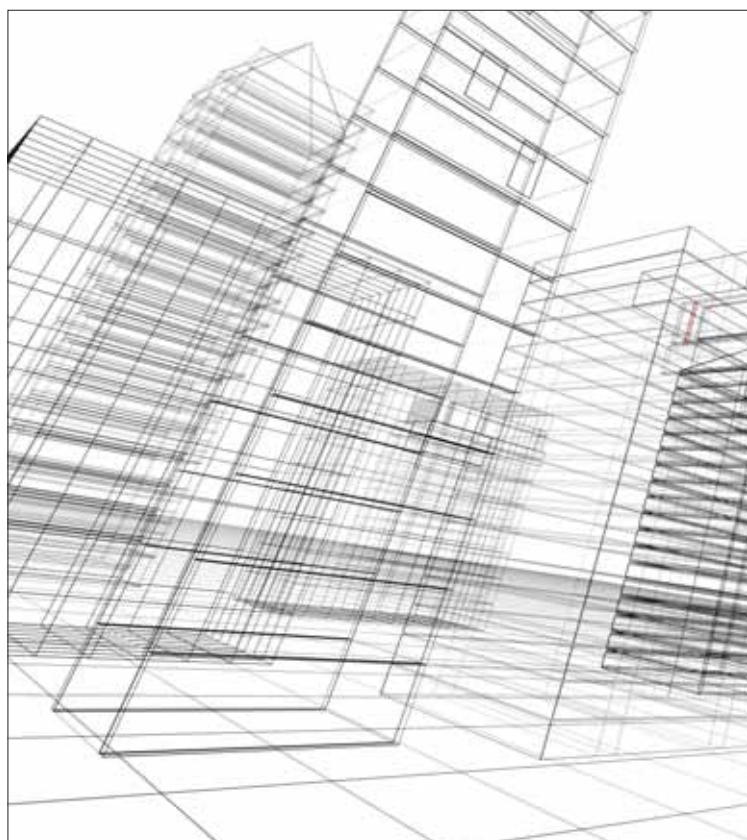
Sídlo podnikatelů po novele a problémy s jeho výmazem

S účinností od 20. července 2009 bylo zákonem č. 215/2009 Sb. novelizováno mimo jiné ustanovení § 19c zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“), v němž je obsažena obecná úprava sídla právnických osob, včetně sídla obchodních společností ve smyslu ust. § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“). Citovanou novelou došlo k vypuštění ustanovení § 19c odst. 2 občanského zákoníku ve znění do 19. 7. 2009, podle kterého muselo být sídlo právnické osoby určeno adresou, kde právnická osoba sídlí skutečně, tedy místem, kde je umístěna její správa a kde se veřejnost může s právnickou osobou stýkat. Dle doktríny tzv. „skutečného sídla“ musí být sídlo právnické osoby umístěno na adrese, kde společnost reálně sídlí, tedy tam, kde je umístěno vedení společnosti, v místě, kde se zaměstnanci a obchodní partneři mohou s právnickou osobou stýkat.

Zákonodárce dále výslovně stanovil důsledky zápisu sídla do obchodního rejstříku ve vztahu k třetím osobám, když v ustanovení § 19c odst. 3 určuje, že „Každý se může dovolat skutečného sídla právnické osoby. Proti tomu, kdo se dovolá sídla zapsaného ve veřejném rejstříku, nemůže právnická osoba namítat, že má skutečné sídlo v jiném místě.“ Tyto důsledky zápisu jiného než skutečného sídla byly dříve dovozovány z obecného principu materiální publicity, který pro obchodní rejstřík určuje ustanovení § 29 obchodního zákoníku.

Zákon tedy nyní nestanovuje povinnost určit a zapsat do veřejného rejstříku skutečné sídlo právnické osoby, tj. pozitivněprávní úprava se přiklonila ke koncepci tzv. sídla zapsaného či fiktivního (tj. sídla, které je uvedeno ve statutárních dokumentech právnických osob či zapsané ve veřejnoprávních registrech). K úplnému odklonu od doktríny skutečného sídla nicméně nedošlo – v ustanovení § 19c odst. 3 věta první občanského zákoníku je stanoveno, že „Každý se může dovolat skutečného sídla právnické osoby“. Toto dovolání se skutečného sídla právnické osoby samozřejmě předpokládá informovanost třetích osob o tomto skutečném sídle. Lze dodat, že podnikatel, který je fyzickou osobou, je dle ustanovení § 2 odst. 3 obchodního zákoníku povinen i nadále zapisovat do obchodního rejstříku své skutečné místo podnikání.

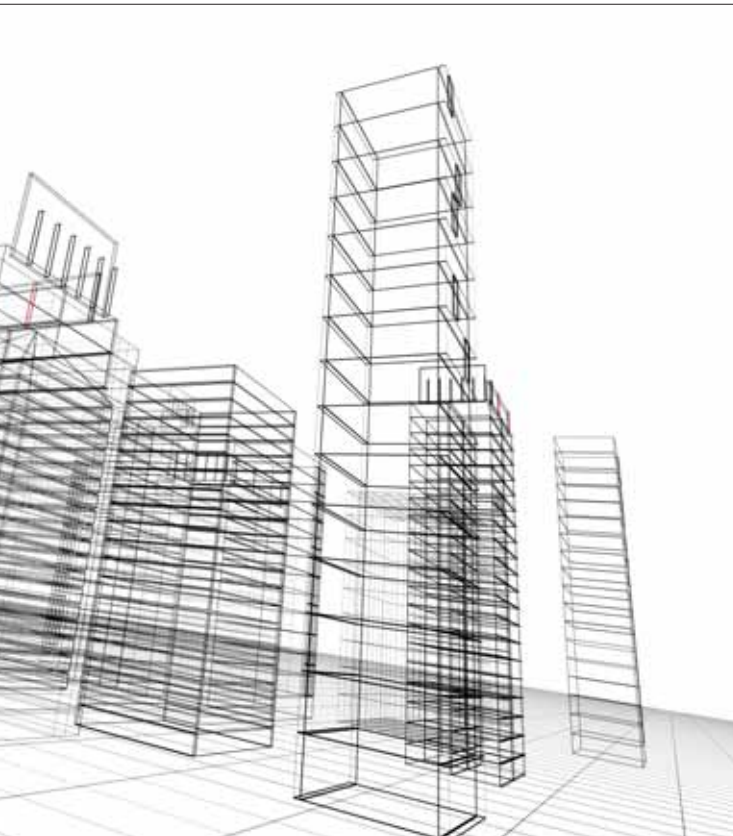

Zákonodárce dále setrvává na zákazu umístění sídla právnické osoby v bytě, pokud to odporuje povaze právnické osoby nebo rozsahu její činnosti a rovněž povoluje určit v zakladatelském dokumentu společnosti sídlo pouze určením názvu obce, ve které bude umístěno, nikoli plnou adresou sídla.

Důsledkem citované novely je vyloučení aplikace ustanovení § 29 odst. 6 obchodního zákoníku, podle kterého „Jestliže obsah zápisu v obchodním rejstříku odporuje donucujícímu ustanovení zákona a nelze dosáhnout nápravy jinak, rejstříkový soud vyzve podnikatele ke zjednání nápravy. Jde-li o právnickou osobu a tato osoba ve stanovené lhůtě nezjedná nápravu, může soud i bez návrhu, je-li takový postup v zájmu ochrany třetích osob, rozhodnout o jejím zrušení s likvidací.“

Porušení principu jednoty zapsaného a skutečného sídla již tedy neumožňuje soudu rozhodnout o zrušení společnosti s likvidací dle ustanovení § 29 odst. 6 obchodního zákoníku, tj. i bez návrhu.

V praxi dochází v souvislosti s převody obchodních společností na třetí osoby a navazující změnou statutárních orgánů obchodních společností často k situaci, kdy vlastník nemovitosti, v níž je sídlo obchodní společnosti umístěno, nemá dále zájem umožnit obchodní společnosti sídlit v jeho nemovitosti. Důvody mohou být různé, od změny předmětu podnikání společnosti, jednání (či naopak nejednání) nových statutárních orgánů a společníků až po osobní antipatie zúčastněných. Pokud vlastník nemovitosti využije svých

práv způsobem, v jehož důsledku dojde k zániku užívacího titulu k nemovitosti, v níž je sídlo obchodní společnosti umístěno (dojde například k ukončení nájemní smlouvy), nemá bohužel právní prostředek domoci se rovněž výmazu sídla společnosti z obchodního rejstříku. Neexistence užívacího titulu k sídlu společnosti se tedy bez aktivního jednání společnosti, o jejíž sídlo se jedná, respektive jejích statutárních orgánů, nemůže promítnout v odpovídajícím zápisu ve veřejné evidenci. S ohledem na skutečnost, že dle současné judikatury (jak bude níže popsána) není možné provést výmaz sídla společnosti z obchodního rejstříku, aniž by byl současně navržen zápis sídla nového, jsou vlastníci nemovitosti omezováni ve výkonu svého vlastnického práva minimálně tím, že třetí osoby jednající v důvěře v rejstříkový

zápis se podnikatele pokouší kontaktovat na adrese jeho sídla zapsaného v obchodním rejstříku.

Výmazem sídla právnické osoby se zabýval Nejvyšší soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 24. 6. 2008, sp. zn. 29 Cdo 3088/2007 shrnul výsledky dosavadního řízení následovně: odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně, kterým odmítl zápis výmazu sídla do obchodního rejstříku v případě, že navrhovatelem nebyla obchodní společnost, které se návrh týká, ale vlastník nemovitosti, v níž sídlo bylo umístěno. Dle ustanovení § 31 odst. 1 obchodního zákoníku odvolací soud dovedl, že návrh na zápis změny do obchodního rejstříku je primárně oprávněna podat obchodní společnost, které se zápis týká. Návrh musí být podán bez zbytečného odkladu po vzniku rozhodné skutečnosti. Od okamžiku vzniku rozhodné skutečnosti pak začíná běžet 15-ti denní lhůta, po jejímž marném uplynutí může návrh na zápis výmazu sídla podat i jiná osoba, která na něm doloží právní zájem a k návrhu přiloží předepsané listiny (§ 31 odst. 2 obchodního zákoníku). Podle názoru odvolacího soudu, neexistuje-li takováto rozhodná skutečnost, ze které bude změna sídla vyplývat, nemůže ani marně uplynout 15denní lhůta dle § 31 odst. 2 proto, aby návrh na zápis změn do obchodního rejstříku mohla podat osoba odlišná od obchodní společnosti, jíž se návrh na zápis do obchodního rejstříku týká. Navrhovatel – vlastník nemovitosti – tedy není osobou aktivně legitimovanou k podání návrhu na výmaz sídla z obchodního rejstříku.

V dovolacím řízení bylo dovolatelkou mimo jiné argumentováno, že sídlo právnické osoby musí být určeno adresou, kde právnická osoba sídlí skutečně, tedy místem, kde je umístěna její správa a kde se veřejnost může s právnickou osobou stýkat.

Nejvyšší soud argumentuje, že lhůta pro podání návrhu uvedená v § 31 odst. 1 obchodního zákoníku se skládá z lhůty „bez zbytečného odkladu po vzniku rozhodné skutečnosti“ a z navazující lhůty 15 dnů. Tzv. rozhodnou skutečností je právní skutečnost, v jejímž důsledku dochází ke změně údajů zapisovaných v obchodním rejstříku. „Vzhledem k principu skutečného sídla, kterým je příslušná právní úprava ovládána, je rovněž nezbytné, aby toto rozhodnutí o změně sídla bylo i fakticky realizováno, jinými slovy, aby došlo k faktickému přemístění sídla společnosti z adresy, která je jako její sídlo zapsaná v obchodním rejstříku, na jinou adresu. Jakmile společnost rozhodla o změně sídla a toto rozhodnutí realizovala (správa společnosti je umístěna na jiné adrese, než je ta, která je jako sídlo společnosti zapsána v obchodním rejstříku), počíná běžet lhůta k podání návrhu na zápis změny sídla do obchodního rejstříku“. Nejvyšší soud uzavírá, že „v daném případě společnosti povinnost podat návrh na zápis výmazu sídla nevznikla, když o změně svého sídla nerozhodla, nezačala lhůta k podání návrhu na zápis změny sídla do obchodního rejstříku jinou osobou vůbec běžet“ a že „skutečností zakládající povinnost podat návrh na zápis změny sídla do obchodního rejstříku není ani to, že

dovolatelka s umístěním sídla společnosti ve své nemovitosti nyní nesouhlasí, neboť ani tímto nesouhlasem ke změně sídla nedojde.“ Dále soud dodává, že právní úprava rejstříkového řízení je ovládána registračním způsobem, tj. rejstříkový soud nemá ani prostor pro zjišťování a prokazování sporných skutečností, včetně sporných skutečností vztahujících se k sídlu obchodních společností.

Naproti tomu Vrchní soud v Praze ve svém usnesení ze dne 13. 3. 2007 sp. zn. 7 Cmo 422/2006 zastává názor opačný. Právní věta citovaného usnesení zní takto: „Bylo-li rejstříkovému osudu doloženo, že adresa zapsaná jako sídlo v obchodním rejstříku není skutečným sídlem právnické osoby, je povinností rejstříkového soudu takové sídlo z obchodního rejstříku vymazat“.

V dané věci soud prvního stupně konstatoval, že navrhovatelé jsou k podání návrhu aktivně legitimováni jako vlastníci nemovitosti, v níž je umístěno sídlo obchodní společnosti – návrh je jejich jedinou možností, jak se mohou domáhat zápisu změny do obchodního rejstříku, když brání své základní lidské právo vlastnit majetek. Na druhé straně uvádí, že pouhým provedením výmazu sídla právnické osoby by třetí osoby byly vystaveny právní nejistotě, neboť by nebylo zřejmé, v jakém místě je možnost se s právnickou osobou stýkat a kam je možno jí doručovat písemnosti. Také by nastaly obtíže při určování místní příslušnosti orgánů moci veřejné. „Soud má za to, že je třeba dát přednost právní jistotě třetích osob před ochranou individuálního práva menšinového okruhu subjektů s tím, že podnikne všechny potřebné kroky dle § 29 odst. 6 obchodního zákoníku k tomu, aby nebyli vlastníci nemovitosti nadále zatěžováni fiktivním sídlem nefunkční společnosti.“

Vrchní soud argumentuje následovně: občanský zákoník (pozn. ve znění účinném do 19. 7. 2009) určoval dvě kritéria vzniku skutečného sídla právnické osoby, tj. umístění správy společnosti na adrese sídla společnosti a možnost veřejnosti se na této adrese se společností stýkat. Soud dále stanovuje třetí kritérium, které musí splňovat skutečné sídlo společnosti, a tím je existence právního důvodu užívání prostor, do nichž je sídlo umístěno. Dovojuje, že sídlo společnosti nemůže být představováno prostory, k jejichž užívání nemá společnost žádný právní důvod (jsou jí užívány neoprávněně).

Obecně lze dle soudu z právní úpravy bezpochyby dovodit, že je povinností společnosti vymazat sídlo, které není jejím skutečným sídlem, z obchodního rejstříku. Účelem zápisu v obchodním rejstříku je jeho soulad se skutečným stavem – nemá-li společnost žádné sídlo, nelze do obchodního rejstříku tedy ani zapsat žádné nové sídlo. „Pakliže určitá adresa již skutečným soudem není, mělo by ovšem být takové „sídlo“ z obchodního rejstříku vymazáno, neboť prvním a základním úkolem obchodního rejstříku je informování o skutečném právním stavu zapsaných osob (subjektů).“

Dále se soud zabývá účinky vzniku a zániku sídla. „Skutečné sídlo tedy nevzniká jeho zápisem do obchodního rejstříku, ale vzniká k okamžiku naplnění všech zákonných

kritérií pro skutečné sídlo určených v daném konkrétním případě. Totéž platí i o jeho zániku, k zániku skutečného sídla dochází absencí byť jen jediného kritéria pro skutečné sídlo určeného, pročež jeho výmazem z obchodního rejstříku skutečné sídlo nezaniká. Takový výmaz jen zobrazuje skutečný stav, když skutečné sídlo již zaniklo fakticky a právně (např. zánikem právního důvodu užívání prostor, zánikem předpokladu umístění správy společnosti v sídle či možnosti stýkat se s veřejností na adrese sídla). Je tedy zřejmé, že bylo-li rejstříkovému soudu doloženo, že adresa zapsaná jako sídlo v obchodním rejstříku není skutečným sídlem právnické osoby, je povinností rejstříkového soudu takové sídlo z obchodního rejstříku vymazat. Pakliže není zároveň doloženo, případně k zápisu navrženo, skutečné sídlo právnické osoby, je namístě postup soudu podle § 29 odst. 6 ObchZ, neboť absence skutečného sídla je v rozporu s kogentním ustanovením zákona, pročež je s ním v rozporu rovněž i obsah zápisu v obchodním rejstříku.“

Jak již bylo výše uvedeno, důsledkem novely občanského zákoníku je vyloučení aplikace ustanovení § 29 odst. 6 obchodního zákoníku. Jedinou možností pro vlastníky nemovitostí, jak dosáhnout výmazu sídla, je provedení likvidace a výmaz obchodní společnosti z obchodního rejstříku (samozřejmě včetně výmazu údaje o jejím sídle) v důsledku postupu dle ust. § 68 odst. 6 písm. c) obchodního zákoníku, podle kterého „může soud na návrh státního orgánu nebo osoby, která osvědčí právní zájem, rozhodnout o zrušení společnosti a o její likvidaci, jestliže zaniknou předpoklady vyžadované zákonem pro vznik společnosti.“ Nemusí sice dojít k výzvě soudu k odstranění nedostatků, ani nemusí být posuzováno kritérium ochrany třetích osob, nicméně aktivně legitimováni jsou pouze a) státní orgán b) osoba, která osvědčí právní zájem. V těchto případech tedy opět vyvstává výše popsany problém prokázání právního zájmu vlastníka nemovitosti.

Závěrem lze shrnout: Při řešení otázky konfliktu zájmů na ochraně právní jistoty třetích osob ve vztahu k právními osobám (ve smyslu jednoznačné identifikace právnické osoby pomocí údaje o jejím zapsaném sídle) a zájmu na ochraně práv vlastníků, v jejichž nemovitosti se nachází fiktivní sídla právnických osob (ve smyslu práva domoci se výmazu takového zápisu, odporujícímu stavu právnímu i faktickému), není stávající judikatura jednotná. Ustálení judikatury v řešení této otázky nelze patrně spatřovat ani v důsledku vydání citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3088/2007, neboť shora popsaná změna legislativy ohledně sídel právnických osob může odůvodnit odchýlení se od závěrů uvedených v citovaném rozhodnutí, a to jak ze strany soudů nižších instancí, tak ze strany Nejvyššího soudu. ■

JUDR. HANA ŠMIDRKALOVÁ, ADVOKÁTKA

AUTORKA PŮSOBÍ V ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI ŠACHTA & PARTNERS, V. O. S.

Advokátní kancelář

Naše služby:

Akvizice

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Pracovněprávní agenda

Nemovitosti a stavební právo

Korporátní agenda

Duševní vlastnictví

Cenné papíry

Advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, a to jak menším a středně velkým podnikatelům, tak velkým společnostem, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY BEZ DPH?

STRAVENKY, PŘÍSPĚVEK NA PENZIJNÍ A ŽIVOTNÍ PŘIPOJIŠTĚNÍ, ŠKOLENÍ A KURZY, VYUŽÍVÁNÍ SLUŽEBNÍHO VOZIDLA PRO SOUKROMÉ ÚČELY ZAMĚSTNANCE, WELLNESS POUKAZY ČI PŘÍSPĚVEK NA REKREACI, TO JSOU SOUČASNÝMI FIRMAMI NEJČASTĚJI POSKYTOVANÉ ZAMĚSTNANECKÉ VÝHODY. POSKYTOVÁNÍ TĚCHTO BENEFITŮ MŮŽE BÝT PŘI SPRÁVNÉM NASTAVENÍ VÝHODNÉ PRO OBĚ STRANY, ZAMĚSTNANCE I ZAMĚSTNAVATELE.

Řada zaměstnavatelů nevyužívá k motivaci svých zaměstnanců pouze mzdu a související peněžní odměnu, ale čím dál častěji se setkáváme s tím, že ke zvýšení motivace svých zaměstnanců využívají zaměstnaneckých benefitů.

V dnešní době se setkáváme se dvěma druhy zaměstnaneckých benefitů. Prvním z nich je mimopeněžní pevně nastavené odměňování tzv. poukázkový systém, který je poměrně nenáročným jak po stránce finanční, tak i administrativní. Sem spadají například oblíbené stravenky, mobilní telefon, automobil, občerstvení, zdravotní péče, dovolená nad rámec zákona, úhrada kulturních a sportovních aktivit, či příspěvky na rekreaci nebo vzdělávání. Do této kategorie bychom mohli rovněž zahrnout příspěvky na životní pojištění nebo penzijní připojištění a u některých zaměstnavatelů také slevy na výrobky.

Druhým systémem je tzv. kafetérie, což je pružný systém zaměstnaneckých výhod, ze kterého si zaměstnanci vybírají podle vlastního gusta a s ohledem na nastavení limitu. Oproti poukázkovému systému se jedná o poměrně svobodný systém.

Kromě výše zmíněných motivačních přínosů zaměstnaneckých benefitů je pro zaměstnavatele důležité vědět, zda má daný benefit i nějaké konkrétní dopady týkající se daně z příjmů (tedy zdali je osvobozen od daně z příjmů fyzických osob, zahrnutý do daňově uznatelných nákladů, nebo dokonce vy-

mut z vyměřovacího základu na pojistné) a v současné době také hodně diskutované daně z přidané hodnoty.

Benefity z pohledu daně z příjmu

Nejrozšířenějším současným benefitem jsou stravenky. Při standardním nastavení, kdy si zaměstnanci částečně přispívají na stravenky ze své mzdy, je z hlediska zaměstnavatele až 55 % z nominální hodnoty stravenek daňově uznatelným nákladem, nejvýše však částka 51,10 Kč na jednu stravenku. Na straně zaměstnance pak v takovémto případě stravenky nezvyšují daňový základ a nespádají do vyměřovacího základu pro výpočet zdravotního a sociálního pojištění (pojistné).

Při poskytnutí služebního vozidla zaměstnanci pro soukromé účely, je třeba brát v úvahu, že toto poskytnutí je nepeněžním příjmem zaměstnance, který zároveň podléhá pojistnému. Pro vyjádření hodnoty zmíněného nepeněžního příjmu je v zákoně stanovena fikce 1% z pořizovací ceny automobilu (včetně DPH).

Co se týče příspěvku zaměstnavatele na penzijní připojištění zaměstnance poukázaný na účet zaměstnance u penzijního fondu a příspěvku na životní pojištění, jsou tyto příspěvky osvobozeny od daně z příjmů

zaměstnance do výše 24.000 Kč ročně od téhož zaměstnavatele a u životního pojištění pouze za předpokladu, že je ve smlouvě sjednána výplata pojistného plnění až po 60 kalendářních měsících a současně nejdříve v roce dosažení věku 60 let. U zaměstnavatele jsou tyto příspěvky daňově uznatelným výdajem v případě, že toto právo zaměstnance vyplývá z kolektivní smlouvy, vnitřního předpisu zaměstnavatele, pracovní nebo jiné smlouvy.

Aby vzdělávání bylo považováno za daňově výhodný benefit, je potřeba splnit určitá kritéria. Na straně zaměstnance je potřeba, aby šlo o nepeněžní plnění vynaložené zaměstnavatelem na odborný rozvoj zaměstnance související s předmětem činnosti zaměstnavatele, nebo o nepeněžní plnění vynaložené zaměstnavatelem na rekvalifikaci zaměstnance. Tyto

případy nepeněžního plnění jsou osvobozeny jak od daně z příjmů, tak i od pojistného. Osvobození se také vztahuje na nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnancům z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku po jeho zdanění ve formě možnosti používat vzdělávací zařízení. Aby výdaje zaměstnavatele na vzdělání svých zaměstnanců byly daňově uznatelné, je potřeba, aby tyto výdaje byly vynaloženy na provoz vlastních vzdělávacích zařízení, nebo aby byly spojené s odborným rozvojem a rekvalifikací zaměstnanců, pokud souvisejí s předmětem činnosti zaměstnavatele.

Poukazy na sport, kulturu, rekreaci, zdraví a volný čas jsou od daně z příjmu na straně zaměstnance osvobozené, pokud se jedná o nepeněžité plnění poskytovaná zaměstnavatelem ve formě možnosti používat sportovní, vzdělávací, rekreační a zdravotnická zařízení nebo ve formě příspěvku na kulturní a sportovní akce. V případě poskytnutí rekreace včetně zájezdů je z hodnoty nepeněžního plnění od daně osvobozena nejvýše částka 20 000 Kč za kalendářní rok. Benefity z této kategorie přitom může čerpat zaměstnanec i jeho rodinní příslušníci. Zaměstnavatel si však žádné tyto výdaje nemůže zahrnout do daňově uznatelných nákladů.

Pro účely zákona o daních z příjmů bude přechodně ubytování maximálně do výše 3500 Kč měsíčně v nepeněžní formě, poskytnuté v obci, kde zaměstnanec nemá trvalé bydliště a nejedná se o ubytování na pracovní cestě, představovat benefit osvobozený od daně z příjmů a od pojistného. Na straně zaměstnavatele však půjde o daňově uznatelný náklad, půjde-li o plnění poskytované zaměstnancům na základě ujednání v kolektivní smlouvě, pracovní nebo jiné smlouvě, anebo podle vnitřního předpisu zaměstnavatele. Za daňově neuznatelné se považují výdaje převyšující příjmy v zařízeních k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob s výjimkou výdajů vynaložených na provoz zařízení sloužících k přechodnému ubytování zaměstnanců.

Zvýhodněné půjčky poskytnuté zaměstnavatelem s nižším úrokem, než jaký by za stejných podmínek mohli zaměstnanci získat od banky, nebo které jsou dokonce poskytnuty bezúročně, a které slouží na bytové účely, jsou od daně z příjmů osvobozeny až do výše 100 000 Kč. U neúčelových půjček „na překlenutí tíživé finanční situace“ je to pak nejvýše 20 000 Kč. Pro případ, že by zaměstnanec žádal o půjčku v souvislosti s živelnou pohromou, která ho postihla, zákon uvedené maximální částky navyšuje na desetnásobek, tzn. 1 mil. Kč, respektive 200 tis. Kč. Nutnou podmínkou vždy je, že se jedná o půjčku návratnou.

Bezplatné nebo zlevněné jízdenky jsou osvobozeny od daně z příjmů u zaměstnanců, jejichž zaměstnavatelem je podnik provozující veřejnou dopravu osob. Ten je může poskytnout jak svým zaměstnancům, tak i jejich rodinným příslušníkům.

Nepeněžní dary poskytnuté zaměstnavatelem ze zisku po zdanění jsou na straně zaměstnance osvobozeny od daně do výše 2000 Kč ročně od každého zaměstnavatele.

DANĚ NEŘEŠÍME

Benefity z pohledu daně z přidané hodnoty

Z pohledu daně z přidané hodnoty se zdanění benefitů výrazně dotkla novela zákona o DPH (ustanovení §36a zákona o DPH), která je v současné době hodně diskutována. Tato novela nově ztížila zaměstnavatelům situaci tím, že při úplatném poskytnutí benefitů svým zaměstnancům za cenu nižší než je cena obvyklá, vzniká zaměstnavatelům povinnost odvést daň, přičemž základ daně pro účely DPH je roven ceně obvyklé.

Cenou obvyklou se zde obvykle rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni uskutečnění plnění (poskytnutí benefitu). Při stanovení ceny obvyklé se berou v úvahu všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, např. snížení ceny při výprodeji sezónního zboží. Avšak nepromítají se vlivy mimořádných okolností, např. finanční potíže kupujícího či prodávajícího, přírodní a jiné kalamity.

Výše zmíněné ustanovení je implementací článku 80 směrnice Rady 2006/112/ES, jehož cílem je stanovit základ daně ve výši ceny obvyklé ve zvláštních případech, za účelem zamezení možné spekulaci při stanovení daňové povinnosti a tím zabránění možným daňovým únikům.

Výsledkem zmíněného ustanovení je na straně zaměstnavatele větší daňové zatížení a nárůst administrativy při poskytování benefitů, s čímž zaměstnavatelé nesouhlasí. Se zavedením zdanění benefitů DPH nesouhlasí rovněž i zaměstnanci, neboť zaměstnavatel může za určitých podmínek situaci vyřešit i tím, že dodatečnou DPH předepíše k úhradě zaměstnanci, kterému se tak poskytnutý benefit poněkud prodraží.

Vláda ČR přišla s návrhem novely zákona o DPH, v rámci které by došlo k úpravě textu ustanovení §36a zákona DPH, ze kterého by byl text týkající se zaměstnanců vyňat. Jiným slovy by benefity, poskytované zaměstnancům úplatně za cenu nižší než je cena obvyklá, nepodléhaly dodanění DPH z ceny obvyklé. Novela zákona již prošla Poslaneckou sněmovnou i Senátem (který ji mimochodem vetoval) a v současné době čeká na podpis prezidenta republiky. Očekává se, že prezident novelu nepodepíše a ta se ještě jednou vrátí do Poslanecké sněmovny, která o jejím přijetí či nepřijetí rozhodne. Jasně bychom o daňovém ošetření benefitů poskytovaných zaměstnancům z pohledu DPH mohli mít v průběhu měsíce dubna. ■

MARTIN PECKA, DAŇOVÝ PORADCE – LERIKA TAX

DANĚ OVLÁDÁME

Přihlašování pohledávek

JELIKOŽ V TUTO CHVÍLI PROBÍHÁ NA POLI ODBORNÉ VEŘEJNOSTI DISKUSE NAD NÁVRHY NOVEL VYHLÁŠEK O ROZSAHU A VÝŠI ODMĚNOVÁNÍ SPRÁVCŮ, KTERÉ VŠAK ZATÍM NEMÁ VÝSLEDNOU PODOBU, PŘINÁŠÍME AKTUÁLNÍ NÁMĚTY K INTERPRETACI SPORNÝCH OTÁZEK INSOLVENČNÍHO ZÁKONA.

Podání přihlášky upravuje ust. § 173 insolvenčního zákona (IZ), náležitosti přihlášky pak stanoví § 21 a § 22 vyhlášky č. 311/2007 Sb. o jednacím řádu pro insolvenční řízení.

Věřitelé mohou přihlašovat své pohledávky již od zahájení insolvenčního řízení, nejpozději však do konce lhůty určené soudem v rozhodnutí o úpadku – lhůta nesmí být kratší 30 dnů a delší dvou měsíců. K přihláškám podaným později nebo k přihláškám řádně nedoplněným insolvenční soud nepřihlíží a nejsou v insolvenčním řízení uspokojeny. Je-li vada přihlášky vadou bránící v pokračování insolvenčního řízení, soud nevyzve k doplnění a přihlášku rovnou odmítne. Přihlášeny mohou být nejen u soudu uplatněné pohledávky nebo pohledávky vykonatelné, ale i pohledávky nesplatné a pohledávky podmíněné.

Přihlášku pohledávky musí věřitel podat sám za sebe. Skupinové nebo hromadné přihlášky nejsou připuštěny. Jeden věřitel však může podat hromadnou přihlášku všech svých pohledávek. Pokud podává věřitel insolvenční návrh, musí k němu připojit svou přihlášku, jinak soud jeho návrh odmítne – takováto přihláška je nedílnou částí návrhu. I zajištění věřitelé musí své zajištěné pohledávky do insolvenčního řízení přihlásit. V přihlášce navíc musí tvrdit své zajištění, uvést osvědčující okolnosti a musí k přihlášce připojit listiny k prokázání svých tvrzení. U zajištěné pohledávky musí věřitel v přihlášce dále uvést, zda uplatňuje právo na její uspokojení ze zajištění a označit jeho druh a dobu vzniku; nestane-li se tak, má se za to, že právo na uspokojení přihlašované pohledávky ze zajištění uplatněno nebylo (§ 174 odst. 3 IZ).

Přihlášku je sice možné podat u jakéhokoli soudu, její podání u jiného než insolvenčního soudu (tj. krajského soudu dle sídla úpadce) však může mít pro věřitele negativní důsledek. Může se totiž stát, že nebude zachována lhůta pro podání přihlášky, protože účinky spojené s podáním přihlášky nastávají až dnem, kdy přihláška dojde přímo insolvenčnímu soudu.

Chce-li být věřitel plně uspokojen v rámci insolvenčního řízení, musí do něj přihlásit všechny své pohledávky bez ohledu na jejich povahu (tj., jak pohledávky, o něž je vedeno soudní řízení, pohledávky vykonatelné, pohledávky ohledně kterých je veden výkon rozhodnutí nebo exekuce, ale také pohledávky dosud nesplatné nebo vázané na podmínku).

Přihlášky pohledávek spolu s přílohami se podávají dvojmo.

Kromě obecných náležitostí podání (tj. uvedení, kterému insolvenčnímu soudu je podání určeno, kdo je činí, které věci se týká a co sleduje, podpisu a data) musí přihláška obsahovat také uvedení skutečností, na nichž se pohledávka zakládá a její výši.

Přihlášku pohledávky lze podat pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví vyhláška k IZ a lze je stáhnout z webu www.justice.cz. K přihlášce je třeba připojit listiny, kterých se přihláška dovolává (listiny dokládající existenci věřitele, kopie smluv a rozhodnutí dokládající údaje v přihlášce uvedené a plnou moc, pokud je věřitel na jejím základě zastoupen). Bez listin, o něž se přihláška opírá (např. smlouva, dodací list, účetní doklad, uznání dluhu apod.), nemůže insolvenční správce posoudit správnost přihlášené pohledávky, proto je povinností věřitele tyto listiny připojit. Je-li přihláška neúplná nebo vadná, vyzve insolvenční správce věřitele, aby ji opravil nebo doplnil do 15 dnů – není-li doplněno, rozhodne soud, že se k takovéto přihlášce nepřihlíží.

Věřitel může až do přezkoumání jím přihlášené pohledávky, dokud jeho pohledávka není zjištěna nebo účinně popřena, měnit důvod vzniku přihlašované pohledávky, její výši nebo pořadí. Jestliže v důsledku této změny není možné přezkoumat přihlášenou pohledávku při nařízeném přezkumném jednání, nařídí insolvenční soud zvláštní přezkumné jednání. Věřitel je však povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na zvláštním přezkumném jednání. Věřitel, který podal přihlášku pohledávky nebo na něhož se hledí jako na věřitele přihlášeného, může také kdykoli v průběhu insolvenčního řízení vzít svou přihlášku zpět.

V úpadkových řízeních věřitel často uplatní přihláškou pohledávku, která není podložena. Cílem tohoto postupu může být nejen přehnaná opatrnost, ale někdy i účelová snaha ovládnout při schůzi věřitelů hlasovací práva. Proto je v ust. § 178 IZ stanovena sankce.

V případech, že správce popře věřitelem uplatněný nárok v rozsahu přesahujícím 50 %, nebude k pohledávce přihlédnuto ani v rozsahu, v jakém byla zjištěna a věřitel bude muset uhradit do majetkové podstaty částku odpovídající popřené části pohledávky. Tato uhrazovací povinnost nebude soudem věřiteli uložena, pokud věřitel nevykonával práva s touto přihláškou spojená – tedy práva, která mohou ovlivnit řízení, jako např. hlasování na schůzi věřitelů případně i účast na schůzi věřitelů, je-li věřitel zahrnut do kvora (nikoliv tedy právo vést incidenční spor nebo postoupit pohledávku).

Z těchto důvodů je při přihlašování pohledávek nutné zachovávat určitou opatrnost.■

MGR. HANA HLÁVKOVÁ
JUDR. BOHUMIL HAVEL, PH.D.
PRK PARTNERS S. R. O. ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Bezhotovostní půjčka nakonec ano

Poskytování peněz na základě smlouvy o půjčce bezhotovostním převodem se stalo v dnešní době s ohledem na technický pokrok zcela běžným a samozřejmým způsobem poskytování peněžních prostředků dlužníkovi ze strany věřitele. Legálnost této ustálené praxe však zpochybnil Nejvyšší soud (NS) ve svém rozhodnutí spis. zn. 32 Cdo 922/2007 ze dne 24. května 2007. V tomto rozhodnutí NS došel ke dvěma zásadním závěrům, a to, že půjčku není možné poskytnout bezhotovostně, a dále, že peněžní prostředky lze na základě smlouvy o půjčce přenechat pouze dlužníkovi (a nikoliv třetí osobě). Toto rozhodnutí NS považujeme za nesprávné a závěry v něm uvedené za neaplikovatelné, a to z následujících důvodů.

Nejvyšší soud v posuzovaném rozhodnutí nejprve konstatoval odlišnosti smlouvy o úvěru podle § 497 ObchZ a smlouvy o půjčce podle § 657 ObchZ. Zatímco ze smlouvy o úvěru vzniká věřiteli povinnost rezervovat a na žádost dlužníka poskytnout v jeho prospěch peněžní prostředky do sjednané výše a dlužníkovi vzniká právo (nikoliv povinnost) úvěr čerpat a povinnost poskytnuté prostředky vrátit a zaplatit úroky, pak smlouvou o půjčce přenechává věřitel dlužníkovi peníze nebo jiné druhově určené věci a dlužník se zavazuje ve sjednané době peníze nebo jiné druhově určené věci vrátit. Smlouva o půjčce vznikne na rozdíl od smlouvy o úvěru až plněním věřitele. Potud rozhodnutí NS nezpochybňujeme.

Ohledně prvního závěru NS dovedl, že na základě smlouvy o úvěru je možné peněžní prostředky poskytnout i bezhotovostním převodem, avšak na základě smlouvy o půjčce může věřitel přenechat dlužníkovi peníze pouze ve formě bankovek a mincí, tj. hotově. NS tedy odlišuje „peníze“ (pojem uvedený v definici smlouvy o půjčce v § 657 ObčZ) a „peněžní prostředky“ (pojem uvedený v definici smlouvy o úvěru v § 497 ObchZ), když penězi rozumí pouze bankovky a mince, a nikoliv již vklady na bankovním účtu. NS použil při výkladu uvedených pojmů pouze jazykovou metodu, aniž by při tom zohlednil smysl a účel jejich použití v právních předpisech.

Podle finanční teorie jsou peníze definovány jako jakékoliv aktivum, které je všeobecně přijímáno při placení za zboží a služby nebo při úhradě dluhu. V ekonomii se nedovozuje, že penězi mohou být pouze mince nebo bankovky.[1] Peníze se dělí na peníze hotové a bezhotovostní, kdy obě tyto formy plní v ekonomice stejnou funkci. Důvodem pro uvedené rozdělení peněz je pouze společenský a technický pokrok; bezhotovostní forma peněz v současnosti již zcela převládá. Dle našeho názoru tak není důvodné přisuzovat těmto pojmům při výkladu právních předpisů rozdílný význam. Poukazujeme např. na výklad ČNB publikovaný na jejích webových stránkách dne 5. 10. 2005 v článku „Čím je kryta měna“, podle kterého „Peníze zahrnují jak oběživo (bankovky a mince), tak i vklady domácností a právnických osob nebankovního charakteru u bank.“ O nesprávnosti uvedeného závěru NS svědčí rovněž důsledky aplikace rozlišování pojmů peníze a peněžní

prostředky v textech jiných právních předpisů či jiných ustanovení ObchZ a ObčZ, z nichž vybíráme tato:

- Ust. § 831 ObčZ upravující smlouvu o sdružení stanoví, že: „Vedle pracovní činnosti mohou být účastníci sdružení podle smlouvy povinni poskytnout pro účely sdružení peníze nebo jiné věci.“ V souladu se závěry diskutovaného rozhodnutí NS by tak účastníci sdružení mohli vedle pracovní činnosti poskytnout sdružení pouze hotovost, nikoliv však převést peníze ve prospěch sdružení bezhotovostním převodem.
- Podle § 183m odst. 1 ObchZ mají při squeeze-outu oprávněné osoby právo na protiplnění v penězích. Úmyslem zákonodárce jistě nebylo říci, že protiplnění se musí vyplácet v hotovosti, což by bylo vysoce nepraktické, nákladné, věcně neobhajitelné, v rozporu se zavedenou praxí a při vyšších částkách koneckonců i v rozporu se zákonem o omezení plateb v hotovosti (viz níže).
- Podle § 20 odst. 1 zákona č. 104/2008 Sb., o nabídkách převzetí, spočívá protiplnění při nabídce převzetí v penězích nebo v cenných papírech. Obdobně jako u squeeze-outu, ani zde podle našeho názoru nebylo úmyslem zákonodárce stanovit povinnost platit cenu (protiplnění) v hotovosti. V opačném případě by byla navíc většina dosud realizovaných nabídek převzetí v rozporu se zákonem, protože sjednání bezhotovostních plateb je v těchto situacích běžné.
- Mezi pojmy peníze a peněžní prostředky nerozlišuje ani návrh nového občanského zákoníku, když v § 2093 uvádí, že „Smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovateli poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peníze do určité částky, a úvěrovateli se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.“ Při respektování závěru NS by tedy na základě smlouvy o úvěru dle nového civilního kodexu věřitel mohl poskytnout dlužníkovi pouze bankovky a mince.

Předmětné rozhodnutí NS je problematické i s ohledem na omezení hotovostních plateb upravené v § 4 odst. 1 zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti, ve znění pozdějších právních předpisů, podle kterého „Poskytovatel plat-

by, jejíž výše překračuje částku 15 000 EUR (dále jen „limit“), je povinen provést platbu bezhotovostní.“. Podle § 2 odst. 1 písm. b) citovaného zákona je „poskytovatelem platby ten, kdo platbou uhrazuje závazek“. Při respektování závěru NS by zpravidla nebylo možné, aby si strany sjednaly poskytnutí půjčky ve výši přesahující 15 000 EUR. Věřitel by sice mohl poskytnout dlužníkovi částku přesahující tento limit v hotovosti, protože tímto jeho plněním vzhledem k reálné povaze půjčky závazek teprve vzniká, ale dlužníkovi je, dle zákona o omezení plateb v hotovosti, zakázáno, aby svůj závazek vrátit věřiteli bankovky a mince splnil (není-li dohodnuto plnění ve splátkách nepřekračujících limit). NS tak ve své podstatě stanovil další podstatnou náležitost smlouvy o půjčce, a to maximální limit pro poskytnutí peněžité půjčky odpovídající částce 15 000 EUR.[2]

Posuzované rozhodnutí se rovněž vymyká dosavadní rozhodovací praxi NS, pokud jde o nemožnost poskytnutí půjčky bezhotovostně. Lze poukázat zejména na rozhodnutí NS spis. zn. 29 Odo 350/2003 ze dne 24. 3. 2004, v jehož odůvodnění je mimo jiné uvedeno, že: „Smlouva o půjčce má reálnou (nikoli jen konsensuální) povahu a vznik půjčky předpokládá nejen dohodu stran, ale i skutečné odevzdání předmětu půjčky, přičemž při peněžité půjčce může dojít k předání půjčené částky i bezhotovostním převodem na účet dlužníka (srov. Jehlička, O., Švestka, J., Škárová, M. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2003, str. 872).“, a dále na rozhodnutí NS spis. zn. 33 Odo 209/2005 ze dne 28. 3. 2007, ve kterém NS uvedl, že: „K předání peněz může dojít i bezhotovostním převodem na účet dlužníka a nelze ani vyloučit, aby se smluvní strany dohodly – tak, jak tomu bylo v posuzovaném případě – že peníze, které již byly dlužníkovi předány z jiného důvodu a které je povinen věřiteli vrátit, budou nadále (od uzavření smlouvy o půjčce) tvořit předmět půjčky.“. V tomto rozhodnutí jde NS ještě dál (a podle našeho názoru správně), kdy nejen, že připouští předání peněz na základě smlouvy o půjčce bezhotovostním převodem, ale rovněž připouští, aby peníze, které byly dlužníkovi již předány z jiného důvodu před uzavřením smlouvy o půjčce a které je dlužník povinen vrátit, tvořily nadále předmět půjčky.

Ve svém druhém závěru NS v rozhodnutí dále dovodil, že na základě smlouvy o půjčce lze přenechat peníze pouze dlužníkovi (popřípadě jeho zástupci). Podle § 657 ObčZ „smlouvou o půjčce přenechává věřitel dlužníkovi věci určené podle druhu, zejména peníze, ...“. Účelem (bezprostředním hospodářským cílem – kauzou) smlouvy o půjčce peněz, jak vyplývá ze zákona, je poskytnutí určité částky jedním subjektem druhému s tím, že dlužník půjčenou částku v dohodnuté době vrátí.[3] Pojem „přenechat“ tedy s ohledem na účel smlouvy o půjčce nelze vykládat výlučně jako fyzické předání předmětu půjčky (hotových peněz) dlužníkovi, ale v souladu se smyslem citovaného ustanovení jako umožnění dispozice s půjčovanými penězi, bez ohledu na to, komu jsou peníze předány, pokud v konečné fázi budou peníze poskytnuty ve prospěch dlužníka. Stejně pravidlo je nutné aplikovat rovněž

v případě poskytnutí peněžité půjčky bezhotovostním převodem. Není podstatné, na čí účet budou peníze ve prospěch dlužníka poskytnuty, pokud se tak smluvní strany dohodnou; rozhodné je pouze to, že peníze jsou ekonomicky poskytnuty ve prospěch dlužníka, který s nimi může nakládat dle svého uvážení. Vzhledem k reálné povaze smlouvy o půjčce je však podmínka přenechání v takovém případě splněna již uskutečněním převodu či fyzickým předáním třetí osobě, pokud se tak smluvní strany dohodly. Omezení spočívající v požadavku fyzického předání peněz přímo dlužníkovi či bezhotovostního převodu výlučně na účet dlužníka by bylo neodůvodněným omezením autonomie vůle stran při uzavírání smlouvy o půjčce (viz rozhodnutí NS spis. zn. 28 Cdo 3790/2008 níže). Pokud by nedodržení požadavku na poskytnutí peněz přímo dlužníkovi způsobilo neplatnost smlouvy o půjčce, byl by tento výsledek navíc zcela v rozporu s ústavně konformním výkladem smluv a právních předpisů (viz nálezy Ústavního soudu spis. zn. I. ÚS 625/03, jehož právní věta zní: „Základním principem výkladu smluv je priorita výkladu, který nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady. Je tak vyjádřen a podporován princip autonomie smluvních stran, povaha soukromého práva a s tím spojená společenská a hospodářská funkce smlouvy.“. I když Ústavní soud v právní větě nálezu hovoří pouze o výkladu smluv, v odůvodnění nálezu dále uvádí, že „Interpretace smluvních textů je, ve své základní podobě, do jisté míry srovnatelná s výkladem právních předpisů.“).

Poskytnutí půjčky bezhotovostním převodem na účet třetí osoby připouští dále sám NS v rozhodnutí spis. zn. 28 Cdo 3790/2008 ze dne 11. 11. 2008, v jehož odůvodnění uvádí, že: „Jestliže konstantní judikatura, ve shodě s odbornou literaturou (srov. Švestka, Spáčil, Škárová, Občanský zákoník, komentář, II. díl, Praha, C.H.Beck 2008, str. 1690) nevyžaduje fyzické předání předmětu půjčky dlužníkovi, bylo by zbytečným a neodůvodněným omezením autonomie vůle smluvních stran nepřipustit určení bankovního účtu třetí osoby jako místa, kam má být předmět půjčky převeden, pokud se na tom strany smlouvy o půjčce dohodnou. Uskutečněním převodu pak je splněna podmínka předání předmětu půjčky dlužníkovi podle § 657 obč. zák.“.

Vzhledem k tomu, že se závěr NS o nemožnosti poskytnutí půjčky bezhotovostním převodem odlišuje od právních názorů jiných senátů NS v rozhodnutích vydaných před vydáním posuzovaného rozhodnutí, a to konkrétně v rozhodnutí spis. zn. 29 Odo 350/2003 ze dne 24. 3. 2004 a spis. zn. 33 Odo 209/2005 ze dne 28. 3. 2007, domníváme se, že senát, který vydal posuzované rozhodnutí, měl v souladu s § 20 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších právních předpisů, postoupit věc k rozhodnutí velkému senátu, a postavit tak tuto otázku najisto. Namísto toho vydal dne 11. 11. 2008 jiný senát Nejvyššího soudu rozhodnutí spis. zn. 28 Cdo 3790/2008, ve

kterém možnost poskytnutí půjčky bezhotovostním převodem opět připustil.

V poslední době začal NS pořádat odborná symposia, jejichž účelem je získat zpětnou vazbu právní praxe a teorie ohledně jeho judikatury, která se týká vždy určité oblasti (např. nemovitostí, náhrady škody apod.). NS tímto dává odborné veřejnosti možnost vyjádřit se k jeho rozhodnutím formou příspěvku předneseného na sympoziu před zástupci NS, kteří na stanovisko přispěvatele následně reagují. Doposud uspořádal NS celkem čtyři symposia, když tématem posledního z nich byly obchodní smlouvy. Za NS se symposia zúčastnila předsedkyně NS JUDr. Iva Brožová, soudci JUDr. Kateřina Hornochová, JUDr. Ludvík David, CSc., JUDr. Zdeněk Krčmář a JUDr. Josef Rakovský a jako hosté též prof. JUDr. Karel Eliáš a prof. JUDr. Petr Hajn, DrSc.

IV. symposia NS jsme využili k diskuzi o uvedeném rozhodnutí přímo s jeho autory. Přítomní soudci zmíněné argumenty přijali a připustili nesprávnost komentovaného rozhodnutí, a to v obou jeho závěrech. Půjčku tedy lze poskytnout i bezhotovostně a peníze je na základě smlouvy o půjčce možné přenechat rovněž třetí osobě. Zástupci NS současně uznali, že v tomto případě NS pochybil rovněž v tom, že věc nebyla předložena k rozhodnutí velkému senátu. Nepochybujeme o tom, že se tak nestalo úmyslně, ale jednoduše proto, že si soudci existence kolidujících rozhodnutí nebyli vědomi, což se, připustíme, nejednou stane v advokacii i mnohým z nás.

Zkrácený obsah všech příspěvků prezentovaných na IV. odborném sympoziu spolu se stanoviskem NS bude otištěn v některém z příštích čísel Právních rozhledů. Jsme názoru, že pořádání odborných symposií NS je užitečné a může vést k odstranění nejasností v případě výkladu některých rozhodnutí NS, a tím tak přispět k jejich snadnější aplikaci odbornou veřejností. ■

JUDR. EVA HERDOVÁ, ADVOKÁTNÍ KONCIPIENTKA
JUDR. ING. JAN ZRZAVECKÝ, PH.D., ADVOKÁT
HÁJEK ZRZAVECKÝ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ, S.R.O.

- [1] Milan Žák a kolektiv: Velká ekonomická encyklopedie, Linde Praha a. s., 1999, str. 517 – 518, ISBN: 80-7201-172-3
[2] Dan Loukota – Weinhold Legal: Peníze kontra peněžní prostředky, publikovaný na webových stránkách <http://www.epravo.cz/> dne 9. 9. 2008
[3] prof. JUDr. Jiří Švestka a kol.: Občanský zákoník I, II, 2008, s. 1690

INNOVATIVE CARE FOR YOUR COMPANY

www.lerika.com

K převodu garážových stání a spoluvlastnických podílů na prostorech s hromadným garážovým stáním

STALO SE JIŽ BĚŽNÝM JEVEM, ŽE PŘI VÝSTAVBĚ NOVÝCH BYTOVÝCH KOMPLEXŮ POČÍTÁ DEVELOPER S TÍM, ŽE VEDLE NABÍDKY PRODEJE SAMOTNÉ BYTOVÉ JEDNOTKY NABÍZÍ I MOŽNOST PARKOVÁNÍ V HROMADNÝCH GARÁŽÍCH, TEDY NABÍZÍ ZAJIŠTĚNÍ GARÁŽOVÉHO STÁNÍ PRO VLASTNÍKA BYTOVÉ JEDNOTKY PŘÍMO V OBJEKTU BYTOVÉHO KOMPLEXU.

Výklad pojmu „garážové stání“ nezpůsobuje v praxi zřejmě žádné vážnější komplikace. Z hlediska právního je však nutno upozornit na tu skutečnost, že garážové stání není věcí ve smyslu občanského práva a nemůže být tedy předmětem vlastnického práva. Z této skutečnosti pak vyplývá, že s garážovým stáním není možné samostatně disponovat, tj. není možné jej zatěžovat, ani jej zcizovat. V této souvislosti odkazujeme např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 1. 2008, spis. zn.: 26 Odo 1100/2006, publikované pod číslem R 84/2008 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 8/2008: „Garážové stání, které není nebytovým prostorem dle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není způsobilé být předmětem samostatného vlastnického práva.“

Není ničím novým, a z výše uvedeného rozhodnutí to též vyplývá, že možné řešení výše uvedeného problému je např. vymezení hromadné garáže jako jednotného prostoru v objektu, jako samostatné nebytové jednotky (v intencích zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů), která může být předmětem samostatného vlastnického práva, v rámci níž jsou jednotlivá garážová stání pouze reálně vyznačena.

Ačkoli tato možnost řešení zajištění a existence garážových stání není možností jedinou, je zřejmě v poslední době nejvíce užívanou.

V praxi tak dochází k situaci, kdy se vlastník bytové jednotky současně stává spoluvlastníkem nebytové jednotky (garáže) se spoluvlastnickým podílem, který bude zpravidla odpovídat

velikosti jím užívaného garážového stání v poměru k velikosti celé nebytové jednotky.

S tímto zdánlivě jednoduchým řešením jsou však spojeny některé komplikace, na které bychom chtěly v tomto příspěvku upozornit.

Rozhodne-li se např. vlastník bytové jednotky tuto jednotku zcizit, bude mít, pravděpodobně, zájem nabídnout ji ke koupi včetně „garážového stání“, v tomto případě tedy včetně spoluvlastnického podílu na nebytové jednotce. Předmětem kupní smlouvy tak bude kromě bytové jednotky (včetně příslušenství a spoluvlastnického podílu na společných částech budovy a pozemku) i spoluvlastnický podíl na nebytové jednotce (garáži).

Vzhledem k tomu, že se v tomto případě jedná o spoluvlastnický podíl na nebytové jednotce, je nutno upozornit na ustanovení § 140 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů: „Převádí-li se spoluvlastnický podíl, mají spoluvlastníci předkupní právo, ledaže jde o převod osobě blízké (§ 116, 117). Nedohodnou-li se spoluvlastníci o výkonu předkupního práva, mají právo vykoupit podíl poměrně podle velikosti podílů.“ Předkupní právo spoluvlastníků při převodu spoluvlastnického podílu na nebytové jednotce (garáži) je věcným právem, spjatým se spoluvlastnickým podílem, zavazuje každého ze spoluvlastníků převádějícího spoluvlastnický podíl a opravňuje všechny ostatní spoluvlastníky (viz. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 8. 2003, spis. zn.: 33 Odo 178/2003, publikováno v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu č. 27/2004 pod č. C 2224: „Předkupní právo podílových spoluvlastníků má věcnou povahu; působí tudíž i vůči třetím osobám.“)

Jinými slovy, rozhodne-li se spoluvlastník nebytové jednotky tento svůj spoluvlastnický podíl převést na někoho jiného než osobu blízkou, je třeba v souladu s právními předpisy vypořádat předkupní právo všech ostatních spoluvlastníků, tzn. nejprve svůj podíl nabídnout ke koupi ostatním spoluvlastníkům. Tato situace pak může vést ke značným komplikacím, jelikož počet spoluvlastníků nebytové jednotky bude v těchto případech pravděpodobně vysoký a prodávající za této situace jistě nebude mít zájem na tom, aby kterýkoli z nich toto své předkupní právo využil.

Důsledky porušení předkupního práva ostatních spoluvlastníků pak může pocítit jak prodávající, tak kupující. Převod spoluvlastnického podílu při nevypořádání předkupního práva ostatních spoluvlastníků je dle ustanovení § 40a zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, právním úkonem platným, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti právního úkonu nedovolá; promlčecí doba pro dovolání se relativní neplatnosti v tomto případě činí tři roky. A takovou osobou je v tomto případě každý jednotlivý spoluvlastník nebytové jednotky, což ve spojení s délkou promlčecí doby může způsobit značnou nejistotu v právních vztazích.

Výše uvedený problém proto bývá v některých smlouvách o prvním převodu vlastnického práva k bytové jednotce a spoluvlastnického podílu k nebytové jednotce ze strany developera (jako prodávajícího) řešen smluvním ujednáním, ve kterém se kupující předem svého předkupního práva ke spoluvlastnickým podílům ostatních spoluvlastníků nebytové jednotky vzdává. Takové ujednání však může být díky své „nehodné“ formulaci ustanovením absolutně neplatným, a to pro rozpor s ustanovením § 574 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů: „Dohoda, kterou se někdo vzdává práv, jež mohou v budoucnosti teprve vzniknout, je neplatná.“

V rámci tohoto článku bohužel není dostatečný prostor pro detailnější rozbor této problematiky ani pro nástin možných variant řešení. Lze se však k tomuto tématu vrátit v některém z dalších příspěvků.

Závěrem tedy především upozorňujeme na riziko nevypořádání předkupního práva ostatních spoluvlastníků ke spoluvlastnickému podílu na nebytové jednotce (garáži), kdy negativním důsledkem může být až neplatnost převodu spoluvlastnického podílu na nebytové jednotce (hromadné garáži) třetímu subjektu, i na to, že ani smluvní ujednání, kterým se každý jednotlivý spoluvlastník již předem svého předkupního práva vzdal, nemusí být řešením poskytujícím jistotu do budoucna.

MGR. VLADIMÍRA GAJDARUSOVÁ, ADVOKÁTKA
AUTORKA PŮSOBÍ V ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI ŠACHTA & PARTNERS, V. O. S.

MGR. ALŽBĚTA SCHIRLOVÁ, ADVOKÁTKA
AUTORKA PŮSOBÍ V ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI ŠACHTA & PARTNERS, V. O. S.

Srovnávací reklama

SROVNÁVACÍ REKLAMA JE U NÁS STÁLE NOVINKOU. PO CELÁ DEVADESÁTÁ LÉTA U NÁS BYLA POVAŽOVÁNA ZA ZAKÁZANOU NEKALOSOUTĚŽNÍ PRAKTIKU, A I KDYŽ SE ZÁKONNÉ PŘEDPISY POSLÉZE ZMĚNILY, POCIT, ŽE SE SROVNÁVACÍ REKLAMOU NENÍ NĚCO V POŘÁDKU, NADÁLE VŠEOBECNĚ TRVÁ.

K většímu rozšíření srovnávací reklamy jistě nepřispěje ani omyl tvůrců nového trestního zákona: jeho zcela nový paragraf, který dle mého názoru do trestního zákona vůbec nepatří, zavádí tříletý trest pro toho, kdo se při účasti v hospodářské soutěži ve větším rozsahu dopustí klamavé reklamy, klamavého označování zboží a služeb, vyvolávání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, podplácení, zlehčování, porušování obchodního tajemství nebo ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí. Ano, to jsou všechno staré známé skutkové podstaty nekalé soutěže, které ale dosud patřily pouze do rukou soutěžitelů a jejich vzájemných soukromých sporů před běžnými soudy. Netuším, jaký smysl má mít jejich podřazení pod právo trestní, ale dovedu si představit praktický dopad, kdy současně se žalobou se bude konkurent prát na policii i s účelovým trestním oznámením a poté v noci pěkně přemýšlet, jaké je to asi v kriminále. Mechanickým převzetím názvů odstavců z obchodního zákoníku do nového trestního zákona ovšem současně došlo k tomu, že tříletý trest je slíben i tomu, „kdo se dopustí srovnávací reklamy“!

Přestože je srovnávací reklama považována za velký přínos pro zákazníky, u nás to skutečně nemá snadné: ještě v době prvních inzerátů Televize Nova, oněch známých „Jsme česká televize, ne Česká televize“ rozhodl soud, že takový slogan je srovnávací reklamou, která „je, jak známo, zakázána“. Mohu-li to o soudu napsat, je jasné, že se mýlil hned dvakrát: jednak nešlo o srovnávací reklamu, protože ve sloganu žádné srovnání není, jednak srovnávací reklama nikdy nebyla zakázána výslovně, ale spíše jen pocitovou interpretací zákona.

Teprve v roce 2000 donutila Českou republiku zvláštní evropská direktiva k povolení srovnávací reklamy i u nás. Nynější úprava je tak na papíře shodná v celé Evropské unii, nicméně skutečná soudní praxe se těmto papírovým pravidlům přizpůsobuje jen pomalu a nerada – zvyklosti jsou prostě silnější.

Srovnávací reklama je upravena v obchodním zákoníku v rámci tzv. soutěžních pravidel, tedy pravidel toho, co si

v soukromých konkurenčních vztazích mohou soutěžitelé vzájemně dovolit. Jako u každé jiné normy soukromého práva nehrozí zde porušiteli žádná pokuta, ale blíže zákonem neurčená satisfakce konkurentovi, která může dosahovat klidně i stovek milionů korun.

Základní pravidlo naší i evropské úpravy spočívá v tom, že hanění (zlehčování, pomlouvání...) konkurence je obecně zakázáno a srovnávací reklama je jen omezenou výjimkou tohoto pravidla. Zákaz zlehčování je tedy základním, obecně platným zákazem; zlehčování je definováno v obchodním zákoníku takto: „Zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výrobcích nebo výkonech jiného soutěžitele nepravdivé údaje způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Zlehčováním je i uvedení a rozšiřování pravdivých údajů o poměrech, výrobcích či výkonech jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana)“.

O srovnávací reklamě, tedy o výjimce, která dovoluje proložit zákaz zlehčování, pak zákon říká:

Srovnávací reklamou je jakákoliv reklama, která výslovně nebo i nepřímo identifikuje jiného soutěžitele anebo zboží nebo služby nabízené jiným soutěžitelem. Srovnávací reklama je přípustná, jen pokud:

- a) není klamavá nebo neuzivá klamavé obchodní praktiky,
- b) srovnává jen zboží nebo služby uspokojující stejné potřeby nebo určené ke stejnému účelu,
- c) objektivně srovnává jeden nebo více základních znaků daného zboží nebo služeb, které jsou pro ně důležité, ověřitelné a charakteristické, mezi nimiž může být i cena,
- d) nevede k vyvolání nebezpečí záměny na trhu mezi tím, jehož výrobky nebo služby reklama podporuje, a soutěžitelem nebo mezi jejich podniky, zbožím nebo službami, ochrannými známkami, firmami nebo jinými zvláštními označeními, která se pro jednoho nebo druhého z nich stala příznačnými,
- e) nezlehčuje nepravdivými údaji podnik, zboží nebo služby soutěžitele, ani jeho ochranné známky, firmu či jiná zvláštní označení, která se stala pro něj příznačnými, ani jeho činnost, poměry či jiné okolnosti, jež se jej týkají,
- f) se vztahuje u výrobků, pro které má soutěžitel oprávnění užívat chráněné označení původu, vždy jenom na výrobky se stejným označením původu,
- g) nevede k nepoctivému těžení z dobré pověsti spjaté s ochrannou známkou soutěžitele, jeho firmou či jinými zvláštními označeními, která se pro něj stala příznačnými, anebo z dobré pověsti spjaté s označením původu konkurenčního zboží, a
- h) nenabízí zboží nebo služby jako napodobení nebo reprodukci zboží nebo služeb označovaných ochrannou známkou nebo obchodním jménem nebo firmou.

Jak je zjevné, prvé pravidlo legální srovnávací reklamy je, že srovnávaný konkurent musí být jasně identifikován. Mnoho marketérů se této podmínky zaleklo a hleděli svoji reklamu „učinit legálnější“ tím, že namísto jasné identifikace konkurenta používají označení „jiný reklamní výrobce, produkt „B“ apod.. Tímto mlžením se ale naopak připravují o výhodu výjimky pro srovnávací reklamu a výsledek je pak paradoxně ještě více protizákonný!

Další důležitou podmínkou je, že reklama nesmí být klamavá, což znamená, že nesmí v povrchně vnímajícím spotřebiteli vyvolat nějakou klamnou představu. To se často děje v případech, kdy samo srovnání je sice perfektní, ale je interpretováno titulkem, který jeho výsledky významově posune.

Srovnávat lze pouze zboží určené ke stejným účelům, nikoliv tedy hrušky a jablka. A především lze srovnávat pouze podstatné znaky, nikoli si vybrat maličkosti, které jsou pro můj produkt výhodné. Srovnání musí být objektivní, ověřitelné a zákaznický relevantní, tedy týkat se těch znaků, které zákazníci skutečně zajímají. V některých případech splňuje tato kritéria pouze cena (u telefonních hovorů či černého uhlí asi jiné kritérium než cena ani neexistuje), u jiných produktů je kritérií naopak tolik, že srovnání s jedním univerzálním výsledkem provést ani nelze (u aut někdo preferuje ekologii, jiný burácivý výkon, třetí zase pohodlí).

Zajímavou podmínkou je, že srovnání samo o sobě nesmí těžit z toho, že se vůbec srovnává s nějakým produktem. Jakoby pouťové hodinky prováděly srovnání se špičkovými Rolexkami a už samotným faktem srovnávání by chtěly na špičkovém výrobku parazitovat.

Jak z výše uvedeného vyplývá, je srovnávací reklama jedinou možností, kdy lze v propagaci o konkurentovi říci něco špatného. Nezapomeňte, že pokud by některá z podmínek srovnávací reklamy nebyla splněna, nepůjde již o povolené srovnání, ale o zakázané zlehčování. A toho se lze vyvarovat nejen tím, že budete ctít pravidla pro srovnávací reklamu, ale především tím, že správně odhadnete reakci svých konkurentů!

Namísto je doplnit, že srovnávací reklama na léčivé přípravky určené k podávání lidem nebo na zdravotní péči je při splnění podmínek stanovených zvláštním právním předpisem přípustná pouze tehdy, je-li zaměřena na osoby oprávněné tyto léčivé přípravky předepisovat (lékaři) nebo vydávat (lékárníci, farmaceutičtí asistenti) anebo tuto zdravotní péči poskytovat (nemocnice, některá tzv. nelékařská zdravotnická povolání, zejména sestry). ■

FILIP WINTER
AK WINTER & SPOL.

JUDr. Filip Winter
advokátní kancelář

AUTORIZOVANÝ DEALER VOZŮ **JAGUAR, LAND ROVER**

JAGUAR • LAND ROVER • ASTON MARTIN • BENTLEY • ROLLS ROYCE • MORGAN • CATERHAM

HE HOUSE OF **ENGLAND**

Internetová doména a její právní aspekty

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Každý z nás se již jistě v dnešním virtuálním světě XXI. století setkal s internetovou doménou, a to buď aktivně jako držitel vlastní internetové domény za účelem prezentace svých webových stránek nebo pasivně jako „surfař internetem“ vyhledávající nové informace. Avšak málokdo se již zamýšlí nad zařazením internetové domény v právním světě. Jakým způsobem lze internetovou doménu definovat? Jaké důsledky má vznik nové internetové domény určitého znění? Lze se vůbec domáhat právní ochrany internetové domény? Na tyto a další otázky se pokusím odpovědět v následujícím textu.

Z technického hlediska se na internetovou doménu pohlíží jako na adresu webových stránek. Skládá se vždy nejméně ze dvou částí, a to z unikátního názvu a názvu tzv. TLD (top-level domain). Jen pro znázornění doménou může být CAK a jejím TLD je CZ. Spojením těchto dvou částí dostaneme kompletní internetovou doménu, tj. CAK.CZ. Za internetovou doménu se platí každý rok doménovému úřadu, který ji spravuje. Cena internetových domén se liší v závislosti na TLD (např. .cz, .com, .net, ...). Jen pro úplnost by bylo vhodné zmínit, že pod TLD spadají nejvyšší národní domény, přičemž pro Českou republiku je určující národní doména cz. Příkladem domény druhé úrovně tzv. SLD (second-level domain) je již, laicky řečeno, spojení nejvyšší národní domény a jiného člena, jímž může být název firmy, společnosti či konkrétní služby.

Názory, co se myslí internetovou doménou z právního hlediska, se částečně mezi odborníky liší. Osobně se přikláním k názoru, že se jedná o tzv. „jinou majetkovou hodnotu“ dle ustanovení § 118 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen „občanský zákoník“). Nepochybně lze tvrdit, že internetová doména v dnešním „virtuálním světě“ vytváří reálně ocenitelnou majetkovou hodnotu, se kterou příslušný vlastník může zcela libovolně disponovat.

Internetovou doménu lze zakoupit vždy na celé násobky roku počínaje dnem registrace, nejvýše však na deset let. Pro ty z vás, kteří nehodláte v nejbližší době využívat internetovou doménu, ale uvažujete o jejím využití v budoucnu, existuje tzv. služba rezervace internetových domén. Rezervace internetové domény slouží pouze k zablokování doménového jména, avšak na základě této služby nelze v žádném případě webové stránky provozovat. Jinými slovy registrací internetové domény je tato doména na stanovenou dobu vyhrazena držiteli.

Pro provoz webových stránek je však potřeba navíc objednat službu umístění webové stránky. V případě, že se rozhodnete internetovou doménu převést na třetí subjekt i tato situace je možná prostřednictvím určeného registrátora vaší internetové domény. Provádí se to na základě písemné žádosti držitele a budoucího držitele oné převáděné internetové domény.

Právní instituty související s internetovou doménou

V současné právní úpravě chybí právní předpis, který by internetovou doménu výslovně upravoval, anebo řešil její právní ochranu. Z tohoto důvodu je v této oblasti třeba postupovat dle obecné právní úpravy a průřezově vybrat právní instituty, které lze v oblasti internetových domén využít. Jedná se zejména o instituty sloužící k ochraně hospodářské soutěže, ochranných známek nebo osobnostních práv. V neposlední řadě je také možné se inspirovat konstantní rozhodovací praxí našich obecných soudů či kvalifikovaných rozhodců Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Pro zajímavost zde odkazuji na následující medializované judikáty[1] v oblasti internetových domén:

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2001 sp. zn. Nc 1072/2001-7

Z tohoto soudního rozhodnutí plyne odkaz na institut ochrany hospodářské soutěže:

(1) Pokud jeden podnikatel při nabídce svých služeb v prostředí Internetu používá označení, které je podobné označení, jenž na stejném „trhu“ již dříve používá podnikatel jiný, jde nepochybně o jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a takové jednání je objektivně způsobilé přivodit druhé straně (soutěžiteli), a potažmo i spotřebitelům (návštěvníkům Internetu), újmu.

(2) Dva odlišné podnikatelské subjekty jsou soutěžiteli v hospodářské soutěži i přesto, že jeden z nich neposkytuje telekomunikační služby, zatímco ten druhý ano. Oba účastníci se totiž setkávají v prostředí Internetu, kde propagují a nabízejí své služby, byť každý z jiné oblasti.

Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 12. 2000 sp. zn. 22 Cm 38/2000

Soud v tomto rozhodnutí došel k názoru, že registrace doménového jména nemá žádný statut jako ochranná známka či obchodní jméno a je tak pouze na žadateli o zápis pří-

slušné domény, aby se vyvaroval porušování něčí ochranné známky či obchodního jména. Oprávněný nositel obchodního jména, resp. majitel ochranné známky, může se, dle názoru soudu, domáhat ochrany, pokud je dotčen, kromě jiného, nebezpečím vyvolání záměny, či parazitování na pověsti – viz §§ 47, 48 ObchZ. Při podnikání ve stejném oboru činnosti, tj. textilní výrobě, může pak dojít k nebezpečí záměny o výrobci alespoň u spotřebitelské obce používající Internet.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 32 Odo 447/2006

Tento rozsudek se týkal konfliktu ochranné známky složené z doménového jména a obchodní firmy jiného soutěžitele. V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud České republiky rozhodl o zdržení se užívání označení zaměnitelného s obchodní firmou a ochrannou známkou z doménového jména a zdržení se užívání databáze výrobků a o zaplacení zadostiučinění. Předmětem tohoto sporu byla zejména samotná registrace doménového jména, které bylo shodné jak s ochrannou známkou, tak i obchodní firmou jiného soutěžitele. Nejvyšší soud dovodil, že popsané jednání žalovaného, spočívající v zaregistrování předmětného doménového jména, jakož i v provozování internetových stránek pod touto doménou ke shodnému předmětu podnikání žalovaného a žalobkyně porušilo práva žalobkyně. Odvolací soud správně aplikoval příslušná ustanovení obchodního zákoníku pro popsané nekalosoutěžní jednání žalovaného, a to jak generální klauzuli vyplývající z § 44 odst. 1 obch. zák., tak pro skutkovou podstatu parazitování na pověsti a zaměnitelnost vyplývající z § 47 a § 48 obch. zák.

Na základě výše zmíněné judikatury je možné na ochranu práva souvisejícího s internetovou doménou aplikovat následující instituty v našem právním řádu již upravené. Jedná se zejména o institut nekalé soutěže, jenž je upraven v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění (dále jen „obchodní zákoník“). Nekalá soutěž je vymezena obchodním zákoníkem jako jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy a současně je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Proto na základě tohoto institutu lze žalovat subjekt, který se dopustí nekalosoutěžního jednání. V tomto případě se bude jednat zejména o vyvolávání nebezpečí záměny nebo parazitování na pověsti dle ustanovení § 47 a § 48 obchodního zákoníku.

Pro úplnost je možné shrnout nároky, kterých se lze domáhat z nekalosoutěžního jednání následovně:

- 1) zdržení se nekalé soutěže
- 2) odstranění závadného stavu
- 3) požadovat přiměřené zadostiučinění
- 4) požadovat náhradu škody
- 5) vydání bezdůvodného obohacení
- 6) právo přiznat uveřejnit rozsudek

V oblasti obchodního zákoníku je nutné zmínit jeho ustanovení § 12. Jedná se o ochranu proti neoprávněnému užívání obchodní firmy. I zde je možné se domáhat, aby se takového neoprávněného jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále

je možné požadovat vydání bezdůvodného obohacení a přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, stejně tak lze žalovat i náhradu škody.

V souvislosti s internetovou doménou nepochybně souvisí i úprava týkající se ochranných známek a s tím související právní ochrana. Jedná se o úpravu zakotvenou v zákoně č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění (dále jen „zákon o ochranných známkách“). Na základě zákona o ochranných známkách lze postihovat takové jednání, kdy dochází k užívání shodné nebo zaměnitelné internetové domény s ochrannou známkou. V případě takové kolize se lze úspěšně domáhat žalobou svých práv, tedy např. žalovat na zdržení se takového jednání. Proto bych v této souvislosti doporučila každému, komu záleží na dostatečné právní ochraně jeho internetové domény, aby si ji současně nebo lépe již dopředu nechal zaregistrovat jako ochrannou známkou, a to jako ochrannou známkou slovní nebo kombinovanou.

Řešení sporů, jejichž předmětem je internetová doména

Vzhledem k tomu, že jsem se v rámci tohoto článku zaměřila pouze na národní internetové domény s TLD.cz, je vhodné v souvislosti s řešením sporů odkázat na pravidla řešení sporů vytvořená sdružením CZ.NIC[2]. Toto sdružení při uzavírání jakýchkoliv smluv týkajících se internetových domén odkazuje na ustanovení článku 15. 1. Pravidel registrace[3], jejíž součástí je tzv. rozhodčí doložka[4]. Na základě této rozhodčí doložky budou všechny spory splňující podmínky zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů v platném znění mezi držitelem internetové domény a sdružením CZ.NIC řešeny Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Ačkoli by se spor dostal před obecný soud, dle ustanovení § 106 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění postačí, aby jedna ze sporných stran uplatnila námitku rozhodčí doložky ve smlouvě, a soud řízení zastaví.

Pro komplexnost je nezbytné zmínit i situaci, kdy dojde k řešení sporu mezi držitelem internetové domény a třetí osobou. V takovémto případě je držitel internetové domény dle Pravidel registrace povinen vyvinout veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat ke smírnému řešení sporů týkajících se internetových domén, anebo jejich registrací, které mohou vzniknout mezi držitelem a třetími osobami. Pokud se sporné strany nedohodnou na smírném řešení sporu, mají plnou volnost vyřešit svůj spor v rámci platných právních předpisů, tedy prostřednictvím rozhodčího řízení nebo obecných soudů. Tato plná volnost je však částečně v pravidlech registrace omezená, a to odkazem na „Rozhodčí veřejnou nabídku“, podle které je držitel doménového jména zařazeného v elektronické databázi doménových jmen v ccTLD.cz spravované sdružením CZ.NIC povinen podrobit se rozhodčímu řízení v případě, kdy o to řízení projeví zájem třetí strana. Držitel tímto činí rozhodčí veřejnou nabídku v souladu s Pravidly alternativního řešení sporů[5], a to pro veškerá doménová jména Držitele, zařazená

DP

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři je českou advokátní kanceláří s více než desetiletou historií, která od samého počátku šla cestou oborové specializace s důrazem na poskytování vysoce profesionálních a specializovaných služeb. Od samého počátku jsme nespolehali na pouhou znalost platného práva, ale vždy se snažili klientovi poskytnout komplexní služby vztahující se k jeho obchodnímu případu, zejména tedy zajištění služeb ekonomických, daňových expertů, včetně soudních znaleců v relevantních oborech. Za tímto účelem si Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři vytvořila síť úzce spolupracujících odborníků, kteří jsou připraveni efektivně a profesionálně spolupracovat na jednotlivých případech Advokátní kanceláře Dáňa, Pergl & Partneři.

PARTNEŘI:
Mgr. Robert Pergl
managing partner

Mgr. Robert Pergl je absolventem mezinárodního práva na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Jeden rok pracoval pro pražskou pobočku americké právní kanceláře Brobeck, Hale and Dorr

International. Posléze dlouhodobě působil v advokátní kanceláři s JUDr. Milanem Váňou.

V Advokátní kanceláři Dáňa, Pergl & Partneři se Mgr. Pergl, jako managing partner, zaměřil na řízení firmy a vedení velkých majetkových a finančních projektů. Je rovněž velmi vyhledávaným expertem na tuto problematiku a jeho názory jsou často publikovány jak v lokálních, tak mezinárodních médiích. Je autorem řady příspěvků o regulaci českého kapitálového trhu a finančních podvodech. Mgr. Pergl je členem České, Slovenské i Mezinárodní advokátní komory a Východoevropského fóra. Hovoří plyně anglicky, německy, rusky a samozřejmě česky.

Mgr. Jan Dáňa
senior partner

Mgr. Jan Dáňa je absolventem právnické fakulty University Karlovy v Praze. Ve své praxi se zaměřuje zejména na obchodní právo, právo obchodních společností, fúze a akvizice a problematiku síťových monopolů. V neposlední řadě se též věnuje nemo-

vitostnímu právu, stavebnímu řízení, koncesnímu řízení a veřejným zakázkám. Samozřejmostí je poradenství v oblasti práva Evropské unie a využití finančních prostředků ze Strukturálních fondů EU a Kohezního fondu. Hovoří česky, anglicky a rusky.

Ostatní partneři:

Mgr. Ing. Jan Krofta, JUDr. Martina Mervartová, Ph.D.,
Mgr. Vít Veselý, Mgr. Milan Fritz

OCENĚNÍ:

Právnická firma roku 2008: advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři získala v této anketě ocenění pro oblast Veřejné zakázky.

Právník roku 2008: jednou ze speciálních kategorií soutěže Právník roku 2008 je Talent roku, ve které získal ocenění Mgr. Vít Veselý z Advokátní kanceláře Dáňa, Pergl & Partneři.

Právnická firma roku 2009: advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři získala v této anketě ocenění pro oblast Duševní vlastnictví, IT.

SPECIALIZACE:

Arbitráže	Ochrana osobních údajů
Bankovníctví a kapitálové trhy	Ochranné známky
Duševní vlastnictví	Outsourcing
Energetika	Pracovní právo
Informační technologie	Právo EU, strukturální fondy
Fúze a akvizice	Procesní právo
Koncese a PPP	Směnky
Konkurzní řízení	Soutěžní právo
Korporační právo	Telekomunikace
Mezinárodněprávní ochrana investic	Ústavní právo
Mezinárodní právo	Utajované informace
Náhrada škody	Veřejné zakázky
Negociace a mediace	Vodárenství
Nemovitosti a stavební právo	Vojenský materiál
	Zdravotní právo

JAZYK: anglický, ruský, německý, polský, řecký

ČLENSTVÍ:

Česká advokátní komora
Asociace pro veřejné zakázky

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři
Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6

tel.: +420-224 232 611, fax: +420-233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz, www.akdpp.cz

v elektronické databázi doménových jmen v ccTLD.cz spravované sdružením CZ.NIC. V Pravidlech alternativního řešení sporů existuje následující odstavec tohoto znění:

„Držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „rozhodčí soud“), v rozhodčím řízení před tímto rozhodčím soudem podle zvláštního dodatku Řádu rozhodčího soudu pro rozhodčí řízení on-line zveřejněného v Obchodním věstníku (dále jen „Řád on-line“), a to ve věci majetkového sporu, o němž lze uzavřít smír, v němž třetí osoba napadne jakékoliv Doménové jméno Držitele, zařazené v elektronické databázi doménových jmen v národní doméně ccTLD.cz spravované sdružením CZ.NIC, pokud třetí osoba písemně projeví vůči Držiteli vůli podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu v dané věci zejména tím, že písemně zahájí takový spor u tohoto rozhodčího soudu v souladu s Řádem on-line. Spor bude rozhodován jediným rozhodcem určeným předsedou rozhodčího soudu...“

Zcela nepochybně se zde projevuje trend zavádění formulářových rozhodčích doložek. Důvody, které k tomu vedou, spočívají bezesporu v rychlosti, nevěřejnosti a tudíž i v diskretnosti, v ochraně obchodního tajemství a v neposlední řadě i v ekonomické výhodnosti. Dále v této koncepci je možno shledat urychlení řešení sporů „jednoduchého práva“ a odlehčení české justici o desítky tisíc sporů ročně, což je jistě pozitivní trend.

Je však nutné podotknout, že se nejedná o klasickou rozhodčí doložku, kdy se na tomto způsobu řešení sporu dohodnou obě strany zcela svobodně a dobrovolně. Tato rozhodčí doložka je součástí adhezních smluv, kdy držitel internetové domény ani nemá možnost navrhnout jiné znění rozhodčí doložky.

Dále je třeba upozornit, že osoba napadající registraci internetové domény nemá povinnost vést spor u rozhodčího soudu namísto soudu obecného, jedná se pouze o její právo tak učinit s tím, že držitel internetové domény je pro tento případ zavázán podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu.

Otázku příslušnosti obecného soudu, pro případ, kdy žalobce nevyužije rozhodčí veřejnou nabídku a nepodá žalobu k rozhodčímu soudu, řeší zákon č. 99/1963 Sb., občanský

soudní řád (dále jen „občanský soudní řád“). V 1. stupni řízení bude obvykle příslušný krajský soud, viz ustanovení § 9 odst. 3 písm. k), l), m) občanského soudního řádu.

Doménové spory povětšinou začínají návrhem na předběžné opatření, které spočívá ve zdržení se určitého jednání, nebo v povinnosti něco konat. Z rozhodovací praxe je možné provést shrnutí, že žalovaný subjekt je převážně povinen odstranit internetovou stránku zobrazenou pod konkrétní internetovou doménou, nebo je povinen zdržet se užívání konkrétní internetové domény, anebo v neposlední řadě zdržet se převodu příslušné internetové domény na třetí osobu. Soud zároveň předběžným opatřením může rozhodnout, aby společnost CZ.NIC byla povinna zdržet se realizace převodu konkrétní internetové domény ze žalovaného na třetí osobu. Teprve následně se rozhoduje ve věci samé, které již může být různorodější. Avšak stále vycházíme ze zákonných nároků, které jsem již popsala výše – zejména v případech porušení hospodářské soutěže: zdržení se jednání nekalé soutěže, odstranění závadného stavu, přiměřeného zadostiučinění, náhrady škody, vydání bezdůvodného obohacení, anebo právo uveřejnit rozsudek.

Závěrem tohoto článku bych chtěla podotknout, že se nejedná o vyčerpávající výklad. Jedná se o široké spektrum otázek, které nelze shrnout do jednoho článku. Vždy je nutné zohlednit všechny okolnosti konkrétního případu a teprve následně analyzovat možné právní kroky. ■

MGR. KRISTINA LINCEROVÁ
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

[1] <http://ictlaw.sk/domain-names/case-law>

[2] Jejich webové stránky naleznete na: <http://www.nic.cz/>

[3] Volně přístupné na: <http://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>

[4] Jejich znění je následující:

Řešení sporů mezi držitelem a sdružením CZ.NIC

Nedohodnou-li se Držitel a sdružení CZ.NIC na vyřešení vzájemného sporu týkajícího se Doménového jména registrovaného Držitelem, budou takové spory rozhodovány u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

Rozhodčí řízení bude konáno třemi rozhodci v Praze v českém jazyce podle řádu uvedeného rozhodčího soudu.

Rozhodčí nález je pro obě strany konečný a závazný.

[5] <http://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>

Změny v úpravě vyvlastnění

DNEM VYHLÁŠENÍ, TEDY PUBLIKACÍ V ČÁSTCE 135 SBÍRKY ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY KE DNI 27. 11. 2009, NABYL ÚČINNOSTI ZÁKON Č. 416/2009 SB., O URYCHLENÍ VÝSTAVBY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY (DÁLE JEN „ZÁKON O VÝSTAVBĚ DI“).

Jde o zcela novou zákonnou úpravu, která v textu zákona ani v důvodové zprávě není uváděna jako novelizace stávajících zákonných předpisů, ale v rámci předmětu své úpravy (tedy oblasti výstavby dopravní infrastruktury) dle našeho názoru významně pozměňuje či odlišně interpretuje zejména stávající úpravu vyvlastnění zákonem č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, v platném znění (dále jen „Zákon o vyvlastnění“), některé postupy při povolování staveb upravené zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „Stavební zákon“), a jeho prováděcích předpisů, ale i ustanovení občanského soudního řádu, soudního řádu správního a v neposlední řadě i občanského zákoníku.

Samotný předmět úpravy Zákona o výstavbě DI prošel v legislativním procesu složitým vývojem, když původně byl tento zákon navržen jako speciální zákon určený k urychlení výstavby výhradně stavby rychlostní komunikace R35 (včetně její související technické infrastruktury), aby byl tento předmět následně Poslaneckou sněmovnou rozšířen na veškerou dopravní a technickou infrastrukturu a následně redukován pozměňovacími návrhy Senátu na (veškerou) dopravní infrastrukturu. Ve výsledku tedy Zákon o výstavbě DI upravuje postupy při výstavbě dopravní infrastruktury, definované Stavebním zákonem jako součást veřejné infrastruktury „například stavby pozemních komunikací, drah, vodních cest, letišť a s nimi souvisejících zařízení“^[1] a související stavby, avšak pouze ty, které jsou dle § 1 odst.

2 Zákona o výstavbě DI zároveň „umísťovány v plochách a koridorech vymezených v platné politice územního rozvoje nebo veřejně prospěšné stavby vymezené v územně plánovací dokumentaci“. S ohledem na záměr zákonodárce a průběh legislativního procesu, lze usuzovat, že uvedenými souvisejícími stavbami nejsou míněny stavby technické infrastruktury, které byly přijatými pozměňovacími návrhy Senátu výslovně vyloučeny, ačkoli se jinak nepochybně může jednat o stavby související.

Začlenění staveb dopravní infrastruktury do sféry působnosti Zákona o výstavbě DI dle druhé části definice předmětu úpravy tedy bude záviset na začlenění dané stavby do politiky územního rozvoje, historicky poprvé pořízené Ministerstvem pro místní rozvoj v mezích § 5 odst. 5 podle § 31 až 35 a § 186 Stavebního zákona na základě usnesení vlády ČR č. 561 ze dne 17. 5. 2006, kterým byla schválena Politika územního rozvoje České republiky, a finálně schválené usnesením vlády dne 20. 7. 2009. Působnost zákona však zakládá i vymezení dané dopravní infrastruktury v zásadách územního rozvoje, územním plánu i regulačním plánu jako specifických druhů územně plánovací dokumentace, a nemusí se tedy zdaleka jednat pouze o dopravní infrastrukturu velkého rozsahu.

Zákon o výstavbě DI zejména zjednodušuje postup vyvlastnění pro stavby v mezích shora popsané působnosti zákona. Toto zjednodušení spočívá zejména ve zjednodušení splnění podmínek přípustnosti vyvlastnění podle § 3 Zákona o vyvlastnění jednak úpravou doručení návrhu smlouvy na získání práv potřebných k výstavbě, kdy bude dostatečné doručení na adresy (trvalého pobytu fyzických osob či sídla právnických osob), uvedené v katastru nemovitostí, a jednak zejména zavedením právní domněnky, že pokud do 60 dnů (což je nejkratší přípustná lhůta, kterou lze vyvlastňovanému stanovit podle Zákona o vyvlastnění) od doručení takového návrhu nedojde k uzavření dohod potřebných k výstavbě, má se za to, že práva potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění nelze získat dohodou. Dohoda je přitom z hlediska Zákona o vyvlastnění způsobem zajištění práv potřebných pro výstavbu preferovaným před vyvlastněním. Lze se rovněž na základě díky ustanovení § 2 Zákona o výstavbě DI domnívat, že ve sféře působnosti Zákona o výstavbě DI tak „odpadá“ podmínka, aby byl účel vyvlastnění po dobu nejméně 6 měsíců vyvlastňovanému znám, neboť Zákon o výstavbě DI výslovně uvádí, že k naplnění podmínky přípustnosti z důvodu nemožnosti dosažení účelu dohodou postačuje shora popsané doručení návrhu smlouvy a uplynutí uvedené lhůty. V rámci návrhu je navíc možné požadovat, aby předmětný pozemek či stavba nebyly zatíženy právy zanikajícími vyvlastněním, tedy zejména předkupním právem.

Další usnadnění výstavby dopravní infrastruktury v souvislosti s vyvlastňováním přináší možnost stanovení kupní ceny pozemku, stavby či práva odpovídajícího věcnému břemeni, jež by jinak byly předmětem vyvlastnění, v návrhu smluv ve vyšší tržní ceny obvyklé v daném místě a čase, což představuje významný rozdíl oproti úpravě Zákona o vyvlastnění,

která připouští pouze použití ceny určené podle zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, v platném znění. Takový postup je jistě k vyvlastňovaným vstřícnější a výrazně zvyšuje možnost dosažení dohody bez vyvlastnění. Hladký průběh dohody podporuje rovněž úprava, podle které lze použít i cenu určenou dle uvedeného zákona č. 151/1997 Sb., pokud by tato byla vyšší než tržní cena obvyklá v daném místě a čase.

Zákon o výstavbě DI zároveň omezuje možnost přiznání odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu tak, že jednak odvolání, které nesměřuje proti nejzávažnějším výrokům[1] nebrání u těchto výroků nabytí právní moci, a jednak může být soudem přiznán odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí podle Zákona o vyvlastnění jen za současného splnění podmínek závažného ohrožení práv žalobce, absence nepřiměřeného zásahu do práv třetích osob nabytých vyvlastněním a absence rozporu s veřejným zájmem (který ale již musel být pro vyvlastnění dán).

Zákon o výstavbě DI rovněž potenciálně výrazně zasahuje do oblasti práva nájemního, když zakládá právo pronajímatele vypovědět nájemní smlouvu k pozemku či stavbě (včetně bytu) bez ohledu na sjednanou dobu trvání nájmu, pokud takové nájemní právo brání výstavbě dopravní infrastruktury a jinak by zaniklo vyvlastněním.

Významnou modifikaci v oblasti stavebního práva pak přináší Zákon o výstavbě DI ve formě povinnosti stavebního úřadu zahájit stavební řízení o vydání stavebního povolení k výstavbě dopravní infrastruktury i tehdy, pokud stavebník k žádosti nepřiloží doklady prokazující jeho vlastnické právo či právo provést stavbu nebo právo odpovídající věcnému břemeni k dotčenému pozemku či stavbě.

Závěrem lze shrnout, že přijetí Zákona o výstavbě DI představuje významný krok k zefektivnění výstavby hlavních dopravních komunikací ve veřejném zájmu, neboť s ohledem na specifický charakter této výstavby umožňuje rychlejší řešení otázek zajištění práv potřebných k výstavbě včetně možnosti vyvlastnění při zachování ústavně i zákonem chráněných práv vlastníků dotčených nemovitostí a zároveň omezuje možnost formálního prodlužování postupů při řešení těchto otázek. Ačkoli lze při aplikaci zákona očekávat i vznik nových interpretačních problémů, Zákon o výstavbě DI je významným příspěvkem k možnostem rozvoje dopravní infrastruktury v České republice. ■

MGR. PETR SKALSKÝ, ADVOKÁT

MGR. JOSEF HLAVIČKA, ADVOKÁT

HAVEL & HOLÁSEK S.R.O., ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

[1] § 2 odst. 1 písm. k) alinea 1) Stavebního zákona, v platném znění

[2] Rozhodnutí dle § odst. 2 písm. a) a b) Zákona o vyvlastnění

Novela zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem

V DUBNU 2008 BYL VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY PŘEDLOŽEN NÁVRH NOVELY ZÁKONA Č. 265/1992 SB., O ZÁPISĚ VLASTNICKÝCH A JINÝCH VĚCNÝCH PRÁV K NEMOVITOSTEM, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, A ZÁKONA Č. 634/2004 SB., O SPRÁVNÍCH POPLATCÍCH, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, KTERÁ BY MĚLA PŘÍSPĚT K ODSTRANĚNÍ NĚKOLIKA NEDOSTATKŮ SOUČASNÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY.

Podle původních návrhů měla novela nabýt účinnosti dnem 1. září 2009, jelikož je však novela momentálně projednávána v poslanecké sněmovně, termín jejího přijetí, jakož i účinnosti, se posouvá.

Právní účinky vkladu práva do katastru

Podle stávající úpravy vznikají právní účinky vkladu na základě pravomocného rozhodnutí o jeho povolení ke dni, kdy návrh na vklad byl doručen příslušnému katastrálnímu úřadu. Podle navrhované novely by tyto účinky měly nastat k okamžiku doručení návrhu na vklad, tzn., že tento okamžik by měl být přesně definován dnem, hodinou a minutou doručení návrhu na vklad. Novela by měla odstranit komplikace, které vznikaly při realitních transakcích financovaných z hypotečního úvěru, kdy banky vyžadovaly, aby zástavní právo ve prospěch banky zřídil ještě prodávající a teprve pak nemovitosti převedl s tím, že tak nemohl učinit v jeden den a vyžadovalo se, aby zástavní smlouva byla doručena na katastrální úřad o jeden den dříve než smlouva kupní.

Návrh na vklad

Podle novely by se návrh na zahájení vkladového řízení měl podávat na stanoveném formuláři, který by měl být k dispozici i v elektronické podobě, což by mělo vést k elektronizaci vkladového řízení, k dosažení jednotnosti podávaných návrhů a eliminování jejich chyb. Novela by dále měla odstranit požadavek na předkládání úředně ověřených překladů u listin vyhotovených ve slovenském jazyce.

Žaloba proti rozhodnutí o zamítnutí vkladu

Podle navrhované právní úpravy by měla být proti rozhodnutí o zamítnutí vkladu přípustná pouze žaloba podle páté části občanského soudního řádu, která by se podávala prostřednictvím katastrálního úřadu, který rozhodl o zamítnutí vkladu, a to ve lhůtě 30 dnů od doručení rozhodnutí o zamítnutí vkladu. Všechna další řízení, která by se týkala té samé nemovitosti,

by se po dobu těchto 30 dnů přerušila až do dne doručení pravomocného rozhodnutí soudu o podané žalobě příslušnému katastrálnímu úřadu.

Poznámka spornosti

Nově by měla být zavedena poznámka spornosti, která se zapisuje v případě, že byla podána žaloba na určení vlastnického práva k nemovitosti nebo žaloba na určení neplatnosti právního úkonu, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru. Poznámka spornosti se zapisuje ve prospěch žalobce s tím, že nevyvolává přerušování případného řízení o povolení vkladu. Cílem navrhované úpravy je minimalizovat podávání šikanózních žalob podávaných s účelem ztížení zřízení věcných práv k nemovitosti. Pokud soud rozhodne o předběžné otázce v řízení, o kterém je zapsána v katastru poznámka spornosti jinak, než jak ji posoudil katastrální úřad v řízení o povolení vkladu, vymaže katastrální úřad povolený vklad a všechny další na něj navazující zápisy práv. Otázkou je tedy praktický význam poznámky spornosti, jejíž vyznačení sice nebude bránit dalšímu nakládání s nemovitostí, nicméně, kupující s největší pravděpodobností nebudou mít zájem nabýt nemovitost, která je předmětem sporu.

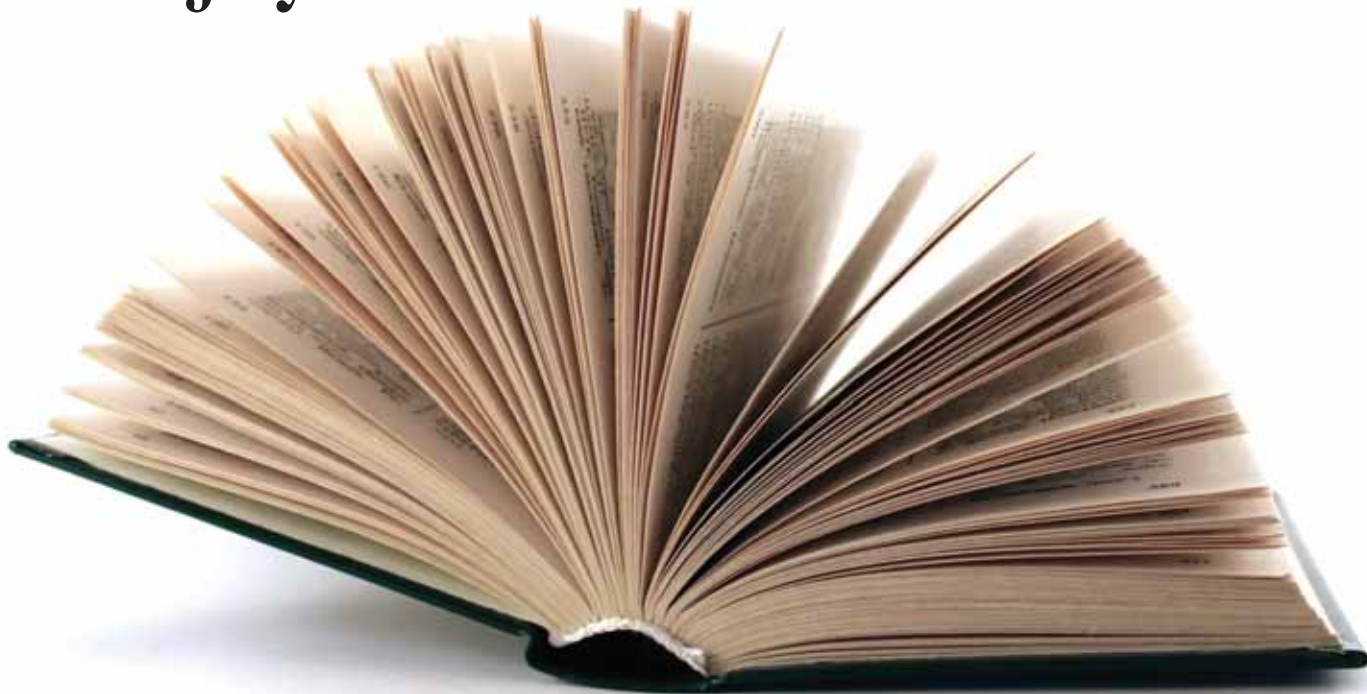
Výmaz starých zástavních práv

Navrhovaná právní úprava umožňuje nový způsob výmazu starých zástavních práv převzatých z pozemkových knih, které existovaly do roku 1964. Tato zástavní práva právně znehodnocují množství nemovitostí, i když s největší pravděpodobností jsou již promlčena. Výmaz takového zástavního práva by měl být možný za podmínky složení peněžité částky zapsané v katastru jako výši zajištěného dluhu do soudní úschovy. Předpokládá se, že tyto částky by neměly přesahovat částku 10 000 Kč.

Správní poplatky za podání návrhu na vklad

Podle současné právní úpravy činí správní poplatek za podání návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí 500 Kč bez ohledu na to, zda jde o převod jedné nemovitosti nebo celého komplexu nemovitostí. Podle navrhované úpravy by měl být tento poplatek ve výši 500 Kč za první nemovitost, ke které má být právo zapsáno, za každou další dílčí nemovitost se připočítává 300 Kč. Výběr správního poplatku bude stanoven za přijetí návrhu na zápis každého typu věcného práva a bude limitován maximální částkou 20 000 Kč. ■

Z aktuální **judikatury** Nejvyššího soudu ČR

Vydědění

Zájem, který by potomek měl o zůstavitele projevovat, je třeba posuzovat s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu; je-li skutečnost, že potomek trvale neprojevuje o zůstavitele opravdový zájem, důsledkem toho, že zůstavitel neprojevuje zájem o potomka, nelze bez dalšího dovést, že by neprojevení tohoto zájmu potomkem mohlo být důvodem k jeho vydědění.

Ustanovení zástupce soudem

Jestliže účastník řízení podá v zahájeném řízení žádost o ustanovení zástupce ve smyslu ustanovení § 30 o.s.ř., soud o ní musí rozhodnout před tím, než učiní další úkony v řízení.

Usnesení Poslanecké sněmovny a nemožnost jeho přezkumu soudem

Usnesení Poslanecké sněmovny, jako právní akt nejvyššího zastupitelského sboru, je právně závazné a obecné soudy musejí takové usnesení komory parlamentu respektovat a nemají pravomoc je přezkoumávat, neboť přezkumnou pravomoc by bylo možno svěřit soudům jen zákonem.

Subjektivní stránka trestného činu

Sama skutečnost, že rozhodnutí o uložení sankce zákazu

řízení motorových vozidel nabylo právní moci, ještě neznamená, že byly naplněny všechny zákonné znaky trestného činu, zejména pak jeho subjektivní stránka. Naplnění subjektivní stránky lze dovést, jestliže je z provedených důkazů zřejmé, že obviněný věděl o pravomocně uloženém zákazu činnosti a chtěl ho porušit, popř. byl srozuměn s jeho porušením.

Rozhodování soudu a judikatura

Došlo-li v soudní rozhodovací praxi při řešení určité materie k judikatornímu ustálení právního názoru, je z povahy věci nezbytné, aby soudy nižších stupňů tento judikatorní posun ve své rozhodovací praxi reflektovaly a v případě, že takový právní názor nesdílejí, jej ve světle jimi pečlivě vyložené argumentace (kriticky) konfrontovaly a seznatelným způsobem (v odůvodnění písemného vyhotovení svého rozhodnutí) vložily, proč, resp. z jakého (jakých) nosného (nosných) důvodu (důvodů) nebylo lze se ve věci s obdobným skutkovým či právním základem s předmětným judikátem ztotožnit.

Prokura a odměna

Dohoda prokuristy a zastoupeného nemusí mít výhradně formu mandátní smlouvy, mandátní smlouva ale nejlépe vystihuje charakter záležitostí, které má prokurista pro podnikatele

zařizovat i skutečnost, že prokura je speciální druh plné moci užívaný v obchodních vztazích. Nárok na úplatu nelze vázat jen na samotný fakt udělení prokury, nýbrž je nutno zkoumat, zda prokurista skutečně záležitosti spojené s provozem podniku zastoupeného zařizoval a v jakém rozsahu.

Zajišťovací směnka

V případě, že směnka zajišťuje pohledávku osoby odlišné od remitenta za dlužníkem, který je současně výstavcem směnky vlastní, bude kauza zajišťovací směnky spočívat nikoli ve vztazích mezi dlužníkem a remitentem, nýbrž ve vztazích mezi dlužníkem a věřitelem z kauzálního vztahu.

Prodej předmětu leasingu a přiměřenost ceny

Při prodeji předmětu leasingu je vždy nutno posuzovat přiměřenost ceny, za níž byl předmět leasingu realizován, protože jinak by důsledky obchodní neobratnosti, nebo dokonce zlého úmyslu leasingového pronajímatele při prodeji předmětu leasingu zcela bezdůvodně dopadly na leasingového nájemce.

Zopakování důkazu

Zopakuje-li odvolací soud důkaz (výslech svědka), to ale k jiné skutečnosti, než tak učinil soud prvního stupně, nelze pak v rámci rozhodování odvolacího soudu k důkazu, provedenému soudem prvního stupně, bez dalšího přihlídnout.

Nepřezkoumatelnost rozsudku

Souhrnné uvedení důkazů – uvedení jednotlivých důkazů, z nichž soud vycházel, to ale bez uvedení toho, jak soud jednotlivé důkazy hodnotil a jaká skutková zjištění z kterého důkazu učinil – má za následek nepřezkoumatelnost rozsudku.

Stanovení výše trestu

Překročení horní hranice zákonné sazby některého druhu trestu uložením několika samostatných trestů tohoto druhu určitému pachateli je třeba zásadně považovat za uložení druhu trestu, který je ve zřejmém rozporu s jeho účelem ve smyslu § 266 odst. 2 tr. řádu.

Pracovní poměr na dobu určitou

Pracovní poměr na dobu určitou sjednaný v době ode dne 1. 6. 1994 do dne 29. 2. 2004 bylo možné právním úkonem učiněným po 1. 3. 2004 prodloužit nebo opakovaně sjednat – s výjimkami uvedenými v § 30 odst. 2 větě druhé a § 30 odst. 3 zákoníku práce (zákona č. 65/1965 Sb. ve znění účinném od 1. 3. 2004 do 31. 12. 2006) – pouze na dobu nejvýše dvou let, počítanou ode dne 1. 3. 2004.

Náhrada škody

I manželka obviněného, která využila práva podle § 37 odst. 1 trestního řádu a zvolila svému manželovi obhájce, ač stranou podle § 12 odst. 6 části věty za středníkem trestního řádu není, má vzhledem k tomuto zákonnému oprávnění i k dalším potenciálním možnostem stát se stranou trestního

řízení, takovou pozici, že je nutno považovat ji za účastníka řízení ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci.

Sporný vztah z užívání nemovitosti

Sporný a neuzavřený právní vztah z užívání nemovitosti, která se zapisuje do katastru nemovitostí, mezi (spolu)vlastníkem a osobou užívající nemovitost po určitou dobu nikoli z titulu spoluvlastnického práva, se posoudí jako vztah mezi podílovými spoluvlastníky, jestliže se uživatel stal podílovým spoluvlastníkem nemovitosti se zpětnými účinky podle § 2 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb., jež pokrývají uvedenou dobu.

Evropský exekuční titul

Jako evropský exekuční titul může být potvrzen takový titul, který byl vydán po 21. lednu 2005, přičemž o vydání potvrzení o evropském exekučním titulu je možné žádat až po 21. říjnu 2005, tedy po datu vstupu EEO v účinnost.

Obnova řízení

Pro závěr, že skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy mohou přivodit pro účastníka, který obnovu uplatnil, příznivější rozhodnutí ve věci, postačuje, že se jeví alespoň jako pravděpodobný.

Vylíčení rozhodujících skutečností

Jestliže přílohy žaloby, na které je v žalobě odkazováno, obsahují popis závad se závěrem, že zařízení není schopno bezpečného provozu, jde o dostatečné vylíčení toho, jak se závady projevují.

Řízení o zrušení rozhodčího nálezů

Měli by soud v rámci řízení o zrušení rozhodčího nálezů přezkoumávat jeho věcnou správnost, pozbyla by smyslu právní úprava rozhodčího řízení. S odkazem na § 3 odst. 1 obč. zák. nelze zrušit rozhodčí nález s odůvodněním, že výkon práva na plnění podle něho přiznané (s ohledem na konkrétní okolnosti věci) odporuje dobrým mravům a je tak podle tuzemského práva nedovolené.

Odpovědnost za vady

Výše slevy z kupní ceny nemusí odpovídat nákladům, jež byly vynaloženy na odstranění vad, oznámení vady zboží nemusí být bez dalšího provedeno písemnou formou.

Neodstranitelný nedostatek podmínky řízení

O neodstranitelný nedostatek podmínky řízení jde jen tehdy, byli-li za účastníka řízení označen ten, jenž mimo jakoukoliv pochybnost nemá způsobilost být účastníkem řízení.

Vykonatelnost rozhodnutí a exekuce

Rozhodnutí, znějící na peněžité plnění, na jehož podkladě je navrhována exekuce, musí být formálně vykonatelné již v době zahájení exekučního řízení.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

SBÍRKA (prosinec až únor)

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Částka 136, rozeslána dne 2. prosince 2009

424/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 264/2000 Sb., o základních měřicích jednotkách a ostatních jednotkách a o jejich označování

425/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb., o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zaměstnány, o výkonu rozhodnutí srážkami z odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení a o úhradě dalších nákladů, ve znění pozdějších předpisů

426/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 19. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 221/1995 Sb., o znaleckých komisích, ve znění vyhlášky č. 105/2002 Sb.

427/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 19. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška č. 412/2008 Sb., o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků

Částka 137, rozeslána dne 8. prosince 2009

428/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 1. prosince 2009 o provedení některých ustanovení zákona o nakládání s těžebním odpadem

429/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 1. prosince 2009 o stanovení náležitostí plánu pro nakládání s těžebním odpadem včetně hodnocení jeho vlastností a některých dalších podrobností k provedení zákona o nakládání s těžebním odpadem

430/2009 Sb.

Účinnost od: 8. prosince 2009

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 22. září 2009 ve věci návrhu na zrušení čl. 4 až 6 obecně závazné vyhlášky města Mariánské Lázně č. 7/2001, kterou se stanovují podmínky a povinnosti při ochraně, údržbě a tvorbě veřejné zeleně (vyhláška o veřejné zeleni)

431/2009 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 18. listopadu 2009 o zavedení Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví (MKF)

432/2009 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 27. listopadu 2009 o aktualizaci Klasifikace hospitalizovaných pacientů (IR-DRG)

Částka 138, rozeslána dne 10. prosince 2009

433/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 24. listopadu 2009 o způsobu předkládání, formě a náležitostech výkazů pojišťovny a zajišťovny

434/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 24. listopadu 2009, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pojišťovnictví

435/2009 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 30. listopadu 2009 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 139, rozeslána dne 11. prosince 2009

436/2009 Sb.

Účinnost od: 11. prosince 2009

ZÁKON ze dne 8. října 2009, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů

437/2009 Sb.

USNESENÍ Poslanecké sněmovny k zákonu, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, přijatému Parlamentem dne 8. října 2009 a vrácenému prezidentem republiky dne 27. října 2009

438/2009 Sb.

Účinnost od: 11. prosince 2009

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. listopadu 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 370/2004 Sb., o rozsahu a podmínkách použití finančních prostředků k úhradě úvěrů zajištěných Státním fondem rozvoje bydlení

439/2009 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 30. listopadu 2009 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

440/2009 Sb.

SDĚLENÍ Národního bezpečnostního úřadu ze dne 27. listopadu 2009 o vyhlášení převodních tabulek stupňů utajení podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána

441/2009 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhlašuje úplné znění zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 444/2005 Sb., zákonem č. 227/2009 Sb. a zákonem č. 346/2009 Sb. (ZÁKON o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy))

Částka 140, rozeslána dne 11. prosince 2009

442/2009 Sb.

Účinnost od: 11. prosince 2009

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhlášky Ministerstva vnitra provádějící volební zákony

443/2009 Sb.

Účinnost od: 11. prosince 2009

VYHLÁŠKA ze dne 4. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 537/2006 Sb., o očkování proti infekčním nemocem, ve znění vyhlášky č. 65/2009 Sb.

Částka 141, rozeslána dne 15. prosince 2009

444/2009 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhlašuje úplné znění zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 6/2002 Sb., zákonem č. 279/2003 Sb., zákonem č. 360/2003 Sb., zákonem č. 53/2004 Sb., zákonem č. 257/2004 Sb., zákonem č. 284/2004 Sb., zákonem č. 499/2004 Sb., zákonem č. 501/2004 Sb., zákonem č. 377/2005 Sb., zákonem č. 57/2006 Sb., zákonem č. 70/2006 Sb., zákonem č. 79/2006 Sb., zákonem č. 133/2006 Sb., zákonem č. 253/2006 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 347/2007 Sb., zákonem č. 254/2008 Sb., zákonem č. 259/2008 Sb., zákonem č. 274/2008 Sb., zákonem č. 301/2008 Sb., zákonem č. 7/2009 Sb., zákonem č. 41/2009 Sb., zákonem č. 183/2009 Sb., zákonem č. 227/2009 Sb., zákonem č. 281/2009 Sb., zákonem č. 285/2009 Sb. a zákonem č. 286/2009 Sb. (ZÁKON o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád))

Částka 142, rozeslána dne 17. prosince 2009

445/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 503/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro zdravotní pojišťovny, ve znění pozdějších předpisů

446/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 449/2006 Sb., o stanovení metodik zkoušek odlišnosti, uniformity, stálosti a užité hodnoty odrůd, ve znění pozdějších předpisů

447/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 155/2006 Sb.

Částka 143, rozeslána dne 18. prosince 2009

448/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010 pozn. s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 155/2006 Sb.

Částka 149, rozeslána dne 18. prosince 2009

469/2009 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 18. prosince 2009 o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstva obce

470/2009 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 18. prosince 2009 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 144, rozeslána dne 21. prosince 2009

449/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2009 o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů, rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtů dobrovolných svazků obcí a rozpočtů Regionálních rad regionů soudržnosti

450/2009 Sb.

Účinnost od: 21. prosince 2009

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2009, kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů

451/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

Částka 145, rozeslána dne 22. prosince 2009

452/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 23. listopadu 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění nařízení vlády č. 249/2007 Sb.

453/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2009, kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za nakažlivé lidské nemoci, nakažlivé nemoci zvířat, nakažlivé nemoci rostlin a škůdce užitkových rostlin

454/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2009, kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem a jaké je jejich větší množství, a co se pro účely trestního zákoníku považuje za metodu spočívající ve zvyšování přenosu kyslíku v lidském organismu a za jiné metody s dopingovým účinkem

455/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2009, kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku

456/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2009 o kontrole výkonu trestu domácího vězení

457/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů

458/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2009, kterou se stanoví denní sazba připadající na náklady spojené s výkonem trestu domácího vězení a způsob úhrady

459/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2009 o stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2010

Částka 146, rozeslána dne 23. prosince 2009

460/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování

majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (oceňovací vyhláška), ve znění vyhlášky č. 456/2008 Sb.

Částka 147, rozeslána dne 23. prosince 2009

461/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2009, kterým se pro účely příspěvku na bydlení ze státní sociální podpory pro rok 2010 stanoví výše nákladů srovnatelných s nájemným, částek, které se započítávají za pevná paliva, a částek normativních nákladů na bydlení

462/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravné a stanoví průměrná cena pohonných hmot

463/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuce a další činnosti

464/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění vyhlášky č. 425/2005 Sb.

465/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2009 o údajích zaznamenávaných do centrálního registru podpor malého rozsahu

466/2009 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. prosince 2009 o vyhlášení průměrné mzdy v národním hospodářství za 1. až 3. čtvrtletí 2009 pro účely zákona o zaměstnanosti

Částka 148, rozeslána dne 28. prosince 2009

467/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2009, kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů

468/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010 s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů

Částka 150, rozeslána dne 30. prosince 2009

471/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 18. prosince 2009 o stanovení hodnot bodu, výše úhrad zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění a regulačních omezení objemu poskytnuté zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění pro rok 2010

Částka 151, rozeslána dne 31. prosince 2009

472/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 18. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění pozdějších předpisů

Částka 152, rozeslána dne 31. prosince 2009

473/2009 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2009

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. listopadu 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2003 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky

474/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, a nařízení vlády č. 78/2008 Sb., kterým se stanoví finanční limity pro účely koncesního zákona

475/2009 Sb.

Účinnost od 1. ledna 2010 s výjimkou

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

476/2009 Sb.

Účinnost od: 15. ledna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

477/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2010

478/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009 o stanovení některých podmínek pro poskytování podpory na ovoce a zeleninu a výrobky z ovoce, zeleniny a banánů dětem ve vzdělávacích zařízeních

479/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010 s výjimkou

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009 o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor

480/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010 s výjimkou

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění některá nařízení vlády v souvislosti s přijetím nařízení vlády o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor

481/2009 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 16. prosince 2009 o vydání výměru MF č. 01/2010, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami

482/2009 Sb.

SDĚLENÍ Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 18. prosince 2009, Seznam katastrálních pracovišť katastrálních úřadů, jejich názvy, sídla a územní obvody, ve kterých vykonávají působnost příslušného katastrálního úřadu k 1. lednu 2010

Částka 153, rozeslána dne 31. prosince 2009

483/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

484/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 36/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu, ve znění pozdějších předpisů

485/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010 s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

486/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 564/2002 Sb., o stanovení území okresů České republiky a území obvodů hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů

Částka 154, rozeslána dne 31. prosince 2009

487/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

ZÁKON ze dne 9. prosince 2009 o státním rozpočtu České republiky na rok 2010

Částka 155, rozeslána dne 31. prosince 2009

488/2009 Sb.

Účinnost od: 1. března 2010

ZÁKON ze dne 11. prosince 2009, kterým se mění zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů

489/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

ZÁKON ze dne 10. prosince 2009, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

490/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

ZÁKON ze dne 10. prosince 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem, týkající se uvádění výrobků na trh

491/2009 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2009

ZÁKON ze dne 10. prosince 2009, kterým se mění zákon č. 203/2005 Sb., o odškodnění některých obětí okupace Československa vojsku Sovětských socialistických republik, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky

492/2009 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 23. prosince 2009 o zřízení pracoviště Praha-východ Finančního úřadu v Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi

Částka 1, rozeslána dne 8. ledna 2009

1/2010 Sb.

Účinnost od: 1. června 2010 s výjimkou

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, ve znění nařízení vlády č. 340/2008 Sb.

2/2010 Sb.

Účinnost od: 8. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 29. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců

3/2010 Sb.

Účinnost od: 1. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2009 o stanovení obsahu a časového rozmezí preventivních prohlídek

4/2010 Sb.

Účinnost od: 1. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 423/2004 Sb., kterou se stanoví kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků, ve znění vyhlášky č. 321/2008 Sb.

5/2010 Sb.

Účinnost od: 8. ledna 2010

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 19. listopadu 2009 ve věci návrhu na vyslovení protiústavnosti ustanovení § 139 odst. 1 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 362/2003 Sb.

6/2010 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 132/2000 Sb., zákonem č. 6/2005 Sb., zákonem č. 413/2005 Sb. a zákonem č. 380/2009 Sb. (ZÁKON o právu na informace o životním prostředí)

Částka 2, rozeslána dne 14. ledna 2010

7/2010 Sb.

Účinnost od: 14. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 31. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů

8/2010 Sb.

Účinnost od: 14. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 30. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 492/2005 Sb., o krajských normativních, ve znění pozdějších předpisů

9/2010 Sb.

Účinnost od: 14. ledna 2010

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 1. prosince 2009 ve věci návrhu na zrušení § 32 odst. 2 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů

10/2010 Sb.

Účinnost od: 14. ledna 2010

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 1. prosince 2009 ve věci návrhu na zrušení části ustanovení bodu 2 čl. XXIX části dvacáté deváté zákona č. 237/2004 Sb., kterým se v souvislosti s přijetím zákona o dani z přidané hodnoty mění některé zákony a přijímají některá další opatření a mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb., a zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

Částka 3, rozeslána dne 19. ledna 2010

11/2010 Sb.

Účinnost od: 19. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 7. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 560/2006 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku

Částka 4, rozeslána dne 21. ledna 2010

12/2010 Sb.

Účinnost od: 1. března 2010

VYHLÁŠKA ze dne 7. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů

13/2010 Sb.

Účinnost od: 5. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 8. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 228/2008 Sb., o registraci léčivých přípravků

14/2010 Sb.

Účinnost od: 21. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 12. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 48/2008 Sb., o způsobu výpočtu nároku na vrácení spotřební daně zaplacené v cenách některých minerálních olejů spotřebovaných v zemědělské prvovýrobě, ve znění vyhlášky č. 395/2008 Sb.

15/2010 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 13. ledna 2010 o vydání cenových rozhodnutí

Částka 5, rozeslána dne 21. ledna 2010

16/2010 Sb.

Účinnost od: 21. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 13. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 330/2006 Sb., o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách

17/2010 Sb.

Účinnost od: 21. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 12. ledna 2009, kterou se mění vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

18/2010 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, jak vyplývá ze změn provedených zákonným opatřením Předsednictva České národní rady č. 347/1992 Sb., zákonem č. 289/1995 Sb., nálezem Ústavního soudu České republiky vyhlášeným pod č. 3/1997 Sb., zákonem č. 16/1997 Sb., zákonem č. 123/1998 Sb., zákonem č. 161/1999 Sb., zákonem č. 238/1999 Sb., zákonem č. 132/2000 Sb., zákonem č. 76/2002 Sb., zákonem č. 320/2002 Sb., zákonem č. 100/2004 Sb., zákonem č. 168/2004 Sb., zákonem č. 218/2004 Sb., zákonem č. 387/2005 Sb., zákonem č. 444/2005 Sb., zákonem č. 186/2006 Sb., zákonem č. 222/2006 Sb., zákonem č. 267/2006 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb., zákonem č. 167/2008 Sb., zákonem č. 312/2008 Sb., zákonem č. 223/2009 Sb., zákonem č. 227/2009 Sb., zákonem č. 281/2009 Sb., zákonem č. 291/2009 Sb., zákonem č. 349/2009 Sb. a zákonem č. 381/2009 Sb. (ZÁKON o ochraně přírody a krajiny)

Částka 6, rozeslána dne 26. ledna 2010

19/2010 Sb.

Účinnost od: 1. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 15. ledna 2010 o způsobech tvorby bilancí a rozsahu předávaných údajů v plynárenství operátorovi trhu

20/2010 Sb.

Účinnost od: 26. ledna 2010 s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 13. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 197/2004 Sb., k provedení zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění vyhlášky č. 239/2006 Sb.

rs 6/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve vyhlášce č. 17/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

Pro všechny krásy Vašeho života Nová třída E kombi od 899 000 Kč

Servis na 6 let nebo 120 000 km zdarma
Sazba na havarijní pojištění 2,40 % v rámci financování

www.ekombi.cz
Culture of driving

Mercedes-Benz

Mercedes-Benz E 200 CDI BlueEFFICIENCY, kombinovaná spotřeba 5,7 l/100 km, emise CO₂ 150 g/km.
Produkt ISP není zákazník povinen odebrat.

Částka 7, rozeslána dne 26. ledna 2010

21/2010 Sb.

Účinnost od: 1. března 2010

VYHLÁŠKA ze dne 18. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 2/2006 Sb., kterou se pro školy a školská zařízení zřizované Ministerstvem vnitra provádějí některá ustanovení školského zákona, ve znění vyhlášky č. 323/2008 Sb.

22/2010 Sb.

Účinnost od: 26. ledna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 19. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění vyhlášky č. 269/2009 Sb.

23/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 21. ledna 2010, jímž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 2010-2013, 2,80 %

24/2010 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 15. ledna 2010 o vydání cenových rozhodnutí

Částka 8, rozeslána dne 28. ledna 2010

25/2010 Sb.

Účinnost od: 28. ledna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. ledna 2010 o stanovení orgánu státní správy, v němž vojáci z povolání plní služební úkoly obranného charakteru, a o počtu vojáků z povolání v něm

26/2010 Sb.

Účinnost od: 1. února 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 18. ledna 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění pozdějších předpisů

27/2010 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 320/2001 Sb., zákonem č. 450/2001 Sb., zákonem č. 320/2002 Sb., zákonem č. 421/2004 Sb., zákonem č. 557/2004 Sb., zákonem č. 562/2004 Sb., zákonem č. 635/2004 Sb., zákonem č. 342/2005 Sb., zákonem č. 138/2006 Sb., zákonem č. 140/2006 Sb., zákonem č. 245/2006 Sb., zákonem č. 270/2007 Sb., zákonem č. 27/2008 Sb., zákonem č. 306/2008 Sb., zákonem č. 477/2008 Sb. a zákonem č. 421/2009 Sb. (ZÁKON o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů)

Částka 9, rozeslána dne 3. února 2010

28/2010 Sb.

Účinnost od: 3. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 22. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 323/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění vyhlášky č. 437/2005 Sb.

29/2010 Sb.

Účinnost od: 3. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 21. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 209/2004 Sb., o bližších podmínkách nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění vyhlášky č. 86/2006 Sb.

30/2010 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 25. ledna 2010 o vydání cenových rozhodnutí

Částka 10, rozeslána dne 3. února 2010

31/2010 Sb.

Účinnost od: 18. února 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. ledna 2010 o oborech specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí

32/2010 Sb.

Účinnost od: 3. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 18. ledna 2010 o platebních systémech s neodvolatelností zúčtování

Částka 11, rozeslána dne 4. února 2010

33/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 18. ledna 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků u prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb.

34/2010 Sb.

Účinnost od: 17. března 2010

VYHLÁŠKA ze dne 14. ledna 2010 o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun k 600. výročí sestrojení Staroměstského orloje

35/2010 Sb.

Účinnost od: 1. března 2010

VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2010, kterou se mění vyhláška Českého báňského úřadu č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při dobývání nevyhrazených nerostů v podzemí, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 659/2004 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu v dolech s nebezpečím důlních otřesů, ve znění vyhlášky č. 282/2007 Sb.

Částka 13, rozeslána dne 8. února 2010

37/2010 Sb.

ROZHODNUTÍ PREZIDENTA REPUBLIKY ze dne 5. února 2010 o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Částka 12, rozeslána dne 9. února 2010

36/2010 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 635/2004 Sb., zákonem č. 669/2004 Sb., zákonem č. 124/2005 Sb., zákonem č. 215/2005 Sb., zákonem č. 217/2005 Sb., zákonem č. 377/2005 Sb., zákonem č. 441/2005 Sb., zákonem č. 545/2005 Sb., zákonem č. 109/2006 Sb., zákonem č. 230/2006 Sb., zákonem č. 319/2006 Sb., zákonem č. 172/2007 Sb., zákonem č. 261/2007 Sb., zákonem č. 270/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb., zákonem č. 126/2008 Sb., zákonem č. 302/2008 Sb., zákonem č. 87/2009 Sb., zákonem č. 281/2009 Sb., zákonem č. 362/2009 Sb. a zákonem č. 489/2009 Sb. (ZÁKON o dani z přidané hodnoty)

Částka 14, rozeslána dne 11. února 2010

38/2010 Sb.

Účinnost od: 11. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 29. ledna 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 223/1995 Sb., o způsobilosti pravidel k provozu na vnitrozemských vodních cestách, ve znění pozdějších předpisů

39/2010 Sb.

Účinnost od: 26. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 29. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 522/2006 Sb., o státním odborném dozoru a kontrolách v silniční dopravě

40/2010 Sb.

Účinnost od: 11. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 3. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 273/2005 Sb., o vzoru formuláře pro předkládání výroční finanční zprávy politickými stranami a politickými hnutími Poslanecké sněmovně

Částka 15, rozeslána dne 12. února 2010

41/2010 Sb.

Účinnost od: 27. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 4. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice

42/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. února 2010 o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Částka 16, rozeslána dne 16. února 2010

43/2010 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 134/1997 Sb., zákonem č. 289/1997 Sb., zákonem č. 224/1999 Sb., zákonem č. 18/2000 Sb., zákonem č. 118/2000 Sb., zákonem č. 132/2000 Sb., zákonem č. 220/2000 Sb., zákonem č. 116/2001 Sb., zákonem č. 188/2001 Sb., zákonem č. 353/2001 Sb., zákonem č. 198/2002 Sb., zákonem č. 263/2002 Sb., zákonem č. 264/2002 Sb., zákonem č. 362/2003 Sb., zákonem č. 424/2003 Sb., zákonem č. 425/2003 Sb., zákonem č. 85/2004 Sb., zákonem č. 281/2004 Sb., zákonem č. 359/2004 Sb., zákonem č. 436/2004 Sb., zákonem č. 562/2004 Sb., zákonem č. 168/2005 Sb., zákonem č. 361/2005 Sb., zákonem č. 377/2005 Sb., zákonem č. 24/2006 Sb., zákonem č. 109/2006 Sb., zákonem č. 189/2006 Sb., zákonem č. 264/2006 Sb., zákonem č. 267/2006 Sb., nálezem Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákonem č. 152/2007 Sb., zákonem č. 181/2007 Sb., zákonem č. 261/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 178/2008 Sb., zákonem č. 305/2008 Sb., zákonem č. 306/2008 Sb., zákonem č. 382/2008 Sb., zákonem č. 479/2008 Sb., zákonem č. 41/2009 Sb., zákonem č. 108/2009 Sb., zákonem č. 158/2009 Sb. a zákonem č. 303/2009 Sb. (ZÁKON o důchodovém pojištění)

Částka 17, rozeslána dne 17. února 2010

44/2010 Sb.

Účinnost od: 17. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 5. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 29/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 149/2003 Sb., o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin

45/2010 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 5. února 2010, kterou se zrušuje vyhláška Ministerstva zemědělství č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby, ve znění pozdějších předpisů

46/2010 Sb.

Účinnost od: 17. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 3. února 2010, o příslušnosti správ národních parků a správ chráněných krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy

47/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 3. února 2010 o vydání výměru MF č. 02/2010, kterým se mění seznam zboží s regulovanými cenami vydaný výměrem MF č. 01/2010

Částka 18, rozeslána dne 23. února 2010

48/2010 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2011

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 19. ledna 2010 ve věci návrhu na zrušení § 76g a § 220 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

49/2010 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících

zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 93/2004 Sb., zákonem č. 163/2006 Sb., zákonem č. 186/2006 Sb., zákonem č. 216/2007 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb., zákonem č. 223/2009 Sb. a zákonem č. 436/2009 Sb. (ZÁKON o posuzování vlivů na životní prostředí)

Částka 19, rozeslána dne 25. února 2010

50/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. února 2010 o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky

51/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. února 2010 o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky

52/2010 Sb.

Účinnost od: 1. března 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 245/2001 Sb., o podrobnostech udělování státní autorizace na výstavbu vybraných plynových zařízení, její změny, prodloužení anebo zrušení, ve znění vyhlášky č. 118/2005 Sb.

53/2010 Sb.

Účinnost od: 12. března 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 35/2007 Sb., o technických podmínkách požární techniky

54/2010 Sb.

Účinnost od: 25. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraků)

55/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 18. února 2010, jímž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 2010–2015, 3,40 %

Částka 20, rozeslána dne 26. února 2010

56/2010 Sb.

Účinnost od: 26. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 23. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 76/2005 Sb., o stanovení způsobu výpočtu rozdílu mezi příjmy pojistného na důchodové pojištění a výdaji na dávky důchodového pojištění

57/2010 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2010 s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 12. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 64/2005 Sb., o evidenci úrazů dětí, žáků a studentů

58/2010 Sb.

Účinnost od: 26. února 2010

VYHLÁŠKA ze dne 16. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 89/2006 Sb., o bližších podmínkách pěstování genetiky modifikované odrůdy

Přehled nastávajících účinností předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Dne 1. prosince 2009 nabývají účinnosti

198/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008 o rovném zacházení a o právních pro-

středech ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon)

302/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 23. července 2009, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů

349/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 11. září 2009, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhláší Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

404/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 26. října 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění nařízení vlády č. 272/2007 Sb.

408/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. listopadu 2009 o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů

412/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. listopadu 2009 o vydání bankovek po 5 000 Kč vzoru 2009

413/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška č. 454/2002 Sb., kterou se stanoví doklady pro výběr, postup při výběru a vzor osobního dotazníku uchazeče o povolání do služebního poměru vojáka z povolání

414/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. listopadu 2009 o postupu při služebním hodnocení vojáků

415/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. listopadu 2009 o stanovení požadavků na odběr vzorků a způsobu zveřejnění metod laboratorního zkoušení produktů ke krmení

420/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 5. listopadu 2009, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Dne 3. prosince 2009 nabývají účinnosti:

377/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 7. října 2009, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů

Dne 8. prosince 2009 nabývají účinnosti:

430/2009 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 22. září 2009 ve věci návrhu na zrušení čl. 4 až 6 obecně závazné vyhlášky města Mariánské Lázně č. 7/2001, kterou se stanovují podmínky a povinnosti při ochraně, údržbě a tvorbě veřejné zeleně (vyhláška o veřejné zeleni)

Dne 11. prosince 2009 nabývají účinnosti

436/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 8. října 2009, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů

438/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 16. listopadu 2009, kterým se mění nařízení

vlády č. 370/2004 Sb., o rozsahu a podmínkách použití finančních prostředků k úhradě úverů zajištěných Státním fondem rozvoje bydlení

442/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhlášky Ministerstva vnitra provádějící volební zákony

443/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 537/2006 Sb., o očkování proti infekčním nemocem, ve znění vyhlášky č. 65/2009 Sb.

Dne 21. prosince 2009 nabývají účinnosti:

450/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2009, kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů

Dne 28. prosince 2009 nabývají účinnosti:

222/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 17. června 2009 o volném pohybu služeb

223/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 17. června 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb

248/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. července 2009, kterou se stanoví seznam jednotlivých kontaktních míst

Dne 29. prosince 2009 nabývají účinnosti:

142/2008 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 27/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, ve znění nařízení vlády č. 127/2004 Sb.

176/2008 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. dubna 2008 o technických požadavcích na strojní zařízení

Dne 31. prosince 2009 nabývají účinnosti :

289/2007 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 14. listopadu 2007 o veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty, které nejsou upraveny přímo použitelnými předpisy Evropských společenství

365/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 15. října 2009 o Pravidlech trhu s plynem

473/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 16. listopadu 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2003 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky

491/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 10. prosince 2009, kterým se mění zákon č. 203/2005 Sb., o odškodnění některých obětí okupace Československa vojsky Svazu sovětských socialistických republik, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky

Dne 1. ledna 2010 nabývají účinnosti:

391/2004 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 23. června 2004 o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy

229/2007 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 18. července 2007, kterým se mění nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech

261/2007 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 19. září 2007 o stabilizaci veřejných rozpočtů

120/2008 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

274/2008 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 17. července 2008, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky

304/2008 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 17. července 2008, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony

306/2008 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 17. července 2008, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

382/2008 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 18. září 2008, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

479/2008 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 11. prosince 2008, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

40/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník

41/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 8. ledna 2009 o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku

109/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 27. března 2009, kterým se mění zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů

110/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 27. března 2009, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

135/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 27. dubna 2009 o poskytnutí jednorázového příspěvku ke zmírnění některých krůd způsobených komunistickým režimem

174/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. června 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 258/1995 Sb., kterým se provádí občanský zákoník

190/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 28. května 2009, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

208/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2009, kterou se mění vyhláška č. 364/2005 Sb., o vedení dokumentace škol a školských zařízení a školní matriky a o předávání údajů z dokumentace škol a školských zařízení a ze školní matriky (vyhláška o dokumentaci škol a školských zařízení), ve znění pozdějších předpisů

218/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 22. června 2009, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

232/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 21. července 2009, kterou se mění vyhláška č. 605/2006 Sb., o některých informačních povinnostech obchodníka s cennými papíry, ve znění pozdějších předpisů

247/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. července 2009, kterým se vyhláší provedení inventarizace lesů v letech 2011 až 2015

272/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 23. července 2009, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

277/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2009 o pojišťovnictví

278/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2009 o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojišťovnictví

285/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 22. července 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku

291/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 22. července 2009, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

299/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 23. července 2009, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

301/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 23. července 2009, kterým se mění zákon č. 49/1997

Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

304/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 23. července 2009, kterým se mění zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

306/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 7. srpna 2009, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a některé další zákony

339/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. září 2009, kterým se pro účely důchodového pojištění stanoví výše všeobecného vyměřovacího základu za rok 2008 a výše přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2008

340/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. září 2009 o zvýšení zvláštního příspěvku k důchodu

345/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 9. září 2009, kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

346/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 9. září 2009, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů

347/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 9. září 2009, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů

348/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 11. září 2009, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

359/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. října 2009, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity)

362/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 5. října 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010

365/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 15. října 2009 o Pravidlech trhu s plynem

383/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. října 2009 o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech)

386/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. října 2009 o Programu statistických zjišťování na rok 2010

389/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. října 2009, kterou se zrušují některá nařízení okresních úřadů spadající do působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí

390/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. října 2009, kterou se zrušují některá obecně závazná nařízení okresních národních výborů a nařízení okresních úřadů

391/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. října 2009, kterou se stanoví nákladové indexy věkových skupin pojištěnců veřejného zdravotního pojištění pro rok 2010

392/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. října 2009, kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška Okresního úřadu Břeclav č. 5/1993 o zákazu kouření na všech pracovištích a prostorách okresního úřadu a nařízení Okresního úřadu Břeclav č. 4/1997 k zamezení vzniku vážných zdravotních závad používáním vody z podzemních zdrojů zaplavených a znečištěných povrchovými vodami rozvodněné řeky Moravy

393/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. října 2009, kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška Okresního úřadu Břeclav č. 1/91, o ochraně obojživelníků _ třída: Amphibia

397/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 19. října 2009 o informačním systému výzkumu, experimentálního vývoje a inovací

399/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. listopadu 2009, kterou se zrušují některá obecně závazná nařízení národních výborů

404/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. října 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění nařízení vlády č. 272/2007 Sb.

407/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. listopadu 2009 o stanovení názvů, sídel a územních obvodů krajských ředitelství Policie České republiky

409/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění vyhlášky č. 364/2007 Sb.

Advokátní kancelář Mališ Nevrkla Legal

Advokátní kancelář Mališ Nevrkla Legal se zaměřuje na poskytování právních služeb s vysokou přidanou hodnotou pro českou i mezinárodní klientelu, a to zejména v následujících právních oblastech:

- obchodní a občanské právo
- právo nemovitostí
- právo duševního vlastnictví a informačních technologií
- právní vztahy s mezinárodním prvkem
- právní vymáhání a správa pohledávek
- medicínské a farmaceutické právo
- pracovní právo

Právní služby s vysokou **přidanou hodnotou**

Předností advokátní kanceláře Mališ Nevrkla Legal je komplexní a strategický přístup k řešení právních případů, vysoká úroveň právní analýzy, poskytování právních služeb v češtině i angličtině na ekvivalentní úrovni a mezinárodní zkušenosti.

NORTH BOHEMIA CONVENTION BUREAU

ČESKÁ REPUBLIKA - LIBERECKÝ KRAJ - SPRÁVNÁ VOLBA
PRO VÁŠ KONGRES I FIREMNÍ AKCE

NORTH BOHEMIA CONVENTION BUREAU (NBCB)

obecně prospěšná společnost, založena na podporu zařazení Libereckého kraje a města Liberce mezi prestižní destinace pro konání MICE (Meeting, Incentives, Conferences, Events). Mezi její aktivity patří prezentace a propagace subjektů Libereckého kraje poskytujících služby v oblasti kongresové a incentivní turistiky.

LIBERECKÝ KRAJ

Liberecký kraj se nachází v severní části České republiky ve vzdálenosti 100 km od hlavního města Prahy. Tento atraktivní region bývá dějištěm řady významných sportovních a společenských událostí.

Tato destinace nabízí přímo ideální podmínky pro pořádání nejrůznějších mezinárodních setkání, tedy pro kongresovou turistiku. Hoteliéři, restauratéři a agentury organizující kongresové akce na klíč, uspokojí nejnáročnější klientelu a poskytnou servis na vysoké profesionální úrovni za rozumné a konkurenceschopné ceny. Předností Libereckého kraje je dopravní dostupnost a výhodná pozice České republiky v Evropě.

MĚSTO LIBEREC

Liberec je ideálním místem pro pořádání MICE akcí střední velikosti. Ubytování pro účastníky kongresů lze zajistit v čtyřhvězdičkových a tříhvězdičkových hotelích, které disponují i konferenčními prostory a zajišťují tak komplexní konferenční servis. Součástí nabídky jednotlivých ubytovacích zařízení je i unikátní spojení wellness, golfu a dalších relaxačních pobytů s možnostmi rozličných akcí, od korporátních jednání až po kongresy světového významu.

Důvody proč uspořádat Vaši akci právě v libereckém kraji:

- snadná dopravní dostupnost, 100 km od hlavního města Prahy
- největší kongresové a ubytovací kapacity mimo Prahu, hotely všech kategorií s profesionálním individuálním přístupem
- široká nabídka sportovních a teambuildingových areálů
- pestrá nabídka doprovodných programů (wellness, kulturní, sportovní a společenské vyžití, mnoho výletních cílů v okolí
- jedinečná atmosféra
- historické památky
- divadla, kina, koncerty, muzea, galerie, hrady a zámky
- vysoká koncentrace golfových hřišť
- bezpečné a klidné prostředí
- zkušené produkční firmy
- příznivé ceny

SLUŽBY

GASTRONOMIE

V Libereckém kraji působí řada společností, které nabízejí organizátorům kongresů komplexní a profesionální zajištění cateringových služeb na společenských a kulturních akcích.

DOPROVODNÉ RELAXAČNÍ PROGRAMY

Zařízení působící v regionu nabízejí širokou škálu doprovodných relaxačních programů, které zpříjemní pobyt účastníkům jednotlivých akcí. Unikátní ubytovací komplexy pro Vás zajistí dokonalé propojení práce, zábavy a odpočinku spojené s regenerací duše i těla.

NORTH BOHEMIA CONVENTION BUREAU

Nitranská 1, 460 12 Liberec, Czech Republic, tel.: +420 485 249 477, +420 485 249 402,
fax: +420 485 249 404, e-mail: nbcb@nbcb.cz, www.nbcb.cz

410/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2009, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro některé vybrané účetní jednotky

417/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 4. listopadu 2009, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

418/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 4. listopadu 2009, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů

419/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 4. listopadu 2009 o změně názvu Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně a o změně zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů

422/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 5. listopadu 2009, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

424/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 264/2000 Sb., o základních měřicích jednotkách a ostatních jednotkách a o jejich označování

425/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb., o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zaměstnány, o výkonu rozhodnutí srážkami z odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení a o úhradě dalších nákladů, ve znění pozdějších předpisů

426/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 221/1995 Sb., o znaleckých komisích, ve znění vyhlášky č. 105/2002 Sb.

427/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. listopadu 2009, kterou se mění vyhláška č. 412/2008 Sb., o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků

428/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. prosince 2009 o provedení některých ustanovení zákona o nakládání s těžebním odpadem

429/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. prosince 2009 o stanovení náležitostí plánu pro nakládání s těžebním odpadem včetně hodnocení jeho vlastností a některých dalších podrobností k provedení zákona o nakládání s těžebním odpadem

433/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. listopadu 2009 o způsobu předkládání, formě a náležitostech výkazů pojišťovny a zajišťovny

434/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. listopadu 2009, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pojišťovnictví

445/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 503/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro zdravotní pojišťovny, ve znění pozdějších předpisů

446/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 449/2006 Sb., o stanovení metodik zkoušek odlišnosti, uniformity, stálosti a užitné hodnoty odrůd, ve znění pozdějších předpisů

447/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 155/2006 Sb.

448/2009 Sb.

Pozn. s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 10. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 155/2006 Sb.

449/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2009 o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů, rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtů dobrovolných svazků obcí a rozpočtů Regionálních rad regionů soudržnosti

451/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Šb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

460/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (oceňovací vyhláška), ve znění vyhlášky č. 456/2008 Sb.

461/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY dne 14. prosince 2009, kterým se pro účely příspěvku na bydlení ze státní sociální podpory pro rok 2010 stanoví výše nákladů srovnatelných s nájemným, částek, které se započítávají za pevná paliva, a částek normativních nákladů na bydlení

462/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravné a stanoví průměrná cena pohonných hmot

463/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuce a další činnosti

464/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění vyhlášky č. 425/2005 Sb.

465/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2009 o údajích zaznamenávaných do centrálního registru podpor malého rozsahu

466/2009 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. prosince 2009 o vyhlášení průměrné mzdy v národním hospodářství za 1. až 3. čtvrtletí 2009 pro účely zákona o zaměstnanosti

467/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2009, kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů

468/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů

471/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. prosince 2009 o stanovení hodnot bodu, výše úhrad zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění a regulačních omezení objemu poskytnuté zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění pro rok 2010

472/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění pozdějších předpisů

474/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, a nařízení vlády č. 78/2008 Sb., kterým se stanoví finanční limity pro účely koncesního zákona

475/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

477/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2010

478/2009 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009 o stanovení některých podmínek pro poskytování podpory na ovoce a zeleninu a výrobky z ovoce, zeleniny a banánů dětem ve vzdělávacích zařízeních

479/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009 o stanovení důsledků porušení podmínčenosti poskytování některých podpor

480/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění některá nařízení vlády v souvislosti s přijetím nařízení vlády o stanovení důsledků porušení podmínčenosti poskytování některých podpor

483/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

484/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 36/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu, ve znění pozdějších předpisů

485/2009 Sb.

Pozn.: s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění vyhláška

Ministerstva vnitra č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

486/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 564/2002 Sb., o stanovení území okresů České republiky a území obvodů hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů

487/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2009 o státním rozpočtu České republiky na rok 2010

489/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 10. prosince 2009, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

490/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 10. prosince 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem, týkající se uvádění výrobků na trh

492/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. prosince 2009 o zřízení pracoviště Praha-východ Finančního úřadu v Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi

Dne 2. ledna 2010 nabývají účinnosti:

379/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 7. října 2009, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

381/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 8. října 2009, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Dne 8. ledna 2010 nabývají účinnosti :

2/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců

5/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 19. listopadu 2009 ve věci návrhu na vyslovení protiústavnosti ustanovení § 139 odst. 1 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 362/2003 Sb.

Dne 14. ledna 2010 nabývají účinnosti:

7/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 31. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů

8/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 492/2005 Sb., o krajských normativních, ve znění pozdějších předpisů

9/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 1. prosince 2009 ve věci návrhu na zrušení § 32 odst. 2 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů

10/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 1. prosince 2009 ve věci návrhu na zrušení části ustanovení bodu 2 čl. XXIX části dvacáté deváté zákona č. 237/2004 Sb., kterým se v souvislosti s přijetím zákona o dani z přidané hodnoty mění některé zákony a přijímají některá další opatření a mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb., a zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

Dne 15. ledna 2010 nabývají účinnosti:

476/2009 Sb.

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

Dne 19. ledna 2010 nabývají účinnosti

11/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 560/2006 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku

Dne 21. ledna 2010 nabývají účinnosti:

14/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 48/2008 Sb., o způsobu výpočtu nároku na vrácení spotřební daně zaplacené v cenách některých minerálních olejů spotřebovaných v zemědělské prvovýrobě, ve znění vyhlášky č. 395/2008 Sb.

16/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 330/2006 Sb., o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách

17/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. ledna 2009, kterou se mění vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

Dne 26. ledna 2010 nabývají účinnosti:

20/2010 Sb.

Pozn.: s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 13. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 197/2004 Sb., k provedení zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění vyhlášky č. 239/2006 Sb.

22/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění vyhlášky č. 269/2009 Sb.

Dne 28. ledna 2010 nabývají účinnosti

25/2010 Sb.

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. ledna 2010 o stanovení orgánu státní správy, v němž vojáci z povolání plní služební úkoly obranného charakteru, a o počtu vojáků z povolání v něm

Dne 1. února 2010 nabývají účinnosti

362/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 5. října 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010

395/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 9. září 2009 o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejich zneužití

3/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2009 o stanovení obsahu a časového rozmezí preventivních prohlídek

4/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 423/2004 Sb., kterou se stanoví kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků, ve znění vyhlášky č. 321/2008 Sb.

19/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. ledna 2010 o způsobech tvorby bilancí a rozsahu předávaných údajů v plynárenství operátorovi trhu

26/2010 Sb.

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 18. ledna 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění pozdějších předpisů

Dne 3. února 2010 nabývají účinnosti

28/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 323/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění vyhlášky č. 437/2005 Sb.

29/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 209/2004 Sb., o bližších podmínkách nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění vyhlášky č. 86/2006 Sb.

32/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. ledna 2010 o platebních systémech s neodvolatelností zúčtování

Dne 5. února 2010 nabývají účinnosti

13/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 228/2008 Sb., o registraci léčivých přípravků

Dne 11. února 2010 nabývají účinnosti

38/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. ledna 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 223/1995 Sb., o způsobilosti pravidel k provozu na vnitrozemských vodních cestách, ve znění pozdějších předpisů

40/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 273/2005 Sb., o vzoru formuláře pro předkládání výroční finanční zprávy politickými stranami a politickými hnutími Poslanecké sněmovně

Dne 17. února 2010 nabývají účinnosti

44/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 29/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 149/2003 Sb., o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin

46/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. února 2010, o příslušnosti správ národních parků a správ chráněných krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy

Dne 18. února 2010 nabývají účinnosti

31/2010 Sb.

NARÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. ledna 2010 o oborech specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se způsobilostí

Dne 25. února 2010 nabývají účinnosti

54/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraků)

Dne 26. února 2010 nabývají účinnosti

56/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 76/2005 Sb., o stanovení způsobu výpočtu rozdílu mezi příjmy pojistného na důchodové pojištění a výdaji na dávky důchodového pojištění

58/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 89/2006 Sb., o bližších podmínkách pěstování genetiky modifikované odrůdy

Dne 27. února 2010 nabývají účinnosti

41/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR, jež se ruší

Dne 1. prosince 2009 se ruší:

262/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva obrany ze dne 5. listopadu 1999 o postupu při služebním hodnocení vojáků z povolání a jeho hlediscích

124/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 23. března 2001, kterou se stanoví požadavky na odběr vzorků a principy metod laboratorního zkoušení krmiv, doplňkových látek a premixů a způsob uchovávání vzorků

497/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. září 2004, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 124/2001 Sb., kterou se stanoví požadavky na odběr vzorků a principy metod laboratorního zkoušení krmiv, doplňkových látek a premixů a způsob uchovávání vzorků

138/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 31. března 2005, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 262/1999 Sb., o postupu při služebním hodnocení vojáků z povolání a jeho hlediscích

404/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. září 2005 o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů

85/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. března 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 124/2001 Sb., kterou se stanoví požadavky na odběr vzorků a principy metod laboratorního zkoušení krmiv, doplňkových látek a premixů a způsob uchovávání vzorků, ve znění vyhlášky č. 497/2004 Sb.

Dne 21. prosince 2009 se ruší:

580/1990 Sb.

VYHLÁŠKA federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky, kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách

580/1992 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva financí České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách

581/1992 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva financí České republiky, kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, pro ceny speciální techniky

231/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 5. září 1997, kterou se mění vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České republiky a Ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění vyhlášky Ministerstva financí České republiky č. 580/1992 Sb.

511/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. září 2004, kterou se mění vyhláška č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů

Dne 29. prosince 2009 se ruší:

24/2003 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. prosince 2002, kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení

Dne 29. prosince 2009 se ruší:

24/2003 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. prosince 2002, kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení

140/1961 Sb.

Trestní zákon

Dne 1. ledna 2010 se ruší :

120/1962 Sb.

ZÁKON o boji proti alkoholismu

53/1963 Sb.

ZÁKON, jímž se mění § 203 trestního zákona č. 140/1961 Sb.

56/1965 Sb.

ZÁKON, kterým se mění a doplňuje trestní zákon č. 140/1961 Sb.

148/1969 Sb.

ZÁKON, kterým se mění a doplňuje trestní zákon č. 140/1961 Sb.

45/1973 Sb.

ZÁKON, kterým se mění a doplňuje trestní zákon

175/1990 Sb.

ZÁKON, kterým se mění a doplňuje trestní zákon

545/1990 Sb.

ZÁKON, kterým se mění a doplňuje trestní zákon

557/1991 Sb.

ZÁKON, kterým se mění a doplňuje trestní zákon

284/1995 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění

72/1997 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. února 1997, kterým se stanoví, co se považuje za anabolika a jiné prostředky s anabolickým účinkem ve smyslu trestního zákona

253/1997 Sb.

ZÁKON ze dne 3. dubna 1998, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

92/1998 Sb.

ZÁKON ze dne 3. dubna 1998, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

10/1999 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY, kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy

96/1999 Sb.

ZÁKON ze dne 29. dubna 1999, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

114/1999 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY, kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce

327/1999 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 1999, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

291/2000

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 3. července 2000, kterým se stanoví grafická podoba označení CE

405/2000 Sb.

ZÁKON ze dne 25. října 2000, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

16/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 22. prosince 2000 o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků

26/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 8. ledna 2001 o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích)

139/2001 Sb.

ZÁKON ze dne 3. dubna 2001, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

268/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 12. července 2001, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích)

316/2001 Sb.

ZÁKON ze dne 8. srpna 2001, kterým se mění zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 159/2000 Sb.

134/2002 Sb.

ZÁKON ze dne 15. března 2002, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

267/2002 Sb.

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 29. května 2002 o informačním systému výzkumu a vývoje

505/2002 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. listopadu 2002, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu

535/2002 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. prosince 2002, kterou se mění vyhláška č. 16/2001 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků

482/2002 Sb.

ZÁKON ze dne 14. listopadu 2002 o posílení ochrany vzdušného prostoru České republiky v době konání summitu Organizace Severoatlantické smlouvy v Praze a o změně trestního zákona

477/2003 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2003, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu

91/2004 Sb.

ZÁKON ze dne 29. ledna 2004, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

303/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. května 2004, kterou se provádí některá ustanovení zákona o pojišťovnictví

435/2004 Sb.

ZÁKON ze dne 13. května 2004 o zaměstnanosti

444/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. července 2004, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění vyhlášky č. 268/2001 Sb.

544/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. října 2004, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 16/2001 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků, ve znění vyhlášky č. 535/2002 Sb.

549/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. října 2004, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění vyhlášky č. 477/2003 Sb.

692/2004 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2004, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

126/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. března 2005, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

401/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. září 2005, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů

402/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. září 2005, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro Pozemkový fond České republiky

96/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. března 2006, kterou se mění vyhláška č. 303/2004 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o pojišťovnictví

104/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. března 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádostí o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

260/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. května 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádostí o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

320/2006 Sb.

ZÁKON ze dne 25. května 2006, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

343/2006 Sb.

ZÁKON ze dne 25. května 2006, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

458/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. září 2006, kterou se mění vyhláška č. 303/2004 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o pojišťovnictví, ve znění vyhlášky č. 96/2006 Sb.

474/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. října 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádostí o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů, a zrušuje vyhláška č. 75/2003 Sb., o stanovení názvosloví ingrediencí kosmetických prostředků

524/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. listopadu 2006 o pravidlech pro organizování trhu s plynem a tvorbě, přiřazení a užití typových diagramů dodávek plynu

541/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2006, kterou se zřizují pracoviště finančních úřadů

576/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2006, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů

22/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. února 2007, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 16/2001 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů

112/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2007, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádostí o neuvedení ingredience na obalu kos-

metického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

184/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. července 2007, kterou se mění vyhláška č. 524/2006 Sb., o pravidlech pro organizování trhu s plynem a tvorbě, přiřazení a užití typových diagramů dodávek plynu

230/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. srpna 2007, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádostí o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

271/2007 Sb.

ZÁKON ze dne 26. září 2007, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

321/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2007, kterou se mění vyhláška č. 524/2006 Sb., o pravidlech pro organizování trhu s plynem a tvorbě, přiřazení a užití typových diagramů dodávek plynu, ve znění vyhlášky č. 184/2007 Sb.

353/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2007, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů

354/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. září 2008, kterou se mění vyhláška č. 524/2006 Sb., o pravidlech pro organizování trhu s plynem a tvorbě, přiřazení a užití typových diagramů dodávek plynu, ve znění pozdějších předpisů

369/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. září 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádostí o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

377/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. října 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 16/2001 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů

443/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. prosince 2008, kterou se stanoví názvy, sídla a územní obvody krajských ředitelství Policie České republiky

451/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2008, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravné a stanoví průměrná cena pohonných hmot

472/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. prosince 2008, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů

99/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. dubna 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické

prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

125/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. května 2009, kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2009

289/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2009, kterým se mění zákon č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 1. února 2010 se ruší

114/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. března 2005 o podrobnostech o činnosti Bilančního centra

56/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 13. března 1997, kterou se stanoví obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek

183/2000 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. června 2000, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 56/1997 Sb., kterou se stanoví obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek

372/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 31. července 2002, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 56/1997 Sb., kterou se stanoví obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek, ve znění vyhlášky č. 183/2000 Sb.

Dne 18. února 2010 se ruší

463/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. července 2004, kterým se stanoví obory specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí

Aktuální

Knižní novinky

naleznete na adrese
www.epravo.alescenek.cz

Nová kolekce v obchodě od října 2009!

Hästens

www.hastens.com

HÄSTENS CONCEPT STORE

Vinohradská 33/1420
12000 Praha 2
Tel: +420 222 25 42 92,
Fax: +420 222 25 42 63

SYKORA HOME

Hněvkovského 67
617 00 Brno
www.sykorahome.cz

Nové BMW řady 5 Sedan

Stejně jako tomu bylo ve všech předešlých pěti generacích BMW řady 5, tak i ta nejnovější, v pořadí šestá, stanovuje v segmentu vyšší střední třídy zcela nové standardy v propojení elegance, jízdní dynamiky a komfortu. Za své mimořádné vlastnosti nové BMW řady 5 vděčí především zcela nové konstrukci využívající nejmodernější technologie a špičkové výrobní postupy.

Již při pohledu na nové BMW řady 5 nelze přehlédnout jeho sportovně-elegantní vzhled, který se opírá zejména o spojení nejdelšího rozvoru náprav v segmentu a vyvážené proporce s krátkými převisy karoserie. Přehlédnout samozřejmě nelze

mírně negativně skloněnou masku chladiče s typickou dvojitou ledvinkou, ale také nízkou linii střechy svým tvarem připomínající vozy kupé či tradiční, tzv. Hofmeisterovo zalomení spodní části zadního C sloupku.

Uvnitř nového BMW řady 5 na řidiče čeká moderně navržený interiér, který je orientován na řidiče a spojuje použití nejvyšších materiálů s propracovaným konceptem ovládání. Jednotlivé funkční celky jsou od sebe přírodně oddělené a mnoho z ovladačů používá pokrokovou technologii Black Panel, jež má tu vlastnost, že prvky, které nejsou v daný okamžik potřeba, jednoduše nejsou vidět.

Nové BMW řady 5 definuje zcela nové standardy elegance, jízdní dynamiky a komfortu.

aktivních stabilizátorů. Vše samozřejmě závisí na dané konfiguraci a výbavě automobilu. V každém případě však řidič má k dispozici buď trojici, nebo čtveřici jízdních režimů, které pokrývají široké spektrum chování vozu od velmi sportovního (režim SPORT+) až po komfortní (režim COMFORT).

Dokonalá souhra všech aktivních systémů podvozku by nebyla možná bez vyspělého podvozku zabudovaného v tuhé karoserii. Stejně tak jako nové BMW řady 7, i nová generace BMW řady 5 má přední nápravu tvořenou dvojitými příčnými rameny. Vzadu je použita patentovaná víceprvková zadní náprava Integral-V.

Konstrukce karoserie je další specialitou nového BMW řady 5. Její tuhost v krutu totiž byla ve srovnání s příkladným předchůdcem zvýšena o nezanedbatelných 55 procent. Tohoto výsledku, který má pozitivní vliv na jízdní vlastnosti, komfort, spotřebu paliva, ale také bezpečnost, se podařilo dosáhnout promyšleným používáním různých materiálů. V konstrukci vozu se proto kombinují hliníkové slitiny s různými druhy vysokopevnostních ocelí. Příkladem je v tomto směru například použití hliníku pro dveře, kapotu motoru či přední blatníky.

Asi nelze očekávat nic jiného, než že nové BMW řady 5 je opět etalonem z pohledu dynamiky a úspornosti. To pla-

Samozřejmostí je pro všechny modely standardně dodávaný koncept sdruženého ovládání mnoha funkcí iDrive s barevným displejem s úhlopříčkou až 10,2 palce.

Nové BMW řady 5 tradičně stanovuje nové standardy také v otázkách jízdního projevu. Spojuje totiž sportovní obratnost a podmanivost s nebývalou mírou komfortu. Tato kombinace je možná pouze díky použití funkce Dynamic Drive Control, která umožňuje měnit charakteristiku chování automobilu podle aktuálních potřeb řidiče. Tento systém ovlivňuje nejen činnost motoru a převodovky, ale současně také řízení předních i zadních kol, systém elektronicky řízených tlumičů či

tí beze zbytku pro všechny použité motory, jež pokrývají výkonové spektrum od 300 kW/407 k dvojitě přeplňovaného osmiválce BMW TwinPower Turbo typu BMW 550i až po 135 kW/184 k nového čtyřválcového turbodieselu modelu BMW 520d. Zatímco prvně jmenovaný se vyznačuje dynamikou obvyklou u sportovních automobilů, druhé zmiňované provedení, vybavené například funkcí Auto Start Stop, naopak nejnižší spotřebou paliva v segmentu, která má hodnotu 5,0 l/100 km.

Mezi těmito modely se nachází trojice vyspělých zážehových šestiválců v modelech BMW 535i (225 kW/306 k), BMW 528i (190 kW/258 k) a BMW 523i (150 kW/204 k). Nechybí samozřejmě ani pověstné řadové šestiválcové turbodiesely v modelech BMW 530d (180 kW/245 k) a BMW 525d (150 kW/204 k). Pro všechny je standardem plnění emisních norem EU5 a současně vzhledem k jejich výkonům i příkladná spotřeba paliva, která je důsledkem cílené aplikace technologií z konceptu BMW EfficientDynamics.

S výjimkou nejvýše postaveného modelu BMW 550i jsou všechny modely standardně vybaveny šestistupňovou manuální převodovkou. Na jejím místě se ale může na přání objevit zcela nová osmistupňová samočinná převodovka, jež je standardní výbavou modelu BMW 550i. Pro sportovněji laděné řidiče je navíc připravena její sportovnější verze s nově navrženými řadicími páčkami na volantu. Pravou z nich se řadí vyšší a levou nižší rychlostní stupně – přesně tak, jak je tomu ve vozzech BMW M.

Při vývoji nového BMW řady 5 se značný důraz kladl na nejmodernější asistenč-

ní systémy, které jsou u BMW sdružené v projektu BMW ConnectedDrive. I to je důvod, proč ve výbavě nového BMW řady 5 může kromě jiného být například adaptivní tempomat s funkcí Stop & Go, Head-Up displej, ukazatel rychlostních limitů, systém upozornění před nechtěným opuštěním jízdního pruhu, monitoring mrtvého úhlu vnějších zpětných zrcátek a mnoho dalšího.

Nové BMW řady 5 je navrženo tak, aby v segmentu vyšší třídy v mnoha směrech stanovilo zcela nové standardy. Je proto automobilem, který k typické a dále zvětšené radosti z jízdy přidává také radost z nabízeného komfortu a v neposlední řadě i vědomí nejvyšší míry ochrany. To vše v esteticky velmi povedeném celku, jenž dokáže vyvolat mnoho emocí. ■

Nové
BMW řady 5
Sedan

www.invelt.com

Radost z jízdy

KDE NAŠE OBJEVOVÁNÍ KRÁSY KONČÍ, TO VAŠE ZAČÍNÁ.

Když se nespoutaná kreativita setká s nekonečným nadšením pro výkon, můžete očekávat něco neobvyklého. A nové BMW řady 5 Sedan je tím nejlepším příkladem. Celá řada inovací, jako jsou například 8stupňová automatická převodovka nebo integrální aktivní řízení, ve spojení se sportovním vzhledem typickým pro BMW a maximální mírou komfortu i elegance posouvá tento vůz do své vlastní třídy. Objevte nové BMW řady 5 v našem showroomu a vyzkoušejte ho při testovací jízdě. Více informací Vám podají naši prodejci.

NOVÉ BMW ŘADY 5. DOKONALÉ POJETÍ KRÁSY.

BMW EfficientDynamics
Méně emisí. Více radosti z jízdy.

invelt - Praha

Jeremiášova 5
155 00 Praha 5
T +420 257 117 111
E prodejpraha@invelt.com
www.invelt.com/bmw5

invelt - Plzeň

Rokycanská 111
312 00 Plzeň
T +420 377 684 111
E prodejplzen@invelt.com
www.invelt.com/bmw5

Kombinovaná spotřeba paliva a emise CO₂: nového BMW řady 5: 5,0–10,4 l/100 km, 132–243 g/km.

Zcela nový ix35 získá pro značku Hyundai tisíce nových zákazníků

HYUNDAI IX35 PŘICHÁZÍ NA TRH JAKO NÁSTUPCE ÚSPĚŠNÉHO MODELU TUCSON. VYZNAČUJE SE NOVÝM VZHLEDEM A ŠPIČKOVOU ÚROVNÍ TECHNIKY, DÍKY ČEMUŽ JE PŘIPRAVEN USPOKOJIT NEJROZMANITĚJŠÍ POŽADAVKY EVROPSKÝCH MOTORISTŮ A JEJICH RODIN S AKTIVNÍM ŽIVOTNÍM STYLEM.

Kromě elegantnějšího designu, většího vnitřního prostoru, bohatší výbavy a inovativních technických prvků nabízí tato novinka evropským zákazníkům nízkou spotřebu paliva s minimálními emisemi, zlepšuje ekologickou bilanci vozů SUV a demonstruje snahu společnosti Hyundai ještě aktivněji přispívat k ochraně životního prostředí.

Ačkoli má zcela nový ix35 vzhled s prvky sportovního kupé a atletickou postavu, zachovává si v pětimístném interiéru vysokou úroveň praktičnosti, kterou dokumentuje větší prostor pro hlavu a nohy a výrazně větší objem zavazadlového prostoru. Nový ix35 je delší, širší a nižší než Tucson (o 85 mm, 20 mm a 20 mm) a jeho rozvor byl prodloužen o 10 mm na 2640 mm.

Nejnovější SUV značky Hyundai se vyznačuje kompaktností s půdorysem, který odpovídá mnohým hatchbackům segmentu C. Díky tomu dokáže oslovit nejširší vrstvy zákazníků, a to i mimo běžný segment kompaktních SUV.

Design, vývoj a výroba v Evropě

Nový ix35 získal svůj elegantní vzhled a inovativní konstrukci ve výzkumném a vývojovém středisku Hyundai v Rüsselsheimu. Na první pohled zaujme novým designérským jazykem „fluidních ladných tvarů“, který mohla veřejnost poprvé obdivovat na konceptu ix-onic v roce 2009, jehož ztvárnění v sobě spojuje tři kvality: eleganci, odvahu a dynamiku.

The logo for the Hyundai ix35, featuring the letters 'ix35' in a stylized, italicized font with a blue outline.

Vyspělá technika a špičková kvalita materiálů s pečlivým zpracováním umocňují skvělý zážitek z jízdy

Maximální přitažlivost pro všechny zákazníky

Nový ix35 z evropské produkce se prodává se čtyřmi motory (dvěma zážehovými a dvěma vznětovými s rozpětím výkonů od 84,5 kW (115 k) do 135 kW (184 k), mechanickými a samočinnými převodovkami a pohonem předních nebo všech kol, a to vše za cenu začínající na 409 900 Kč. S modelem ix35 přichází Hyundai také s unikátní nabídkou 3x5, což v překladu znamená 5let celoevropská záruka bez omezení km, 5 let celoevropská asistenční služba, 5 let preventivní prohlídky zdarma.

Příspěvek k větší bezpečnosti

Mezi nové prvky aktivní bezpečnosti dodávané ve většině zemí jako součást sériové výbavy patří stabilizační systém ESP (Electronic Stability Program), nový senzor převrácení (v případě potřeby aktivuje boční a hlavové airbagy a předpínače bezpečnostních pásů), asistent rozjezdu do kopce HSA (Hillstart Assist Control), který zabráňuje samovolnému pohybu vozidla při rozjezdu do svahu, a asistent pro jízdu ze svahu DBC (Downhill Brake Control), jehož úkolem je udržovat velmi nízkou rychlost jízdy z prudkého kopce.

ix35

Systém ISG (Idle Stop&Go) v kombinaci se dvěma motory

Jako doplněk nejmodernějších technických řešení pro zvyšování účinnosti jednotlivých motorů v modelové řadě ix35 nabízí Hyundai na přání pro motory 1.6* GDI a 1.7 CRDi* systém Stop&Go, který umožňuje další snížení spotřeby paliva.

Systém Stop&Go automaticky vypíná a spouští motor v hustém městském provozu a ve spolupráci s ostatními technologiemi pomáhá snižovat spotřebu paliva a emise. Oba modely ix35 proto vykazují emise CO₂ pod hranic 150 g/km.

Zákazníci mají na výběr vyspělý pohon předních nebo všech kol

Zákazníci si mohou objednat některý z pěti modelů ix35 s pohonem předních kol nebo některý ze tří modelů s pohonem všech kol. V nabídce je tedy široká škála variant s vyspělým pohonným ústrojím a různými schopnostmi pro jízdu v terénu.

* v prodeji od podzimu 2010

HYUNDAI

HYUNDAI
ix35

od 409 900 Kč vč DPH

HYUNDAI
www.autopalace-hyundai.cz

 Kombinovaná spotřeba 5,5-8,2l/100 km, emise CO₂ 177-195 g/km.

AUTO PALACE Butovice
 Bucharova 16
 155 00 Praha 5
 tel.: 251 025 120-4

AUTO PALACE Spořilov
 Na Chodovci 2457/1
 141 00 Praha 4
 tel.: 296 574 372-373, 380

AUTO PALACE Vysočany
 Kolbenova 15
 190 00 Praha 9
 tel.: 283 019 551-2

AUTO PALACE Brno
 Řípská 22
 627 00 Brno-Slatina
 tel.: 515 808 141

Bezpečnostní dveře NEXT

*Bezpečný domov
začíná dveřmi*

 Pobřežní 8, Praha 8, tel.: 224 816 458, 777 335 878, www.next.cz

Získáváte:

- bezpečnostní certifikát 3. a 4. třídy
- protipožární odolnost EI 45
- zvukovou izolaci 42 dB
- tepelnou izolaci U=0,8
- 17 a více jisticích bodů
- bezpečnostní kování a vložky
- návštěva technika – ZDARMA
- NONSTOP servis
- záruční dobu 3 roky
- slevy na pojistném

**ELEKTRONICKÉ ZABEZPEČENÍ
OKENNÍ FÓLIE A MŘÍŽE**

NEXT
 BEZPEČNOSTNÍ DVEŘE

Program evropského práva UNYP usnadňuje manažerům orientaci v evropské legislativě

University of New York in Prague (UNYP) oznámila, že v novém akademickém roce otevře nový magisterský program Evropské právo a evropská integrace (European Law and European Integration). Studenti s ukončeným bakalářským vzděláním se budou moci zapsat do tohoto magisterského programu, jehož cílem je správné porozumění dopadům evropského práva (acquis communautaire) na každodenní činnost obchodní organizace. Studenti se budou zabývat vývojem evropské legislativy od jejích samých počátků (římské smlouvy) až po Maastricht, Amsterdam a Lisabon. V průběhu výuky se studenti dozví, jak se Evropská unie změnila, aby absorbovala rozšíření o další země, a jaká legislativa byla schválena za účelem její hlubší integrace (tzv. společný trh a měna, soutěžní právo, ochrana spotřebitele, lidská práva, antidiskriminace atd.).

„Více než 80 % veškeré legislativy v současnosti přijímané členskými zeměmi EU pochází přímo z Bruselu. Díky tomu máme pocit, že náš nový magisterský program je velmi aktuální především pro osoby s bakalářským vzděláním v oboru politologie, mezinárodní vztahy, mezinárodní ekonomika nebo základy práva,“ vysvětlil Mike Soal, marketingový ředitel UNYP.

UNYP bude administrovat program společně s European Public Law Organization (EPL), která má sídlo v řeckých Athénách. Ředitelem programu je pan Thanassis Pantazopoulos, PhD LL.M MBA, advokát v pražské kanceláři IKRP Rokas & Partners & Dr. A. Pantazopoulos. Pan Pantazopoulos také v rámci UNYP řídí studijní program LL.M. Další vyučující budou pocházet z řad EPL a české akademické komunity. Výuka začne v říjnu 2010, přijímací proces byl již zahájen. Předpokladem studia magisterského programu Evropské právo a evropská integrace je dokončené bakalářské vzdělání a pokročilá znalost anglického jazyka. Uchazeči musí rovněž zaslat motivační dopis, reference o své osobě a absolvovat pohovor s programovým ředitelem.

„Očekáváme, že absolvování nového studijního programu bude mít opravdovou praktickou hodnotu pro ty osoby, které zvažují několik variant další profesionální kariéry. Mimo zřejmých možností, jakými jsou třeba praktikování práva nebo

práce v evropských institucích, tento program také podpoří kariéry osob zvažujících práci ve veřejné správě národních vlád nebo NNO“, dále uvedl Mike Soal.

Cílem nového studijního programu evropského práva je doplnit existující LL.M program zaměřený na mezinárodní a obchodní právo (Masters in International and Commercial Law), který UNYP otevřel v říjnu 2009. UNYP administruje tento program ve spolupráci s britskou University of Greenwich. LL.M program je určen pro ty uchazeče z řad studentů práv, notářů, advokátů a právníků pohybujících se v komerční, státní a neziskové sféře, kteří si chtějí zvýšit svou odbornou kvalifikaci v oblasti mezinárodního a obchodního práva. Program trvá jeden rok a je rozdělen do tří částí, takže studenti mohou

dále plnit své pracovní povinnosti i v průběhu studia. Jako součást studia mohou studenti strávit týden na University of Greenwich a využívat její akademické pracoviště, jmenovitě Institut of Advanced Legal Studies, k výzkumným účelům a pro přípravu závěrečné práce nutné k absolvování programu. V rámci studia musí studenti absolvovat jeden povinný předmět, úvod do studia (výzkumné metody v oblas-

ti práva, základy postgraduálního studia), dva základní povinné předměty o mezinárodním právu a firemním právu a jeden volitelný předmět z následující nabídky: mezinárodní obchodní právo, intelektuální vlastnictví, mezinárodní lidská práva, soutěžní právo a mezinárodní trestní právo. Uchazeči by měli mít v ideálním případě ukončené bakalářské vzdělání, v jehož rámci absolvovali základy práva, z akreditované instituce v EU nebo USA. Uchazeči, jejichž mateřským jazykem není angličtina, musí nezbytně mít zkoušku IETLS nebo TOEFL, nebo složit na UNYP speciální zkoušku z angličtiny.

Osoby, jež vyučují LL.M program, disponují tituly z mezinárodních institucí, jako například Stanford University, nebo místních škol, kterou je Masarykova univerzita. Mají rovněž profesionální zkušenosti s prací pro místní a mezinárodní advokátní kanceláře jakými jsou Gleiss Lutz v. o. s. a IKRP Rokas & Partners & Dr. A. Pantazopoulos v Praze a Wilmer Cutler Pickering Hale and Dorr LLP v Berlíně, stejně jako s poradenstvím pro ministerstva v České republice. ■

Investice do zdraví zaměstnanců: **Benefit** výhodný pro všechny

V posledním roce poznamenaném ekonomickou krizí sáhly firmy k razantním škrtům a úsporám. Ty se nevyhnuly ani platům a někdy ani zaměstnaneckým benefitům. I když je faktem, že druhou kategorií se snaží společnosti zachovat – je totiž důležitou složkou motivačního programu. Struktura zaměstnaneckých benefitů ale doznává změn. Velkou roli hraje totiž jejich výhodnost pro firmu jako celek. Někdejší oblíbené výhody mizí a jejich místo zaujímají nové. Daleko větší důraz je v současné době například kladen na péči o zdraví zaměstnanců. „To je obor, v němž je naše společnost považována za absolutní špičku,“ říká MUDr. Barbara Taušová, výkonná ředitelka a dětská lékařka. Canadian Medical Care. Pravdivost jejích slov potvrzují výsledky zařízení v prestižní soutěži „ČESKÝCH 100 NEJLEPŠÍCH“. V kategorii „vzdělání, zdraví a lidskost“ bylo Canadian Medical Care hned čtyřikrát vyhodnoceno jako nejlepší zdravotnické zařízení. Naposledy ocenění získalo v roce 2009.

Proč se sázka na zdraví vyplácí

Zdraví a lékařská péče jsou ve vyspělých zemích světa považovány za velmi důležité a tak firmy i občané samotní proto vynakládají značné prostředky na kvalitní péči, léčiva a služby ve zdravotnictví. V Česku byly investice do zdraví zaměstnanců okrajovou záležitostí. Dnes už mnohým firmám došlo, že každá koruna investovaná do zdraví zaměstnance, se jim bohatě vrátí zpět. Svou roli v tom samozřejmě hraje i skutečnost, že podniky musí zaměstnancům platit první dva týdny jejich nemoci, zatímco do konce loňského roku šly tyto peníze z veřejného zdravotního pojištění... Firmy podnikající v tuzemsku mají ještě další důvod, proč se na investice do zdraví svých pracovníků zaměřit. Podle statistik jsou Češi nemocní zhruba dvakrát déle než lidé v sousedním Rakousku či Německu a o třetinu víc než na Slovensku!

Náklady spojené se zajištěním závodní preventivní péče jsou pro firmy daňově uznatelnou nákladovou položkou.

„Výše uvedené okolnosti donutily společnosti počítat, co se jim vyplatí více – zda platit nemoc nebo raději zdraví zaměstnanců. A samozřejmě vítězí druhá varianta. Mnohé podniky tak přispívají zaměstnancům na vitaminy nebo hradí očkování proti chřipce. Taková prevence může zabránit kratším nemocem lidí, a tím šetří firmě náklady. Má-li ale nést kýžené ovoce, mělo by jít o péči komplexní a systematickou,“ doplňuje doktorka Taušová.

Každá investice potřebuje plán

Žádný kvalitní záměr – podnikatelský ani investiční – nemůže být ale postaven na nahodilých jednorázových akcích. A platí to i o investici do zdraví. „Proto doporučujeme firmám nechat si vypracovat komplexní program. Ten by měl odrážet velikost firmy a tím pádem i počet zaměstnanců, stejně jako specifika oboru, v němž firma působí. Jiné potíže se předpokládají třeba u dělnických profesí a jinými neduhy může trpět třeba programátor,“ uvádí názorný příklad Barbara Taušová a doplňuje: „V Canadian Medical Care máme s programy komplexní péče dlouhodobé zkušenosti. Poskytujeme malým i velkým firmám preventivní péči v rámci ochrany zdraví a samozřejmě nabízíme kvalitní závodní lékařskou péči, která je povinná ze zákona. Tam ale nekončíme, naopak – naši doménou je rovněž nadstandardní lékař-

ská péče. Zde nabízíme hotové programy, které se liší rozsahem specializované péče nad rámec běžného pojištění.“

Tým Canadian Medical Care si je vědom toho, že spokojení a zdraví zaměstnanci jsou pro firmu jedním z nejcennějších zdrojů. „Je nám jasné, že čas špičkových odborníků je drahý, vždyť i my na nich stavíme. Proto firmám zaručujeme, že jejich odborníci díky nám ušetří drahocenný čas a přesto budou pod dohledem prvotřídních specialistů,“ uvádí MUDr.

Taušová. Pro své tvrzení má pádný argument. V léčebných zařízeních Canadian Medical Care, kde mohou být zaměstnanci v rámci korporátních programů registrováni, jsou pod jednou střechou téměř všechny obory. Najdete v nich praktické lékaře stejně jako ORL, oční oddělení, gynekologii, ortopedii, urologii nebo třeba fyzioterapii a rehabilitaci. Samozřejmě je u nás i komplexní stomatologická péče včetně dentální hygieny a estetické stomatologie. „Jsme zkrátka v drtivé většině případů schopni řešit pacientův problém během jediného dne a na jednom místě, odpadají přesuny mezi specializovanými zdravotnickými zařízeními i zdoluhavá čekání,“ doplňuje výkonná ředitelka CMC.

Protože každý člověk je jiný a má jiné genetické předpoklady, je třeba každému věnovat náležitou péči. „Součástí našich nadstandardních služeb je proto také individuální plánování preventivní péče a postupu léčby na základě zhodnocení zdravotního stavu každého vašeho zaměstnance. Po ruce nás budou mít vždy. Na telefonu jsme totiž k dispozici 24 hodin denně. Jsme tedy kdykoli připraveni pomoci jak radou, tak samozřejmě přímo na místě u pacienta. O naší flexibilitě svědčí i to, že jsme schopni zajistit sezónní očkování pro naše klienty a provést na jejich pracovištích,“ vyjmenovává další výhody nadstandardní korporátní péče.

Programy i pro rodiny

Dokorka Taušová jako vyhlášený pediatr ví, jak výrazný vliv může mít na výkon a pohodu zaměstnance situace v jeho rodi-

ně. „Proto nabízíme také možnost starat se soustavně i o rodinné příslušníky zaměstnanců našich partnerů, samozřejmě včetně dětí. Je pravdou, že ne každá firma může všem svým zaměstnancům takový komfort dopřát, na druhou stranu my nabízíme těmto lidem i programy individuální nadstandardní péče a jsme samozřejmě připraveni vyhovět jejich představám a požadavkům. Nezaručíme vám samozřejmě, že si u nás koupíte zdraví, to nelze. Co si ale koupit lze, je kvalitní špičková péče a tu nabízíme,“ dodává.

Co získáte

Pokud hodláte do zaměstnaneckých benefitů zařadit i péči o zdraví zaměstnanců, pak zvažte spolupráci s CMC. V tomto vyhlášeném zdravotnickém zařízení jsou připraveni vzít na svá bedra komplexní starost o vaše zaměstnance. Základem jsou kvalitní programy preventivní ochrany zdraví při práci, které povedou k patrnému zlepšení jejich zdravotního stavu. To pro firmu znamená snížení nákladů na vyplácení nemocenské. Očekávat se dá i snížení počtu absencí pracovníků kvůli zdravotním problé-

mům, případně zkrácení délky jejich léčby. Vaši zaměstnanci jistě ocení komfortní a systematickou individuální péči, navíc ve velmi příjemném prostředí. ■

KDO JSME:

CMC – Canadian Medical Care

Soukromé ambulantní zdravotnické zařízení, které od roku 1995 poskytuje lékařskou péči cizincům žijícím v Praze a českým občanům, kteří mají zájem o nadstandardní zdravotnické služby. O vysoké úrovni zařízení nejlépe vypovídá fakt, že bylo několikrát zvoleno v kategorii „vzdělání, zdraví a lidskost“ jako nejlepší zdravotnické zařízení roku v soutěži „ČESKÝCH 100 NEJLEPŠÍCH“.

Naše programy

1. Závodní preventivní péče
2. Nadstandardní lékařské služby pro firmy, školy, velvyslanectví, atd.
3. Nadstandardní individuální péče. Nabízíme výběr ze široké škály programů, které se liší rozsahem specializované péče nad rámec běžného pojištění.

Kontakt pro více informací: Kamila Votrubová,
Marketing / Sales Manager, 724 300 313,
kamila.votrubova@cmcpraha.cz

Je na čase podpořit imunitu

**Wobenzym®
může pomoci
i Vám**

Problémy s imunitou nás trápí především v průběhu zimy a bezprostředně po ní, kdy je našetělo výrazně oslabené. Cítíme se unaveni a hrozí nám chřipky a onemocnění dýchacích cest. Obdobná situace nastává na podzim, kdy musí organismus zvládnout přechod z léta do chladného období s nedostatkem slunečního svitu.

Enzymy – režiséři imunitního systému

Medicína už zná několik tisíc různých druhů enzymů, které se účastní všech procesů látkové výměny. Některé z nich také modulují a řídí imunitní systém. Dokáží ho nastartovat a zvýšit jeho obranyschopnost a ve správných okamžicích zase dovedou jeho aktivitu utlumit. Enzymy tedy udržují imunitní systém ve zdravé rovnováze.

Wobenzym pomáhá už přes čtyřicet let

Nejnámějším enzymovým lékem je Wobenzym. Ve světě si ho lidé kupují už přes čtyřicet let. Jen v České republice ho každý rok užívá více než sto tisíc zákazníků, mnozí z nich opakovaně. Kdyby si sami neověřili, že jim pomáhá, určitě by se k němu nevraceli. Výhodou Wobenzymu je, že působí komplexně. Příznivě ovlivňuje průběh zánětů, zmírňuje otoky a posiluje oslabenou imunitu. Je vhodný i pro děti, které nejčastěji trpí opakovanými záněty dýchacích cest.

✓ **posiluje oslabenou imunitu**
✓ **urychluje léčbu zánětů**

Tradiční lék z přírodních zdrojů k vnitřnímu užití. Čtěte pečlivě příbalovou informaci.
Léčbu dětí konzultujte s lékařem.

www.wobenzym.cz

konzultace na tel.: 267 750 003

MUCOS PHARMA CZ, s.r.o., Uhřetěveská 448, 252 43 Průhonice

Na rozdíl od jiných léků přírodní enzymy nezasahují proti projevům anebo původci určitého onemocnění, ale mobilizují imunitní systém, aby se organismus s nemocí vypořádal co nejlépe sám.

JAK POMŮŽE „ČESKÁ HLAVA 2009“ V ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI?

TÉMĚŘ PŘED ROKEM DNE 16. DUBNA 2009 MANAŽERSKÝ SVAZOVÝ FOND V RÁMCI SLAVNOSTNÍHO DNE ÚSPĚŠNÝCH MANAŽERŮ A FIREM V PRAŽSKÉM PALÁCI ŽOFÍN VYHLAŠOVAL VÝSLEDKY SOUTĚŽE „MANAŽER ROKU 2008“. V KATEGORII „VYNIKAJÍCÍ MANAŽER MALÉ FIRMY“ (DO 50 ZAMĚSTNANCŮ) SE NA PRVNÍM MÍSTĚ UMÍSTIL PŘEDSEDA PŘEDSTAVENSTVA SPOLEČNOSTI CONSULTING COMPANY NOVASOFT, a. s. Ing. VLADIMÍR MORAVEC, MBA. NĚKOLIK MĚSÍCŮ POTÉ JIHOČESKÝ RODÁK PŘEBÍRAL V LISTOPADU 2009 DALŠÍ OCENĚNÍ ČESKÁ HLAVA 2009 V KATEGORII INDUSTRIE ZA PRODUKT NOVAVOICE®. ABY BYL VÝČET OCENĚNÍ ÚPLNÝ, UVÁDÍME, ŽE NA MEZINÁRODNÍM VELETRHU INVEX 2008 V KATEGORII PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE ZÍSKAL SW NOVAVOICE PRESTIŽNÍ OCENĚNÍ ODBORNÉ POROTY KŘIŠTÁLOVÝ DISK.

předseda představenstva
společnosti Consulting
Company Novasoft, a. s.
Ing. Vladimír Moravec,
MBA.

NovaVoice®

PŘEVOD ŘEČI DO TEXTU

Vlád'o, čím si toto prestižní ocenění produkt a ty zasloužil?

To mohu pouze odhadovat. Hodnotící komise byla u nás ve firmě a zřejmě se jí líbilo, jak fungujeme, rosteme a přistupujeme k lidem – zaměstnancům i zákazníkům. Takže, za to může asi komplexní hodnocení. Consulting Company Novasoft, a. s., je poradenskou a konzultační firmou, která se orientuje na implementaci podnikových informačních systémů. Jsme part-

nerem společnosti SAP. Zákazníkům pomáháme při zavádění ERP SAP v různých sektorech hospodářství. Pro klienty jsme také tím, kdo jim kromě implementace systému SAP pomáhá řešit i problematiku spojenou s provozem systému. Druhá divize se věnuje problematice převodu mluvené řeči do textové podoby, která je známá produktem NovaVoice®. Software je unikátní v tom, že převádí česky mluvenou řeč na text. Naše společnost je stabilní, dlouhodobě v zisku, máme téměř nulovou fluktuaci a neustále rosteme a to i v této složitě době.

No, pro mne je vaše firma unikátní především řešením převodu mluvené řeči na písemný text produktem NovaVoice®.

To chápu, to je téma, které zajímá hodně lidí. Technologie automatického rozpoznávání hlasu a převodu na text je pro český jazyk unikátní. Ve svě-

tě existuje řada systémů pro angličtinu, španělštinu a další světové jazyky. Před čtyřmi lety jsme začali spolupracovat se Západočeskou univerzitou (ZČU) v Plzni – katedrou kybernetiky, která se rozpoznáním hlasu zabývá už dlouhá léta. V minulosti například řešili projekt přepisu výpovědí lidí, kteří přežili holocaust. Když jsem tu aplikaci tehdy viděl, nadchl jsem se pro myšlenku uvést ji do praxe. Společně jsme uvedli na trh systém NovaVoice®, který je užitečným nástrojem pro snadné zaznamenávání odborných textů. NovaVoice® přináší snížení administrativní pracovní zátěže a zkracuje čas na pořízení textové dokumentace až o 1/3. Je to produkt, který úspěšně reprezentuje uvádění výsledků výzkumu do praxe. Zaměřili jsme se na konkrétní segmenty, kde je užitečná hodnota našeho systému nejvyšší. Umožňuje věnovat kapacity expertů odborné činnosti a ne jimi plýtvat na přepisování zpráv, protokolů. Jedná se o justici, státní správu a samosprávu, ale i o další obory. Vynikajících výsledků dosahujeme ve zdravotnictví. K dnešnímu dni NovaVoice používají téměř všechny fakultní nemocnice v ČR a mnoho dalších významných lékařských pracovišť. Lékaři používají náš systém pro diktování radiologických, histologických, patologických nálezů, diktátu operačních zpráv v oblasti chirurgie a kardiochirurgie, dále v psychiatrii a pediatrii. Pracujeme na vývoji dalších lékařských ale i jiných oborů. Největší instalace v počtu desítek instalací máme v FN Motol, Všeobecné fakultní nemocnici v Praze na Karlově náměstí, FN Královské vinohrady, FN Brno a FN Olomouc. Lékaři nejvíce oceňují přesnost přepisu odborných výrazů. Výsledný text je bez překlepů a zkratk. Systém úspěšně začínají užívat i advokáti. Úspěšně jsme NovaVoice®, vyzkoušeli na Krajském soudě v Praze.

Náš tým je schopen ušít zákazníkům diktovací systém přímo na míru. V přesnosti diktátu dosahujeme parametrů světové úrovně tj. 95 – 98 %.

Jaké uplatnění nachází v advokátních kancelářích?

Advokátům nabízíme specializované řešení s advokátním slovníkem, který jsme vytvořili za přispění několika advokátních kanceláří. Funguje to jednoduše tak, že advokát diktuje přímo do počítače, který provádí převod do textu nebo používá záznamník a následný přepis mu pak zajistí asistentka. Pro oba způsoby máme vyzkoušené řešení. Hlavní přínos nasazení našeho SW NovaVoice® je v tom, že šetříme čas advokáta

případně asistentky. Úspora času spojená s automatickým přepisem je přibližně 30 %. Návrh investice do SW je do jednoho roku a to je na software poměrně ojedinělé.

Je těžké s programem pracovat a funguje na běžných počítačích?

Ovládání je velmi jednoduché a intuitivní. Každého uživatele zaškolíme a naučíme hlasové povely typu „nový řádek“, „tečka“, „čárka“ a může začít diktovat, ale též vkládat slova, která se případně ve slovníku nevyskytují a uživatel je užívá. To zvládne opravdu každý. Zatím jsme se nesetkali s někým, kdo by to nezvládl.

Program jsme přizpůsobili tak, aby fungoval na běžném kancelářském počítači nebo notebooku. Obecně lze říci, že by počítač neměl být starší tří let.

Společnost Novasoft obdržela prestižní ocenění Česká hlava za rok 2009

PŘEVOD ŘEČI DO TEXTU

Výhody využívání NovaVoice®

- Snížení administrativní náročnosti spojené s přepisem mluvené řeči a zvýšení rychlosti při pořizování textových dokumentů
- Individuální zákaznické řešení – přizpůsobení aplikace požadavkům zákazníka – (např. hygienické důvody ve zdravotnictví), propojení se stávajícím informačním prostředím, možnost vkládání slov do SW samotným uživatelem apod.
- Zvýšení produktivity realizovaných úkonů a zkrácení doby na pořízení zápisů apod.
- Snížení nákladů na písáčky
- Návratnost investice do 1 roku
- Během diktování lze sledovat na obrazovce diktovaný text, ihned je možné díky automatické barevně zvýrazněné editaci provést korekci textu a finalizovat dokument. Dokument je možné dále zpracovávat například pomocí MS Word nebo jiných programů, vytisknout nebo odeslat emailem
- Pro zvýšení účinnosti kontroly systém ukládá rozpoznaný text doplněný o zvukovou stopu a umožňuje tak kdykoliv porovnat zdrojovou promluvu s výstupním textem
- Pokud řečník disponuje vyjadřovací dikcí výrazně odlišnou od běžného standardu (např. cizinec se silným přízvukem mateřštiny, nebo mluvčí s vadou řeči), je možno vytvořit na přání individuální akustický model
- Součástí dodávky je i podpora uživatelů formou hot-line a helpdesku. Zákazník si současně zakupuje i všechna vylepšení plynoucí z vývoje produktu. Aktualizace, resp. upgrade na novější verze je realizován automaticky
- Integrace do stávajících informačních systémů zákazníka je možná

HOTOVÁ ŘEŠENÍ

- řešení pro handicapované
- advokacie
- zdravotnictví
- justice
- státní správa a samospráva
- titulkování TV vysílání
- Parlament ČR

Kontaktní údaje:

Consulting Company Novasoft a.s.
 Oldřichova 49, 128 00 Praha 2
 tel.: 261 220 064
 e-mail: novavoic@ccnovasoft.cz
 web: www.ccnovasoft.cz
 web: www.novavoic.cz

Profesionální software pro
převod mluveného
slova do textu

NOVAVOICE

oceněný v roce 2009

v soutěži Česká hlava

NovaVoice[®] je vytvořen na základě spolupráce společnosti Consulting Company NOVASOFT, a.s. se Západočeskou univerzitou v Plzni za podpory Krajského soudu v Praze, Okresního soudu v Plzni, VFN Praha, Fakultní Thomayerovy nemocnice, IKEM Praha, FN Královské Vinohrady a dalších nemocnic, též za podpory významných advokátů a pracovišť státní správy a samosprávy

NovaVoice[®] je software pro převod mluveného slova do písemné podoby vytvořené elektronické dokumenty je možno dále počítačově zpracovávat nebo přímo tisknout

NovaVoice[®] je schopen přímo předávat data do dalších informačních systémů pracujících na platformě Windows (Podnikové a nemocniční informační systémy . . .)

NovaVoice[®] používá slov uložených ve speciálních slovnících vytvořených pro daný obor (např.: soudnictví, advokacie, státní správa a samospráva, lékařské obory jako radiologie, chirurgie, histologie. . .)

NovaVoice[®] dosahuje ve vhodném prostředí u zaškoleného uživatele schopnosti správně rozpoznat až 98% slov

NovaVoice[®] nevyžaduje adaptaci na konkrétní hlas

NovaVoice[®] pracuje na stolních PC i noteboocích vybavených procesorem Intel Core Duo s minimálním kmitočtem 2 GHz, s minimální velikostí 2 GB RAM

Produkt získal na veletrhu
INVEX Brno 2008
ocenění „Křišťálový disk“
v kategoriích profesionální software

invex

KŘIŠŤÁLOVÝ DISK

STYL, KOMFORT, BEZPEČÍ

aneb Jak se bude žít v Rezidenčním parku Baarova

Začátkem letošního roku se začaly prodávat byty v novém rezidenčním projektu, za nímž stojí developerská skupina PASSERINVEST GROUP. Bytový areál Rezidenční park Baarova nabídne celkem 139 moderních bytů vysokého standardu v dispozicích 2+kk až 6+kk a o velikosti 50 – 170 m² v klidném prostředí v atraktivní a vyhledávané lokalitě Prahy 4. Nastal ten správný čas zamyslet se nad novým bydlením...

DOSTUPNOST

Projekt Rezidenční park Baarova se vyznačuje unikátním tvarem území a strategicky velmi výhodnou polohou – jedná se o bydlení nedaleko od centra, a přitom v klidu a zeleni, doplněné plnou občanskou vybaveností. Rezidenční park Baarova, který vznikne v Baarově ulici v sousedství BB Centra, se může pochlubit vynikající a bezproblémovou dopravní dostupností, díky níž vždy pohodlně dojedete domů. Můžete si být jisti, že vaše návštěva, obchodní partneři ani rodinní příslušníci nezažijí problémy a vždy spokojeně dorazí k cíli.

SOULAD

Architektonický koncept nového bytového areálu Rezidenční park Baarova vychází z myšlenky plynulého a přirozeného přechodu mezi původní vilovou zástavbou okolí a moderním multifunkčním komplexem BB Centra v sousedství. Urbanistická koncepce území je navržena tak, aby lahodila oku a tvořila tento přirozený přechod. Nový bytový areál tak dokonale zapadne do stávající vilové zástavby i moderního administrativního areálu.

OBČANSKÁ VYBAVENOST

K základním předpokladům výběru nového a moderního domova již ale dávno nepatří pouze kvalita a nosná idea samotného projektu. V dnešním civilizovaném světě ovlivňuje každý výběr celá řada faktorů – například dopravní dostupnost, služby v okolí, občanská vybavenost, zeleň a mnoho dalších činitelů, na které se lidé při výběru místa pro svůj nový život soustřeďují. Rezidenční park Baarova vznikne na místě se stoprocentní občanskou vybaveností. Kromě celé řady obchodů a služeb (banky, bankomaty, pobočka České pošty, dětský koutek aj.) je zde i řada restaurací, wellness a fitness klub Balance Club Brumlovka, v budově FILADELFIE vznikne supermarket s drogerií a dále zde bude i rozsáhlý park s jezírkem a řadou prvků pro aktivní trávení volného času. Navíc nechybí ani zdravotnická zařízení, mateřská a základní škola Eliáš, dětské hřiště či nově otevřené Společenské centrum. Všechny tyto služby přispívají ke kvalitě lepšího bydlení.

ZELEŇ

Nový obytný areál Rezidenční park Baarova vznikne mezi Baarovou ulicí, rozsáhlým parkem se spoustou atrakcí pro aktivní odpočinek a ulicemi U Michelské školy a Telčská. Nová bytová zástavba je pojata jako pokračování parku ve formě vnitřní zahrady, která s parkem sice souvisí, ale není na něm závislá. Areál je tak dokonalým intimním bydlením, které poskytne komfort všem, kdo zde naleznou nový domov. Baarův park, který svou zelení obohatí celou Prahu 4, vznikne u BB Centra a bude volně a nerušivě přecházet až před domy jako jedna velká zahrada. V parku bude navíc celá řada prvků pro aktivní využití volného času pro všechny věkové skupiny „návštěvníků“. Při tvorbě atrakcí byla zohledněna nejen jejich bezpečnost, ale i kreativita a origi-

nalita. V parku si tak budete moci zahrát například pétanque na jednoduché dráze uvnitř pěší zóny.

KOMFORT

Areál se skládá ze tří samostatných objektů, bytových domů, mezi nimiž vznikne moderní vnitroblok. Tři rezidenční objekty na sebe plynule navazují, zapadají do sebe, komunikují spolu a tvoří ucelený harmonický komplex, který je zárukou klidného a moderního bydlení. Tři nadzemní objekty A, B a C mají samostatné vstupy, hlavní recepce areálu je umístěna v budově A, odkud vede i hlavní cesta k jednotlivým objektům. Vstup do každého z nich je možný nejen z ulice, ale i z parku. Vstupy do domů jsou chráněny kartovým systémem a bezpečnostními kamerami. Samostatné objekty mají společný podzemní parking, kde se kromě garážových stání nacházejí i sklepy.

ARCHITEKTURA

Je samozřejmé, že sochařský přístup k tomuto výlučnému společenství předpokládá použití luxusního a taktálního materiálu, který je pro Prahu mimořádně vhodný a nadčasový – pískovec. Je to, jako kdyby se vzal obrovský pískovcový kvádr a podobně jako díla moderního sochaře Brancusiho byl vytvarován v expresivní formu pro bydlení. Kamenný objekt pak vstoupí do trvalého dialogu se světlem, vzduchem, prostorem i přilehlým parkem. Kontrastní vodorovná linie, pohybující se v harmonii skladby s formami a fasádami, vyjadřuje celkovou urbanistickou koncepci a vymezuje také zvláštní pohledy na kontext obklopující stavbu. Dřevěná okna s vertikálními proporcerami zdůrazňují pohledy a světlo vstupující do obytných prostor a dávají vyniknout měkké, přirozené a na dotek hřejivé textuře pískovce. Balkony s potíštěným skleněným zábradlím umožňují výhled do parku a zeleně, ale přitom zajišťují dostatek soukromí, aby se obyvatelé mohli cítit pohodlně.

PLÁN

Rezidenční park Baarova se má začít stavět v letošním roce a doba výstavby potrvá 18 měsíců. Za rok a půl po zahájení stavby naleznou lidé v Praze 4, nedaleko od centra metropole, v místě s vysokou občanskou vybaveností, svůj nový domov.

**Podrobnější informace
na www.baarova.cz**

Festivalový palác – dějiště veletrhu MIPIM

REALITNÍ A INVESTIČNÍ VELETRH **MIPIM 2010** V CANNES KLEPE NA DVEŘE

Veletrh nemovitostí a investičních příležitostí MIPIM, jehož 21. ročník se uskuteční ve Festivalovém paláci francouzského Cannes od 16. do 19. března, je spolu s podzimním mnichovským Expo Realem nejvýznamnějším globálním fórem tohoto typu v Evropě. Zúčastňují se jej prakticky všichni velcí hráči evropského i světového realitního trhu: investoři, banky a finanční instituce, developéři, města a regiony, realitní makléři, architekti a další odborníci. Proto je MIPIM zapsán také v diářích renomovaných realitních právníků. Pravidelnými účastníky z České republiky jsou například Baker&McKenzie, Kinstellar, Lovells či Salans.

Fakt, že důsledky současné globální ekonomické recese negativně ovlivňují světový trh nemovitostí, je nasnadě. Přirozeně se odrazil v účasti a tématech již loňského ročníku MIPIMu, který poprvé ve své historii zaznamenal úbytek návštěvnosti. Ta však přesto zůstala vysoká: na 20 250 m² výstavní plochy se prezentovalo přes 17 500 účastníků ze 79 zemí. Účastníci veletrhu se vesměs shodovali v názoru, že MIPIM zůstává stále užitečným networkingovým nástrojem komunikace a že realitní sektor potřebuje odborná fóra tohoto typu, kde je nejen příležitost pro prezentaci, ale zároveň i pro globální analýzy a sdílení názorů na budoucí vývoj.

Zatímco loňský březnový MIPIM ještě odrážel fakt, že na světových realitních trzích převládala hluboká skepse nad stavem globální ekonomiky, kdy recese byla takřka všudypřítomná, o více než půl roku později již byl vidět jistý posun: na lokálních evropských trzích (Německo...) se začaly projevat první známky oživení, a tak se podzimní realitní veletrhy Expo Real (Mnichov, 5. – 7. října) a MAPIC (Cannes, 18. – 20. listopadu) nesly ve znamení střízlivého optimismu. Další pokračování tohoto trendu se očekává i na letošním MIPIMu; francouzský organizátor očekává přinejmenším stejnou účast jako loni, což platí i o České republice. Zahraničním investorům se na vlastních stáncích představí Praha, Brno i Ostrava, jež se v konkurenci evropských měst od Paříže až po Londýn chtějí představit jako stále atraktivní lokality pro uskutečňování investičních záměrů. Premiéru se samostatnými expozicemi zažijí letos Středočeský a Jihomoravský kraj, které se dosud zúčastňovaly pouze veletrhu Expo Real. Osobní přítomnost hejtmanů, primátorů, jejich

náměstků i městských radních je důkazem toho, jak velkou roli česká města a regiony prezentaci na veletrhu přikládají. České stánky se nacházejí v těsném sousedství v prestižní úrovni 01 Festivalového paláce. Díky tomuto synergickému umístění mají investoři opět příležitost udělat si ucelený obrázek o stavu tuzemského realitního trhu. Veletrh se tradičně stává fórem pro prezentaci významných nadnárodních investorů a developerů, jejichž spoluvystavování na stáncích českých měst a regionů potvrzuje kvalitu zdejšího investičního prostředí; mezi nimi lze uvést např. Hochtieff

Development, Unibail-Rodamco, CTP, Multi Development či RPG Real Estate.

Vzhledem k tomu, že MIPIM vždy bývá indikátorem globálních trendů ekonomického a realitního trhu, bude jedním z hlavních diskutovaných témat veletrhu dlouhodobě udržitelný rozvoj. Na ten se soustředí i summit primátorů a hejtmanů světových měst a regionů ve středu 17. března: v rámci tématu urbanistických strategií a budování městské infrastruktury, které jsou klíčem k udržitelnému rozvoji, se má diskutovat mimo jiné o sociální infrastruktuře, mobilitě, zeleni i výstavbě inteligentních budov.

Neodmyslitelnou součástí veletrhu bude jako každoročně udělování prestižních cen MIPIM AWARDS za nejlepší světové projekty uplynulého roku v pěti kategoriích: administrativní centra, rekonstruované kancelářské objekty, projekty pro hotelnictví a turistiku, rezidenční projekty a „zelené budovy“, oceňující projekty šetrné k životnímu prostředí. Ceny MIPIM Awards budou vyhlášeny na oficiálním galavečeru ve čtvrtek 18. března, jímž jako každoročně celý veletrh vyvrcholí. ■

Kalendář dalších významných zahraničních a českých realitních veletrhů pro rok 2010

Real Vienna	Vídeň, Messe Wien 18. – 20. 5. 2010
Urbis Invest	Brno, Výstaviště Brno 13. – 17. 9. 2010
Expo Real	Mnichov, Nové výstaviště, 4. – 6. 10. 2010
MAPIC	Cannes, Festivalový palác 17. – 19. 11. 2010

Veletrh se odehrává v příjemné atmosféře středomořského letoviska Cannes.

Obtíže spojené s krizí prověřily HR management

LB BW

Ing. JARMILA CHLUMOVÁ, LBBW BANK CZ

KONCEM LOŇSKÉHO ROKU MĚ V ODBORNÉM TISKU ZAUJALY DVĚ INFORMACE – VYMANĚNÍ USA Z RECESE A VÝZKUM SPOLEČNOSTI SPSS CR O PRIORITYÁCH MANAŽERŮ PŘI VÝBĚRU ZAMĚSTNANCŮ. JAK ASI OVLIVNÍ TYTO DVĚ ZPRÁVY OBLAST LIDSKÝCH ZDROJŮ (HR)?

Zdá se, alespoň podle analýz a predikcí světových ekonomů, že celosvětová krize je na ústupu. Tiskem v závěru minulého roku proběhla zpráva, že největší ekonomika světa, USA, opět roste a po roce se dostala z recese. To je jistě pozitivní zpráva a lze předpokládat podobný vývoj i v dalších zemích.

V personální politice se ale pozitivní dopad pravděpodobně projeví mnohem později. Nelze očekávat okamžitý nárůst náborových aktivit firem. Naopak, předpokládám i nadále velmi opatrný přístup jak k náboru nových pracovníků, tak v personální politice obecně. Návrat k původním benefitům zřejmě potrvá ještě nějakou dobu, pokud k němu vůbec dojde.

VÝHODA PRO ZKUŠENÉ ZAMĚSTNANCE

Druhá zpráva je ve svém důsledku trochu rozporuplná. Podle výzkumu, který podle zadání společnosti SPSS CR provedla výzkumná agentura SC&C, dávají manažeři přednost spíše spolupráci se zkušenými a kvalifikovanými spolupracovníky než s mladými, nezkušenými lidmi. Až 56 % manažerů v průzkumu uvedlo, že v současné ekonomické situaci spolehnou především na zkušené a osvědčené pracovníky, zatímco mladé a nezkušené pracovníky, kteří se však dokážou rychle přizpůsobit, si vybírá pouze 24 % dotázaných.

Ukazuje se, že vysoce proškolení a zkušení zaměstnanci jsou jistotou pro firmy samotné, protože jim přinášejí konkurenční výhodu na trhu. Z toho plyne výhoda hlavně pro zkušené zaměstnance, kteří se nemusí obávat ztráty zaměstnání, protože se stávají pro společnost nepostradatelnými.

Nepříjemná zpráva to pravděpodobně je pro čerstvé absolventy bez praxe. Bohužel, tato realita ještě asi nějakou dobu potrvá. Studentům lze proto doporučit, aby se pokusili již během svého studia najít brigádu v oboru, kterému se chtějí do budoucna věnovat.

Je velmi časté, že student po dokončení studia přejde ze statusu brigádníka na stranu zaměstnance se standardní pracovní smlouvou. Důvod je velmi jednoduchý – tento „student“ má jako kandidát výrazné výhody oproti kandidátovi z trhu. Jednak již zná pracovní prostředí firmy, její mechanismy, procesy, ale i firemní kulturu, což je pro zaměstnavatele velmi výhodné. Pak je možné zkrátit jeho adaptační proces na minimum.

ÚSPORNÁ OPATŘENÍ VČETNĚ PROPOUŠTĚNÍ

Řada firem musela během předloňského i loňského roku sáhnout k úsporným opatřením včetně propouštění, neboť uzavírají některé provozy, pobočky, obchodní místa, případně se kumulují náplně práce dvou různých pozic do jedné. V lepších případech nejsou po odchodu zaměstnance na základě vlastního rozhodnutí přijímány náhrady.

S náborem nových pracovníků firmy vyčkávají, ale pokud se k němu odhodlají, čeká je několikanásobně více práce než v minulosti. Společnosti nejdříve zkusí najít nové zaměstnance vlastními silami, přes inzeráty a teprve v případě velmi specializovaných nebo manažerských pozic hledají pomoc u personálních agentur.

Na jednu otevřenou pracovní pozici se dnes hlásí nesrovnatelně více kandidátů, velmi často s neodpovídajícími předpoklady. Důležité je však všechny došlé životopisy přečíst a vytrídít. Z těchto důvodů klesá obrát a zisk personálním agenturám a tzv. headhunterům, ale společnosti šetří změnou v tomto procesu nemalé náklady.

I to je jeden z důvodů, proč firmy raději rozdělí práci mezi dosavadní zkušené pracovníky i za cenu vyšších benefitů pro

ně samotné, než aby přijímaly nové, nezkušené pracovníky. Tato situace tak posiluje pozici zkušených, osvědčených pracovníků a nahrává – jak již bylo řečeno – mladým, talentovaným, „dočasně zaměstnaným“ lidem, například studentům na praxi.

Firmy mají často i jiný zdroj nových pracovníků – a tím jsou kolegyně na mateřské a rodičovské dovolené. Tyto zaměstnankyně, pokud se rozhodnou do zaměstnání zpět nastoupit, jsou velmi loajální a mají jednu velkou přednost: chtějí opravdu pracovat a být pro společnost přínosem! Některé začínají velmi opatrně, s malým týdenním hodinovým úvazkem a prací z domova, jiné se do pracovního tempa vrhají rovnýma nohama. Tyto kolegyně jsou obvykle první oslovené pro volné pracovní pozice.

VĚTŠÍ NÁROKY NA PERSONÁLNÍ ODDĚLENÍ

Současná situace klade na personální oddělení firem mnohem větší nároky zejména v oblasti komunikace se zaměstnanci. Jednou zkouškou ohněm procházeli HR manažeři v době, kdy jejich firmy sahaly k nepopulárním úsporným opatřením a propouštění. Nyní je na nich, aby vysvětlovali, proč a jak dlouho se bude v úsporném režimu pokračovat a co bude dál. Tato interní komunikace je často alfou a omegou pro udržení morálky, loajality i motivace zaměstnanců.

I pro LBBW Bank je komunikace se zaměstnanci prvořadým úkolem. Jako menší banka můžeme a musíme s našimi zaměstnanci intenzivně komunikovat a navazovat těsné vztahy, abychom byli schopni flexibilně reagovat na změny a potřeby managementu. Snažíme se naše zaměstnance co nejvíce poznávat a hledat jejich silná místa nebo naopak slabé stránky. To nám velmi pomáhá následně co nejlépe využít jejich schopností třeba i v oblastech, kde původně vůbec nepracovali.

Stane-li se proto například, že je nějaká pracovní pozice zrušena, neznamená to a priori propuštění příslušného pracovníka. Spíše se snažíme pro něho nalézt adekvátní pozici v rámci banky, protože jeho zkušenosti a znalosti jsou pro banku přínosem.

LBBW Bank se rozhodla loni v létě uzavřít čtyři minipobočky v nákupních centrech – a protože v některých městech máme také standardní pobočku, nabídli jsme zaměstnancům, kteří by museli z organizačních důvodů odejít, podle možností přesun právě na tyto pobočky. Při jiné organizační změně jsme například využili předchozí znalosti provádění finančních analýz u kolegů z prodejního oddělení a dohodli se s nimi na jejich uplatnění v oddělení, které provádí úvěrové analýzy.

DŮRAZ NA KOMUNIKACI

Pro pracovníky, kteří opouštěli naše řady, jsme v HR oddělení připravili příručku „Průvodce hledáním zaměstnání“,

INVESTICE DO VZDĚLÁNÍ SE VYPLATÍ I V TĚŽKÝCH DOBÁCH

Průzkum o vzdělávání zaměstnanců, který na zadání společnosti SPSS CR provedla výzkumná agentura SC&C, ukázal, že téměř dvě třetiny dotázaných manažerů raději spolupracují se zkušenými a kvalifikovanými spolupracovníky než s mladými a nezkušenými lidmi. Výzkum, kterého se zúčastnilo 131 vrcholových manažerů, byl zaměřen na zjištění situace kolem vzdělávání a rekvalifikace v době hospodářské recese.

V něm 56 % manažerů uvedlo, že v současné ekonomické situaci spoléhá především na zkušené a v praxi ostřílené pracovníky, zatímco na mladé a nezkušené pracovníky, kteří se však dokážou rychle přizpůsobit, se spoléhá pouze 24 % dotázaných. Důvodem je jistě i fakt, že vysoce proškolení zaměstnanci jsou jistotou jak pro firmy samotné, které tak získávají konkurenční výhodu na trhu, tak pro zaměstnance, kteří se nemusí bát ztráty zaměstnání, protože se stávají pro společnost nepostradatelnými.

Z průzkumu dále vyplynulo, že 59 % respondentů investuje do vzdělání lidí v metodách řízení, jako jsou psychologie, komunikační techniky či řízení týmů, a 55 % investuje do školení, která naučí zaměstnance pracovat s daty a databázemi. Téměř 60 % manažerů přitom uvedlo, že se rozhoduje na základě tvrdých dat a moderních výzkumných metod.

Podle průzkumu jsou nejdůležitějšími kroky pro překonání krize investice do oblastí, které přinesou budoucí úspěch – to znamená především do softwarových nástrojů, které umožní získat rychlé informace potřebné pro lepší rozhodování, a také zvyšování informační gramotnosti zaměstnanců.

Otázka dosažení vyrovnaného poměru mezi zkušenými loajálními odborníky a mladými talenty v dnešní nepříznivé době, ale i v budoucím vývoji, nabývá na významu. Výjimkou proto nejsou aktivity, kdy odborníci z praxe prohlubují spolupráci s vysokými školami za účelem specializovaných odborných kurzů.

kteřá obsahovala návod, jak sestavit životopis, jak postupovat při hledání nového zaměstnání, na co dát pozor, čeho se vyvarovat. Zaměstnanci zde našli konkrétní kontakty na úřady práce, tipy na pracovní servery a pracovní agentury. Přiblížili jsme zde druhy osobního pohovoru, jak se na této schůzce chovat, proč se vlastně koná a co se budoucí zaměstnavatel snaží o kandidátovi zjistit.

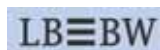
Konkrétně jsme v příručce uvedli otázky, kterými zaměstnanec zjistí své silné či slabé stránky, například: Co umím dobře? Jaké úkoly zvláště rád/a přijímám? Proč tyto úkoly rád/a plním? Jaké jsou moje profesní úspěchy? Čeho si na mně moji kolegové/nadřízení nejvíce cení? Jakou zpětnou vazbu jsem doposud dostával/a? Jaká je moje odborná kvalifikace? Jakými zvláštními schopnostmi při práci či jednání disponuji a na jakém příkladu je mohu doložit? Čeho si na mně váží moji přátelé?

V interní komunikaci se nám osvědčila otevřenost. Jako dobrý příklad mohu uvést změnu akcionáře v září předloňského roku. V době, kdy naplno propukla ve Spojených státech finanční krize, bylo hlavní zásadou banky informování vlastních zaměstnanců o důležitých krocích při změně akcionáře dříve, než se informace včetně různých spekulací objevily v médiích. Nelehkou úlohou bylo pro naše oddělení

také vysvětlit zaměstnancům sdělení našeho akcionáře z října loňského roku o propouštění 2500 zaměstnanců v celé skupině. Na první pohled velké číslo, ale je třeba dodat, že se jednalo o propouštění z celkového počtu 13 600 zaměstnanců skupiny a že v České republice není plánováno žádné propouštění.

Myslím si, že obtíže spojené s krizí prověřily HR management řady firem a ukázaly, že bez propracované personální politiky se řízení firmy neobejde. A být vnímán jako spolehlivý zaměstnavatel, který se o své zaměstnance zajímá a stará se o ně, se společností vyplácí. ■

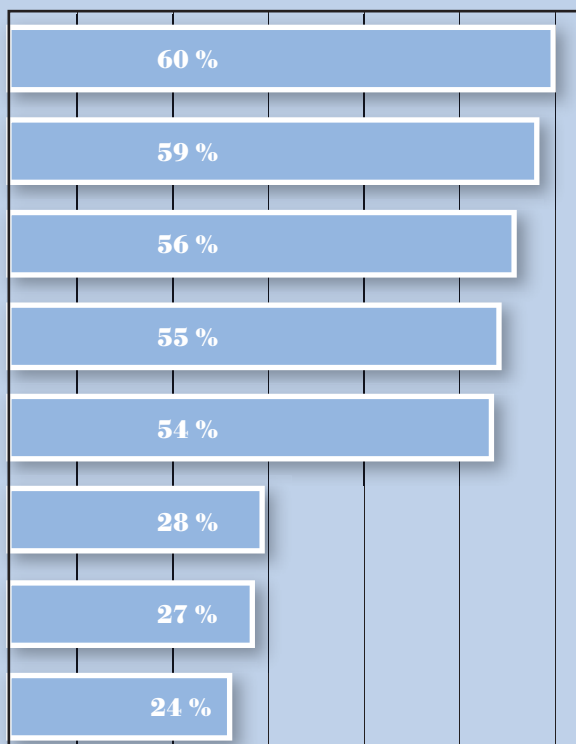

Ing. JARMILA CHLUMOVÁ JE ŘEDITELKOU PERSONÁLNÍHO ODDĚLENÍ LBBW BANK CZ.

CO BYSTE PORADIL/A MANAŽERŮM V SOUČASNÉ SITUACI?

ZDROJ: SPSS CR

- Rozhodujte se na základě tvrdých dat a moderních metod**
- Investujte do vzdělání lidí v metodách řízení (psychologie, komunikační techniky, řízení týmů a podobně)**
- Spolehejte především na zkušené a v praxi ostřílené pracovníky**
- Investujte do vzdělání lidí pro práci s daty a databázemi**
- Rozhodujte kolektivně, více hlav víc vymyslí**
- Rozhodujte intuitivně a podle svého vnitřního přesvědčení**
- Rozhodujte samostatně, mnoho názorů znamená nejednotnost**
- Spolehejte především na mladé pracovníky, kteří se mohou přizpůsobit potřebám dnešního rozhodování**

GOLFOVÝ KLUB SE SPOUSTOU VÝHOD

ČLENSKÉ VÝHODY:

1.

Právoplatné členství
v České golfové federaci

2.

Slevy hracích fee na 25ti partnerských
hřištích až 50%

3.

Slevy až 50 % na ubytování v hotelech
našich partnerů, další slevy
v golfových shopech

4.

Osobní pojištění od České pojišťovny
pro uhrazení škod zaviněných při
tréninku či hře

5.

Zdarma předplatné časopisu ForGolf

KAROLÍNA RĚDLOVÁ,
MISS GOLF 2008,
ČLENKA ERBIA
GOLF CLUBU

CENA ŘÁDNÉHO ROČNÍHO ČLENSTVÍ: 3.500 Kč
ZVÝHODNĚNÉ ROČNÍ ČLENSTVÍ: studenti,
junioři: 2.000 Kč, rodinné (pro 2 osoby): 6.000 Kč
S námi ušetříte až 800 Kč na jednom hracím fee.

Komplexní informace naleznete na www.erbiagc.cz

Kontakt: Marcela Chrpová – Manager klubu, **telefon:** 737 287 288, **email:** chrpova@erbia.cz

Relaxace – golf – cestování

nové možnosti volnočasových aktivit

www.BabylonLiberec.cz

CENTRUM BABYLON
Nitranská 1, 460 12 Liberec
GPS: 50°45'32" N, 15°03'08" E
tel.: +420 485 249 202, 212
touristservice@centrumbabylon.cz

**ŽIVOT NENÍ JENOM PRÁCE. JE TO I UMĚNÍ
ODHODIT KAŽDODENNÍ STEREOTYPY
A NAJÍT SI ČAS NA UVOLNĚNÍ, DONUTIT
SE KE ZMĚNĚ. TOU ZMĚNOU MŮŽE BÝT
PROSTŘEDÍ NEBO I NOVÝ DRUH ZÁBAVY,
POZNÁVÁNÍ, SPORTU, RELAXACE...**

Chcete hrát golf a přitom poznávat krásy České republiky a přebývat v garantovaném prostředí co do kvality a atraktivnosti? Pak doporučujeme jeden z mnoha hotelů zařazených do sítě BOHEMIA HOTEL CLUB & GOLF. Jde o to nejlepší, co regiony nabízejí. Jejím výhodou je, že si v kterémkoli z jejích hotelů můžete zakoupit voucher do dalších, a to za mnohem příznivější cenu, než kdybyste se tam vydali bez nich. Vouchery jsou vhodné i jako dárky k narozeninám, svatbám, anebo se dají použít i pro služební cesty. Stejným způsobem získáte i vouchery na golfovou fee. A pokud vyrazíte s rodinou či přáteli, z nichž někteří golf nehrají, nevadí. Mnohá místa jsou turisticky natolik atraktivní, že uspokojí téměř každého.

Byli jste již například v libereckém Centru Babylon? Je to unikátní zábavní a společenský komplex. Vše pod jednou střechou. Od ubytování ve čtyřhvězdičkovém hotelu, časově neomezený pobyt v tematickém aquaparku, lunaparku a zábavně-vzdělá-

cím iQparku, přes mnoho dalších zajímavostí, jako je XD simulátorové kino, laser game nebo i golfový simulátor a putting green. Babylon je tak velký, že i po několik dní ho nemusíte opustit. A pokud chcete trávit čas v klidném prostředí, navštivte ojedinělé babylonské wellness centrum ve stylu antických lázní. Časově neomezeně se zde můžete oddávat klidu, saunovat, nasávat atmosféru uvolnění těla a mysli, vše v šeru a za tlumené relaxační hudby. V samotném Liberci pak najdete ZOO, botanickou zahradu, lanovou dráhu na nedaleký televizní vysílač Ještěd a v okolí pak blízké Jizerské hory a řadu golfových hřišť.

Novinkou sítě BOHEMIA HOTEL CLUB & GOLF, kterou organizuje Tourist Service Liberec jsou golfové kurzy pro začátečníky zakončené zkouškou. Zahrnují pobyt na golfovém hřišti s odborným vedením, volitelné ubytování s polopenzí a zapůjčení holí. Během kurzů, které se

konají o víkendech vždy od pátku do neděle, si osvojíte základy hry a po absolvování kurzu máte možnost získat „zelenou kartu“ včetně registrace u České golfové federace. Navíc dostanete pravidla hry, knihu pro inspiraci a mnoho dobrých rad. Kurzy se konají v Golfovém Areálu Ještěd. Jsou rozloženy na tři víkendy po dobu celé golfové sezony 2010 v několika variantách.

Relaxace s golfem nám otevírá nové možnosti aktivního odpočinku v každém věku. Golf navíc už dávno není hra jen pro vyvolené. Ve světě je to hlavně společenské setkávání, uvolnění a zábava. Tak se nebojte relaxovat takto i Vy!

Hrajte chytře, platte méně

Karta Player za 1990 Kč

Zahrnuje registrační poplatek ČGF

Zdarma 1x hrací fee v hodnotě 1200 Kč

Sleva 50 % na driving range na hřištích CZ GOLF a na Rohanském ostrově

20% sleva na fee pro turnaje pořádané společnostmi CZ GOLF

Karta Golfer za 5450 Kč

50% sleva na hrací poplatky na hřištích CZ Golf

50% sleva v dalších 11 golfových resortech

Hra
na 15 hřištích
se slevou 50 %
na Green Fee

Navíc Vám karta umožní získat:

- Slevu 50 % na fee pro turnaje pořádané společnostmi CZ GOLF
- Slevu 50 % na driving range na hřištích CZ GOLF a na Rohanském ostrově
- Slevy na sporty v indoor centru hotelu Step v Praze
- Slevy na sporty v indoor centru Erpet v Praze
- Za příplatek 1000 Kč slevu 50 % na hřištích sítě Heart Of Golf v Rakousku
- Slevu na ubytování – Telč, Waidhofen a Dýšina ve výši 30 %
- Slevu na zboží v pro-shopech CZ GOLF ve výši 15 %
- Registrační poplatek ČGF

Vyberte si jednu z karet společnosti CZ GOLF a budete hrát golf výhodněji. S kartou **Golfer** můžete hrát na všech hřištích společnosti CZ GOLF, dalších 11 špičkových resortech a získáte řadu jiných slev. S kartou **Player** uhradíte povinný členský poplatek České golfové federaci a budete mít 1x zdarma fee, 50% slevu na driving range a 20% slevu na fee pro turnaje. Vyberte si kartu, která Vám nejvíce vyhovuje, a začněte hrát.

Pro více informací o kartách navštivte www.czgolf.cz,
pište na sedivy.emil@czgolf.cz,
volejte 731 424 309 nebo 222 814 621.

- Na těchto hřištích hrajete s kartou Player
- Na těchto hřištích hrajete s kartou Golfer

S VisitBritain za golfem

BRITSKÁ NÁRODNÍ TURISTICKÁ CENTRÁLA VISITBRITAIN SPUSTILA NA STRÁNCE GOLF.VISITBRITAIN.CZ ONLINE KAMPAŇ VĚNOVANOU ASI NEJTRADIČNĚJŠÍMU BRITSKÉMU SPORTU – GOLFU. SOUČÁSTÍ KAMPANĚ JE SOUTĚŽ O LUXUSNÍ ZÁJEZD PRO ČTYŘI OSOBY NA LEGENDÁRNÍ GOLFOVÉ HŘIŠTĚ ST ANDREWS.

Kampaň poběží čtyři týdny od 8. března do 8. dubna. Po celou tuto dobu mají návštěvníci stránek možnost nejen vyhledávat veškeré zajímavosti o golfu v Británii, ale hlavně se můžou zaregistrovat a vyhrát zájezd pro čtyři osoby do luxusního hotelu Fairmont a to včetně green fee na legendárním hřišti v St Andrews.

Pro propagaci stránky golf.visitbritain.cz a soutěže si VisitBritain vybrala komunikaci zejména prostřednictvím bannerové a PPC reklamy na internetových serverech. „Kampaň má tři hlavní cíle – inspirovat české golfisty k návštěvě Velké Británie; přesvědčit je, že díky klesající libře se jejich tajný sen zahrát si v golfovém království může snadno vyplnit; a také zvýšit návštěvnost českých webových stránek www.visitbritain.cz.“ říká Jan Herget, zástupce VisitBritain pro Českou republiku.

Není úplně jasné a známé, kdy se golf hrál poprvé, ale jisté je, že jej vynalezli Skotové. Nejstarší zmínka pochází z roku 1457 kdy skotský král James II. zakázal golf, stejně jako fotbal, neboť odváděl zájem mladých mužů od nácviu lukostřelby. Prvním golfovým klubem se stal Royal Blackheath a zde také byla sepsána první pravidla golfu známá jako 13 rules.

Dneska v Británii najdete přes 5 000 míst, kde se můžete věnovat golfu, včetně světově proslulých, jakými jsou např. St Andrews, Royal Birkdale, Royal Liverpool a The Belfry, kde se odehrává řada turnajů, mezi nimi i Open a Ryder Cup.

Provedeme Vás jednotlivými zeměmi britského království a představíme Vám nejlákavější golfové lahůdky.

Skotsko domov golfu

Skotsku se „Domov golfu“ neříká jen tak pro nic za nic – je to totiž země, která královskou a starobyklou hru světa dala před více než 600 lety a v širokém povědomí golfistů neexistuje lepší místo pro golfové zážitky. Z historie víme, že golf vyrostl na pobřeží východního Lothianu, ve městech oblasti Fife a jihozápadním pobřeží v okolí oblasti Prestwick.

Skotsko je známé díky svým hříšitím typu links. Dějiště Open Championship, jako je Royal Troon, the Old Course, St. Andrews, Murfield, Carnoustie a Turnberry stále přivádějí v úžas golfisty z celého světa. Golf ve Skotsku je mimořádný právě tím, že je dostupný každému. I vy můžete hrát zpoza greenu na jamce

Darujte svým blízkým zážitek z jedinečné dovolené

Dárkové poukazy v hodnotě 500, 1 000, 2 000, 5 000 a 10 000 Kč můžete pořídit v kterékoli pobočce Cestovní kanceláře FISCHER.

GOLF CLUB SOKOLOV

COME...
... & PLAY

www.golf-sokolov.cz

„Road Hole“, bojovat o slávu na „Postage Stamp“ hřiště Tron, nebo se pokusit o par na „Hoganově uličce“ na Carnoustie!

Skotsko je velmi rozmanité a výběr z nabízených hřišť je nepřekonatelný. Mezi špičkové kluby ve vnitrozemí patří Gleneagles – se třemi hřišti: King's, Queen's nad PGA Centenary Course, kde se bude odehrávat Ryder Cup v roce 2014 – dále je to Blairgowrie, kde Greg Norman získal svůj vůbec první titul European Tour; Dalmahoj, bývalé dějiště poháru Solheim Cup a klub Macdonald Cardrona.

„Velkolepé“ je to nejčastější slovo, které slyšíte od návštěvníků Skotska, zatímco místní obyvatelé rádi vypomohou přátelskou radou ohledně nejlepšího hřiště. Vskutku, výběr hřišť a velikost a šířka země jsou nepřekonatelné. Od oceňovaných pobřežních klubů až po vnitrozemské krásy, od slavných dějišť Open až po malé poklady. Každý golfista, který navštíví Skotsko, má záruku perfektní dovolené.

Tak na co ještě čekáte? Nikdy nebyl lepší čas na objevování „domova golfu“!

Wales – Ryder Cup 2010

I když je Wales nejmenší zemí Spojeného království – o rozloze asi čtvrtiny České republiky – je tu téměř 200 golfových hřišť, většina z nich má historický původ a velmi rozumné poplatky za hru. Od hor až k moři hraje v nedotčené přírodě

v golfu jde o víc než jen o hru. Lidé, kteří si myslí, že golf je snobská hra, by měli navštívit některou velšskou klubovnu. Nosy nahoru se tady nenosí. Klubovny zde mají zvláštní talent pro pohostinnost – přátelský bar, nepostradatelný kulečnickový stůl, smích a vtipkování.

Pestrá Anglie

V Anglii je více golfových hřišť a historických linkových hřišť než kdekoli jinde ve Spojeném království. To je samozřejmě dáno hlavně její rozlohou. Ale i tak nabízí Anglie víc golfových hřišť než Skotsko. Při golfové dovolené v Anglii je zvykem přidávat i další aktivity po golfu. Nejoblíbenější jsou návštěvy Stonehenge na jihu, divadel v Londýně nebo živých koncertů v Liverpoolu. Populární jsou také prohlídky hradů a zřícenin.

Anglii nepoznáte za týden tak snadno, jako jiné země Spojeného království, takže předtím, než vyrazíte, je dobré udělat si malý průzkum a naplánovat si cestu. Z neznámého důvodu se všechna anglická hřiště, která kdy hostila Open, nacházejí jen na dvou místech v Anglii. První je oblast na severozápadě země mezi Liverpoolem a Blackpoolem. Druhým je hrabství Kent na jihovýchodě, jižně od Londýna.

Severozápadní pobřeží Anglie na jihu ohraničuje Wales a na severu Skotsko. Najdete tu tři z těch nejlepších golfových hřišť v Anglii. Oblast je snadno dostupná letadlem, nachází se jen

a venkovské až neuvěřitelně malebné krajině. Země je ideálním cílem nejen pro golf, ale i pro turistiku, horolezectví, jízdu na koni, rybaření a další dobrodružné sporty.

Letos v říjnu se bude ve Walesu vůbec poprvé konat Ryder Cup. Hřiště Twenty Ten course a klubovna vznikly díky investici 16 milionů liber, které do projektu vložil majitel panství Celtic Manor, Sir Terry Matthews. Celtic Manor Resort je prvotřídní golfový resort rozkládající se na 566 hektarech parku s překrásnými výhledy v údolí řeky Usk v jižním Walesu. Právě tady se bude konat Ryder Cup 2010.

Golf ve Walesu je jiný. Zahrát si můžete ve stínu hradu, na parkových hřištích v horách i na linkových na pobřeží. Ale

kousek jak od liverpoolského, tak od manchesterského letiště. Liverpool je vynikající základnou, odkud se snadno dostanete na všechna tři mistrovská hřiště – Royal Liverpool, Royal Lytham & St. Annes a Royal Birkdale

Zbývající trojici – Royal St. Georges, Royal Cinque Ports a Prince's najdete jižně od Londýna, na jižním pobřeží hrabství Kent. Pokud si chcete zahrát na všech třech hřištích, nejlépe bude najít si ubytování v některé malebné vesničce v nádherné krajině Kentu.

PRO DALŠÍ INFORMACE O VELKÉ BRITÁNII, MÍSTECH A UDÁLOSTECH
NAVŠTIVTE PROSÍM WWW.VISITBRITAIN.CZ

BÝT SÁM

SEBOU...

oblek 11 990 Kč, střížní vlna
Super 100
košile 1 790 Kč, bavlna
kravata 890 Kč, hedvábí
opasek 1 990 Kč, kůže

Kolekce obleků je připravena ve třech liniových řadách – regular, comfort a slim. Trendy slim řada osloví zejména mladé muže. Těm, kteří upřednostňují volnější a pohodlnější střihy, jsou určeny oděvy označené jako comfort nebo regular.

Blázek[®]

MÓDNÍ DŮM BLÁZEK PŘEDSTAVUJE NOVOU KOLEKCI S NÁZVEM E MOTION, URČENOU NA SEZONU JARO/LÉTO 2010. KOLEKCE SVÝM POJETÍM VOLNĚ NAVAZUJE A DÁLE ROZVÍJÍ EMOCIÁLNÍ ROVINU DEFINOVANOU ZNAČKOU JIŽ V UPLYNULÉ SEZONĚ. NYNÍ SE OVŠEM S VĚTŠÍ RAZANČÍ POSOUVÁ DÁL A CÍLÍ NA MUŽE, KTERÍ SE ROZHODLI MÓDU SI UŽÍT I VÍCE EXPERIMENTOVAT. NOVÁ KOLEKCE BLÁZEK MÁ V SOBĚ ELEGANCI A NÁBOJ, JE NENUCENÁ, POHODOVÁ, S VELIKOU DÁVKOU LEHKOSTI A OPTIMISMU.

Klíčovými a jednoznačně danými benefity se pro kolekci jaro/léto staly emoce a pohyb. Emoce v rovně sebevyjádření, postojů, názorů, výjimečnosti a silné individuality, pohyb jako ztvárnění svobody myšlení, volnosti, radosti i odvahy. Ostatně i sám název kolekce je nositelem tohoto sdělení – hra se slovy motion, emotion = E MOTION.

Hlavním prostorem, pro který byla kolekce navržena, je město. Roman Humlíček, dvorní návrhář značky Blažek, o kolekci mluví jako o pánské módě 21. století. „Ti, jimž takové označení ještě dnes připadá jako sci-fi, by se měli pozorně rozhlédnout okolo sebe. Žijeme v roce 2010 a čas, který jsme měli na to, abychom změnu vzali na vědomí, již uplynul. Řada věcí se oproti minulosti nedělá, nebo se dělají jinak, řada je jich zcela nových. Časy se mění a s nimi se mění také pánská móda, která byla v minulosti často prezentována pouze mužem v obleku – podnikatelem či bankéřem. Takové však již odvájí čas. Dnes je oblek ve stylu 90. let spojován spíše s politiky nebo hledači ztraceného úspěchu. Taková image se stala pro dnešní mladou generaci mužů zcela nepřijatelnou. Proto v mnoha případech raději sahají po osvědčených džínsech a tričku a vydávají se hledat svoji cestu a vytvářet svůj styl, který více vyhovuje jejich potřebám.“

Majitel módního domu Ladislav Blažek k tomu dodává. „Ano, situace je opravdu taková, proto je naším cílem oslovit kromě stávajících zákazníků i segment těch mladších a nabídnout jim ucelené řady oděvů nejenom pro formální či slavnostní příležitosti, ale také módu, která je příjemná a pohodlná pro každodenní nošení.“ Aktuální kolekce je připravena ve

třech liniových řadách – regular, comfort a slim. Trendy slim řada osloví zejména mladé muže. Jejím hlavním rysem je štíhlá silueta v mírně zkrácených délkách. Těm, kteří upřednostňují volnější a pohodlnější střihy, jsou určeny oděvy označené jako comfort nebo regular.

Barevnost kolekce je velmi jednoduchá. Základ tvoří černá a bílá barva, které doplňují neutrální šedé a béžové tóny. Z dalších barev je důležitá modrá a také pastelové odstíny použité na polokošilích, košilích, svetrech i doplňcích.

Mezi materiály převládají komfortní bavlněné a vlněné tkaniny. Bavlna je použita na košilích, kalhotách a svetrech určených pro volný čas, ale objevuje se také u lehčích letních sak a obleků. Vlna je dominantní u formálních obleků, separátních kalhot a uplatňuje se i na části kolekce svetrů.

Základní linie pánského obleku zůstává ve štíhlé siluete a mírně zkrácených délkách. Klopy sak jsou užší, zapínání je jednořadové na dva knoflíky, velmi aktuální jsou saka se dvěma rozparky vzadu. V kolekci je také zastoupena trendy řada slim obleků určená velmi mladým mužům, ta využívá elastické materiály, které jsou nejen pohodlné, ale dokonale se přizpůsobí postavě.

Zcela nezbytnou součástí kolekce jsou doplňky. Patří mezi ně zejména obuv. V nabídce jsou jak boty pro formální příležitosti, které svým tvarem vyhovují elegantním oblekům, tak pohodlná obuv do města. Mezi další doplňky patří kravaty v barvách a tvarových liniích odpovídajících střihům košil i obleků, opasky, ponožky, prádlo a další nepostradatelné maličkosti, které jsou důležité pro dotažení celého outfitu.

pulovr 1 490 Kč, pima bavlna
kalhoty 2 490 Kč, bavlna
opasek 1 990 Kč, kůže

košile 1 690 Kč, bavlna, len
kalhoty 1 990 Kč, bavlna, lycra
opasek 1 990 Kč, kůže

bunda 4 990 Kč, bavlna, polyamid
kalhoty 3 490 Kč, bavlna
opasek 1 990 Kč, kůže

Novinky

Přiléhavé obleky (Young/Dorit), strečové košile (Phona), extra slim kravaty

Díky elastickým materiálům bylo možné připravit střihy s minimálními přídávky na volnost, avšak s dokonalým padnutím bez negativního vlivu na pohodlí nositele. Výsledek představuje přiléhavý typ pánského obleku, který je cílen na nejmladší věkovou skupinu mužů.

Lehké jarní pláště a bundy

Pohodlné jarní pláště s délkou nad kolena jsou určeny k nošení přes oblek. Vedle nich jsou přiléhavé trendy pláště spíše alternativou sak, stejně jako bundy. Ty delší jsou zastoupeny tzv. městskou parkou, která je vybavena větším počtem kapes, stahováním v pase a zajímavě zpracovanými detaily. Bundy ve zkrácené délce z bavlněných materiálů s hydrofobní úpravou jsou velmi vzdušné, většina je zcela bez podšívky a vedle ochrany před proměnlivým jarním počasím poslouží i jako odkládací prostor pro vše, co muž potřebuje mít u sebe.

**košile 1 190 Kč, len
kalhoty 2 490 Kč, bavlna,
elastan
opasek 1 990 Kč, kůže
obuv 3 490 Kč, kůže**

**Zcela nezbytnou součástí
outfitů jsou doplňky. Patří
mezi ně zejména obuv.
V nabídce jsou jak boty
pro formální příležitosti,
které svým tvarem vyhovují
elegančním oblekům, tak
pohodlná obuv do města.**

**oblek 10 990 Kč, střížní vlna, elastan
košile 1 490 Kč, bavlna
kravata 590 Kč, polyester**

Trička s vypleteným vzorem nebo potiskem, jemné svetry

V případě trik a pulovrů byl kladen velký důraz na materiál. Hitem kolekce je tzv. pima bavlna, která je považována za jednu z nejjemnějších bavln na světě. Vlákna jsou lehká a jemná jako pavoučí síť a díky tomu vytvářejí efekt sametové hebkosti. Svetry, roláky i polokošile z luxusní pima bavlny se nosí přímo na tělo, vyznačují se hedvábnou měkkostí, brilantním leskem a snadnou údržbou. Použité motivy vzorů se opakovaně objevují na různých typech triček, svetrů i na doplňcích.

Dokonalost v každém detailu

Kolekce jaro/léto 2010 přináší lépe propracované značení oděvů, které by mělo posloužit nejenom k lepší identifikaci výrobků, ale také k budování hlubšího vztahu mezi zákazníkem a značkou. Jedná se například o kovové aplikace decentního až minimalistického provedení s logem Blažek nebo s tzv. královským erbem ve formě odznaku či výšivky.

Značka Blažek je vyhledávána zákazníky, kteří si potrpí na nejvyšší kvalitu a pro něž je důležité vypadat dobře a elegantně.

Charakteristika módního domu Blažek

Od svého založení začátkem 90. let se módní dům Blažek snaží o vyplnění mezery na trhu pánské módy. Zaměřuje se především na vysokou kvalitu, precizní zpracování a na nadstandardní doplňkové služby.

Pánská móda značky Blažek je nabízena ve čtyřech základních liniích – tzv. Event, Business, City a Casual – doplněných o kolekci módních doplňků a bot.

Čtyřikrát do roka jsou prezentovány nové kolekce, které jsou nabízeny výhradně ve vlastní síti značkových prodejen. V tuto chvíli mohou zákazníci navštívit 23 prodejních míst v České republice a šest na Slovensku. Individuální krejčovské úpravy a výroba košil na míru jsou nabízeny v celé obchodní síti a patří mezi vyhledávané služby módního domu.

Kolekce vznikají ve vlastním designérském studiu, které vytváří všechny modelové vzory. Kreativní tým přichází pro každou kolekci se zcela novými myšlenkami a přístupy, které v sobě odrážejí aktuální módní trendy, čisté linie, důmyslné detaily a pro značku tak charakteristickou vysokou kvalitou krejčovského zpracování a nadčasovost. Maximální pozornost je věnována výběru dodavatelů luxusních materiálů, jimiž jsou převážně proslulí italské výrobci.

oblek 8 990 Kč, bavlna, len
košile 1 490 Kč, bavlna
opasek 1 990 Kč, kůže

BLAŽEK PRAHA a. s.

Ortenovo náměstí 16,
170 00 Praha 7 – Holešovice

www.blazek.eu

plášť 4 490 Kč, polyester
pulovr 1 290 Kč, pima bavlna
kalhoty 2 490 Kč, bavlna, lycra
opasek 1 990 Kč
obuv 3 490 Kč

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI
Advokátní kancelář

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři

Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 - Střešovice
Tel.: +420 224 232 611
Fax: +420 233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepcce@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

CMS Cameron McKenna v.o.s.

Na Poříčí 1079/3a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 296 798 808
Fax: +420 221 098 000
www.cms-cmck.com

JUDr. Filip Winter advokátní kancelář

JUDr. Filip Winter

Na Příkopě 25,
110 00 Praha 1,
Tel.: + 420 221 967 210
e-mail: filip.winter@akwinter.cz
www.akwinter.cz

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, v.o.s.

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

HAVEL & HOLÁSEK s.r.o., advokátní kancelář

Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

LERIKA Tax, s.r.o.

Na Příkopě 15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 602 464 988
e-mail: info@lerika.com
www.lerika.com

LISSE LEGAL – Lisse & partners

Dukelských hrdinů 902/40,
170 00 Praha 7
Pobočka:
Štěpánská 633/49
110 00 Praha 1
Tel.: + 420 266 710 100
e-mail: advokat@lisse.cz
www.lisse.cz

**ROWAN LEGAL,
advokátní kancelář s.r.o.**

GEMINI Center
Na Pankráci 1683
140 00 PRAHA 4
Tel.: +420 224 216 212
Fax: +420 224 215 823
e-mail: paha@rowanlegal.com
www.rowanlegal.com

**MT Legal s.r.o., advokátní
kancelář**

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

**Rozhodčí soud České republiky
a Slovenské republiky při IAL SE**

Expozitura (sudiště) Praha
Štěpánská 633/49,
110 00 Praha 1
Tel.: + 420 224 241 319
Fax: + 420 224 281 226
e-mail: podatelna@rozhodcisoud.net
www.rozhodcisoud.net

**PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář**

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

**Randl Partners
advokátní kancelář**

City Tower, Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: + 420 222 755 311
Fax: + 420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

WEINHOLD LEGAL, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 335 333
Fax: +420 225 335 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

Bílý koníček

Jazz & Blues Lounge

Bílý koníček

Jazz and Blues Lounge

Praha je gastronomicky doslova přečpaným místem. Každý podnik se chlubí intimní atmosférou a jedinečností, zpravidla jde ale o pouhé reklamní taháky lákající naivní turisty. Takový našťěstí není Jazz & Blues Restaurant Bílý koníček, který se pyšní novinkou v podobě živých večerních jazzových a bluesových koncertů – ty začínají každý den v 21.15 a poté pokračují zhruba do půlnoci (dle náruživosti publika).

Bílý koníček se nachází v jednom z nejstarších domů na Staroměstském náměstí, v rozlehlých románských sklepeních z 12. století a přístup do těchto míst je skrz historický průchod s nově vybudovaným barem a svícny, které navigují ke vstupu do podzemních prostor. V letních měsících je vstup zvýrazněn i příjemným venkovním posezením, které nabízí ideální kombinaci večere s výhledem na Pražský orloj a dění na Staroměstském náměstí a po večeri příjemné posezení v historických prostorách s poslechem živé hudby.

Podnik si své návštěvníky okamžitě získá svými vysokými klenutými stropy, zajímavým členěním a stylem kloubícím v sobě moderní finesy s přístupem klasických jazzových podniků.

V rámci co největšího komfortu je vše maximálně uspořádáno a přehledné. Restaurace se na první pohled jeví nepřilíživě prostorná, klame ovšem tělem. Současně ale není zas tak velká, aby ztratila atmosféru příjemného osobního podniku, ve kterém se člověk cítí dobře. Tohle není nějaká závodní letištní hala, ve které společně večerí sto lidí. Bílý koníček hraje na strunu intimního přístupu, díky kterému má podnik jedinečný charakter. Nepochybnou výhodou je i rozdělení na restaurační a barovou část. Kdo chce jen popíjet, nemusí být takzvaně v obležení jídel. Přesto by bylo chybou nabídku restaurace ignorovat. Ceny sice nejsou nejnižší, prezentace a kvalita jídla za těch pár korun navíc ale stojí.

Jedinečným doplňkem jak již bylo předneseno je živá jazz and bluesová hudba, o kterou se po celý týden stará celá škála kapel, hrající styly jazz / blues/ funk/ swing. Hudba je citlivě vybírána tak, aby byla vhodná a příjemná k posezení u večere, ale zároveň aby se zachovala profesionální úroveň. Na všech kapelách je patrné, že si své výstupy užívají, reagují na diváky a doslova si hrají s nástroji a jedinečností podniku a tím si získají všechny návštěvníky. Atmosféra vybízí k tanci, což není úplně nereálné, neboť v podniku přirozeně nechybí parket. Rezident klubu Alice Springs Blues Band, který není možno slyšet v Praze nikde jinde, kanadský zpěvák a kytarista Jonathan Gaudet nebo Andrew Lee Davison, rodák z Oklahomy, jakožto zástupce klasického jazzu, a mnoho dalších předních českých i zahraničních kapel.

Koncerty, respektive živá hudba, jsou v Bílém koníčku každý den s tím, že koncerty začínají v 21:00. O víkendech jsou k vidění hned dva koncerty, jeden začíná již v 19:00 a druhý od 22:00. Vstup je zdarma, vyjma koncertů o víkendu začínajících v 22:00, kde vstupné je 250 Kč na osobu. Program je k dispozici ať už na www.jazz-prague.com anebo přímo v klubu, či na různých kulturních přehledech. Víkendové koncerty jsou obvykle dnem, kdy vystupuje náš rezident.

Menší nevýhodou se někomu může zdát fakt, že se od osmi večer – na přání kapel – v restauraci nekouří. K tomuto účelu je vyhrazeno malé posezení u vchodu. Věřím, že něco takového by ale nemělo stát v cestě úspěchu Jazz & Blues Restaurantu Bílý koníček. Zvěsti o jedinečném podniku totiž tentokrát nejsou liché. Bílý koníček je jedinečný a jeho návštěva se rovná kulturnímu a gastronomickému zážitku. Je to místo vhodné na rande, večerní odpočinek u dobrého jídla a výborné hudby či třeba jen pro nějakou tu firemní akci.

GRANCABRIO, OD MASERATI.
Zažijte více.

ZÁŽITEK č.6
Vychutnejte si každý zvuk

MASERATI
EXCELLENCE THROUGH PASSION

POKROČILÁ TECHNOLOGIE OSMIVÁLCOVÉHO MOTORU A SPORTOVNÍ VÝFUKY

V uších se vám mísí zvuk výkonného motoru spolu s větrem a obklopuje vás přirozené prostředí. Osmiválec o objemu 4,7 litru nabízí 440 koní, vysoký výkon, ale zároveň je komfortní pro každodenní využití. Sportovní výfuky ovládané vzduchové ventily přinášejí při otáčkách přes 3000 ot./min. vzrušující hluboké bručení. Řízení Maserati GranCabrio nabízí vrcholné zážitky každý den a probudí všechny vaše smysly k plnému životu.

Kombinovaná spotřeba: 15,2 l/100km – CO₂ emise 354 g/km (data podléhají homologaci)

www.maserati.com

Scuderia Praha, Evropská 17, tel.: 220 512 855

 HYUNDAI

**KRÁSA A ÚČELNOST SE
SPOJILY V JEDNO.**

ix35

ROZUM A CIT
od **409 900 Kč**

www.hyundai.cz

Říká se, že člověk se rozhoduje buď racionálně, nebo na základě emocí. Že jedna z těchto částí našeho já musí mít vždy navrch. Ve společnosti Hyundai však věříme, že dokážeme stejnou měrou uspokojit obě. Tato

filozofie byla určující při vytváření našeho nového modelu ix35. Vznikl tak fascinující vůz, jenž v sobě zcela novým způsobem propojuje krásu s maximální účelností. Zkrátka automobil bez kompromisů.

Kombinovaná spotřeba 5,5–8,2 l/100 km, emise CO₂ 147–195 g/km pro verze Hyundai ix35 2.0 CRDi a 2.0i.